

Hän oli **OIKEASSA**

**Muistamme viisi vuosikymmentä Herbert W.
Armstrongin paikkansapitäviä ennustuksia**

Hän oli OIKEASSA

**Muistamme viisi vuosikymmentä Herbert W.
Armstrongin paikkansapitäviä ennustuksia**

SISÄLTÖ

ESIPUHE

Muista

OSA YKSI EUROOPPA

Astuuko maailman-
diktaattori kohta esille? 1

'Pyhä' pyhässä
Rooman valtakunnassa 9

Paluu katraaseen 13

Sotakoneiston
pätsin lämmittäminen 18

Euroopan hyökkäys
latinalaismaailmaan 21

Taloutemme 9/11
oli profetoitu! 25

Britanniaa varoitettiin! 28

OSA KAKSI ANGLO-AMERIKKA

Amerikka on voittanut
viimeisen sotansa 33

Atlantin välinen kuilu 39

Vahdinvaihto 42

Kommunistien Amerikkaan
soluttautuminen
oli profetoitu 46

Rauhan EI-turvaaminen 49

OSA KOLME LÄHI-ITÄ

Aiempi ja tuleva sotakenttä 53

OSA NELJÄ AASIA

Idän kuninkaat 61

Idän nouseva aurinko 68

LOPPUSANAT
Mitä seuraavaksi

MUISTA

NIIN OIKEASSA NIIN PITKÄÄN

Herbert Armstrong ennusti maailman uutisista tarkasti yli 50 vuoden ajan.

Vuosikymmenien paikkansapitävät koko maailmaa koskevat ennustukset

Monet *Philadelphia Trumpet* -lehden lukijat sanovat tunnistavansa viestimme samaksi kuin Herbert W. Armstrongin, *Plain Truth* -lehden perustajan viesti oli 52 vuoden ajan. Lukijamme komentoivat, että jopa kirjoitustyyliimme ja painoasumme muistuttavat kukoistuskauden *Plain Truth* -lehteä.

Tämä pitää paikkansa–ja tulemme paljastamaan sen syyn tässä julkaisussa.

H. Armstrong oli yksi 20. vuosisadan merkittävimmistä uskonnollisista johtajista. Miljoonat ihmiset maailmanlaajuisesti seurasivat hänen ohjelmiaan ja lukivat hänen kirjallisuuttaan. Hänen perustamaansa uutislehteä julkaistiin hänen kuolinvuotenaan, vuonna 1986, seitsemällä kielellä ja sen maailmanlaajuinen levikki oli huipussaan 8.4 miljoonaa. (Vertaa tätä *Time* -lehden levikkiin, samana vuonna 5.9 miljoonaa.)

Mitä *Plain Truth* -lehdelle tapahtui? Se selviää kohta erityisen esimerkin avulla.

Plain Truth -lehti toittotti H. Armstrongin johdolla vuosi toisensa jälkeen, yli viiden vuosikymmenen ajan, voimallista varoituksen viestiä tulevan Saksan elpymisestä ja yhdistymisestä. Se sanoi, että Euroopan kansallisvaltioiden liittoutuessa Saksasta muodostuisi dominantti voima, jonka voima ja hegemonia ylittäisivät Venäjä-blokin, jopa Britannian Ja Amerikan. Kuvittele, miltä viesti kuulosti, kun Saksa oli toisen maailmansodan jäljiltä raunioina. Tästä huolimatta *Plain Truth* jatkoi sanomansa julistamista.

H. Armstrong ei ollut enää elossa, kun Berlinin muuri murrettiin 9. marraskuuta 1989 eikä kun Saksa yhdistyi 3. lokakuuta vuotta myöhemmin. H. Armstrongin kuoleman jälkeen vuonna 1986 tapahtui hämmästyttävä suunnanmuutos–*Plain Truth* -lehden toimituksen toimintaperiaate muuttui!

“Uuden” *Plain Truth* -lehden toimituksen koko maapalloa järkyttävän vuoden 1989 tapahtumia koskeva kommentti oli seuraava: “Kun olimme vastaanottaneet valtaisan uutisen Berlinin muurin avautumisesta, Seattlen uutiskanava otti meihin yllättäen yhteyttä. Heidän uutispäällikkönsä näytti olevan hyvin perillä *World Tomorrow* -ohjelmasta sekä siitä, että seurakunta oli jo yli 40 vuoden ajan ennustanut Euroopan yhdistymistä muodossa tai toisessa. Meiltä pyydettiin kommenttia siitä, merkitsikö muurin murtuminen lopun ajan profeetallisten tapahtumien alkua.

“Vastasimme heille, että oli ENNENAIKAISTA lähteä antamaan tämänkaltaisia lausuntoja...

“Heidän uutispäällikkönsä oli erittäin PETTYNYT, ettemme tulkinneet uutisen olevan absoluuttisesti lopun ajan tapahtumien alkuvaihe. Oli kuitenkin varsin mielenkiintoista, että hän sanoi seurakunnan raamatullisten ennustusten olevan varsin lähellä nykyisiä tapahtumia” (*Worldwide Church of God* -seurakunnan johtavan pastorin raportti, 21. marraskuuta 1989; painotus lisätty).

Plain Truth -lehden uskollisten lukijoiden mielestä näin heikko kommentti Berliinin muuria ympäröivistä draamatisista tapahtumista oli ällistytävä. Näin lehti oli menettänyt näkynsä ja koko olemassaolonsa oikeutuksen! Sen toimitus peruutti pikaisesti perinteensä: suorasukaisen ja suorasanaiseen tapahtumista ennustamisen–joka perustui “sitä lujempaan meille nyt profeetalliseen sanaan” (2 Pietarin kirje 1:19). Sen lukijakunta kuivui varsin nopeasti. Kohta lehden talous oli kriisin paikkeilla sen tilaajakunnan rahalahjoitusten tyrehtyttyä. H. Armstrongin keula-lehden lukijat ja sen tilaajat jättivät lehden laumoittain.

Lehden lukijoilla oli näky–realiteetti, joka auttoi heitä uskomaan tulevaisuuteen. Miljoonat *Plain Truth* -lehden lukijat näkivät Berliinin muurin murtumisen televisio-uutisissa, mutta etsivät *Plain Truth* -lehdestä turhaan kuvausta, kuinka H. Armstrongin profetoima Euroopan vallan nousu etenisi nopeasti siitä eteenpäin.

Useat aikaisemman *Plain Truth* -lehden lukijat ovat satojen tuhansien mukana myös *Trumpet* -lehtemme lukijoita.

Perustimme *Trumpet* -lehden vuonna 1990 minimaalisen varojen ja kourallisen tilaajakunnan turvin. Päämäärämme oli jatkaa siitä, mihin H. Armstrong oli lehtensä jättänyt.

Jumala antaa Ilmestyskirjassa 10:11 toimenannon yhdelle palvelijoistaan: “profetoi taas”. Tämä käsky paljastaa oikeassa asiayhteydessään sen, miksi jatkamme tänään työtä. H. Armstrongin vahva profetointityö hajotettiin traagisesti–Jumala herätti toinen organisaation työtä jatkamaan. Meidän työemme perustuu siihen, mitä Jumala opetti H. Armstrongin kautta sekä hänen tänään opettamaansa. Me jatkamme H. Armstrongin teoissa, me rakennamme Jumalan hänelle antaman ymmärryksen pohjalle.

Tämän julkaisun katsaus paljastaa juuremme. Toimituksemme haravoi aikaisemmista *Plain Truth* -lehden julkaisuista suorasukasia ennustuksia menneiden vuosikymmenien ajalta. Vertasimme sitten löytämiämme profeetallisia lausuntoja sekä menneisiin että nykyisiin maailmantapahtumiin.

Tulos oli hämmästyttävä. Yksinomaan H. Armstrongin ja hänen lehtensä toimituksen profeetallisten lausumien lukumäärä, paikkansapitävyyden lisäksi, tulee varmasti hämmästyttämään. Kirjasemme ei ole missään mielessä kaikenkattava, mutta kiteyttää melko hyvin sen, millainen *Plain Truth* -lehti oli yli 50 vuoden aikana.

Lehden historia on erittäin tärkeä ja muistamisen arvoinen. Kauan aikaa sitten annettujen paikkansapitävien ennustusten ja analyysien rekisteri rakentaa uskoamme ja osoittaa Raamatun profetiat paikkansapitäviksi.

Jumalalla on monta tärkeää syytä antaa etukäteistietoa tapahtumista. Meidän vastuullamme on ottaa annetusta tilaisuudesta vaari.

OSA YKSI

EUROOPPA

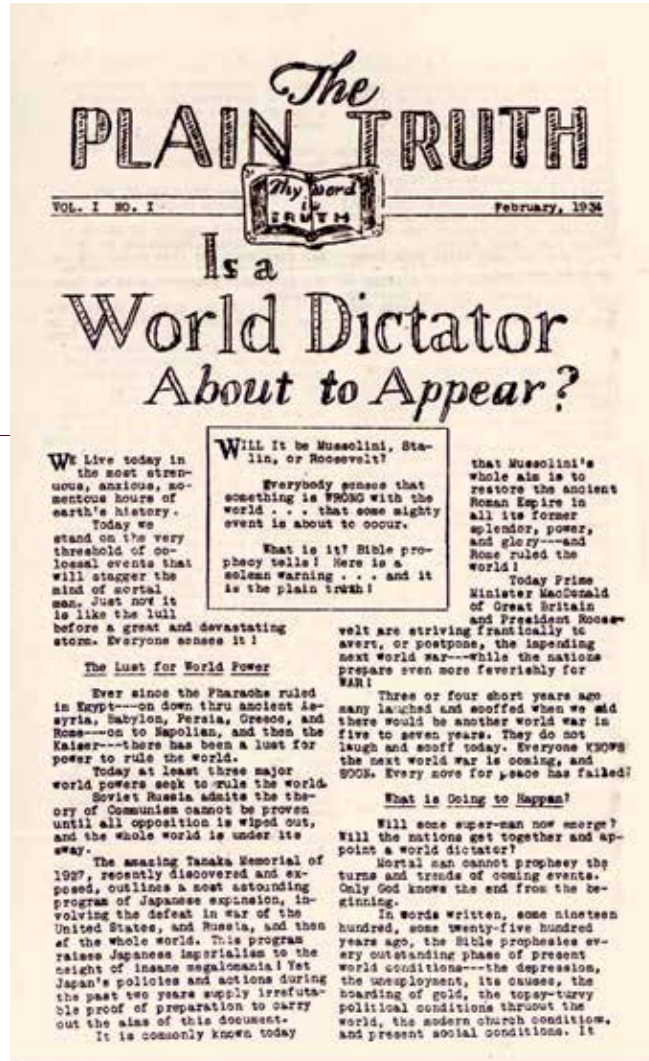
Astuuko maailman-diktaattori kohta esille?

Helmikuussa 1934 tämä otsikko kiinnitti lukijakunnan huomion maailman uusimman uutisaikakauslehden ensimmäisessä numerossa. Kahdeksan vuosikymmentä myöhemmin *Plain Truth* -aikakauslehden ja sen perustajan Herbert W. Armstrongin kirjoitusten kertaaminen paljastaa, että lehti ennusti hätkähdyttävän täsmällisesti tapahtumista, jotka johtivat nykyiseen Euroopan Unioniin.

Lukemattomista ajankohtaisista tapahtumista ja lukuisista sosiaalisista, ekonomisista ja uskonnollisista suuntauksista, joista *Trumpet* -lehti on kertonut sen ensimmäisestä julkaisusta vuonna 1990, ainoastaan yksi *avaintapahtuma* on herättänyt varsinaista huomiota. Tapaus on sama, josta *Plain Truth* raportoi ensimmäisen julkaisunsa pääotsikossa jo helmikuussa 1934. Itse asiassa kyseessä on uutistarina, joka alkoi paljastua jo vuonna 31 eKr. Rooman valtakunnan nousun myötä.

Rooman kaupunki on ollut muinaisista ajoista kuuluisa sen seitsemästä kukkulasta. Ilmestyskirjan vertauskuvan mukaan seitsemän kukkulaa liittyy seitsemään peräkkäiseen Rooman valtakunnan elpymiseen, ja se mainitsee "seitsemän vuotta, joiden päällä nainen istuu; ne ovat myös seitsemän kuningasta; heistä on viisi kaatunut, yksi on, viimeinen ei ole vielä tullut, ja kun hän tulee, pitää hänen vähän aikaa pysymän" (Johanneksen ilmestys 17:9–10).

Useimmat ihmiset olivat sokeita, he eivät kyenneet ymmärtämään profetian merkitystä ennen *Plain Truth* -lehden syntymistä vuoden 1930 alussa. Kun Herbert Armstrong alkoi julkaista tätä ainutlaatuista uutislehteä välityksellä, jakeen merkitys oli käynyt hänelle päivänselväksi.

KYMMENEN VALTIOTA, YKSI HALLITUS

H. Armstrong kirjoitti vuonna 1934 tulevista tapahtumista – toteutuneesta yhdistyneestä Euroopasta – sekä vielä edessämme olevasta – ”pyhän” Rooman valtakunnan salamasodasta.

H. Armstrong tiesi, että Jumala antoi Ilmestyskirjan sanoman, ei kätettäväksi, vaan ”näyttääkseen ... mitä pian tapahtuman pitää” (Johanneksen ilmestys 1:1). H. Armstrong näki, että viisi Ilmestyskirjan 17:10 kaatunutta ”kuningasta” symboloi viittä Rooman valtakunnan elpymistä, mikä oli tapahtunut siihen mennessä Rooman katolisen kirkon suojeluksessa. Nämä viisi Rooman valtakunnan eloon heräämistä alkoi, kun Justinianus kruunattiin keisariksi 554 eKr., Charlemagne (Saksan Kaarle Suuri) 800 eKr., Otto Suuri 962 eKr., Kaarle V (aloitti Habsburg dynastian) 1530 ja kun Napoleon Bonaparte kruunautti itsensä keisariksi vuonna 1804.

Ilmestyskirjan 17:10 ennustus viittasi yhteen Rooman valtakunnan elpymiseen aikana, joka olisi olemassa

“RAAMATUN [PROFETIOITA] KOSKIEN TÄTÄ TULEVAA ‘EUROOPAN YHDYSVALTOJA’-UUTTA YHDISTYNYTTÄ SUPERVALTAA, JOKA ON EHKÄ JOPA NEUVOSTOLIITTOA JA YHDYSVALTOJA VOIMAKKAAMPI!”

KIRJE TILAAJILLE, HEINÄKUU 1983

aikana jona Ilmestyskirjan salaperäinen näky voitaisiin ymmärtää ensimmäisen kerran, aikana jona: “yksi on”.

Herbert Armstrong ymmärsi, aikanaan 1930-luvulla—ennen toisen maailmansodan alkua ja sen alkuhetkillä, että italialainen diktaattori Benito Mussolini oli tämä *yksi on*. (Löydät profetian yksityiskohtaisien selityksen kirjastestamme *Daniel avautuu–vihdoin*.) H. Armstrong pohti hänen kuolemansa jälkeen julkaistussa *Plain Truth* -lehden artikkelissaan seuraavasti: “Mussolini solmi vuonna 1929 sopimuksen paavin kanssa. Noin vuonna 1935, yhdistettyään Etiopian, Eritrean ja Italian Somaliin, hän julisti tämän olevan uusi Rooman valtakunta. Kuulutin radiolähetyksessäni itse uutisen tästä... uudesta valtakunnasta” (*Plain Truth*, maaliskuu 1986).

H. Armstrong sanoi myös, että profetian “yksi”, hän joka “on”, käsitti myös Adolf Hitlerin, että kyseessä oli Hitler-Mussolini -akseli (*Plain Truth*, lokakuu 1962).

Vuonna 1954 liittoutuneiden asejoukot kukistivat tämän heikon Rooman valtakunnan kuudennen eloonheräämisen. Ilmestyskirjan 17:9–10 seitsemästä kuninkaasta jäljelle jäi enää yksi viimeinen tuleva eloonherääminen: “viimeinen ei ole vielä tullut”.

H. Armstrong ymmärsi asian yli viisi vuotta ennen vuoden 1939 akselivaltioiden ja länsiliittoutuneiden yhteenottoa!

SEITSEMÄS ‘PYHÄ’ ELOONHERÄÄMINEN

H. Armstrong ja hänen toimittajansa kiinnostivat *Plain Truth* -lehden 52 vuoden aikana huomiota väijäämättömään Euroopan federaatioon johtaviin tapahtumiin. H. Armstrong ennakoiti sen muodostumisen jo ennen toista maailmansotaa. Hän julisti siitä myös toisen maailmansodan aikaisen Britannian ilmasodan kuumina hetkinä. Kun Saksa oli voitettu ja sen tuhka vielä hehkui liittolaisten rajun hyökkäyksen seurauksena, H. Armstrong julisti edelleen Saksan tulevasta noususta—eikä poikennut koskaan ennustuksestaan, että sen tulisi johtamaan yhdistynyttä Eurooppaa. Herbert Armstrong jatkoivat voimallista profetoimista samoista tapahtumista aina viimeiseen saarnaansa asti, jonka hän esitti vuoden 1985 loppupuolella.

Kun luet seuraavaa lainausta, ota huomioon H. Armstrongin HÄMMÄSTYTTÄVÄ näky. Hän ennusti 80 vuotta aikaisemmin suuresta tapahtumasta, joka on nykyinen todellisuus.

“Helmikuussa 1945—muutama kuukausi ennen sodan loppumista—presidentti Roosevelt ja pääministeri Churchill julistivat amerikkalais-brittiläisen toimintataperiaatteen Saksaa koskien. Tämä vakava toimintasuunnitelma oli varoitus tulevaisuutta varten. Kuuntele sitä. Sitaatti: ‘Taipumattomana tavoitteenamme Saksan militarismin ja natsismin tuhoaminen sekä sen varmistaminen, ettei Saksa enää koskaan *kykene* häiritsemään maailmanrauhaa. Aiomme päättäväisesti riisua sen aseistuksen sekä lakkauttaa koko Saksan asejoukot; murtaa kaikiksi ajoiksi Saksan yleisesikunta, joka on väkijoukosta ja *toistuvasti* nostattanut saksalaisen militarismin...’ Ja nyt, millainen speksaakkeli, kun Washington ja Lontoo tekevät vain yhdeksän pikaisen vuoden kuluttua kaikkensa pyrkiessään diplomatian kautta ja Amerikan dollarin takauksella aikaansaamaan kaksi asiaa: Luomaan Euroopan yhdysvallat ja aseistamaan Saksan uudelleen... Saksa nousee väijäämättömästi yhdistyneen Euroopan johtajaksi. Tällaisen luottamuksen herättämiseksi vaaditaan *henkistä sisua—pelon* poistamista—ja tämän hengellisen sisun *on noustava* Euroopan sisältä!”

“Itse asiassa *koko Eurooppa* on jo *valmis*—se odottaa vain luottamuksen herättävää johtajaa... Tämä mies odottaa jossain” (*Plain Truth*, marras/joulukuu 1954).

Tämä kirjoitettiin alle 10 vuotta toisesta maailmansodasta, kun Saksa oli jakautunut ja vielä häviön murtama. Eurooppa oli jo lähes jälleen rakennettu (Yhdysvaltojen Marshall-avun turvin), mutta edelleen *epäyhtenäinen*. Saksan valtion tilasta huolimatta H. Armstrong toisti hänen ennen sotaa esittämänsä väitteen Saksan elpymisestä ja sen johtamisesta yhdistyneeseen Eurooppaan.

Tämä ote sisältää yhden Raamatun voimallisimman profetian keskeisen sanoman. H. Armstrong painotti toistuvasti, että profetia koskee kolmea keskeistä asiaa: 1) “Saksaa... yhdistyneen Euroopan johtajana”; 2) “henkistä sisua”; ja 3) “luottamusta herättävää johtajaa”.

H. Armstrong kirjoitti kirjeen *Plain Truth* -lehden lukijoille 24. heinäkuuta 1983. Hän painotti kirjeessään, kuinka kauan hän oli julistanut samaa viestiä. “Ensimmäinen *Plain Truth* -lehti julkaistiin helmikuussa 1934—alle kuusi kuukautta täydestä 50 vuodesta. Etusivun artikkeli varoitti tulevasta ‘pyhän Rooman valtakunnan’ ilmestymisestä Euroopassa—10 Euroopan kansan unionista yhden hallituksen alaisena, yhden armeijan yhdistämänä. 50 vuoden ajan olen huutanut maailmalle Raamatun profetioita tästä tulevasta ‘Euroopan yhdysvalloista’—UUDESTA YHTENÄISESTÄ SUPERVALLASTA, JOKA SAATTAA OLLA JOPA NEUVOSTOLIITTOA TAI YHDYSVALTOJA VOIMAKKAAMPI.”

1960-luvun puoliväliin mennessä alkoi näkyä runsaasti merkkejä Saksan noususta, mutta Euroopan yhdistymisen näkyvin osoitus oli havaittavissa vain kauppa- ja liiketoiminnan alalla. *Plain Truth* -lehti ilmoitti kuitenkin, että

poliittinen yhdistyminen seuraisi pikaisesti. “Jos 300 miljoonaa eurooppalaista kykenisi yhdistymään ja puhumaan yhdellä äänellä, siitä muovautuisi aivan varmasti maailman suurin mahti... Itse asiassa uskon takuuvarmasti, että huuto Euroopan poliittiseksi yhdistymiseksi kasvaa kasvamistaan, kunnes näemme Euroopan talousalueen kehittyvän *Euroopan yhdysvalloiksi*” (syyskuu 1967).

Yhdeksän vuotta ennen kuin Berliinin muurin kaatumista, vuonna 1980, H. Armstrong ennakoi tämän Euroopan valtakunnan itäisen jalan muodostumisen

julistuksessaan: “Nyt näyttää varsin mahdolliselta, että Jugoslavia tulee kuulumaan tähän elvytettyyn Rooman valtakuntaan, lisäksi paavin syntymämaa Puola, Romania sekä mahdollisesti Unkari; lisäksi myös Itävalta, Saksa, Italia, Espanja, Portugal ja Ranska. Tästä muodostuu 10 kansan liitto keskiajan Rooman valtakunnan yleiselle alueelle,

UUDESSA YHDISTYNEESSÄ Euroopassa.

Luultavimmin Hollanti, Tanska, Norja ja Ruotsi eivät kuulu [lopulliseen] Irlanti saattaa kuulua. Britannia ei kuulu!... “Olen ennustanut tästä elpystä ROOMAN VALTAKUNNASTA julkisesti jo helmikuusta 1934 asti! Se saattaa muokkautua YHTÄKKIÄ, NOPEASTI!” (kirje työn tukijoille, 10. kesäkuuta 1980).

Tulemme tarkastelemaan H. Armstrongin ennustamien Eurooppaan liittyvien kansojen nykyistä muovautumista, mutta pohditaan ensin toista elintärkeää hänen ennustuksensa elementtiä.

UUSI DOMINOIMISEN METODI

Ensimmäisessä ja toisessa maailmansodassa Saksa ja sen liittolaiset pyrkivät saavuttamaan maailmanvallan valloittamalla ensin eurooppalaiset naapurinsa. Vuonna 1956, pian sen jälkeen kun molemmat Saksan johtamat yritykset olivat rauenneet, H. Armstrong esitti hämmästyttävän ennustuksen Berliinin elintärkeästä suunnitelman muutoksesta koskien seuraavaa, viimeistä yritystään: “Tällä kertaa saksalaiset sivuttavat menneiden tappioiden syyt. Sen sijaan että kuluttaisivat voimansa loppuun ottamalla Euroopan kansat vangeiksi tärkeän Gestapon miesvoiman avulla, he suunnittelevat johtaa ja dominoida EUROOPAN YHDYSVALTOJA–ja *lisätä näiden kanojen miesvoiman omiin sotaosastoihinsa. joukkoihinsa*” (kesäkuu 1956; painotus lisätty).

Pohditaan nyt, *kuinka* moderni Eurooppa-ryhmittymä on yhdistynyt.

Vuoden 1992 Maastricht-sopimus laajensi Euroopan talousalueesta poliittisen ja rahallisen unionin täsmälleen H. Armstrongin profetian mukaisesti. Vuonna 1993 Euroopan talousyhteisölle–joka koostui silloin 12 valtiosta–annettiin uusi nimi: Euroopan unioni.

Vuonna 1999 *Weekly Telegraph* -raportoi otsikolla “Saksalaiset suuntaavat kohti Euroopan yhdysvaltoja”, että “Saksan uusi punavihreä johto paljastaa suunnitelman

Euroopan liitovaltion rakentamiseksi tuoreen euron kääntöpuolelle. Nämä liikkeet lisäävät euroskeptikkojen pelkoa siitä, että rahallinen fuusio tarkoitettiin pelkäksi askeleeksi kohti *Euroopan yhdysvaltoja*... Saksa tahtoo hyödyntää euron syntymähetken saattaakseen Euroopan tiiviisti kohti liittovaltiutta” (20–26. tammikuuta 1999). Tämä kehitys lisäsi Saksan määrätietoisuutta.

Vuoteen 2007 mennessä joka ikinen H. Armstrongin ennustama valtio oli liittynyt Euroopan yhdistymishankkeeseen–Itävalta, Puola, Romania ja Unkari–olivat EU:n

”HUUTO EUROOPAN POLIITTISESTA UNIONISTA KASVAA ÄÄNEKKÄÄMMÄKSI, EIKÄ KESTÄ KAUA, ENNENKUIN NÄEMME YHTEISKAUPPA-ALUEEN KEHITTYVÄN EUROOPAN YHDYSVALLOIKSI.”

PLAIN TRUTH, SYYSKUU 1967

jäseniä. Vuoteen 2014 mennessä jokainen Jugoslaviasta muodostunut valtio oli joko EU:n jäsen tai Euroopan kontrollin alainen. Nämä ovat täsmälleen valtioista, joidenka H. Armstrong ennusti liittyvän Eurooppaan.

Tämä on *elävää profetiaa*–lujaa, muuttamatonta profetiaa vääjäämättömistä tapahtumista, jotka ovat toteutuneet silmiesi edessä!

Saksa oli ja on edelleen Euroopan liikkeiden perustava voima kohti liittovaltiota ja laajenemista. Häivyttääkseen epäilykset Berliinin imperialistisesta päämäärästä, Saksa antaa yleisesti ymmärtää, että aloitteet tapahtuvat “Euroopan unionin jäsenvaltioiden yhteiseksi hyväksi”.

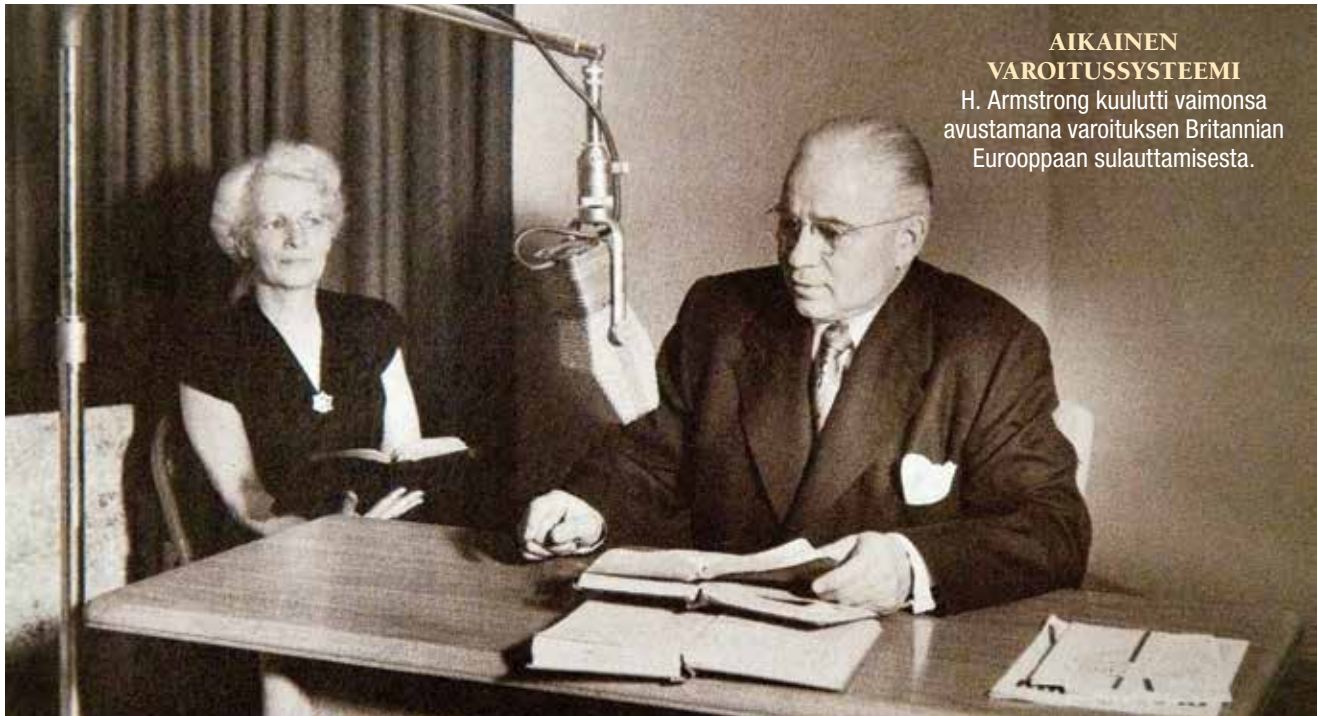
Lokakuun 1976 *Plain Truth* -lehti selitti tästä harhautuksesta seuraavasti: “Länsi-Saksa on yrittänyt jo kauan aikaa kovasti ajaa yhteistä linjaa niin yhdessä kuin toisessakin asiassa. Lisäksi *jatkuvasti yhteistä Euroopan tavoitetta ajamalla se pyrkii välttämään epäilykset oman nationalistisen määränpäänsä tavoittelemisesta*, sillä toinen maailmansota ei ole vielä kovin kaukana.”

Kun Saksan ensimmäiset “suuren ikäluokan” liittokanslerit–Gerhard Schröder ja Angela Merkel–astuivat valtaan, Berliini ei ole yrittänyt yhtä huolellisesti vähätellä ylivaltaansa.

EUROOPAN DOMINOIMINEN

Nykyään hyväksytään laajalti, että Saksa on mannermaan poliittisesti ja taloudellisesti vaikutusvaltaisin valtio. Vuoden 2011 lopulla koko Eurooppa etsi Saksalta ratkaisua eurokriisiin. *Spiegel* -lehti kirjoitti: “Saksasta, jota ihailaan ja kadelditaan sen taloudellisen onnistumisen takia, on koko Euroopan malli velkakriisissä. Mannermaa muuttuu yhä enemmän Saksan kaltaiseksi...” (6. joulukuuta 2011).

Nicolas Sarkozy, senaikainen Ranskan presidentti, lausui: “kaikki toimeni suuntautuvat Ranskan mukauttamiseksi kohti *toimivaa mallia: Saksan mallia*.”

AIKAINEN VAROITUSSYSTEEMI

H. Armstrong kuulutti vaimonsa avustamana varoituksen Britannian Eurooppaan sulauttamisesta.

Spiegel -lehti pohti: "Näinä Euroopan kriisipäivinä 'Saksan mallista' on muodostunut maaginen resepti. Pidämme tai emme, vanhahtavilla, kuivilla saksalaisilla näyttää olevan avain Euroopan pelastukseen."

Samaan aikaan Saksan eliitti neuvoi kansalaisiaan olemaan ylpeilemättä paluusta vallan kahvaan peläten, että käytös herättäisi vastustusta naapurimaissa. "Saksan hallituksen neuvonantajat ja toimihenkilöt varoittavat Berliiniä esittämästä liian riemukkaasti avoimesti purkautuvaa Saksan herruutta EU:ssa... Raivoissaan olevat kreikkalaiset muistuttavat jatkuvasti ajasta, jolloin se oli Berliinin kontrollin-natsimiehityksen alainen" (*German-Foreign-Policy.com*, 1.joulukuuta 2011).

Kaikki eurooppalaiset eivät ole mielissään Saksan menestyksestä Eurooppaa dominoimassa.

Vuoden 2011 lopussa, kun Berliini ja Bryssel kumosivat Kreikan ja Italian hallitukset, Simon Heffer kirjoitti *Daily Mail*-lehdessä, että maailma todisti "Euroopan ekonominen kolonisaation saksalaisten salahankkeista". Hänen mukaansa menneisyydessä "Euroopan valtion kumoamiseksi olisi vaadittu hyökkäysjoukot, mutta tänään se voidaan toteuttaa taloudellisten pakotteiden kautta" (8. lokakuuta 2011).

Brittipoliitikko ja Euroopan parlamentin jäsen Nigel Farage tunnisti myös, että Saksa oli käyttänyt-saksalaisiitin luomaa-Euroopan talouskriisiä-muovataksaan Euroopan selvästi Saksan kaltaiseksi. Hän esitti Euroopan parlamentissa puheen, jossa hän jylisi: "*Elämme nyt Saksan dominoivassa Euroopassa*-Eurooppa-projektin tarkoituksena oli estää tämä-edeltävä sukupolvi maksoi kovan hinnan *verellään* estääkseen tämän."

Maaliskuussa 2013 Saksan pelastusuunnitelman aikaan Kyprokselle, Charles Moore, Margaret Thatcherin

virallinen biografi ja *Daily Telegraph* -sanomalehden entinen toimittaja kirjoitti: Vuoden 1945 voiton jälkeen Churchill julisti, että Saksa 'makaa maassa' edessämme. Tänään suuri osaa Etelä-Euroopasta makaa maassa Saksan edessä."

Samassa kuussa Simon Heffer kirjoitti: "Neljä valtakunta on astunut paikalle ilman ainoatakaan laukausta; muun Euroopan ja maailman on parasta tottua ajatukseen."

Kaikesta tästä käy selväksi, että Saksan kahdesti 1900-luvulla aggressiivisen sodankäynnin kautta tavoittelema Euroopan herruus on käynyt 2000-luvulla toteen. Kosovon sotaa lukuun ottamatta se on tapahtunut lähes kokonaan ilman verenvuodatusta!"

Saksalaiset "ohittivat menneiden häviöiden syyt", aivan kuten H. Armstrong ennusti ja palasivat vuonna 1956!

He ovat todella tulleet "johtamaan ja dominoimaan EUROOPAN YHDYSVALTOJA-ja lisäämään näiden kanojen miesvoiman omiin sotaosastoihinsa", aivan kuin hän profetoi! Saksa valmistaa viimeistä eloonheräämistä täsmällisesti H. Armstrongin ilmoittaman metodin mukaisesti. Tapah- tumat todistavat voimakkaasti Herbert Armstrongin profeettalliset lausumat paikkansapitäviksi!

YDINSYDÄN, KESKUS

Mieti H. Armstrongin vuoden 1952 *Plain Truth* -lehden seuraavaa lausumaa: "Yhdysvallat ei salli nyt minkään estää itsenäisen SAKSAN rakentamista ja jälleenaseistamista. Tästä muodostuu *yhdistetyn Euroopan ydinsydän*, joka elvyttää ROOMAN VALTAKUNNAN."

Eurooppa on muovautunut huomattavasti kirjoituksen jälkeisinä vuosikymmeninä, lähinnä EU:n ja sen jäsenvaltioiden tekemien sopimusten kautta, josta tärkein oli

kirjaimellinen Euroopan perussopimus (Saksan ajatus), jota kutsutaan Lissabonin sopimukseksi, jonka mukaan EU:lla on presidentti ja oma diplomaattiedustus.

Nykysaksalla on selvästi EU:n johtava talous. Se muodostaa vesi- ja tiekuljetusverkoston keskuksen Euroopan unionissa. Saksan kontrolloi luontevasti myös Euroopan ja Venäjän välistä energiaverkostoa. Frankfurtissa sijaitsee maailman vaikutusvaltaisin pankki, Euroopan keskuspankki. Saksan vanha toisen maailmansodan aikainen Oberkommando—jonka liittolaiset vanhoivat ikuisesti hajotettavaksi—toimii taas, mutta uudessa asussa ja uudella liittopuolustuksen nimellä ydinaseistettun Euroopan puolustusjoukkojen kehityshankkeen voimallisena ideoijana.

Oikeudellisesti Saksa on ainoa valtio, joka omaa tuomioistuimen, Liittovaltion peruslakituomioistuimen, jonka valta ylittää Euroopan unionin tuomioistuimen vallan. Se ylittää kaikkien muiden jäsenmaiden kansallisten tuomioistuinten vallan. Toinen Saksan kehittämä idea on Financial Stability Board, G20-järjestykseen kuuluvien valtioiden elin, joka tekee suosituksia kansainvälisen finanssijärjestelmän säätelmiseksi, jossa EU-blokilla on määräenemmistö.

H. Armstrongin ennusti tarkasti, että Saksa olisi ”yhdistetyn Euroopan ydinsydän”!

Hänen kaukonäköiset sanansa sopivat hämmästyttävän tarkasti Philip Murphyn, Amerikan Saksan suurlähettilään lausumaan. ”Saksa on Euroopan unionin *keskus*”, Murphy lausui saman vuoden joulukuun 1. päivänä Berliinissä. Suurlähettiläs vahvisti tietämättään Herbert Armstrongin lähes 60 vuotta aikaisemmin lausumat profetettiset sanat aikana, jona Saksa oli *kaikkeaa muuta* kuin Euroopan ”keskus”.

Profetia on täyttynyt voimallisesti! Tämä *elävä profetia*—vankka, muuttumaton vääjäämättömien tapahtumien profetia toteutuu silmiesi edessä! EU on nyt kirjaimellinen Euroopan valtakunta—vanhan pyhän Rooman valtakunnan viimeinen eloonherääminen—jonka ”keskus” ja ”ydinsydän” on Saksa.

YHDISTYNEET ASEJOUKOT

Vuonna 1996 julkistettiin kuohuva toisen maailmansodan tiedusteludokumentti, joka kertoo yksityiskohtaisesti Saksan huipputeollisuusjohtajien välisestä kokouksesta elokuussa 1944, aikana, jolloin saksalaisille alkoi käydä selväksi, että he häviäisivät todennäköisesti sodan. Kokous teki toisen maailmansodan jälkeisen suunnitelman, kuinka Saksan valtakunta nostettaisiin takaisin valtaan, jos sota hävittäisiin. Useat Saksan eliittiteollisuudet olivat paikalla, ja dokumentin mukaan näiden yhdistysten tuli ”valmistaa maan alle pakotetun natsipuolueen rahoitus.”

Saksalaiset tiesivät vuonna 1944, että he tulisivat häviämään toisen maailmansodan ja alkoivat valmistautua seuraavaa sotakierrosta varten! Dokumentin mukaan ”olemassa olevat ulkomailla olevat talousreservit tuli

UUSI TUNNUS, VANHA PÄÄMÄÄRÄ
Saksalaiset sotilaat liehuttavat Euroopan unionin lippua saksalaisaluksella.

asettaa puolueen käsiin, jotta tappion jälkeen pystyttäisiin muodostamaan vahva Saksan valtakunta.”

Kun Yhdysvallat julkaisi vihdoin kyseisen dokumentin, sille ei annettu paljoakaan tilaa uutisissa. Median syvää horrosta häiritsevämpi oli kuitenkin tosiasia, että Yhdysvaltojen hallinto ei julkistanut tiedusteludokumenttia ennen vuotta 1996—YLI 50 VUOTTA MYÖHEMMIN!

Pidä mielessäsi vuoden 1944 kokouksen sisältö ja ajattele, mitä Herbert Armstrong sanoi radio-ohjelmassaan 9. toukokuuta 1945 Yhdistyneiden kansakuntien -konferenssin aikana kuulijoilleen.

”Sota on ohi Euroopassa—vai onko se?... Ihmiset suunnittelevat ja yrittävät ylläpitää maailmanrauhaa. Useimmilla ei ole aavistustakaan siitä, että Saksa suunnittelee voittavansa taistelun rauhasta. Kyllä taistelun rauhasta. Me amerikkalaiset emme tunne tällaista taistelua. Me tunnemme ainoastaan yhdenlaisen sodan. Emme ole koskaan hävinneet sotaa—asevoimasotaa; emme ole myöskään koskaan voittaneet konferenssia, missä muiden maiden johtajat toimivat taistelussa rauhan saavuttamiseksi meitä viekkaammin.

”Emme ymmärrä saksalaista perinpohjaisuutta. Se laski jo toisen maailmansodan alussa tappion mahdollisuuden, että se häviäisi jälleen toisella kierroksella—jaon tarkasti, järjestelmällisesti suunnitellut kaiken kolmatta kertaa—kolmatta maailmansotaa varten! Hitler hävisi. Toinen sotakierros on ohi Euroopassa. Natsit ovat menneet nyt maan alle... Natsien maanalainen toiminta on järjestelmällisesti suunniteltu. Heidän suunnitelmansa on palata ja voittaa kolmannella yrityksellä.”

H. Armstrongia toisti tämän saman varoituksen monta kertaa aina kuolemaansa saakka vuonna 1986. Moni sivuutti viestin salaliittoteorian, mutta kun dokumentti julkaistiin vuonna 1996—kävi kiistämättömän selväksi, että *hän oli oikeassa!* Tapahtumat toteutuivat täsmälleen kuten H. Armstrong ilmoitti!

Laajentumismentaliteetti manifestoituu tänään Saksan johtaman Euroopan unionin asevoimahankkeissa. Kuten

yllä osoitettiin, Saksasta on kasvanut 28 valtiosta koostuvan yhdistyneen Euroopan voimakkain taloudellinen ja poliittinen voimatekijä. Saksa on lisäksi hiljaksen rakentanut perustan yhdistyneelle Euroopan asejoukolle!

Lissabonin sopimuksen/EU:n perustuslain mukaan EU:lle on annettu valta kehittää yhteiset asejoukot Euroopan sotavoimateollisuuden tuella.

Sopimuksen *elintärkeän* yksityiskohdan mukaan Saksan liittovaltion peruslakituomioistuimen päätös mahdollisti, ettei EU:n laki ylittäisi Saksan omaa lainsäädäntöä. Se päätti, että Berlinille jäi lopullinen päätösvalta siitä, osallistuuko Saksan armeija EU:n sotilaalliseen toimintaan. Tämän tempun merkittävä lopputulos on, että nyt Saksan täytyy antaa "lähtökäsky" ennen minkään EU:n taistelujoukon käyttöönottoa. EU:n taistelujoukkojen käyttöönotto on siis olennaisesti Saksan ylipäällikön johdossa ja Saksan parlamentin päätettävissä!

EU osoitti alkuvuonna 2013, että se on valmis käyttämään sotajoukkojaan. *Trumpet* -lehden päätoimittaja Gerald Flurry kertoi asiasta: "Saksalla on suuri vaikutusvalta Afrikassa—jopa sotilaallisesti—mistä moni ei ole tietoinen. Saksa ei aio luovuttaa valtaansa ilman taistelua. Miksi Ranska lähetti tammi- ja helmikuussa 3 500 jalkamiestä, taistelukoneita ja aseistettuja kulkuneuvoja Maliin islamilaisleirejä vastaan? Ranskalaisivat olivat juuri poistuneet Libyan tuhoisasta sodasta, jossa he auttoivat Amerikkaa kaatamaan Gaddafin—varmaan Ranskan ei suunnitellut osallistua heti paikalla uuteen konfliktiin. Voin kuvitella, että Ranskaa—joka kuuluu Saksan johtamaan Euroopan unioniin—kannustettiin suuresti matkaamaan alueelle, jossa terroristit lähestyivät Saksan tukikohtaa!"

Tämä ennakkotapaus merkitsee, että tie on nyt avoinna Saksan johtamalle Euroopalle. Se voi täyttää H. Armstrongin elintärkeän profetian: YHTEISET, YHTÄ SUURET TAI SUUREMMAT KUIN VENÄJÄN TAI YHDYSVALTOJEN ASEJOUKOT!

Tällaiset tosiasiat tukevat vakaasti Herbert Armstrongin profeettallisten ennustusten paikkansapitävyyttä. Tosi asia on, kuitenkin, että Saksasta ei voi muodostua uutta täysivaltaista sotamahtia ennen kuin kansalla on näyn omaavan johtaja, joka kykenee herättämään saksalaisleijon luottamuksen.

LUOTTAMUSTA HERÄTTÄVÄ JOHTAJA

Raamatun profetia tekee selväksi, että pyhän Rooman valtakunnan viimeistä eloonheräämistä johtaa luottamusta

herättävä henkilö, mikä käy ilmi Danielin kirjan 8:23 kaltaisista jakeista. H. Armstrong kirjoitti vuonna 1953 tästä henkilöstä: "Ilman Saksaa tällainen valtioiden liitto on mahdoton... On luultavaa, ettei kukaan toinen kuin saksalainen pysty tarjoamaan tarvittavaa dynaamista, inspiroivaa johtavuutta sekä organisoida sellaista poliittista militaristista liittovaltiota" (*Good News*, toukokuu 1953).

H. Armstrong kirjoitti vuonna 1956, että eurooppalaiset "ajattelevat enenevästi TULEVAA EUROOPAN YHDYSVALTOJA! ... [Eurooppa] tulee yhdistymään meitä vastaan! Eurooppa on nyt jo lähes valmis. Näyttämö on valmis! Puuttuu vain vahva JOHTAJA—tuleva FÜHRER! Saksalaiset nousevat toisen maailmansodan tuhosta henkeäsalpavalla tavalla. Saksa on Euroopan taloudellinen ja sotilaallinen sydän. Luultavasti Saksa tulee johtamaan ja dominoimaan tulevaa Euroopan yhdysvaltoja".

H. Armstrongin tavalla mekin olemme *Philadelphia Trumpet* -lehdessä jo kauan aikaa odottaneet, että näyttämölle astuisi Saksan voimamies, hän, joka täyttää tämän ratkaisevan profeettaisen roolin.

Vuonna 2009 "dynaamisen, inspiroivan" johtajuuden omaava saksalaismies astui yhtäkkiä esiin. Hän astui helmikuussa 2009 Saksan poliittiselle eturintamalle, kun hänet nimitettiin Saksan talousministeriksi. Sitten, heti Saksan kansanvaalien jälkeen, saman vuoden syyskuussa, liittokansleri Merkel viisinkertaisti hetkessä miehen poliittisen aseman nimittämällä hänet uuden koalitiohallituksensa puolustusministeriksi. Kyseinen mies on Karl-Theodor zu Guttenberg.

Olemme seuranneet hänen poliittista etenemistään mielenkiinnolla, koska hänen elämänsäkaarensa sopii läheisesti Raamatun profeettalliseen kuvaukseen, josta Herbert

Armstrong kertoi voimallisesti. Erityisen huomionarvoisia ovat Guttenbergin perhe- ja poliittiset suhteet.

Hänen aikaisempaa poliittista kehitystään ohjaamassa oli Edmund Stoiber, katolinen konservatiivi, jota puolestaan aikanaan opasti Franz Josef Strauss, kuuluisa Saksan voimatekijä, joka omasi suuren suunnitelman yhdistynyttä Eurooppaa varten dominantin Saksan johdolla.

Guttenbergillä on myös perheensä kautta yhteys Habsburgin sukuun. Strauss ja Otto von Habsburg omasivat yhteisen unelman yhdistyneestä katolisesta Euroopasta.

OSUVIA ENNUSTUKSIA

Plain Truth -lehden otsikot ennustivat vuosikymmeniä sitten nykyisen Euroopan unionin nousun.

Molemmat kertoivat unelmastaan henkilökohtaisesti Herbert Armstrongille, kun he vierailivat Ambassador Collegen campuksella Pasadenassa, Kaliforniassa. Otto von Habsburg unelmoi herättävänsä henkiin pyhän Rooman valtakunnan. H. Armstrong tiesi, että tämän unelman oli määrä toteutua.

Kun pidämme mielessämme nuoren, aristokraattisen Guttenbergin moitteettomat frankkilais-baijerilaiset roomalaiskatoliset suhteet ja lisäämme niihin baijerilaisen poliittiseen ajatusmalliin ja vuosikymmenien ajan Straussin ja Stoiberin kautta pureutuneen linjan–unelman yhdistyneestä katolisesta Euroopasta Saksan johdolla. Kun lisäämme tähän tekijän, joka puutui sekä Straussilta että Stoiberilta–silmiinpistävän perhetittelin, joka sementoi kaikki tekijät yhteen. Kaikki huomioiden edessämme on *saksalaismies, jonka toimia on aiheellista seurata*.

Mikä on tämä perhetitteli? Guttenbergin virallinen titteli–joka suotiin hänen esi-isilleen 18. vuosisadalla–on *Reichsfreiherr*–englanniksi käännettynä “Baron of the Holy Roman Empire”, pyhän Rooman valtakunnan paroni. Arvonimitys on kiehtova, kun ottaa huomioon Euroopan tapahtumat!

Guttenberg perusti lyhyen, ristiriitaisen puolustusministerikautensa aikana toimintakäytäntöjä, jotka helpottivat Saksan puolustusvoimien taistelua Afganistanissa. Hän oli ensimmäinen saksalaispoliitikko, joka otti käyttöön virallisesti aikaisemmin tabuksi muodostuneen “sota” sanan Afganistanin konfliktin yhteydessä. Hän vakuutti myös saksalaisyleisön määrätietoisemman ja aggressiivisemmän armeijan tarpeellisuudesta.

Guttenberg teki selväksi, että Saksan aseteollisuutta tuli kohentaa, ja että Saksan hallitus ja sen aseteollisuus tarvitsivat läheisempää yhteistyötä. Saksan hallitus käynnisti maailman talousfoorumin 2010 kokouksessa *Wall Street Journalin* kutsuman “aloitteen vahvistaa sen aseteollisuutta”. Saksan suuryritysten ja hallituksen huippujohtajat osallistuivat kokoukseen. Guttenberg puhui

kokouksessa “tarpeellisesta puolustuspolitiikan ja Saksan talousintressien vuorovaikutuksesta” (31. tammikuuta 2010).

Tämän vaikutuksesta vuonna 2010 Saksan puolustusteollisuuden tuotanto kasvoi 60 prosentilla! Saksa hyötyi kahdella tavalla: sen kotimaan työllisyys kasvoi ja se lisäsi voittoa muilta EU valtioilta (jotka ovat sen suurimpia vientimaita). Saksan teollisuus rikastui valtavasti velkaantuneiden EU maiden kustannuksella.

Kyseessä on hätkähdyttävä kehitys, varsinkin kun ottaa huomioon dokumentin, joka kertoo vuoden 1944 natsipoliitikkojen kokoontumisesta Saksan teollisuuden kanssa suunnittelemaan tulevaa Saksan valtakunnan nousua!

Guttenbergin tähdenlento näytti olevan ohi maaliskuussa 2011 kopiontikohun myötä. Hän irtisanoutui kaikista poliittisista viroistaan, mutta palasi kahdeksan kuukauden kuluttua Halifax International Security foorumissa juhlistuna valtiomiehenä julkisuuteen. Hänen vaimonsa palautui Saksan televisiojulkikseksi ja julkisti pian sen jälkeen Saksassa loppuunmyydyin bestsellerin.

Guttenberg välttää tällä hetkellä julkista virkaa, mutta edistää julkisuudessa persoonaansa ja poliittista kantaansa laajan hienovaraisesti ahkeran puurtamisen, tarkoituksellisten projektien sekä laaduk-

KARL-THEODOR ZU GUTTENBERG

kaiden työpanoksen kautta. Hän kirjoittaa avainasioista harkittuja, selkeitä artikkeleja–jotka paljastavat hänen vastustajansa, ja esittävät hänet älykkäänä, todellisia ratkaisuja tarjoavana poliitikkona. Guttenberg painottaa mm. Saksan kansallisia vaaleja, Syyrian kriisiä ja suurempaa Saksan johtajuutta. Guttenbergin ajatukset ovat kauttaaltaan tarkkanäköisiä ja hänellä on arvokkaita mielipiteitä ja tarjoaa johtajuutta, mitkä ovat harvinaisia nykymaailmassa. Guttenbergin päämääränä on näkyä ratkaisuja, ei ongelmia tarjoamassa.

Guttenberg säilytti poliittisen maanpaikkonsa aikana läheiset suhteet poliittisiin ystäviinsä ja liittolaisiinsa Saksassa ja muualla. Hän on perillä Saksan ajan-kohtaispolitiikasta ja osallistuu kaikkiin suuriin keskusteluihin Berliinissä. Hän

järjestää säännöllisiä kokouksia, illallisia ja viikonloppuja Berliinin, Brysselin ja muiden maailman pääkaupunkien poliitikkojen, valtiomiesten, toimittajien ja liikemiesten kanssa, mm. pitkän yksityisen tapaamisen lokakuussa 2013 liittokansleri Merkelin kanssa Berliinissä. Guttenberg ei ole selvästikään enää sivustakatsoja Saksan politiikassa.

Hän on viitannut useasti aikomuksestaan palata politiikoksi. Pyrimme seuraamaan tiiviisti, onko tämä vapaaherra H. Armstrongin Raamattuun perustuvan profetian täyttymys nousevasta, voimallisesta poliittisesta johtajasta, joka nousee hallitsemaan henkiin herätettyä pyhää Rooman valtakuntaa.

ELÄKÖÖN DRAAMA!

Herbert Armstrong kertoi saarnassaan päämajan seurakunnalle 27. marraskuuta 1982 ensimmäisestä vuonna 1934 julkaistusta *Plain Truth* -lehdestä. "Olin varsin hämmästynyt, kun luin uudemman kerran, mitä kirjoitin aikaisemmin melkein 50 vuotta sitten", hän sanoi. "Otsikko kuului: 'Ilmestyykö maailmandiktaattori pian?'"

Sitten hän lainasi kyseistä artikkelia, joka sanoi: "Kaikki tuntevat, että maailmassa on jotain pahasti väärin... että joku valtaisa tapahtuma kohtaa meitä. Mikä se on? Raamatun profetia paljastaa! Se on vakaava varoitus... ja se on paljas totuus!"

"Elämme tänään maapallon historian rasittavinta, levottominta, ikimuistoisinta aikakautta. Seisomme tänään monumentaalisten tapahtumien kynnyksellä, jotka tulevat hämmästyttämään kuolevia ihmismieliä. Parhailaan elämme tyynen aikaa juuri ennen suurta ja tuhoavaa myrskyä. Jokainen tuntee tämän!..."

"Tiedämme tänään, että Mussolinin suurena päämääränä oli muinaisen Rooman valtakunnan palauttaminen (pyhän Rooman valtakunnan uudelleen henkiin herättäminen)."

H. Armstrong kommentoi saarnassaan vielä seuraavasti: "Hän voitti Etiopian. Hän lisäsi sen (jo omista maansa) Italian Somalimaahan, ja Eritrean, ja Italian; ja solmi sopimuksen Vatikaanin kanssa. Tässä on jälleen kirkon ja valtion yhteensulautuminen, vaikkei unioni ollutkaan todellinen unioni; kuitenkin hän julisti uudistaneensa Rooman valtakunnan... Tämä oli sen aikainen '*peto, joka on ollut eikä sitä enää ole, mutta se on tuleva*', (englanniksi '*the beast that was, and is not, and yet is*'), lainaten Ilmestyskirjan jaetta 17:8.

Vuoden 1934 artikkeli jatkoi: "Kansat valmistelevat entistä kuumeisemmin sotaa!"

"Kolme tai neljä lyhyttä vuotta sitten moni nauroi ja pilkkasi, kun kerroimme, että näkisimme viiden - seitsemän vuoden kuluessa uuden maailmansodan. He eivät naura ja pilkkaa tänä päivänä. Jokainen tietää, että seuraava maailmansota lähestyy pikaisesti."

Tämä sota kävi toteen viiden vuoden kuluttua-toisen maailmansodan alkaessa vuonna 1939. H. Armstrong kommentoi: "*Plain Truth* oli taas kerran aikaansa edellä,

jo sen ensimmäisessä painoksessa. Se ennusti tulevista tapahtumista. Ihmiset pilkkasivat ja sanoivat: 'Mikä pähkähullu. Hänellä ei ole aavistustakaan, mistä hän puhuu'. Toinen maailmansota tuli, se kävi toteen".

Herbert Armstrong lausui nämä sanat vuonna 1982. Monet, jotka tukivat ja seurasivat H. Armstrongia hänen kuolemansa asti, 16. tammikuuta 1986, kääntyivät sittemmin pois ja alkoivat kutsua häntä, kuten osa 70 vuotta aikaisemmin, "pähkähulluksi"!

Profetiat, joita H. Armstrongin julkaisi ja lähetti 57-vuotisen pastorikautensa aikana monille miljoonille, katsoivat kuitenkin pian vastaväittäjiä kasvoihin! Hän profetoi etukäteen yhtä lailla toisesta sekä kolmannesta maailmansodasta ja kertoi varsin yksityiskohtaisesti, millaisessa tilassa Eurooppa tulisi olemaan juuri ennen sodan puhkeamista.

Hän profetoi, että Eurooppa yhdistyisi elpyvän Saksan alaisuudessa. Näin kävi.

Hän profetoi, että luottamusta herättävä johtaja noudisi johtamaan seitsemännen pyhän Rooman valtakunnan seitsemättä heräämistä sen viimeisellä ristiretkellä. Eurooppa huutaa tällaista johtajaa saapuvaksi ja olemme hyvinkin saattaneet jo osoittaa, kuka hän on.

H. Armstrong profetoi, että hengellisesti sitova voima erottaisi itäisen Euroopan venäjän kommunismista ja saattaisi sen takaisin hengelliseen kotiinsa sekä hitsaisi yhdistyneen Euroopan niin taloudelliset, rahalliset, poliittiset kuin myös sotavoimat yhteen ja herättäisi viimeisen pyhän Rooman valtakunnan. Tämä profetia täyttyi suurelta osalta astuessamme 21. vuosisadan toiselle vuosikymmenelle EU:n yhdistyessä perustuslaillisesti imperialistiseksi voimaksi.

Tätä artikkelia lukiessasi Danielin ja Ilmestyskirjan suurten profetioiden lopulliset elementit lokahtavat kohdalleen. Jonkin aikaa sitten Euroopan yhdistyminen ei saanut maailmanlaajuisessa lehdistössä paljoakaan palstatilaa. Nyt otsikot kuuluttavat päivittäin pelkoa Saksan dominanssista ja sen vaikutuksesta maailmantalouteen. Pian maailma alkaa tuntea sen voiman maailmanlaajuisesti-poliittisesti ja sotilaallisesti!

Trumpet -lehdellä on etuoikeus julistaa Herbert Armstrongin kautta ilmoitettuja suuria profetioita ja demonstroida niiden toteutuminen nykyisissä päivittäisissä maailmantapahtumissa.

Kun Herbert Armstrong kuoli, viive lopun ajan raamatullisten profetioitten täyttymyksessä päättyi. Hänen tehtävänään oli julistaa tapahtumista *ennen* niiden täyttymistä. Meidän tehtävämme on varoittaa *nykyisistä* ja *lähitulevaisuuden* realiteeteista ja todellisista tapahtumien dramaattisista *toteutumisista*! Päätoimittajamme kirjoittaa kirjasessaan *Profetoi taas*: "ELÄMME ELÄVÄÄ DRAAMA. Jumala on antanut meille *monta ilmestystä* profetoi taas -toimenantoa koskien".

Nyt on aika virittäytyä moniin annettuihin ilmoituksiin ja todella elää osana tätä suurta profeetallista *draamaa*!

‘Pyhä’ pyhässä Rooman valta- kunnassa

TEHOPAKKAUS

Ainoa oman valtion omaava
uskonnollinen organisaatio
ei arkaile päämäärästään:
maailman katolilaistamisesta.

Moni historioitsija ja analyysoija aliarvioi roomalaiskatolisen kirkon roolin Euroopan historiassa. Moni aliarvioi myös Vatikaanin vaikutusta Euroopan ja Euroopan maiden asioihin tänä päivänä.

Herbert Armstrong ei tehnyt koskaan samaa virhettä.

Olemme nähneet, kuinka H. Armstrong profetoi vuosikymmenien ajan tämän seitsemännen ja viimeisen pyhän Rooman valtakunnan uudelleenheräämisestä, esille noususta. Hän varoitti, että Saksa hallitsisi tätä maapalloa kontrolloivaa “Euroopan yhdysvaltoja”.

Raamatun profetiat osoittivat, että tarvittaisiin *lisävoima* Euroopan riitaisia kansoja yhdistämään. Danielin profetia kuvaa viimeisen pyhän Rooman valtakunnan heräämistä ja vertaa sitä hauraaseen raudan ja savan sekoitukseen (Danielin kirja 2:41–43). H. Armstrong yhdisti Danielin kirjan 7 luvun sekä Ilmestyskirjan 13 ja 17 luvut ja ymmärsi, että kyseinen yhdistävä tekijä oli uskonto. Jumalan ohjaamana hän yhdisti profetiat historiaan, mikä sai hänet näkemään selvästi, että Euroopan supervaltiota ohjaamaan tuleva kuolettava *hengellinen voimatekijä oli Vatikaani*.

Vatikaani on “pyhä” termissä *pyhä* Rooman valtakunta. “Eurooppalaiset haluavat oman yhtenäisen sotavaimansa!”, H. Armstrong kirjoitti elokuussa 1978. “He tietävät, että Euroopan poliittisesta unionista tulisi kolmas suuri maailmanvalta, yhtä suuri kuin Yhdysvallat tai Neuvostoliitto—mahdollisesti niitakin vahvempi... Mutta he ovat tietoisia myös siitä, että Eurooppa voi yhdistyä VAIN YHDELLÄ TAVALLA—VATIKAANIN AVULLA” (*Good News*, 28. elokuuta 1978; oma painotuksemme kauttaaltaan).

“YKSI VATIKAANIN TAVOTELLUIMMISTA ROOLEISTA ON IDÄN JA LÄNNEN VÄLISENÄ NEUVOTTELIJANA TOIMIMINEN. ... VOIT OLLA VARMA, ETTÄ VATIKAANI TULEE JATKOSSAKIN OSALLISTUMAAN ITÄ-EUROOPAN MAIDEN KOSISKELUUN.”

PLAIN TRUTH, TAMMIKUUN 1963

Hän kirjoitti jäsenille ja työn tukijoille 23. tammikuuta 1980: “Venäjän toiminta on se kipinä, joka saattaa Euroopan valtiopäämiehet yhteen Vatikaanin kanssa muodostamaan ‘Euroopan yhdysvaltoja.’ Poliitikot eivät kykene tähän yksistään. HE KYKENEVÄT SIIHEN AINOASTAAN YHTEISTYÖSSÄ PAAVIN KANSA.”

“Olen julistanut ja kirjoittanut aina vuodesta 1935 lähtien siitä, että viimeinen ja seitsemäs pyhä Rooman valtakunta saapuu meidän sukupolvemme aikana—tämä ‘Euroopan yhdysvallat’, joka tulee koostumaan Euroopan 10 valtiosta tai valtioryhmästä—kirkon ja valtion unionista!”, hän kirjoitti 1979 *Plain Truth* -lehden tammikuun painoksessa. “Euroopan kansat pyrkivät yhdistymään. He kaipaavat yhteistä valuuttaa, yhtä yhteistä sotajoukkoa, yhtä yhteistä hallitusta. He ovat aloittaneet pyrkimyksensä talousyhteisön myötä. Nyt he työskentelevät kohti yhteistä valuuttaa. Kuitenkin, poliittisesti he ovat kykenemättömiä yhdistymään.

“Ainoa tapa, jolla tämä eloon herännyt pyhä Rooman valtakunta voidaan saattaa toteen—on Vatikaanin ‘hyvien toimihuoneiden’ kautta, kirkon ja valtion yhdistyessä jälleen Vatikaanin vakaalla johdolla (Johanneksen ilmestys 17:1-5).”

Herbert Armstrong ja *Plain Truth* viittasivat kerta toisensa jälkeen, kuinka Eurooppa muodostaisi kirkon ja valtion unionin Vatikanin suojeluksessa.

ITÄ-EUROOPPA VEDETÄÄN MUKAAN

Plain Truth kehotti Venäjän aikakaudella lukijoitaan jatkuvasti “huomioimaan, kuinka Vatikaani tulisi entistä vaikutusvaltaisemmaksi Euroopan asioissa. Jugoslavia ja Vatikaani ovat solmineet uudelleen tädet diplomaattiset suhteet—tämä toiminta saattaa edelleen johtaa Vatikaanin ja itäisen Euroopan suhteiden tiivistymiseen... Paavi kannusti puheessaan Euroopan poliittista yhteyttä

seuraavasti: ‘Olemme mielissämme, että Saksan hallitus ottaa osaa aktiivisesti päämäärän saavuttamiseksi’. Vatikaanin vaikutuksen Euroopan asioissa on määrä kasvaa tulevana kuukausina” (elo-syyskuu 1970).

Ehkä kaikkein vaikuttavin Vatikaanin vaikutusvaltaa Euroopan yhdistymiseen kuvaava profetia on pitkäjänteinen ennustus paavin kyvystä vetää itäisen Euroopan valtiot irti Neuvostoliitosta äiti Euroopan katraaseen.

Harkitse seuraavaa: “Meidän on ymmärrettävä, että

sen yksi, suuri, ylin, kaiken kattava päämäärä on yhteyttä koko kristinusko koossapysyväksi yhden—Rooman paavin—alaiseksi yksiköksi katolisen konseptin mukaisen maailmanrauhan saavuttamiseksi. KOKO UUSI EUROOPPA ON OSA TÄTÄ SUUNNITELMAA” (ibid, tammikuu 1963).

Plain Truth ilmoitti paavin istuimen tavoittelevan diplomaattista johtoa itäisessä Euroopassa Itä- ja Länsi-Euroopan välisten suhteiden

luomiseksi: “Yksi Vatikaanin tavoitelluimmista rooleista on idän ja lännen välisenä neuvottelijana toimiminen. ... Voit olla varma, että Vatikaani tulee jatkossakin osallistumaan Itä-Euroopan maiden saavuttamiseksi. Sen *itäpolitiikka* on ollut pitkän aikaa itämaiden takaisin ‘katraaseen’ saattaminen. Tämä on suunta, jota sen tulee jatkossakin kulkea” (helmikuu 1972).

Kun paavi Johannes Paavali II astui näyttämölle, H. Armstrong lausui tämän kauaskantoisen ennustuksen: “Puolalaisen paavin, Johannes Paavalin II luonne, persoona ja toiminta antavat tarjoavat meille *entistä paremman* kuvan siitä, että hän saattaa hyvinkin olla paavi, joka tarjoaa hyvän palvelujansa Euroopan kansojen jälleen yhdistämisen puolesta. Euroopan valtiot haluavat yhdistyä vakavasti, mutta yksinään ne ovat tähän kykenemättömiä. Johannes Paavali II voi mahdollistaa tämän yhdistymisen” (*Good News*, tammikuu 1980).

Johannes Paavali kehotti koko paavikautensa ajan Eurooppaa kokonaisuudessaan *palaamaan juurilleen*.

Paavi julkaisi pyhiinvaellusmatkallaan Espanjan Santiago de Compostelaan 9. lokakuuta 1982 seuraavan lausuman Euroopalle: “Minä, Rooman piispa ja yleismaailmallisen kirkon paimen, ilmaisen sinulle, kaikkien aikojen Eurooppa, rakkauden huudon Santiagosta: Löydä itsesi uudelleen. Ole oma itsesi. Paljasta, kaiva esiin alkuperäsi, elvytä juuresi. Palaa niiden alkuperäisten arvojen pariin, jotka tekivät historiastasi kirkkaan ja läsnäolotasi muille maanosille siunauksellisen. *Rakenna jälleen hengellinen ykseytesi*... Sinusta voi muodostua jälleen sivilisaatiota opastava lyhty”.

Muista, millainen näkökyky H. Armstrongilla oli, kun hän kertoi, että EU:n itäinen jalka muodostuisi Venäjän alaisista valtioista ja että “Johannes Paavali II mahdollistaisi sen”. Tämä ennustus sai syntynsä paavin

synnyinmaata Puolaa koskevasta tapauksesta. Yhdysvaltojen Associated Press kertoi 9. tammikuuta 1998 raportissaan, kuinka Puolan kommunistijohtaja taipui Rooman tahtoon: ”Sotatilalaki oli murskannut kirkon tukeman Solidaarisuus-työväenliikkeen. Puolan kommunistijohto odotti nuhtelua paavi Johannes Paavali II:lta ja valmistautui kompromissintekoon, kun paavi tuli vierailukäynnille kotimaahansa vuonna 1983.

”Paavi läksytti televisiossa yllättynyttä puoluejohtaja kenraali Wojciech Jaruzelskia koko kansan edessä. Paavi varoitti, että historia olisi hänen tuomarinsa ja vaati liiton Venäjäblokin ensimmäisen vapaan [Solidaarisuus] ammattiyhdistysliikkeen oikeuksien palauttamista.” Jaruzelski myöntyi paavin vaatimukseen. Vatikanin rahoittama katolinen Solidaarisuus -liike menestyi, Puola irtautui kommunististaakastaan ja pyrki nyt kiinnittymään Euroopan unioniin! Vatikaani onnistui raottamaan rautaesirippua, joka sittemmin halkaisi ja murensi sen kokonaan!

Abc-erikoiskirjeenvaihtaja Bill Blakemore tunnisti paavin diplomatian raportissaan: ”Kun Johannes Paavali II palasi ensimmäisen kerran paavin virassa vuonna 1979, hän ei pelkästään syyttänyt väkivallatonta vallankumousta vaan ohjasi sen kärsivällisellä voimalla voittoon vuonna 1989—puolalainen Solidaarisuus -liike levisi leviämistään, kunnes Berliinin muuri mureni ja kommunistit poistuivat kuvioista.

”Venäjän johtaja Gorbatsšov kommentoi myöhemmin asiaa kirjoituksessaan ja sanoi, että Johannes Paavalin filosofia ja lähestymistapa olivat ‘mahdollistaneet uuden ajattelutavan meille kaikille’” (18. kesäkuuta 1999).

Trumpet dokumentoi paavin poliittisia pyrkimyksiä 1990-luvulta lähtien ja seurasi Rooman ja Bryssel/Berliinin yhteisiä yrityksiä rakentaa viimeisen kerran nousevaa pyhän Rooman valtakunnan itäistä jalkaa. Tätä projektia ei saatettu valmiiksi vuosikymmenessä, mutta Herbert Armstrongin voimallinen viiden vuosikymmenen ajan julkaisema ja lähettämä profetia täyttyi!

H. Armstrong ei ehtinyt nähdä elämänsä aikana, kuinka Itä- ja Länsi-Eurooppa yhdistyi TÄSMÄLLEEN HÄNEN ENNAKOIMALLAAN TAVALLA!

Puola ja moni muu entisen itäblokin maa—Romania, Bulgaria, Tšekkoslovakia, Estonia, Unkari, Latvia, Liettua, Slovakia ja Kroatia—ovat liittyneet virallisesti Euroopan Unioniin.

Herbert Armstrongin ennustus ”vahvan hengellisen sitovan voiman” pikaisesta noususta Euroopassa sai entistä voimallisemman vahvistuksen Johannes Paavali II kuoleman jälkeen.

BENEDICTUS XVI JA PYRKIMYS KULTTUURIN YHTEYTEEN

Trumpet tarkkasi kardinaali Joseph Ratzingeria potentiaalisensa seuraajana vanhenevalle Johannes Paavali II:lle. Tämä toteutui huhtikuussa 2004, kun Ratzinger nousi paaviksi Benedictus XVI -nimisenä.

Paavikauden alusta lähtien Benedictus XVI pyrki innokkaasti saattamaan roomalaiskatolisuuden jälleen merkittäväksi tekijäksi 21. vuosisadalla. Hän pyrki suorittamaan tehtävän tiukkalinjaisella, ultrakonservatiivisella lähestymistavalla.

Benedictus poisti Vatikaanista liberaaleja, kohdisti hyökkäyksen maallisuutta kohtaan Euroopassa ja palautti ultrakonservatiivisen Tridentine-rukouskirjan käytön. Benedictus pitäytyi tiukasti katoliseen oppiin. Hän erotti katolisuuden selvästi muista uskontokunnista ja uskonnoista, nimitti kaikkia muita ”viallisiksi”, ja sanoi että niitä ”ei tulisi kutsua edes kirkkoiksi”. Hän tuomitsi ankarasti samaa sukupuolta olevien suhteet ja nimitti niitä ”luonnon manipuloinniksi”, mikä tuhoaa ”ihmisluomuksen perusolemuksen”. Hän leimasi ”relativismin” kuuluvan aikakautemme pahuuteen.

28. helmikuuta 2013 noin kahdeksan paavin virkavuoden kuluttua paavi Benedictus XVI yllätti kaikki ja erosi paavin virasta.

Kukaan paavi ei ollut eronnut virasta lähes 600 vuoteen. On mahdollista, että eroaminen oli reaktio jatkuvalla maallistumisen ja ateismin nousulle Euroopan kansojen keskuudessa. Ehkä

Benedictuksen tiukka, kova lähestymistapa ei lähentänyt, yhdistänyt eurooppalaisia

konservatiivisen katolisuuden kulttuuriin vaan ajoi heidät pois ”äiti” kirkosta. Se ei ainakaan ollut pysäyttänyt lisääntyvää maallistumista; kirkon poliittinen ja kulttuurinen merkitys väheni Euroopassa Benedictuksen hallinnossa.

Kirkko ei kuitenkaan luovuttanut pyrkimystään olla merkityksellinen voimatekijä. Se ryhmittyi, mukautui, ja näytti omaksuvan päinvastaisen lähestymistavan kuin Benedictus.

’NIIN KUIN KARITSA’

13. maaliskuuta 2013 kardinaali Jorge Bergoglio valittiin Benedictuksen seuraajaksi. Tämä argentiinalainen jesuiitta otti nimekseen Franciscus I, Franciscus Assisilaisen—hartaan, nöyrän ja evankelisen fransiskaani pappiveljestön perustajan mukaan.

Ensimmäisen virkavuotensa aikana Franciscus ojensi kätensä kaikille uskonnoille. Hän tapasi ortodoksisen kirkon, anglikaanien, luterilaisten, metodistien sekä myös juutalaisten, muslimien, buddhalaisten ja hindujen johtajia. Hän ojensi oliivipuun oksaa ateisteille ja agnostikoille lausuen, ”Jumala antaa anteeksi niille, jotka eivät usko ja jotka eivät etsi uskoa.”

Franciscus pääsi otsikkoihin ympäri maailmaa, kun hän näytti joustavan aikamme määrittelevällä taistelutavalla. ”Kuka minä olen tuomitsemaan heitä?”, hän lausui homoseksuaaleista. ”He ovat meidän veljiämme.”

Missä Benedictus tuomitsi usein ”relativismin”, Franciscus kielsi ”absoluuttisen totuuden” olemassaolon. Missä Benedictus ei tuntunut koskaan ohittavan tilaisuutta tuomita aborttikäytäntö tai ehkäisy, paavi

SUPERPAAVI?

Paavin suosiota kuvastaa Rooman keskustan supersankari seinämaalauk.

C. Odone ei ole ainoa Franciscus-kuumesta kärsivä. Paavi Franciscus voitti ihmisten sydämet heti kun hän astui Pyhän Pietarin aukion parvekkeelle lempeästi vitsaillen ja kannusti yleisöä liittymään kuvainnolliselle pyhiinvaellusmatkallensa.

Paavi on internetissä puhutuin henkilö. Francesco, "Franciscuksen" italialainen versio, on yhtäkkiä Italian poikalasten suosituin nimi. Paavi on voittanut myös tiedotusvälineitten kunnioituksen. Viime aikana *Foreign Policy* -lehti kutsui paavia vaikuttavimmaksi ääneksi kansainvälisellä areenalla, ja *Time* -lehti nimitti hänet vuoden 2013 henkilöksi. Amerikan vanhin homoseksuaalioikeuksien aikakauslehti *The Advocate*, nimesi paavin "vuoden 2013 vaikutusvaltaisimmaksi henkilöksi LGBT-ihmisten elämässä."

Maaliskuun 2013 virkaanastujaisista vuoden loppuun saakka yli 6.6 miljoonaa ihmistä osallistui paavi Franciscuksen tapahtumiin Vatikanissa—lähes kolminkertainen määrä aikaisemman paavi Benedictukseen vuoden 2012 määrään verrattuna.

Franciscus sai katolisen kirkon toimintaan osallistumisen nousemaan huimasti Italiassa, Isossa-Britanniassa, Espanjassa, Ranskassa sekä kaikissa

Franciscus julisti puolestaan, että "näistä kysymyksistä ei tarvitse puhua koko ajan".

Franciscuksen paaviuden motiiveja ovat olleet armollisuuden ja vähäisemmän tuomitsemisen tärkeys sekä köyhien avustaminen. Franciscus luopui paavin limusiinista ja ylellisestä asunnosta apostolisessa palatsissa, ja kulkee sen sijaan säännöllisesti autolla ja asuu pienessä vierashuoneistossa

Franciscuksen näennäisen universaalinen lähestymistapa on ollut *huikea* menestys. Ne todistavat H. Armstrongin profetioiden jatkuvasta paikkansapitävyydestä!

VATIKAANIN KEVÄT?

"Yhtäkkiä katolilaisuus tuntuu hyvältä", katolinen kirjailija Cristina Odone ylisti 17. marraskuuta 2013 *Telegraph* -sanomalehdessä: "Olen erittäin kiitollinen, että hän [paavi Franciscus] antoi 'katolinen'-sanalle merkityksen, joka ei automaattisesti herätä ajatuksia homofobiasta, seksismistä ja pedofiiliasta."

Latinalaisen Amerikan maissa. Joissain luku on noussut jopa 20 prosenttia. Moni nimittää tätä "Franciscus-ilmiöksi".

Franciscus on ilahduttanut Eurooppaa sekä koko maailmaa vaatimattomuudellaan ja lempeydellään, kattavilla aloitteillaan ja ilmeisellä halukkuudellaan loitontaa Vatikanin kuuria-hallinto absolutismista ja konservatismista.

Ehkä hämmästyttävien Franciscuksen johtaman katolisen elpymisen aspekti on paavin lausumat; kun tutkit niitä huolellisesti, huomaat, ettei hän kiistä perinteisiä katolisia asenteita vaan toistaa kirkon pitkäaikaisia opetuksia. Franciscuksen käyttämien sanojen ja seuraavan innostuksen takia maallinen media ylistää paavin lausuntoja katolisen istuimen dogmin suurena muutoksena.

Franciscusta pidetään paavina, joka kertoo mielellään spontaanisti kirkon "uudesta suunnasta", mutta paavin sanat vaikuttavat huolellisesti valituilta ja antavat vaikutelman uudelleen löydetyistä liberalismista—jota progressiiviset tiedotusvälineet haluavat julistaa—kuitenkin perustavaa kirkon liturgiaa muuttamatta.

Vatikaanin hyötyy molemmista katsantokannoista.

VIIMEINEN PAAVI?

On liian aikaista sanoa, tuleeko Franciscus johtamaan “Vatikaanin kevättä” vai ohjaako hän kirkon Jeesuksen Kristuksen paluuta edeltävään aikaan. Hän on kiistattomasti parantanut merkittävästi eurooppalaisten ja maailman ihmisten käsitystä “äiti” kirkosta. “He eivät enää ivaa, kun mainitsen uskostani”, Odone kommentoi maallisia eurooppalaisista ystävästään.

Roomalaiskatolisen kirkon viimeinen paluu, josta kerrotaan Raamatun profetioissa ja josta H. Armstrong kirjoitti tuotteliaasti, saattaa hyvinkin pohjautua maalliseen tukeen.

Viime vuosikymmeninä, kuuria on jo hellittänyt jo joistakin opinkappaleistaan pystyäkseen vetomaan kasvavaan sekularistijoukkoon Euroopassa. Kirkon lisääntyvässä määrin epämääräiset opetukset tekevät tilaa evoluutioteorialle katolisessa teltassa. Toimenpiteet osoittavat, että Vatikaani on valmis sirottamaan tarpeeksi sekularismia ja rationalismia oppiinsa lepyttääkseen nykyihmisiä. Sen tarkoituksen näyttää olevan kehittää sekularismin ja mysteerin sekoitus–vain tarvittavan määrä, jotta kumpikin kykenee luomaan voimatekijän, jonka alaiseksi nykyihmiset ovat valmiita alistumaan.

Franciscuksen lempeys, maallikkojen syleily ja muut osallistuvat eleet auttavat paavin etuasemaan, joka mahdollistaa sekoittamisen nopeuttamisen ja katolisten johtajien todetusti menestyksekkään taktiikan: Omaksua massojen näkemykset osaksi kirkon opetusta, jotta he voivat “käännyttää” ja johtaa ihmismassoja.

Raamatun profetia kertoo, että lopunaikana roomalaiskatolisen kirkon johtajuus vaikuttaa lempeän vilpittömältä, “niinkuin karitsa” (Ilm. 13:11). Kuvaus sopii Franciscukseen paljon paremmin kuin kehenkään aikaisempaan paaviin. Hänen karitsamainen lähestymistapansa asettaa Vatikaanin ihanteelliseen asemaan, josta se kykenee jatkamaan tärkeää Euroopan yhdistymishanketta, jota Johannes Paavali II edisti varsin onnistuneesti keskeisen paavikautensa aikana.

Emme saa myöskään unohtaa, että Benedictus XVI on edelleen kulisissa, tai ainakin kulissien takana. Ehkä paavi emeritus astumaan uudemman kerran suureisesta näyttämölle, tai ehkä hän tyytyy olemaan verhon takana ja kuiskaamaan valittuja lauseita Franciscukselle. Emme tiedä varmasti.

Voimme olla kuitenkin täysin varmoja siitä, että Vatikaani työskentelee jatkuvasti ihmissydänten voittamiseksi, jotta se voi vaikuttaa Euroopan asioihin ja muodostua “hengelliseksi sitovaksi voimaksi”, Herbert Armstrongin profetian mukaan sitoakseen lopulta Euroopan yhteen. Voimme olla varmoja, että “äiti” kirkosta tulee jälleen kerran se kulttuuriliima, joka mahdollistaa muinaisen pyhän Roomalaisen valtakunnan palauttamisen.

Raamatun profetia tekee tämän väistämättömän selväksi.

Paluu katraaseen

“Protestanttiset kirkot hakeutuvat joka puolella unioniin roomalaiskatolisen kirkon kanssa. Uskonnollinen liikehdintä nopeuttaa Rooman valtakunnan nousua koskevien profetioiden täyttymistä. Olen julistanut jo yli 30 vuoden ajan tästä vältävästä tulevasta tapahtumasta lähetysten sekä painojulkaisujen välityksellä.”
–Herbert W. Armstrong, 1963.

Herbert Armstrong alkoi puhua tulevasta katolisten, protestanttien ja ortodoksiseen kirkkoon kuuluvien yhdistymisestä jo 1930-luvun alussa.

Huomaa seuraava lokakuun 1961 *Plain Truth* -lehden otos: “Paavi astuu esiin ylimmäksi, yhdistäväksi auktoriteetiksi–hän on ainoa, joka pystyy yhdistämään Euroopan erimieliset valtiot. Koulujen ja uskonnon rautainen määräysvalta siirtyy roomalaiskatoliselle kirkolle. EUROOPPA KÄÄNTYY ROOMALAIKATOLISEKSI! Protestantismi sulautetaan “äiti”-kirkkoon–ja lakkautetaan kokonaan.”

H. Armstrong profetoi *Plain Truth* -lehden sivuilla tulevasta kirkon yhdistymisestä. Huomaa: “Löydämme lopullisen–vaikkakin lyhytaikaisen–katolisuuden voiton tuhansista Raamatun profetioista. Juuri nyt–uskomme tai emme–näyttämöä valmistetaan tähänastista suurinta uskonnollista vallankumousta varten. ... Ykseyden valtaisa ongelma on kaksitahoinen. Ensinnäkin se vaatii ortodoksien skisman lepyttämistä, joka sai alkunsa virallisesti vuonna 1054 ja jakoi idän kirkot. ... Toiseksi vaaditaan vuodesta 1517 kehittyneen protestanttisuuden palauttamista Rooman yhteyteen” (marraskuu 1963).

Vatikaani on julistanut ajan pyrkivänsä ykseyteen jo yli vuosisadan. Paavi Leo XIII lausui kiertokirjeessään kirkon piispoille 29. kesäkuuta 1896 seuraavasti: “Tiedossanne on varsin hyvin, että osa ajatuksistamme ja huolenpidostamme suuntautuu katraan, eksyneiden lampaiden takaisin saattamiseksi Jeesuksen Kristuksen, sielujemme ylimmän paimenen huolenpitoon... kaikkein ylin huomio kiinnittyy ykseyteen. Rukoilemme totisesti, että Hän (‘valkeuksien Isä’) soisi meille armossaan voimansa ja saattaisi tämän näkemyksen ihmisten mieliin” (*Satis Cognitum [On the Unity of the Church]*”; oma painotuksemme).

Aikana, jona H. Armstrong esitti ennustuksensa, katolisten ja protestanttien välinen sovinnonteko vaikutti useimmista mahdolltomalta. 1930-luvulla profetoitaessa asia oli vielä varsin kaukana protestanttien mielistä, jotka olisivat reagoineet: “Ykseys? Ei koskaan!” Katolilaisten

käsissä kärsityt vääryydet olivat vielä useimpien tuoreessa muistissa.

Tänä päivänä kuitenkin noin 80 vuotta siitä, kun H. Armstrong kuulutti uutisen ensimmäisen kerran maailmalle, todistamme anglikaanisen kirkon sekä Rooman toisten protestanttisten tyttärien paluun katraaseen. Näemme myös, kuinka ortodoksien skisma parantuu pikaisesti, lähes yliluonnollisesti!

AIKAISET ASKELEET KOHTI YKSEYTTÄ

Katolisen kirkon kutsu yhdistymiseen kaikui protestanttien keskuudessa lähes kuuroille korville aina 60-luvulle saakka, jolloin osa niistä otti varovaisia askeleita kohti katolista ”äiti” kirkkoa. 1960-luvun loppuun mennessä uskontojen välisiä ekumeenisia rukouskokouksia oli järjestetty käytännöllisesti jokaisessa Yhdysvaltojen suurkaupungissa ja papit ja saarnaajat vierailivat yleisesti toistensa ”saarnatuoleissa”.

Anglikaanit sekä katolilaiset järjestivät vuoden 1966 kuluessa yksityisiä kokouksia luterilaisten kanssa. Metodistikirkko kannusti katolisten kanssa yhteisiä opiskeluiltoja.

Vuonna 1967 nähtiin ennakkotapaus, jossa roomalais-katoliset ja anglikaanit järjestivät yhteisen jumalanpalveluksen Madridin brittiläisen suurlähetystön St. Georgen kirkossa. Tapahtuma sai johtavat protestanttiteologit vakavissaan kyseenalaistamaan protestanttiliikkeen tarpeellisuuden. Esimerkkinä Berliinin luterilainen piispa

Otto Dibelius, joka lausui: “Jos vuoden 450 katolinen kirkko olisi kyennyt näkemään nykypäivän tapahtumat, reformaatiota ei olisi tarvittu.”

Chicagon luterilaisen teologisen seminaarin Dr. Carl E. Braaten päätteli hänkin, että oli yhä vaikeampaa oikeuttaa “protestanttisuutta itsenäisenä liikkeenä”.

Vuosikymmenen päästä paavi teki historiallisen ensimmäisen vierailun Valkoiseen taloon, mikä päätti yli 200 vuotta kestäneen Vatikaanin ja Yhdysvaltojen hallituksen välisen vieraantumisen. Valkoisessa talossa paavi Johannes Paavali II anoi “kaikkia kristittyjä–katolisia, protestantteja, anglikaaneja sekä ortodokseja–ylitämään tapauksen kunniaksi nykyiset sekä menneet erottavat tekijät ja näkemään paavin vierailun sovinnon merkinä... sekä rukoilemaan etsimämme ykseyden puolesta”. Joulukuun 1979 painoksessa *Plain Truth* kutsui vierailua “kaksikymmentä vuotta sitten mahdottomaksi tapahtumaksi”.

Vuonna 1982 paavi Johannes Paavali II matkusti Englantiin, Skotlantiin ja Walesiin. Hän julisti Lontoon roomalaiskatolisessa Westminster -katedraalissa seuraavasti: “Tänään Rooman piispa asettaa ensimmäistä kertaa historian aikana jalkansa Englannin maalle”–ja sanoi rukoilevansa, että hänen vierailunsa “palvelisi kristillistä

ALISTUMINEN

Johannes Paavali II ja ylimmät katolisen kirkon virkailijat näyttävät onnellisilta anglikaani arkkipiispa Rowan Williamsin polvistuessa paavin edessä.

ykseyttä”. Paavi vietti Canterburyn arkkipiispan kanssa yhteistä jumalanpalvelusta Canterburyn katedraalissa, Englannin kirkon päämajassa. Saarnassaan paavi kehotti television välityksellä miljoonista koostuvaa yleisöä “rukoilemaan ja työskentelemään sovinnon ja kirkollisen ykseyden puolesta”.

Vuonna 1998 Vatikaani ja luterilaisen maailman keskusjärjestö–joka edustaa luterilaisten enemmistöä, noin 70.3 miljoonaa uskovaa maailmanlaajuisesti–vakuuttivat yhdessä, että roomalaiskatolisilla ja luterilaisilla on sama uskon perusymmärrys. *New York Times* kutsui tapausta “suurvoitoksi kirkkojen välistä yhteistyötä edistävälle ekumeeniselle liikkeelle” (26. kesäkuuta 1998).

Paavi Johannes Paavali II teki paljon työtä ykseyden puolesta, ja matkusti kaikista paaveista eniten. 27 virkavuotenaan hän vieraili vähintään 127 eri valtiossa, monissa useita kertoja. Matkustelu oli paavin näkyvä ponnistus, jolla hän pyrki ojentamaan oliivinoksan katolilaisuutta vastaan protestoiville protestantti-tytärkirkkoille.

Johannes Paavali II TYÖSKENTELI koko elämänsä ajan katolisten ja anglikaanien yhteen saattamiseksi, mutta hänen kuolemansa huhtikuussa 2005 edisti ykseysliikettä jopa hänen elämänsä voimallisemmin.

MONISTA MUODOSTUU–YKSI

Johannes Paavali II:n hautajaiset keräsivät arvoilta 4 miljoonaa surijaa Roomaan, minkä uskottiin olevan kristillisen historian laajin yksittäinen kokoontuminen. Hautajaiset kokosivat yhteen (YK:n jälkeen) suurimman senaikaisen valtionpäämiesjoukon ylittäen jopa vuonna 1965 Winston Churchillin hautajaisiin kokoontuneet. Paikalla oli neljä kuningasta, viisi kuningatarta, 70 pääministeriä ja presidenttiä sekä yli 15 muiden uskontojen edustajaa.

Näiden joukossa oli Canterburyn arkkipiispa Rowan Williams, *historian* ensimmäinen paavin hautajaisiin osallistunut anglikaanikirkon johtaja. Williams sanoi Johannes Paavali II olleen “yksi suurimmista” 20. vuosisadan kristillisistä johtajista. *Australian* kirjoitti, että hänen päätöksensä osallistua hautajaisiin antoi ymmärtää, että “reformaatiosta syntynyt anglikaanien ja katolisten välinen kiulu saatettaisiin vihdoinkin parantaa...” (12. huhtikuuta 2005).

Johannes Paavali II:n kuolema veti protestanttiset kirkot muiden mukana paavin liehakointiin. Tunnekuuhu sai *Guardian* -sanomalehden kirjoittamaan otsikolla: “Aivan kuin reformaatio ei olisi koskaan tapahtunut”.

Johannes Paavali II:n seuraaja paavi Benedictus XVI hyödynsi Johannes Paavali II kuolemasta aiheutunutta tunnekuohua, ja lausui heti paavin virkakautensa alussa, että hänen “*primaarinen tehtävänsä*” oli kaikkien kristittyjen yhteen saattaminen. Vaikka hänen päämääränsä oli sama kuin Johannes Paavali II:n, hänen lähestymistapansa oli selkeästi vähemmän diplomaattinen.

Heinäkuussa 2007 “äiti” kirkko otti uudelleen esiin asiakirjan nimeltä “Dominus Iesus”. Tämä kardinaali Benedictuksen vuonna 2000 allekirjoittama dokumentti

julistti ei-katolilaiset “vakavasti puutteelliseksi”, ja kielsi, etteivät protestanttiset kirkot olleet “todellisia kirkkoja”. Tämä uusittu lausuma esitti ortodoksikirkot “haavoittuneiksi”, koska ne eivät hyväksyneet paavin auktoriteettia.

Lokakuussa 2009 Paavi Benedictus teki seuraavan historiallisen tarjouksen kaikille “vakavasti puutteellisille” anglikaaneille: Kaikille anglikaaniset käytäntönsä säilyttävälle voitaisiin myöntää Rooman kirkon jäsenyys, ja kaikki naimisissa olevat anglikaanipapit voitaisiin hyväksyä vasta perustetun katolilais-anglikaanisen yhteisön jäseniksi. Tarjous houkutteli lukuisia anglikaaneja, jotka olivat vihaisia kirkkojensa liberaalistuvasta kannasta mm. naispapistoa ja homopappeja koskien. Vuonna 2011 noin 900 anglikaania, mukaan lukien 61 pappia, liittyi katoliseen kirkkoon erityisessä pääsiäisjumalanpalveluksessa, jonka jälkeen trendi on kasvanut tasaista vauhtia.

Samoihin aikoihin luterilainen käännynnäinen Tim Drake, joka toimii nyt näkyvästi katolisena toimittajana ja radiojuontajana, kirjoitti *National Catholic Register* -viikkojulkaisun “luterilainen maanvyörymä” -artikkelissaan: “Yksi menneen vuosikymmenen raportoimattomista uskonnollisista tapahtumista on ollut luterilaisten Tiber-joen ylitys. Ensiksi merkittävät luterilaiset, kuten Richard John Neuhaus (1990) ja Robert Wilken (1994), liittyivät katoliseen kirkkoon, mutta nyt liikehdinnästä on muodostumassa maanvyörymä, joka saattaa huipentua suuren luterilaiskollektiivin [kirkkoon] liittymiseen” (25. maaliskuuta 2011).

Kyseisen vuoden lokakuussa Benedictus johti toisen historiallisen muutoksen. Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädäntöön vuonna 1701 sisälletty “Act of Settlement” -vallanperimyslaki kielsi hallitsijaa avioitumasta katolisen kanssa. Benedictuksen hienoisesta painostuksesta Britit romuttivat vuosisatoja vanhan lain ilman ilmeistä vastarintaa.

Tammikuussa 2013 katolinen kirkko ja useat suuret protestanttiset kirkot allekirjoittivat sopimuksen, jossa ne lupasivat tunnustaa toistensa suorittamat kasteet. Saman vuoden maaliskuussa Canterburyn arkkipiispaksi nimettiin Justin Welby, koa omaa vahvat yhteydet katoliseen kirkkoon, ja joka on osaltaan lähentänyt anglikaaneja Roomaan.

Maaliskuussa 2013 myös Cardinal Jorge Mario Bergoglio tuli paavi Franciscus. Hän ei tuhlanut hetkeäkään vaan alkoi työskennellä anglikaanisen kirkon kanssa kiihkeästi kohti “täyttä kanssakäymistä”, mikä on kaunis tapa kuvata *anglikaanisuuden poistamista mukauttamalla*.

Kesäkuussa 2014, toisen kerran Welbyn tavatessaan, Franciscus esitti järkyttävän lausuman: “Me... häpeämme pohtiessamme Herran kutsun ja vähäisen vastauksemme välistä etäisyyttä. Hänen armollisen katseensa alla emme voi väittää, että jakautumisemme on vähempi asia kuin skandaali ja este maailmalle julistamallemme pelastuksen evankeliumille... Täyden yhtenäisyyden tavoite voi tuntua etäiseltä, mutta se on edelleen tavoite, jonka tulisi suunnata *jokaista askeltamme matkan varrella*.”

Welbyn vastaus oli yhtä mahtipontinen: “Olen syvästi kiittollinen... intohimostanne sovintoon”, hän julisti. “Olen pyrkinyt jäljittelemään... teidän apostolista kehoitustanne...” Lausuma kuuluu henkilölle, joka on innokas ohjaamaan kirkkonsa takaisin katoliseen katraaseen.

SKISMAN PARANTAMINEN

Katolinen kirkko on pitkän aikaa halunnut palauttaa vaikutusvaltansa alaiseksi myös Roomasta vuoden 1054 Suuressa skismassa eronneet idän ortodoksikirkot. Protestanttien lailla myös katolisen kirkon johtajat ovat tehneet viime vuosina suuria harppauksia kohti yhteistä päämäärää.

Vuonna 1964 paavi Paavali VI ja ortodoksisen patriarkka Athenagoras I tapasivat pahoittelemaan Suuren skisman “tuomittavia eleitä”, mikä oli kummankin järjestöjen toisensa kirkonkiroukseen asettaminen. Johtajat mitätöivät tapaamisen aikana muinaiset pannaan asettamiset, mikä oli valtava askel näiden kahden uskonnon yhtenäistämiseksi.

Seuraava askel seurasi marraskuussa 1979, kun Johannes Paavali II teki historiallisen kolmipäiväisen vierailun Turkkiin, jossa hän piti ortodoksisen patriarkan Demetrios I kanssa huippukokouksen, jonka oli määrä määrätietoisesti lopettaa kristilliseksi tunnustautuvan maailman “sietämätön skandaali” eli jakaantuminen.

Vuonna 2000 Johannes Paavali kehitti ortodoksijohtajien kanssa sopimuksen “skandaalien” lopettamiseksi, mikä saavutettaisiin asettamalla paavi johtoasemaan ortodoksipiispoja korkeammalle. Sopimus ei kuitenkaan edennyt, eikä hän elänyt näkemään suunnitelmansa hedelmiä.

Vuosi Johannes Paavalin kuolemasta, Paavi Benedictus herätti maailmanlaajuiset uutisotsikot päätettyään poistaa

“lännen patriarkka” -nimityksen virkanimiluettelostaan. Miksi näin? Itäisen ortodoksikirkon synodin mukaan tämä toimenpide antoi ymmärtää, että katolinen kirkko etsii “yleismaallista, koko kirkon kattavaa toimivaltaa Rooman piispalle”. Paavi jätti ennalleen tittelinsä “Jeesuksen Kristuksen sijainen” ja “yleismaailmallisen kirkon pää”. Hän ei poistanut “lännen patriarkka” -arvonimeään toimivallan suuruuden takia, vaan koska toiminimi oli liian rajoittava.

Lokakuussa 2006 Benedictus matkasi tapaamaan ortodoksisen kirkon johtajaa, Bartolomeos I Istanbulissa, jossa hän toisti edeltäjänsä lausuman: “Kristittyjen keskuudessa oleva jakauma on skandaali maailmalle.”

Lokakuussa 2007 Benedictus ja ortodoksijohtajat herättivät Johannes Paavalin vuosia aikaisemman kehittämän sopimuksen, he sopivat, että paavin valta ylittäisi sekä katolisten että ortodoksipiispojen vallan – vaikka jonkin verran eripuraisuutta jäi siitä, minkä suuruisen auktoriteetin tällainen asema antaisi katoliselle johtajalle.

Vaikka paavi Benedictuksen harppaukset kohti ortodoksikirkon sovintoa olivat merkittäviä, ne osoittautuivat

kuitenkin vain alkuteoiksi hänen seuraajalleen, paavi Franciscus I:lle.

Ennen paaviksi tuloaan Franciscus pätevoityi roomalais-katolisen ja itäisen ortodoksisen kirkon käytäntöjen yhdistämisessä. Associated Press -uutistoimisto esitti: “Franciscus tuntee ortodoksisen perinteen johdettuaan 14 vuoden ajan Argentiinan kirkon toimeksiantoa itäisen riituksen kristityille, jotka kuuluvat katoliseen katraaseen, mutta seuraavat ortodoksisia uskonnollisia tapoja, mm. joidenkin alempiarvoisten pappien avioitumisesta.”

Bartolomeos matkusti Franciscuksen kehotuksesta maaliskuussa 2013 Roomaan ja osallistui henkilökohtaisesti uuden paavin virkaanastujaisseremoniaan. Tapahtuma julkaistiin tiedotusvälineissä tapauksena, jota ei ollut nähty vuosituhansiin sitten Suuren skisman, jolloin kristittyitä ja länsi jakautuivat. Vatikaanin asiantuntijat uskovat, että Konstantinopolin piispa osallistui ensimmäistä kertaa historian aikana Rooman piispan virkaanasettajaisiin. Fordham-yliopiston ortodoksisen kirkon kristillisen opetusohjelman George Demacopoulos kutsui tätä “poikkeukselliseksi tapahtumaksi kristinuskon historiassa” ja “voimalliseksi symboliseksi eleeksi kristittyjen ykseyden puolesta”. Franciscus vastasi Bartolomeoksen suureen eleeseen ennennäkemättömällä tavalla: hän laulatti evankeliumin lukemisen virkaanasettamisseremoniassaan latinan sijasta kreikaksi.

Toukokuussa 2014 Franciscus teki kahden päivän matkan Lähi-itään, joka sattui olemaan samaan aikaan kuin Bartolomeoksen vierailu alueella. Miehet järjestivät kokouksen, jonka motto oli “jotta he olisivat yksi”, ja jonka logo kuvasi pyhän Pietarin ja pyhän Andreaksen – roomalaiskatolisen ja ortodoksisen kirkon suojelijoiden syleilyä.

Tapaamisen jälkeen Franciscus ja Bartolomeos ovat kutsuneet toisiaan “veli Pietariksi” ja “veli Andreakseksi”, ja työskennelleet kohti ykseyttä. Millaisen yhtenäisyyden sovinto synnyttää? Onko kyseessä tapaamme puolessavallissa -tyyppinen sovinto? Näemmekö sen sijaan syvällisemmän yhdistymisen?

ENSIMMÄINEN KOKOONTUMINEN 50 VUOTEEN
Paavi Franciscus ja ekumeeninen patriarkka
Bartolomeos rukoilevat yhdessä 25.
toukokuuta 2014 Pyhän haudan kirkossa.

TOSI YKSEYS HORIZONTISSA

Kuinka kristittyjen ykseys tulee jatkossa kehittymään? Tällä hetkellä Vatikaani on valmis tekemään kompromissiin vetääkseen tyttärensä luokseen. Tämä ei tule kestämään pitkään. *Trumpet* -lehden päätoimittaja Gerald Flurry kirjoitti toukokuussa 2007 seuraavasti: "Raamatun profetioiden mukaan täyttää ykseyttä ei tulla saavuttamaan pelkästään vapaaehtoisesti. Jossain vaiheessa äitikirkko lakkaa houkuttelemasta tyttäriään helmaansa pelkästään imartelemalla ja alkaa käyttää aikaisempaa fyysisen voiman metodiansa 'kristillisen' yhteyden säilyttämiseksi".

Loppujen lopulta Vatikaanin ja sitä vastaan protestoitvien tyttärien välinen sovinnon teko ei saa aikaan ihmiskunnan epätoivoisesti kaipaamaa rauhaa: PÄINVAS-TOIN! Ilmestyskirjan luvun 13 suuret universaalisesta

uskonnosta kertovat profetiat heräävät eloon kirkon kautta, joka toteuttaa tahtonsa ristiretkien voimalla. Tämä kirkko tulee säätämään diktaatin, jonka mukaan pääte- tään, kuka voi tehdä työtä ja jopa syödä! (Johanneksen ilmestys 13:16–17).

Herbert Armstrong profetoi tästä tulevasta suuresta uskonnollisesta voimasta ja sen yleismaailmallisesta dominanssista yli 50 vuoden ajan. Hän näki sitäkin edemmäksi, koetuksia täynnä olevaan aikaan, joka olisi tämän uskonnollisen vallan ja sen johtaman valtakunnan aikaansaama. Hän profetoi toisesta valtakunnasta–valta- kunnasta, joka voittaisi maailmanvallat sekä uskonnolli- set voimat ja toisi lopulta oikeuden koko ihmiskunnalle– Jumalan valtakunta tekee kaiken tämän elävän Jeesuksen Kristuksen, puhtaan uskonnon luoja, johdolla!

Sotakoneiston pätsin lämmittäminen

Saksan toiseen maailmansotaan varustaneet teollisuudet ovat taas toiminnassa.

HArmstrong varoitti jo vuonna 1945 *World Tomorrow* -ohjelman kuulijoitaan: “Emme ymmärrä Saksan perinpohjaisuutta. Saksa huomioi heti toisen maailmansodan alussa tappion mahdollisuuden tällä toisella kierroksella, kuten ensimmäisellä kierroksella–ja se valmisti huolellisen suunnitelman mahdollista kolmatta kierrosta–kolmatta maailmansotaa–varten!”

H. Armstrong selitti, että Saksa elvyttäisi valtakuntansa ensisijaisesti ensiluokaisen, laadukkaan teollisuuden kautta.

Vuonna 1953 H. Armstrong jopa nimesi yhden yrityksen, jonka hän uskoi herätettävän uudelleen toimimaan uuden, voimallisen Saksan valtakunnan yhteistyökumppanina. Saksalaisen teollisuusmahdin Friedrich Krupp AG:n tehtaat ja toimitilat olivat toisen maailmansodan lopussa raunioina. Sodan jälkeen sen omistaja, vankkumaton natsitukija Alfried Krupp tuomittiin ja vangittiin sotarikoksesta Nürnbergissä.

H. Armstrong ennusti: “Alfried Krupp, joka toimitti suurimman osan Saksan sotarivikeista, joidenka avulla maailma syöstiin viimeisessä sodassa holokaustiin, ei saa enää valmistaa jalostamatonta terästä eikä omistaa hiilikaivoksia Saksassa. Alfried Krupp ei kuitenkaan luovuttanut suunnitelmiansa! Ei suinkaan. Viimeisten raporttien mukaan Krupp solmi ulkomaisten hallitusten kanssa sopimuksia voidakseen rakentaakseen valtavan imperiuminsa ulkomaille” (*Plain Truth*, marraskuu 1953).

Historia on todistanut nämä ennustukset hämmästyttävän paikkansapitäviksi. Saksan sotateollisuus, Krupp-konserni mukaan lukien, kukoistaa tänä päivänä.

SUUNNITELMA NATSIVALTAKUNNAN JÄLLEENRAKENTAMISEKSI

Yhdysvaltojen hallitus luokitteli vuonna 1996 huippusalaisen toisen maailmansodan aikaisen dokumentin uudelleen (se löytyy kokonaisuudessaan *Germany's Couquest of the Balkans, Saksa valloittaa Balkanin*

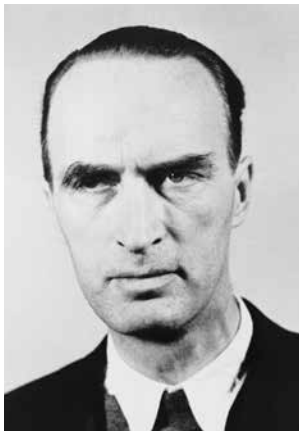
-kirjasesta). Kyseinen dokumentti paljasti useiden Saksan suurimpien talousjättäiläisten ja Saksan huippupoliitikkojen välisen sopimuksen–yhdeksän kuukautta ennen sodan päättymistä Euroopassa. Dokumentti osoittaa, että Saksan liiketalouden johtajat, jotka edustivat useita senaikaista kaikkein vaikutusvaltaisimpia yrityksiä, kokoontuivat Saksan sotajohdon ja poliittisen henkilöstön kanssa Strasbourgissa, Ranskassa 10. elokuuta 1944. Tämän kokouksen sekä sitä seuraavan saman vuoden jälkkokokouksen tarkoituksena oli teollisuuden “sodanjälkeisen taloudellisen kampanjan” käynnistäminen.

Tämän kampanjan tarkoituksena oli “rahoittaa maan alle pakotetun natsipuolueen toiminta” sekä varmistaa, että “vahva Saksan valtakunta [voitaisiin] rakentaa tappion jälkeen”.

Näiden teollisuusjohtajien käskettiin vahvistaa Saksaa nimenomaan “solmia kontakteja ja liittoutumia ulkomaiden yritysten kanssa” ja vahvistaa Saksaa “viennin kautta”.

Yksi tämän salamyhkäisen kokouksen osallistujista oli “Dr. Kaspar”, Friedrich Krupp AG -yrityksen edustaja.

Alfried Krupp vapautettiin vankilasta vuonna 1951 hänen kieltämättömistä suhteistaan natsi-Saksaan huolimatta. Vuonna 1953 hän oli taas Friedrich Krupp AG yrityksen johdossa. Kun Krupp kuoli vuonna 1967, hänen yöpöydältään löytyi henkilökohtainen kopio *Mein*

ALFRIED KRUPP

KUOLEMANYRITYS

Saksan kahdessa maailmansodassa varustaneen yrityksen Essenin asetehdas, jonka toisen maailmansodan aikainen johtaja oli sotarikollinen.

bach-yhdistys säilyttivät sen osakkeet Essenissä. Kruppin suojatista, Berthold Beitzistä tuli säätiön presidentti sekä yhtiön lautakunnan puheenjohtaja.

Vuonna 1999 yrityksen terästuotanto yhdistyi Thyssen AG:n, sen aikaisemman kilpakumppanin kanssa. Essen on tänä päivänä edelleen ThyssenKrupp Stahl AG:n, maailmanlaajuisen teollisuusjättiläisen päämaja, jolla on 180 050 työntekijää ja jonka liikevaihto ylittää 66.4 miljardia dollaria. Se on teräksen, automaatioteknologian, raskaiden laitteiden, kuljetusvälineistön, merenkulkuvälineistön sekä teollislaitosten tuottaja.

Vuonna 2008 ThyssenKrupp teki dramaattisen toimintamuutoksen. Sen ilmailuteollisuuden toimiala osti alkuvuodesta Apollo Metals ja Aviation Metals -yhtiöt. Vuonna 2009 se myi osuutensa ja kaikki siviili laivaoperaatio tuotantopaikkansa Saksassa. Se solmi yhteistyösopimuksen Abu Dhabin MAR-ryhmän kanssa pintalaivaston tuotannosta. Ryhmä otti käytännössä askeleen sotatuotantoa kohti, ja palasi historialliseen painopisteeseensä: *asevarustusten tuottamiseen*. Vuoteen 2011 mennessä, vain muutama vuosi siitä kun ThyssenKrupp oli alkanut tuottaa asevarustusta, se oli SIPRI-rauhantutkimusinstituutin listan 49.suurin asetuotantoyritys maailmassa. Sen tuotanto on moninkertaistunut sen jälkeen.

Vuonna 1996 julkaistu salainen dokumentti osoitti selvästi, että useat Saksan talousjättiläiset, Krupp mukaan lukien, suunnittelivat tukevansa Saksan elpymistä ja

Kampf – kirjasta, mutta hänen yrityksensä kukoisti hänen asettamaansa kurssia. Seuraavana vuonna Friedrich Krupp AG muuttui osakeyhtiöksi, Alfried Krupp von Bohlen ja Hal-

koskien tätä voimallista yritystä oli aiheellinen ja silmiinpistävän tarkka.

LISÄÄ TODISTEITA

Market Watchin kolumnisti David Marsh julkaisi 18. tammikuuta 2010 artikkelin nimeltä: “Saksan puolustusjättiläinen muodostuu”. Marsh viittasi artikkelissaan tammikuun 2010 ilmoitukseen, jonka mukaan kaksi Saksan huipputeollisuuslaitosta–Rheinmetall ja MAN-ryhmä–ilmaisivat aikomuksensa sulauttaa sotaliikennetuotantonsa yhteen. Uudesta yhdistyksestä muodostuisi uusi renkaallisten sotakuljetusvälineiden valtakelijä Euroopassa.

Marshin mukaan tämä jo vuosia suunniteltu fuusio astui voimaan *Saksan poliittisen luokan ansioista*. Saksan hallitus on suuri Saksan sotateollisuuden tukija ja se “on auttanut ja varmistanut kulissien takana teollisuuden oikean kulkusuunnan”, raportoi Marsh. Uusi yhteisyritys “vastaa Saksan jo kaukaista toivetta rakentaa puolustuksen teollisuusyrityksiä *globaalissa mittakaavassa*”.

Näyttää siltä, että osa on lopulta herännyt ja havainnut Saksan sotateollisuuden muodonmuutoksen. Herbert Armstrong varoitti vuosikymmenien ajan tästä “Saksan pitkäaikaisesta mielihalusta” valtion sotateollisuuden uudelleen rakentamiseksi!

Rheinmetall on ollut Saksan sotakalustotuotannon etunenässä jo yli 100 vuoden ajan, emmekä ylläty, kun kuulemme, että se alkoi rakentaa asekalustoa heti toisen maailmansodan tappion jälkeen uudemman kerran. Itse asiassa Rheinmetall alkoi liittoutuneiden asetoimintakiellostä huolimatta jälleen konekiväärien massatuotannon vuonna 1956. Vuoteen 1972 mennessä Rheinmetall oli kehittänyt ja aloittanut Leopard 2 panssaritankkien myynnin. Pian sen jälkeen, useiden yrityskauppojen jälkeen, Rheinmetallista muodostui Euroopan maavoimien,

sen dominoivaa ideologiaa salaa. Krupp-yrityksen edustajille kerrottiin, että heidän tuli “vientinsä kautta lisätä Saksan voimaa” ja “valmistautua rahoittamaan natsipuoluetta, joka pakotettaisiin maan alle”.

Osakeyhtiö jätti Beitzin johtajuuden aikana taakseen *julki* assosiaationsa natsismin kanssa. Se ei kuitenkaan menettänyt järkkymätöntä päämääräänsä sodan jälkeisen Saksan elvyttämiseksi maailmanlaajuisesti dominoivaksi tekijäksi. Tapahtumat etenivät Alfried Kruppin ja Dr. Kasperin noin 70 vuotta aikaisemman suunnitelman mukaisesti.

Vaikka Krupp-nimi kuulostaa nykysaksassa soimaamattomasta, historia osoittaa kieltämättömästi, että H. Armstrongin ennustus

koneiston sekä johtava sotakaluston tuottaja. Sen valmistukseen kuului kaikki mahdollinen tykistöstä kommunkaatiovälineisiin, tarkkailuvälineteknologiaan ja ohjuslaiteistoon asti. Rheinmetallin tytäryrityksiä, joihin kuuluu merkittäviä autokomponenttien valmistajia, löytyy joka puolista Eurooppaa, Amerikoista sekä Kiinasta.

MAN-ryhmän 252 vuoden aikainen historia on sitäkin vaikuttavampi. MAN (*Maschinenfabrik Augsburg-Nürnberg*) on yksi Euroopan johtavista liiketoiminnan kulkuneuvojen, moottoreiden ja konerakennuslaitteiston valmistajista. MAN rakentaa kuorma-autoja, busseja, dieselmoottoreita sekä turbokoneistoja; lisäksi se tarjoaa teollisuuspalveluja. Toisen maailmansodan aikana sekä yhteistyössä Rheinmetallin kanssa MAN valmisti erittäin suosittua Pantteri-tankkia. Sodan jälkeen MAN otti haltuunsa toisen maailmansodan huonomaineisen Büssing -tuotantolaitoksen.

Tässä meillä on todellisen syy, miksi Rheinmetall-MAN liittoutumista tulee tarkata huolella.

SUNNITELMA NATSI-EUROOPAN UUELLEENRAKENTAMISEKSI

Kyseisen 10. elokuuta 1944 päivätyn dokumentin mukaan Volkswagenwerk, Messerschmitt, Rheinmetall, Rochling ja Büssing olivat niiden joukossa, jotka kokoontuivat yhteen tapaamaan huippunatsijohtajat ja valmistelemaan Saksan mahdollisen häviön jäkistä paluuta.

Dokumentin mukaan Saksan teollisuusjohtajien täytyi ”*vientinsä kautta* lisätä Saksan voimaa”. Näitä yrityksiä kehoitettiin asettamaan olemassa olevat talousvaransa natsipuolueen käyttöön, ”jotta voidaan varmistaa, että vahva Saksan valtakunta voitaisiin rakentaa tappion jälkeen”. Huomaa, että Krupp, Rheinmetall ja Büssing (nyt MAN-ryhmän omistuksessa) olivat edustettuina tässä kriittisessä natsikokouksessa.

Tänä päivänä kaikki kolme ovat maailmanlaajuisen sotateollisuuden johtavia tekijöitä! Rheinmetall on 26. SIPRI-listalla

Nämä eivät ole ainoita Saksan toisen maailmansodan aikakauden ”menestystarina” -yrityksiä.

Volkswagenista, sekin dokumentoidusti toisen maailmansodan natsien kanssa yhteen osunut yhtiö, tuli maailmanlaajuisesti dominantti autoteollisuuden voimatekijä. Vaikka sen ydinmarkkinapaikka on Euroopan Unionissa, Volkswagenin liikevaihtotuotto tekee siitä maailman kolmanneksi suurimman autoteollisuusyhtiön. Volkswagen omistaa Bentley -tuotenimen, sen kansainvälisiä automerkejä ovat Audi, Seat ja Skoda, jotka valmistavat ja myyvät autoja Espanjassa ja Etelä- ja Itä-Euroopassa, lisäksi sillä on Lamborghini, joka valmistaa urheiluautoja Italiassa.

Messerschmitt, Saksan toisen maailmansodan kuuluisa suuren osan Luftwaffen taistelulentokalustosta rakentama tuotantoyritys, kukoistaa sekin tänään, vaikka toisella nimellä. Samoin kuin Kruppin, suuri osa Messerschmittin infrastruktuurista tuhoutui sodassa; *yritykseltä kiellettiin lentokoneiden valmistus*. Tästä huolimatta se nousi toisen maailmansodan raunioista, ja siitä muodostui

ALUSTA ALKAEN

Adolf Hitler ihailee Volkswagen-autoa tuotesuunnittelija Ferdinand Porschen kanssa

johtava yritys maailmalla. Messerschmittin sallittiin lopulta rakentaa lentokoneita Airbus nimellä.

Vuonna 1989 lukuisten sodan jälkeisten yhteen sulautumien jälkeen siitä tuli osa Daimler-Benz Aerospaceä (toinen saksalainen teollisuusjättiläinen). Daimler-Benz Aerospace auttoi myöhemmin Eurooppaan Aeronautic Defense and Space Company (EADS), suuren eurooppalaisen ilmailu-, avaruus- ja puolustusvälineiteollisuusyhtiön perustamisessa, ja omisti siitä 30 prosenttia. Tammikuussa 2014 EADS otti nimeksi Airbus Group, joka oli sen liiketoiminnallinen ilmailu-alusten tytäryhtiö, josta tuli sen menestyksekkäin tuottaja.

Airbus Group on tänään yksimailman johtavista ilmailu-, avaruus- ja puolustusvälineiteollisuusteknologian tekijöistä. Tähän monikansalliseen ryhmään kuuluu *maailman suurin helikopteriyritys*, ja se on myös suuri osakkeenomistaja MBDA:ssa, joka on kansainvälinen ohjusjärjestelmien johtaja. Airbus Groupin tuotantoon kuuluu Eurofighter sekä myös muita sotateollisuusilmailualuksia, ja sen liikevaihto on noin 76 miljardia dollaria vuodessa. Galileo, Euroopan satelliittinavigaatiojärjestelmä rakennettiin kilpailijaksi Yhdysvaltojen GPS:lle, ja myös sen rakentaja on suurelta osalta Airbus Group. Yritys työllistää 143 000 ihmistä yli 70 tuotantopaikalla, pääasiassa Ranskassa, Saksassa, Iso-Britanniassa ja Espanjassa. Se on SIPRI:n listan 7. suurin asetuotantoyritys maailmassa.

Hämmästyttävää, eikö olekin? Rauhaista, yritysfuusioiden sekä yrityskauppojen avulla saksalaiset yhtiöt astuvat valtiorajojensa ulkopuolelle elintärkeitä strategisia teollisuuslaitoksia kontrolloimaan. Jopa Saksan kaikkein huonomaineisimmat toisen maailmansodan aikaiset systemaattisesti pieniksi paloitetut yhtiöt, joilta liittolaiset kielsivät asevalmistuksen tulevaisuudessa, ovat astuneet voimatekijöiksi Euroopassa ja maailmalla.

Harvojen havainnoinnista huolimatta Saksan teollisuuden sotakoneet on uusittu ja uudelleenrakennettu jälleen taistelukuntoisiksi—*täsmälleen Herbert Armstrongin ennuksen mukaisesti!*

Euroopan tie Latinalaiseen Amerikkaan

EU:n ja Vatikaanin huolellisen suunnitelman mukaisesti toteutettuna

Toisen maailmansodan rauniot kytivät vielä Saksassa, kun yksinäinen ääni varoitti, ettei Berliinin halua saavuttaa globaali dominanssi *ei ollut vielä murrettu*, ja että se nousisi vielä kerran—yhden viimeisen kerran. Varoittava ääni kertoi, että Saksa oli valmistanut noususuunnitelmansa jo kauan ennen liittoutuneiden murskavoittoa.

Mustasaappaiset, kovakasvoiset saksalaisotilaat eivät valloittaisi maailmaa tällä kertaa salamasodalla, vaan komeat kaunopuheiset, puku päällä ja salkku ja kannettava tietokone kainalossa olevat liikemiehet uusien Eurojoukkojen aseistamana. Tämä sota tultaisiin sotiin maan yhtiöiden kokoushuoneissa, poliittisissa toimissa, liikelounailla sekä *huolellisesti laaditun kansainvälisen diplomatian kautta*.

Tällä kertaa, ääni varoitti, Eurooppaa auttaisi Latinalaista Amerikkaa. Kyseinen ääni oli tietenkin Herbert Armstrongin, ja aika on näyttänyt hänen ennustuksensa paikkansapitäväksi.

NATSI-LATINALAISAMERIKKALAINEN MAANALAI SLIIKE

Plain Truth -lehti julkaisi jo toukokuussa 1962 seuraavan varoituksen: "Saksan Etelä-Amerikkaa koskevat suunnitelmat pysäytettiin väliaikaisesti toisen maailmansodan tappion vuoksi."

Mistä suunnitelmista oli kysymys? Saksalaiset olivat suunnanneet Latinalaiseen Amerikkaan jo 1530-luvussa, Euroopan kolonisaation alkuaikoina—paljon aikaisemmin Saksan kansojen yhdistymistä yhdeksi valtioksi.

Ensisijainen saksalaisvirta nähtiin 1800-luvun puolessavälissä, kun Latinalaisen Amerikan kansat olivat vakaantuneet, ja Saksa oli epäyhtenäinen. Ahkerat saksalaiset maahanmuuttajat alkoivat vaikuttaa vakavasti Brasiliassa, Venezuelassa, Colombiassa, Argentiinassa, Perussa, Ecuadorissa, Boliviassa, Chilessä, Guatemalassa sekä muiden alueiden politiikassa, kulttuurissa ja erityisesti taloussektorilla.

Plain Truth -lehden artikkeli jatkoi: "Etelä-Amerikka tullaan voittamaan liiketalouden, ei aseiden keinoin!" (sitaatti T.H. Teten, *Germany Plots With the Kremlin*, Saksa juonii Kremlin kanssa).

Saksan vaikutus Latinalaisen Amerikan kehitykseen ja vaurauteen oli suureksi osaksi positiivinen, mutta

vuosikymmenien kuluessa ja kolmannen valtakunnan noustessa valtaan kotimaassa, osa Saksan maahanmuuttajista osoittautui aggressiivisen pangermanismin, fasismin ja natsismin kannattajiksi.

Tutkimus varhaisten teutonien tiestä Latinalaiseen Amerikkaan osoittaa, että osa johtavista saksalaisista halusi laajentaa näkynsä Saksan johtamasta valtakunnasta Latinalaiseen Amerikkaan yhteisen katolisen kulttuurin kautta hyödyntääkseen luonnonvaroiltaan rikkaan maanosan anteja.

Saksan murskaava tappio toisessa maailmansodassa hidastutti, *mutta ei pysäyttänyt suunnitelmia*. Itse asiassa, se käynnisti tapahtumaketjun, joka *tehosti* Saksan kauaskantoista strategiaa Latinalaisessa Amerikassa.

Toisen maailmansodan jälkeen yli 55,000 saksalaista pakeni kotimaastaan ja muutti muiden maiden turvasatamiin. Tuhannet Kroatian, Unkarin ja Jugoslavian natsisympatisoijat pakenivat myös ulkomaille jatkaakseen työtään tulevan Euroopan uskonnollisen järjestön, valtakunnan hyväksi. Moni näistä sotarikollisista pakeni Vatikaanin järjestämien "rottalinjojen" kautta. Suurin osa päättyi Latinalaiseen Amerikkaan.

Plain Truth kirjoitti lokakuussa 1957 seuraavasti: "Toisen maailmansodan aikana Argentiina oli suorasanainen Hitlerin ystävä. Se suojeli natsivirkailijoita sekä tarjosi turvapaikan natsien omistamille laivoille ja sukellusveneille. Useat natsit löysivät tiensä Argentiinaan ja turvaan liittoutuneiden pommittaessa ja Hitlerin johdon murentuessa".

Juan Perón, Argentiinan sodanjälkeisten vuosien aikainen presidentti, kehui avoimesti, miten mieluusti hänen hallituksensa vastaanotti Saksan tappion jälkeen hyvin harjaantuneita, korkeasti koulutettuja natsisotarikollisia: "Saksan hallitus on investoinut miljoonia markkoja näiden henkilöiden koulutukseen; me maksoimme vain lentoliput."

Vuoteen 1950 mennessä Berliinin asejoukot olivat vahvasti edustettuina Argentiinassa. Saksalaisia yhtiöitä oli vakautettu useisiin Latinalaisen Amerikan maihin. Adolf Hitlerin kroatialainen nukkehallitsija Ante Pavelic vakautti fasisti-ideologiaa Paraguayhyn, ja natsien tiedusteluagentit linnoittautuivat Argentiinaan, Chileen ja Venezuelaan, Ecuadoriin sekä muihin maihin.

Seuraavina vuosikymmeninä Vatikaani on tukenut monia saksalaisia sekä muita eurooppalaisia yhdistyksiä

hyötymään Latinalaisen Amerikan tuottoisimpiin teollisuuden ja maatalouden markkinoihin. Saksan teollisuusjätit, mm. ThyssenKrupp, Siemens, Bayer, Volkswagen, I.G. Farben ja Deutsche Bank ovat nykyään tunnettuja nimiä Rio Granden eteläpuolella, Panaman tuolla puolen ja eteläiseen Argentiinaan ja Chileen saakka.

Saksaan yhdistyttyä vuonna 1990 ja Berliinin noustua Euroopan unionin johtavalle istuimelle, EU:n kaikenasteinen kaupankäynti ja investointi ovat lisääntyneet latinalaisalueelle dramaattisesti.

Herbert Armstrong tiesi pitkän aikaa etukäteen, ettei kommunismi houkuttelisi latinalaisia puoleensa, ja että Brittien ja Amerikan vaikutus siellä kuihtuisi. Hän tiesi, Saksan johtama Eurooppa saavuttaisi lopulta pitkäaikaisen tavoitteensa, Latinalaisen Amerikan ekonomisen ja uskonnollisen dominanssin. *Eurooppa saavuttaa tänään pikaisesti tämän päämäärän.*

MODERNI SYMBIOOSI

Moderni strateginen EU:n ja Latinalaisen alueen kumppanuus sai alkunsa kesäkuussa 1999, jolloin Brasilian Rio de Janeirossa järjestettiin ensimmäinen Euroopan unionin, Latinalaisen Amerikan ja Karibian (EU-LAC) huippukokous.

EU-LAC sisältää noin miljardin suuruisen EU:n ja Latinalaisen Amerikan valtioiden väestön. Se kokoontuu joka toinen vuosi tarkoituksena lisätä yhteistyötä kaupan, tieteen, kulttuuriin ja politiikan sektoreilla. Vuonna 2010 sen kaksi osapuolta päätti luoda EU-LAC -säätion. Mihin säätiorakennus päätettiin rakentaa Euroopassa ja Latinalaisessa Amerikassa? Hampuriin, Saksaan. Eurooppa haastaa luomansa ”strategisen liiton” kautta Yhdysvallat ja sen tavoitteleman yleisamerikkalaisen vapaakauppa-alueen kehittämisen.

Järjestö on ollut merkittävä siunaus molemmille osapuolille, erityisesti Euroopan viimeaikaisen rahoitusmarkkinoiden kuohunnan vanavedessä: ”Taloudellisesti vaikeat ajat Euroopassa ovat kontrasti jatkuvalle kasvulle maanosamme useimmissa maissa... Latinalainen Amerikka

on osa, ei ongelmaa vaan maailmanlaajuisen kriisin mahdollista ratkaisua”, Chilen ulkoministeri Alfredo Moreno esitti vuonna 2012.

Viime vuosina EU on solminut vapaakauppasopimuksia Chilen, Perun, Kolumbian, Meksikon, Panaman, Costa Rican, Honduran ja Nicaraguan kanssa. Se on myös ahertanut saadakseen muodolliset neuvottelut vapaakauppasopimuksista päätökseen koko Latinalaisen Amerikan alueen kanssa. EU on jo vakauttanut asemansa ylimmäksi ulkomaiseksi investoijaksi Latinalaisessa Amerikassa. Vuonna 2010 Eurooppa investoi 486,8 miljardia dollaria Latinalaisen Amerikan alueelle—enemmän kuin sen suorat ulkomaiset investoinnit Kiinaan, Venäjälle ja Intiaan yhteensä.

EU on lisäksi Latinalaisen Amerikan toiseksi suurin kauppakumppani. Euroopan komissio raportoi, että 2002–2012, Euroopan unionin kauppa Latinalaisen Amerikan kanssa yli kaksinkertaistui kiivetten 128,6 miljardista dollarista 285,1 miljardiin dollariin.

Eurooppa haastaa kehittämänsä suhteen, nimittämänsä ”strategisen liittouman” kautta Washingtonin aikaisemman toiveen Pan-Amerikan vapaakauppa-alueesta. H. Armstrong ennakoi myös tämän Yhdysvaltain vaikutusvallan vastaisen haasteen.

JÄINEN YHDYSVALTOJEN SYRJÄYTÄMINEN

Toukokuun 1962 Plain Truth -lehti ilmoitti, että ”Yhdysvallat jätetään pois kuvioista, kun KAKSI

JÄTTILÄISMÄISTÄ KAUPPAVYÖHYKETTÄ, EUROOPPA JA LATINALAINEN AMERIKKA, kietoutuvat yhteen ja alkavat määrätä maailman talouden päätöksistä”.

Euroopan komission vuoden 1999 raportin ehkä kaikkien tärkeimmän lausuman mukaan ”Eurooppa tarjoaa vaihtoehdon ajoittain todetulle eksessiiviselle ekonomiselle ja poliittiselle riippuvuudelle”. Tämä tarkoittaa, että Latinalainen Amerikka voi ja sen pitäisi lakkauttaa riippuvuutensa Yhdysvalloista, ja luottaa sen sijaan eurooppalaisiin.

Plain Truth esitti lukijoille huhtikuun 1966 painoksessa raitistuttavia kysymyksiä: ”Ymmärrätkö, miksi varoitamme lukijoita Latinalaisen Amerikan ja Keski-Amerikan vapaakauppa-alueiden vaarallisesta pikaisesta liittymisestä Euroopan vapaakauppa-alueeseen? Näetkö, että yhdessä nämä jättiläiset ovat vaarassa

kääntää selkäänsä lopullisesti Amerikalle ja Britannialle? Ymmärrätkö, miksi varoitamme joka puolella Etelä-Amerikkaa piileskelevistä natsista–natsien tällä kertaa voitokkaasta noususta Jesajan 10. luvun ja Jeremian 25:15–33 profetioiden mukaisesti?”

Tänään saatamme kysyä, näemmekö ja suhtaudummeko vakavasti hydyttävän EU-LAC yhteistoiminnan seuraamuksiin. Taloudellisesti yhdistynyt, poliittisesti stabiili latinalaisblokki on tarpeellinen jatkuvan kauppatavaravirran turvaamiseksi Eurooppaan. Se antaa myös eurooppalaisille keinon vähentää Yhdysvaltojen geopolitiittista valtaa. Nämä ovat pääsyyt, miksi Eurooppa lisää Vatikaanin avustuksella jatkuvasti vaikutusvaltaansa Latinalaisessa Amerikassa.

Yhdysvallat on nykyhetkellä edelleen Latinalaisen Amerikan suurin kauppakumppani, mutta sen asema horjuu Euroopan ja Latinalaisen Amerikan siteiden vahvistuessa.

Yksi huolestuttava merkki aseman horjumisesta nähtiin helmikuussa 2014. Washingtonin anteeksipyytelemätön Latinalaisen Amerikan ja Euroopan johtajien vakoilu (myös Saksan liittokansleri Angela Merkelin kännykän salakuuntelu) nosti vihan, jonka seurauksena EU ja Brasilia sopivat 5600 km pituisen merenalaisen kaapelin vetämisestä Lissabonista Fortalezaan. 185 miljoonaa dollaria maksavan kaapelihankkeen tarkoitus on sivuuttaa Yhdysvallat EU:n ja Latinalaisen Amerikan välisestä viestinnästä ja loitontaa Washington edelleen Latinalaisesta Amerikasta.

Samassa kuussa Eurooppa ja Brasilia odottivat läpimurtoa EU:n ja Mercosur -ryhmittymän välisissä kauppaneuvotteluissa, johon kuuluu Brasilia, Argentiina, Paraguay, Uruguay ja Venezuela. Osapuolet ovat työskennelleet vuodesta 2000 mammuttimaisen vapaa-kauppasopimuksen solmimiseksi, mutta neuvottelut ovat toistaiseksi tuottaneet vain vähäisiä tuloksia.

Maiden keskinäinen viha Yhdysvaltojen vakoilusta saattaa osoittautua kauppasopimuksen käynnistäväksi katalysaattoriksi. Brasilian presidentti Dilma Rousseff lausui: “Uskon, että olemme ensimmäistä kertaa, lähellä tavoitteen saavuttamista... Uskon, että molemmat osapuolet ovat tietoisia kauppasopimuksen tärkeydestä.”

Kun Eurooppa yhdentyy, Yhdysvaltojen suhde Brasiliaan ja muihin latinalaisamerikkalaisvaltioihin pienenee nopeasti olemattomaksi.

KATOLINEN YHTEYS

Vaikka katolisen kirkon päämaja on Euroopassa, Latinalainen Amerikka–johon kuuluu Meksiko, Keski-Amerikan kannas ja Etelä-Amerikan mannermaa–sisältää maailman suurimman katolisen maa-alueen. Alueen laajimmassa maassa, Brasiliassa, on eniten roomalaiskatolisia kuin missään toisessa maailman valtiossa, ja Meksiko seuraa kannoilla kakkosena. Mikään toinen manner ei ole tänään yhtä läheisillä linjoilla Vatikaanin kanssa kuin Latinalainen Amerikka.

Plain Truth tunnusti eurooppalaisten ja latinalaisamerikkalaisten yhteisten uskonnollisen perimän syvän

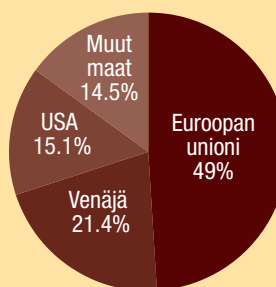
EU aseistaa Latinalaisen Amerikan

Tukholman kansainvälisen rauhantutkimuslaitoksen asevälitystilaston mukaan yli 49 prosenttia Etelä-Amerikan valtioiden vuosien 2002–2011 asetuonnista tuli EU:sta. Vertaa lukua Venäjän 21,4 prosenttiin ja Yhdysvaltojen 15,1 prosenttiin. On myös huomionarvoista, että Saksa toimitti EU:n valtiosta eniten aseistusta.

Etelä-Amerikan merivoimat ja armeijat ovat pääosin Euroopasta ostettuja; maat ovat kokonaan Euroopan panssariväen riippuvaisia. Tämä kaikki ei tapahtunut viimeisen 10 vuoden aikana.

Etelä-Amerikan selvä pyrkimys on ollut pysyä kriittisten asejärjestelmien suhteen riippumattomana Amerikasta, mutta se on tullut riippuvaiseksi Euroopasta. Näin ei ole käynyt sattumalta. Kansalliset johtajat ovat ilmeisesti järjelleet samansuuntaisesti. Heillä ei ollut varaa valmistaa itse kehittyneitä aseita. Koska he eivät ole halunneet olla riippuvaisia Yhdysvalloista eivätkä Venäjästä, he päättivät kääntyä Euroopan puoleen. Etelä-Amerikka on turvallisesti kiinni Euroopan sotilaallisessa järjestelmässä. Liitto on pitävä. Etelä-Amerikan asejoukot ovat suunnattoman riippuvaisia Euroopasta.

Latinalaisen Amerikan asetuonti

merkityksen. Lokakuussa 1957 lehti kirjoitti: “Latinalaisen Amerikan kansat tulevat yhtymään vanhan Rooman valtakunnan elpymiseen Euroopassa.” Vatikaani on ollut kautta historian tämän valtakunnan ohjaaja.

Vatikaanin rooli EU:n ja Latinalaisen Amerikan suhteissa on käynyt viime vuosikymmeninä entistä selvemmin esille.

Paavi Johannes Paavali II vieraili virkakaudellaan vuosina 1979–2005 kaikissa 24 Keski- ja

Etelä-Amerikan maissa. Vierailujen tarkoitus oli alueen vakauttaminen ja muistuttaa Latinalaista Amerikkaa sen Euroopan kanssa jakamasta uskonnosta ja kulttuurista, sekä sen kauppavelvoitteesta EU:n kanssa. Paavi Benedictus XVI:n vuoden 2007 vierailu Brasiliaan edusti hänen edeltäjänsä tavoitteita.

Muutaman vuoden päästä Benedictus luovutti kirkon ohjat miehelle, joka oli ehkä pätevämpi kuin kukaan toinen toimittamaan kolmannen ja viimeisen työpanoksen Latinalaisen Amerikan liittymiseksi osaksi “Euroopan vanhan Rooman valtakunnan elvyttämistä”. Paavi Franciscus I, syntymänimeltään Jorge Bergoglio, oli katolisen

kirkon historian ensimmäinen paavi Latinalaisesta Amerikasta. Paavi varttui Latinalaisen Amerikan valtioista kulttuurisesti ja poliittisesti eniten natsi-Saksan vaikutuksen alaisessa Argentiinassa.

“YHDYSVALLAT JÄTETÄÄN POIS KUVIOISTA, KUN KAKSI JÄTTILÄISMÄISTÄ KAUPPAVYÖHYKETTÄ, EUROOPPA JA LATINALAINEN AMERIKKA SULAUTUVAT JA ALKAVAT MÄÄRÄTÄ MAAILMAN TALOUDEN PÄÄTÖKSISTÄ.”

PLAIN TRUTH, TAMMIKUU 1963

Astuttuaan virkaan maaliskuussa 2013, Franciscus on parantanut huikella menestyksellä “äiti” kirkon mainetta; hän on elvyttänyt maailmanlaajuisesti innostuksen katolista kirkkoa kohtaan. *Time* -lehti kirjoitti Franciscuksesta: “Tämän paavin tärkeys näkyy siinä, kuinka nopeasti hän valtasi miljoonat ihmismiehet, jotka olivat menettäneet toivon kirkon tulevaisuudesta.”

Paavi Franciscuksella on tärkeä rooli Latinalaisen Amerikan Euroopan imperialistiseen päämäärään liittämässä. Langley Intelligence Group Network kirjoitti: “Hän on erittäin vahva tekijä, joka saattaa Argentiinan,

Venezuelan ja Kuuban osaksi katoliseen katraaseen.” Aika on osoittanut lausuman todeksi.

Paavin argentiinalaisveljiin Franciscuksen viehätysvoima on vaikuttanut eurooppalaisiakin suuremmin; paavin virkavuoden lopulla katolilaisiksi tunnustautuvien argentiinalaisten määrä nousi hämmästyttävällä 12 prosentilla, mikä on merkittävää, kun ottaa huomioon, että jo valtaosa argentiinalaisista tunnustautuu katolisiksi. Samansuuntaisia muutoksia raportoitin koko Latinalaisessa Amerikassa. Muista, että H. Armstrong varoitti Saksan vielä raunioina ollessa, että se nousisi uudelleen yhteisen Euroopan nimikkeellä. Hän julisti myös, että

Eurooppa dominoisi tulevaisuudessa latinalaista yhteiskauppa-alueetta lähinnä katolisen kirkon uskonnollisen valta-aseman valjastamalla.

Yksi jalka tiukasti Euroopassa ja toinen syntymämaassaan Latinalaisessa Amerikassa, paavi Franciscus saavuttaa varmasti päämääränsä. Hän saattaa hyvin olla henkilö, joka päättää onnistuneesti Rooman uurastuksen saattaa Latinalainen Amerikka vaikutuksensa alaiseksi ja lujittaa mannertenvälinen valtakunta: Raamatussa profetoitu seitsemäs, viimeinen pyhän Rooman valtakunnan eloonherääminen!

Kiinalaiset... Chilessä ja kauempana

On tärkeää seurata, kuinka Kiina vahvistaa jatkuvasti taloudellista jalansijaansa Latinalaisessa Amerikassa, etenkin vuodesta 2000 lähtien. Eurooppa tarkkaa haukkana sen toimia! Euroopan ja Kiinan pyrkimykset Latinalaisessa Amerikassa eroavat kuitenkin perustavanlaatuisesti.

Peking pyrkii paikalle yksinkertaisesti siksi, että Kiinan nousu vaatii Latinalaisen Amerikan runsaita resursseja. EU:n kauppa- ja humanitaariset toimet Latinalaisessa Amerikassa ovat paljon monimutkaisempia. EU ei etsi pelkästään voimavaroja vaan ponnistelee kasvavan imperiuminsa laajentamiseksi. Latinalaisen Amerikan Euroopan kanssa jakama veri ja uskonto ovat sakeampia kuin sen taloudelliset siteet Kiinaan.

Euroopan vaikutusvalta Latinalaisessa Amerikassa on vähentynyt jonkin verran Pekingin kunnianhimon

noudesta. Kiinan marxilainen vallankumouksellinen Mao Zedong vannoi kansalleen vuosikymmeniä sitten: “Kiina tulee omaamaan kaiken lännen omistaman”. Kiinan ahneesta etenemisestä Latinalaiseen Amerikkaan ja muille alueille todistaa Maon sanojen kaikuvan edelleen kiinalaisessa ajattelutavassa.

Voimme olla kuitenkin varmoja siitä, että Eurooppa *ei katso passiivisesti, kun Peking ahmii Latinalaisen Amerikan rikkauksia.*

Kun Kiinan jalanjälki Latinalaisessa Amerikassa kasvaa entisestään, Eurooppa tulee työskentelemään kiivaasti vahvistaakseen vaikutustaan alueella. Eurooppa on huolissaan Kiinan (ja vähemmässä määrin Venäjän) laajenemispyrkimyksistä Latinalaiseen Amerikkaan, koska se tietää, että jos Aasia-akseli kykenee valloittamaan Amerikan mantereet, aasialaiset eivät pelkästään monopolisoi

luonnonvaroiltaan rikkaita mantereita–vaan ympäröivät Euroopan maa-alueen oikealta ja vasemmalta.

Nykyinen Euroopan valtioiden yhtenäisyyden puute hidastaa Saksan ja EU:n pyrkimyksiä estää Kiinan syvenevää vaikutusvaltaa Latinalaisessa Amerikassa. Aasian eteneminen Latinalaisessa Amerikassa tulee *itse asiassa toimimaan EU:n yhdistymistä nopeuttavana katalysaattorina.*

YSTÄVÄT
Brasilian
varapresidentti
Michel Temer ja
Kiinan presidentti
Xi Jinping

Taloutemme 9/11 oli profetoitu!

Yhdistynyt Saksa tulee dominoimaan pian nousevaa pyhää Rooman valtakuntaa! Tämä oli Herbert W. Armstrongin keskeinen profetia, josta hän ennusti kun toisen maailmansodan liekit leimusivat vielä Saksan raunioilla. Hänen sanomansa oli hetytymätön: Tämä Saksan johtama "Euroopan yhdysvallat", kuten hän sitä nimitti, tulisi *välittömästi* edeltämään Jeesuksen Kristuksen Matteuksen evankeliumin luvussa 24 kuvaamia katastrofaalisia tapahtumia.

H. Armstrong esitti Eurooppaa koskevan ennustuksensa *johdonmukaisesti* ja *yksityiskohtaisesti* vuosikymmenien ajan. Hän varoitti siitä, vuoden 1986 tammikuuhun, kuolemaansa asti.

Voimme tiivistetysti sanoa, että H. Armstrong varoitti meitä tulevasta, *massiivisesta Amerikkaan keskittyvästä taloudellisesta kriisistä, joka heijastuisi koko loppumaailmaan*—ja käynnistäisi seitsemännen ja viimeisen pyhän Rooman valtakunnan nousun

Hänen ennustuksensa on viimeaikaisten tapahtumien valossa varsin vakuuttava—kieltämättömän testamentti H. Armstrongin vertaamattomasta kyvystä käsittää Raamatun profetioita.

TODISTE

Vuonna 1968 H. Armstrong kirjoitti kirjeen, jossa hän puhui tulevasta katastrofaalisesta taloudellisesta tilasta, joka kohtaisi Yhdysvaltoja ja Britanniaa lopunaikana. Hän kirjoitti: "Jos dollari devalvoidaan, tämä johtaa melko varmasti inflaatioon ja lopulta *talouden romahtamiseen Yhdysvalloissa*" (kirje työn tukijoille 26. maaliskuuta 1964; oma painotuksemme).

Hän viittasi vielä profetioihin, kuten 3 Mooseksen kirjan lukuun 26 ja 5 Mooseksen kirjan lukuun 28: "Te, jotka todella *USKOTTE* Raamatun profetioihin tiedätte, että talouden romahtamisesta on profetoitu! ... Olemme osoittaneet Jumalan profetioista, että Yhdysvaltoja ja Britanniaa vastaan tullaan käymään kauppasota—ja että valtion taloutemme horjuvat ja lopulta romahtavat tulevaisuudessa!"

Seuraavien 20 vuoden aikana H. Armstrongin ennustus muuttui entistä yksityiskohtaisemmaksi. Vuonna 1984

HISTORIA TOISTUU

H. Armstrong kirjoitti, ettei Hitlerin hirvittävä nousu jäisi viimeiseksi Saksan nousuksi.

hän kirjoitti, että *massiivinen pankkikriisi Amerikassa* "saattaisi johtaa hetkellisesti Euroopan valtioiden *YHDISTYMISEEN UUDEKSI MAAILMANVALLAKSI*, jopa suuremmaksi kuin Venäjä tai Yhdysvallat. Tämä

puolestaan saattaisi johtaa yhtäkkisesti suuren ahdistuksen aikaan ja sen jälkeen Kristuksen toiseen tulemukseen ja tämän maailman loppuun, sellaisena kun olemme oppineet tuntemaan sen" (ibid.22. heinäkuuta 1984).

Hän kirjoitti saman vuoden elokuussa Matteuksen evankeliumin 24 luvun kuvaaman atomisuuronnettomuudensyöttämisestä seuraavasti: "Kuulemme nyt uutisen tulevasta ydintalvesta. Ydinräjähdykset tuottavat koko maan kattavan pilven, josta aiheutuu ydinyö. Auringon säteet eivät pääse läpi. Sato ei kasva. Biljoonat kuolevat ydinräjähdyksissä. Eloonsa jäävät näkevät nälkää... [Tämä ei ole turhanpäiväistä suden huutamista! Se on Raamattusi profetia! Se on totta!... TALOUSKRIISI UHKAA AIHEUTTAA SEN...] (ibid., 23. elokuuta 1984).

MASSIIVINEN PANKKIKRIISI AMERIKASSA "SAATTAISI JOHTAA HETKELLISESTI EUROOPAN VALTIOIDEN YHDISTYMISEEN UUDEKSI MAAILMANVALLAKSI, JOPA AMERIKKAA SUUREMMAKSI"

KIRJE TYÖN TUKIJOILLE, HEINÄKUU 1984

Tämän talouskriisin ensimmäiset shokkiaallot iskivät syksyllä 2008.

AMERIKAN TALOUDEN 9/11

Vuoden 2008 11. syyskuun tapahtumista tuli kuu-luisia. Amerikan kansan mieliin iskostui tahti, jolla monet arvovaltaisimmat Amerikan talousinstituutiot romahtivat. Todellisuus on, että tämä katastrofaalinen viikko edusti Yhdysvaltojen talousvoiman drastista kääntymäpistettä.

Valtion epäilyksenalaisen talouden ytimeen porautui kraatterimainen reikä. Amerikan talous ei tule enää koskaan elpymään.

"Valtiomme on suurimman talouskriisin kourissa sitten suuren depression", *New York Times* kirjoitti 21. syyskuuta 2008. "Ennen kuin ... valtiovarainministeriön sihteeri, Federal Reserve -keskuspankin puheenjohtaja sekä Capitol Hillin johtajat julistivat aikeensa omia pahat velat, Amerikan talouden prognoosi oli jo luisunut synkstä POTENTIAALISESTI APOKALYPTISEEN tilaan."

Finanssikriisi aiheutti suuren taantumun Amerikassa, ja muuttui pian maailmanlaajuiseksi. Miljoonia työpaikkoja menetettiin. Yksin Yhdysvalloissa vuoden 2008 jälkeen sortui yli 460 pankkia (viisi vuotta ennen vuotta 2008 vain 10 pankkia romahti). Tilanteen pelastamiseksi Yhdysvaltojen hallitus pumppasi triljoonia dollareita tukipaketteihin, jotka rasittivat entistä enemmän sen ennestään velan kyllästämaa taloutta.

Vuonna 2011, ensimmäistä kertaa sitten toisen maailmansodan, Yhdysvaltojen velka ylitti sen bruttokansantuotteen. Lokakuussa 2013 maan kansallinen velka ylitti 17 biljoonaa dollaria.

Kun katsomme ajassa taaksepäin, on selvää, että syyskuun 2008 tapahtumat tuhosivat kuolettavasti Amerikan maineen vankkana taloudellisena supervaltana. "Näyttää todella siltä, että Yhdysvaltojen kapitalismin perusteet ovat pirstoutuneet", saksalainen uutislehti *Der Spiegel* kirjoitti. Syyskuun 2008 oli Yhdysvalloille suurempi käänköpiste kuin 11. syyskuuta 2001! Se oli raikuva julistus maailmalle, että Amerikan finanssijärjestelmä oli OHITTANUT PISTEEN, JOSTA EI OLE PALUUTA.

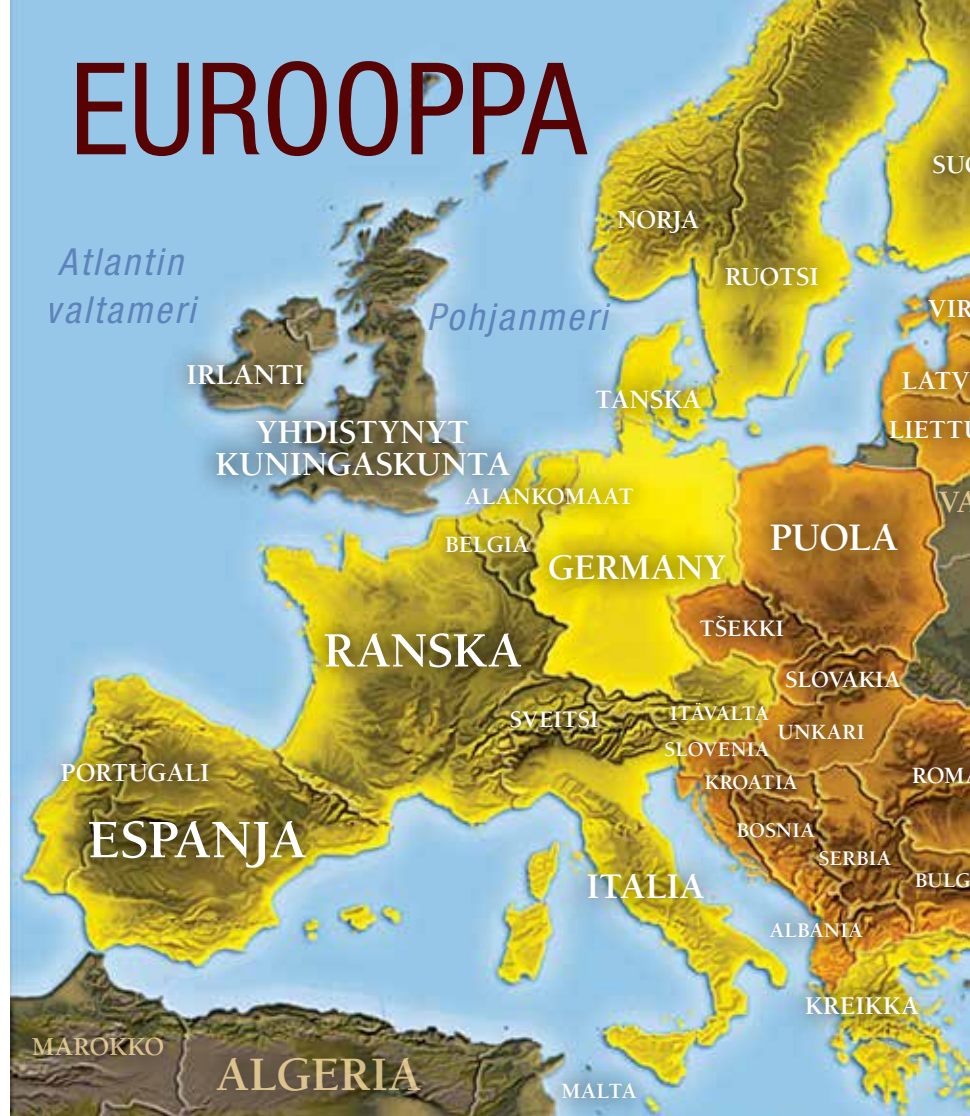
Huomaa vuoden 1983 *Plain Truth* -lehden paikkansapitävä ennustus, joka kommentoi G-7 taloushuippukokouksen jälkeen paikkansapitävästi, "kuinka tärkeä luottamus Amerikkaan on koko läntisen maailman tasapainolle". Sen mukaan luottamuksen puute Amerikkaa kohtaan johtaisi dramaattisiin globaaliin seuraamusvaikutuksiin—tämä ennustus osoittautui silmiemme edessä pelottavan oikeaksi. Artikkelin huomautti lisäksi vielä edellistä yksityiskohtaisemmin, että "luottamuksen puute Amerikan johtoa kohtaan johtaa lopulta vääjäämättä Yhdysvaltojen ja läntisen Euroopan teiden eroamiseen..."

Tämä Atlantin välisen kuilun muodostuminen käy täysin selväksi Raamatun profetioista. On silti huomattavaa kyetä ymmärtämään, että tätä tyrmistyttävää tapahtumaa edeltäisi maailmanlaajuisen luottamuksen murenemiseen johtava mullistus Yhdysvalloissa. Syyskuun 2008 taloutta koskevat onnettomat tapahtumat täyttivät annetun ennustuksen hämmästyttävän täsmällisesti. Ne huojuttivat Amerikan mainetta, ja ennustivat samaan aikaan Euroopalle varsin muuta. Euroopalle se oli merkki yhdistäytyä, ja täyttää pikaisesti Amerikan murtuneen finanssijärjestelmän jättämä aukko.

EUROOPPA NOUSEE

Jokainen 27 Euroopan unionin jäsenmaa oli ratifioinut Lissabonin sopimuksen 14 kuukauden kuluessa syyskuun

EUROOPPA

2008 tapahtumista. EU:n perustuslaki oli voimassa joulukuussa 2009, ja se muodosti EU:sta käytännöllisesti suurvallan.

Luit jo edellä, KUINKA H. ARMSTRONG ENNUSTI TÄMÄN TÄSMÄLLISESTI TAPAHTUVAKSI!

Saksan talousministeri Peer Steinbrück kuvasi lokakuussa 2008 Euroopan tunnetilaa lausueessaan, että "ongelman aiheutti ja sen ydintekijä on selvästi Yhdysvallat". Saksan liittokansleri Angela Merkel ja Ranskan presidentti Nicolas Sarkozy olivat hekin samaa mieltä ja kumpikin teki selväksi, että uskoi maailmanlaajuisen talouskriisin olevan Amerikan syytä. Myös Paavi Benedictus XVI tuki eurooppalaisia äänellään heinäkuussa 2009, jolloin hän esitti kirjeessään piispoille Yhdysvalloista erillisen uuden maailman finanssijärjestyksen mallin.

Amerikan mureneva finanssijärjestelmä ei jättänyt maailmalle monta vaihtoehtoa. Aasian uudet nousevat voimat olivat liian uusia ja arvaamattomia. Sijoittajat eivät olleet valmiita turvaamaan kommunistiseen Kiinaan. Kävi pian selväksi, että Amerikalle löytyi ainoastaan yksi varteenotettava vaihtoehto: EUROOPPA!

Ei kestänyt kauaa ennen kuin Euroopan vaatimus tiukemmasta maailmantaloudenpidosta johti konkreettiseen toimintaan. Marraskuun 2008 G-20

taloushuippukokouksen johtavat talousmaat neuvottelivat kansainvälisen järjestöjen perustamisesta maailmantalouden säätämiseksi. Eurooppa, joka dominoi G-20 huippukokousta, astui nopeasti liikkeen johtoon maailmantalouden järjestystä reformoimaan.

“EUROOPPA SIIRTYY ekonominen kriisin vanavedessä NOPEASTI ETEENPÄIN KUNNOSTAMAAN MAAILMAN TALOUSJÄRJESTYSTÄ uusia toimenpiteitä ja merkittäviä rajoituksia amerikkalaisille sekä muille sen rajojen ulkopuolella oleville yrityksille esittäen”, huomioi *Washington Post* -lehti 13. kesäkuuta 2009. “Eurooppalaiset ovat astuneet eturiviin. He asettavat mm. tiukkoja uusia luottoluokitus- ja riskienhallinto standardeja luottoja sisältäviä arvopapereita myyville yrityksille. Eurooppa on oma-aloitteisesti lähtenyt kehittämään uusia sääntöjä sijoitusrahastojen monitoroimiseksi ja on tällä viikolla lisäksi esittänyt analytikkojen ja sääntäjien mukaan suunnitelman kahden arvovaltaisen uuden ohjaavan elimen luomiseksi Eurooppaan...”

Post huomautti, että Euroopan jatkuvasti kasvava säännösten ja ohjesääntöjen verkko tulee vaikuttamaan suuresti Amerikkaan: “Atlantin ylittävällä kampanjalla on maailman-

laatuinen vaikutus pääasiassa siksi, koska *jopa Yhdysvalloissa toimivat järjestöt voidaan pakottaa seuraamaan Euroopan tiukempia määräyksiä*”.

“Uusi voimien tasapaino” muokkautuu Euroopasta käsin, raportoi sitoutumaton uutisorganisaatio EurActiv. “Ranska ja Saksa haastavat avoimesti Lontoon Cityn Euroopan pääasiallisena finanssikeskuksena ja odottavat innokkaina, että Pariisista tai Frankfurtista muodostuisi yhtä vaikutusvaltaisia finanssikeskuksia uuden, säädellymmän globaalin järjestelmän mukaisesti” (31. heinäkuuta 2009).

Vuonna 2009 valtioiden velkakriisi alkoi muodostua Euroopassa. Yhdysvaltojen velkavaikeudesta poiketen, voimme esittää teorian, että EU kriisi junailtiin tietien tahtoen Euroopan talous- ja rahaliitossa (EMU). Bernard Connolly selitti kirjassa *The Rotten Heart of Eurooppa*, että emu oli saksalaisten eliittien rakennelma, jonka tarkoituksena oli hyödyttää Saksan vientiteollisuutta muiden kustannuksella.

Vuoteen 2011 mennessä Saksa, EU:n kyseenalaistamaton johtaja, oli alkanut hoitaa eurokriisiä. Jesuiittakoulutuksen saanut Rooman Mario Draghi otti saman vuoden 1. marraskuuta kontrolliinsa Euroopan keskuspankin (EKP), maailman suurimman keskuspankin. 8. joulukuuta mennessä hän oli toimittanut kaikille EU-johtajille EU-valtioita koskevan rahapoliittisen sopimuksen, joka vaati, että EKP saisi

täyden määräysvallan työmekanismeista: valuuttakurssimekanismista ja Euroopan rahoitusvakausvälineestä. EU: n johtajat, Britanniaa lukuun ottamatta, suostui vaatimuksiin.

Vallitsevat EU:n jäsenvaltiot tuomitsivat vihaisesti Iso-Britannian, joka kieltäytyi liittymästä tähän talousunioniin, ja uhkasivat tuhota UK:n talouden peruspylvään, Lontoon rahoitusmarkkinat. Tänä aloitti Britannian eroprosessin EU:sta. Herbert Armstrong julisti tapahtumasta vuosikymmeniä ennen Ison-Britannian liittymistä tulevaan Euroopan Unioniin.

“Britannian tulevaisuus yhteismarkkinoiden jäsenenä on varma, uskon, ettei se tule olemaan yksi [lopullisen yhdistyneen Euroopan jäsen]” (*Plain Truth*, toukokuu 1969).

Euroalueen velkakriisi on se katalysaattori, joka jakaa Euroopan nk. “kahden nopeuden” Eurooppaan. Taloussopimus virallistaa, lujittaa EU-valtioiden vähemmistön–euroalueen–finanssiunioniin. Lopulta vahvimmat roomalaistaloudet EU-taloudet irtautuvat muista vaatien alistumista Rooman-Berliini -akselin alle tai jäämistä vaille elintärkeitä resursseja (Ilm. 16–17). Tämä on seuraava askel kohti nousevan Euroopan yhdysvaltojen jalostamista 10 valtiosta koostuvaksi valtaryhmittymäksi. Herbert Armstrongin profetoi vuonna 1952: “Tullaan näkemään Euroopan yhdysvallat–10 kansan liitto” (*Kuka tai mikä on profeettinen peto?*).

KUINKA HÄN SAATTOI TIETÄÄ?

Lue uudelleen H. Armstrongin ennustukset koskien Euroopan yhdistymistä, Euroopan supervallan nousemista ja tapahtumaa, josta kaikki saisi alkunsa. Muista, että H. Armstrongin lausumat ovat peräisin ajalta, jolloin Venäjän imperiumi dominoi koko Itä-Eurooppaa, Saksa oli vielä jakautunut eikä Euroopan Unionia ollut edes vielä olemassa. Se muodostui vasta lähes vuosikymmenen päästä. Kaikesta huolimatta H. Armstrong ennusti selvästi Euroopan tulevaisuuden edeltä, ja että talouskriisit auttaisivat sen nousun supervallaksi.

KUINKA HÄN SAATTOI TIETÄÄ TÄSTÄ?

H. Armstrong luotti apostoli Pietarin kutsumaan “sitä lujempaan profeetalliseen sanaan” (2. Pietarin kirje 1:19). Hän uskoi 100 prosenttisesti, että Raamattu oli Jumalan Sana, että se oli Jumalan mieli painoasussa. Hän opiskeli, meditoi ja julisti yli 60 vuoden ajan, että Raamattu on varma Jumalan sana. Kuinka hän saattoi olla näin hyvin perillä, etenkin Euroopan tapahtumista? Hän tutkiskeli profetioita, mm. Danielin kirjan lukuja 2 ja 7 sekä Ilmestyskirjan lukuja 13 ja 17, jotka ennustivat näistä tapahtumista.

Olemme kiitollisia H. Armstrongille, joka kirjasi vuosikymmenien ajan Jumalan hänelle ilmoittamia totuuksia artikkelien ja kirjasten muodossa, lisäksi hän puhui kymmenille miljoonille ihmisille *World Tomorrow* -televiotsiölähetyksensä kautta. Hän halusi jakaa Jumalan hänelle antaman tiedon suurimmalle mahdolliselle yleisölle.

Kun luet eteenpäin, opit lisää seitsemännen ja viimeisen pyhän Rooman valtakunnan eloonheräämisestä, ja sen merkityksestä erityisesti Isolle Britannialle!

Britanniaa varoitettiin!

Britannian Euroopan Unionin jäseneksi liittymisestä on kulunut jo neljä vuosikymmentä ja aikaisemmin annetulla tärkeällä varoituksen sanalla on entistä suurempi painoarvo.

“Kun Britannia katsoo tulevaisuudessa taakseen, maanantai 1. tammikuuta 1973 tullaan kaikella todennäköisyydellä muistamaan TRAAGISIMPANA—POTENTIAALISESTI PAHAENTEISIMPÄNÄ—HISTORIALLISENA PÄIVÄMÄÄRÄNÄ! Yhdistynyt kuningaskunta liittyi kyseisenä päivänä Euroopan yhteisöön.”

Edellinen maaliskuinen vuoden 1973 *Plain Truth* -lehden lausuma on klassinen Herbert Armstrongin toteamus: mukaansa tempaiseva, selkeä, vilpiton—ja TOTTA.

Lisääntyvä määrä brittejä käsittää pikkuhiljaa Euroopan Unionin saapuneen yhteiskunnassaan vihamieliseen sillanpääasemaan. Kohta on mahdotonta olla vaikeroimatta ja kutsumatta 1. tammikuuta 1973 “traagiseksi historialliseksi päiväksi”.

H. Armstrongin nimittämästä “pahaenteisistä potentiaalista” on muodostunut hälyttävä tosiasia.

BRITANNIA JA EU

EU:sta tuli vuosikymmeniä kestäneen suunnittelun jälkeen 1. tammikuuta 2010 virallinen maailmanlaajuisen imperialistinen valta, liittovaltio, jonka perustuslaki sitoo kaikki Euroopan valtiot Brysselin johdon alaisuuteen. Eurooppalaiset hallitsijat, mm. Napoleon ja Hitler pyrkivät vuosikymmenien ajan turhaan dominoimaan Britanniaa. Kun Lissabonin sopimuksen mukaisesti EU:n presidentin ja ulkoministerin virat täytettiin 1. tammikuuta 2010, Yhdistyneestä kuningaskunnasta tuli virallisesti Euroopan alamainen.

Moni britti oli asiasta syvästi huolissaan: “BRITANNIA EI OLE ENÄÄ ITSENÄINEN VALTIO”, kirjoitti brittiläispolitiikko Daniel Hannan sopimuksen vahvistamista seuraavana päivänä, “Keskiyöllä lakkasimme olemasta itsenäinen valtio, meidät sidottiin kansainvälisten sopimusten kautta toisiinsa itsenäisiin valtioihin ja meistä tuli sen sijaan yksi Euroopan valtion alainen yksikkö” (*Telegraph*, 1. joulukuuta 2009).

Lissabonin sopimus “polkee maahan Britannian Magna Cartan -vapausasiakirjan”, vaikersi Ambrose

Evans-Pritchard. *Telegraph* -sanomalehdessä. “Englannin peruslain perustavien tekstien—mm. perussääntöjen, petition-adressin ja bill of rights-lisäyksen—linja on yksi: niissä ei luoda mitään uutta. Ne vakiinnuttavat entiset vapaudet; ne palauttavat harmonian. Niin ne ohjasivat Amerikan vapaussotaa, joka oli sinällään aikaisten siirtokuntien kansalaisvapauksien kodifointi”, hän kirjoitti (6. joulukuuta 2009).

Vertaa tätä Lissabonin sopimukseen/EU:n perustuslakiin. Evans-Pritchard väitti oikeutetusti, että “sisäpiirin ihmiset kaappasivat koko (luomis) prosessin”. Nämä sisäpiirin ihmiset ovat ilman äänestystä valtuutettuja eliittejä, jotka ovat työskennelleet vuosikausia pakottaakseen epädemokraattisen perustuslakinsa epädemokraattisin keinoin eurooppalaisten harteille. Lissabonin sopimus oli keskeinen toimi.

MUSTA SILMÄ BRITANNIALLE

Saksan ja Ranskan taktiikkaan liittyi luoda mekanismeja, joidenka kautta ne pystyvät vaikuttamaan voimakkaammin Eurooppaan—Britannian voima puolestaan vähentyi. Maailmanlaajuisen Stratfor-tiedusteluyhtiön raportin mukaan Lissabonin sopimus asetti Saksan ja Ranskan “avainasemaan, jonka avulla maat kykenevät lisäämään vaikutustaan Euroopan Unionin sisäisissä asioissa sekä tärkeiden toimintasäädösten eri alueilla”, ja sallii niiden “ottaa vastuuta Euroopan Unionin toiminnoista” (1. joulukuuta 2009).

Eurooppa syytti vuonna 2008 alkanutta fiaskoa anglosaksisesta, vahvasti vapaaseen luotonottoon tukeutuvaan mallista. EU loi tiukan sääntelyjärjestelmän, jonka oli määrä varmistaa, ettei Lontoon kaltainen liikemalli kukoistaisi. Tukahduttava sääntömäärä tukahduttaisi lopulta Lontoon maailmanlaajuisena rahoitusalan pääkaupunkina.

“Englantilaiset ovat talouden suuria häviäjiä”, tokaisi senaikainen Ranskan presidentti Nicolas Sarkozy.

Taloudellisesti britit ovat suuria häviäjiä EU:ssa, mutta häviöt eivät rajoitu pelkästään pankkisektorille. EU-säädökset ulottivat *lähes jokaisen toimialan jokaiselle tasolle*.

“Jos haluat rakentaa, kasvattaa, silputa, romuttaa, kierrättää, polttaa, maalata, leipoa, paketoita tai tehdä lähes mitä tahansa, voit olla varma, että asiaa varten on olemassa monisanainen asetus”, kirjoittaa Matthew Elliot, toinen The Great Eurooppaan Rip-Off -kirjan kirjoittajista. “Brysselin byrokratia lisää laskuun toiset 100 miljardia punttaa [US 166 miljardia dollaria] menetettyjä tuloja, lisäkuluja ja menetettyä talouskasvua.”

Elliot ja toiset taloustieteilijät arvioivat, että Iso-Britannian EU-jäsenyyden kokonaiskustannus–kun otetaan huomioon kaikki politiikan sekä säännösten haitalliset vaikutukset–on lähes 200 miljardia dollaria vuodessa; yli 3 000 dollaria jokaista miestä, naista ja lasta kohden. Tämä valtava summa vaaditaan mm. keskeisen EU:n talousarvion rahoitukseen, EU:n säädöksiä toteuttavaan ja valvovaan brittiläiseen virkamiesarmeijaan sekä eurooppalaisten maanviljelijöiden tukemiseen. Osa rahasummasta palautuu avustuksina, mutta ainoastaan EU:n hyväksymiä aloitteita varten, joista moni ei hyödytä brittejä.

Britannia on joutunut kärsimään myös korkeammasta työttömyydestä EU:n työvoiman vapaa liikkuvuus politiikan takia.

Vaikka EU:n puolesta hurraavat yrittävät vähätellä Euroopan kielteisessä valossa esittävää aineistoa, on todistettu, että EU-jäsenyys maksaa briteille enemmän kuin se tuottaa. Jää nähtäväksi, kuinka kauan Britannia jatkaa jo menettämänsä itsemääräämisoikeus taistelua, ennen kuin se lähtee tai potkitaan pois Euroopan unionista.

MIKSI BRITANNIA ON PULASSA

Kuinka Britannia–valtio, joka viime aikoihin asti hallitsi maailman suurinta, hyväntahtoisinta imperiumia–on joutunut väärinkäytetyksi, EU:n uhriksi?

Miksi aikaisempi Iso-Britannia on nyt syrjäytetty, kuihtuva vähäpätöinen voimatekijä?

Tyrmistyttyvään alamäkeen löytyy monta syytä: Monet brittiläiset ottivat ensin kunnian itselleen, mutta alkoivat sitten tuntea itsensä syyllisiksi; itseinhossaan he luopuivat sitten suurimmasta osasta imperiumiaan. Samaan aikaan kaksi maailmansotaa tuhosi kansan miesvoiman, ja Britannia väsyi edelleen vuosikymmeniä kestäneessä, muttei koskaan täysin onnistuneessa kampanjassa liittyä Eurooppaan. Se koki moraalisen, kulttuurisen ja uskonnollisen mullistuksen.

Ovatko brittiläiset olleet yksinkertaisesti väistämättömän, toistuvan historian syklien uhreja? Saavuttiko se

koko maapallon kattavan valtakuntansa sattuman kautta, ja riistikö sattuman sen pois? Meidän on lähdeettävä etsimään vastauksia varsin kaukaisista tapahtumista.

Jumala innoitti profeettansa lähes 3,000 vuotta sitten kirjaamaan täsmällisesti, kuinka brittiläiselle valtakunnalle kävisi. Raamatullinen nimi “Efraim” viittaa kansoihin, joista muodostui nykyinen Britannia, ja mainitaan yli 100 jakeessa. Britannia on myös yksi monista yhte-näiseksi “Israeliksi” kutsutuista kansoista; lisäksi siihen viitataan ajoittain myös muulla nimellä (Voit todistaa nykyisen Britannian raamatullisen identiteetin tilaamalla

”BRITANNIAN JA EUROOPAN VÄLISET SUHTEET TULEVAT HEIKKENEMÄÄN, KUNNES ‘HERRA NOSTAA SINUA VASTAAN KAUKAISEN KANSAN, JOKA TULEE MAAN ÄÄRESTÄ ... SE EI JÄTÄ SINULLE MITÄÄN, EI JYVIÄ EI VIINIÄ EIKÄ ÖLJYÄ ... SE AHDISTAA SINUA KAIKISSA PORTEISSASI...”

PLAIN TRUTH, JOULUKUU 1964

itsellesi ilmaiskirjan *Yhdysvallat ja Britannia profetioissa*.) Raamattu ennusti brittiläisvaltakunnan nousun ja laskun ja ennakoi jopa sen tänään kokemat kiroukset. Profetiat tekevät myös selväksi, että olosuhteet johtavat Britannian täydelliseen romahdukseen.

Plain Truth raportoi H. Armstrongin päätoimittajuuskaudella useiden vuosikymmenten ajan yksityiskohtaisesti lisääntyvistä Britanniaa kohtaavista vitsauksista ja varoitti niiden olevan pelkkää esimakua paljon pahemmasta.

Usea huomionarvoinen 1960-luvulla julkaistu *Plain Truth* -artikkeli, kertoi yksityiskohtaisesti Britannian senaikaista vartenotettavista murheenaiheista: taloudellisista ongelmista, ruuan tuotantoon liittyvistä vaikeuksista, kansanyhteisön rotujännitteistä, nopeasti kasvavasta kestäättömästä hyvinvointiyhteiskunnasta, laiskuuden ja viihteen täyttämästä elämän leviämisestä. *Plain Truth* osoitti, että jo tällä kaudella Eurooppa ylenkatsoi Britanniaa, ja kutsui sitä ajoittain “Euroopan sairaaksi mieheksi” ja “kansainväliseksi hyväntekeväisyyskohteeksi”. Britannian ei katsottu koskaan olevan olennainen osa taloudellisesti yhdistyvää mannermaata.

Plain Truth selitti useamman kuin vain yhden kerran, kuinka Jumalan yksityiskohtaisesti oikaisisi Britanniaa ja kiinnittäisi viimein Britannian huomion, kääntäisi valtion kohtalon ja asettaisi sen jälleen siunausten polulle.

Huomioi tämä joulukuun 1964 *Plain Truth* -lehden tekstin esimerkki: “Britannian ja Euroopan väliset suhteet tulevat heikkenemään, kunnes Herra nostaa sinua vastaan kaukaisen kansan, joka tulee maan äärestä ... se ei jätä sinulle mitään, ei jyviä ei viiniä eikä öljyä ... se ahdistaa sinua kaikissa porteissasi...” (5. Mooseksen kirja 28:49–52).

1. TAMMIKUUTA 1973
Britannian Euroopan yhteisöön
astumista koskevistä
pääotsikoista *Plain Truth* oli
lehdistä kaikkein kaukonäköisin.

“Nämä profetiat paljastavat pian saapuvan ‘piirityksen’—modernin nykyistä Israelia kohtaavan—*kauppasaarron!*”

“Kaikista moderneista nykyisistä Israelin valtioista kauppasaarrolle kaikkein haavoittuvaisin valtio on Yhdistynyt kuningaskunta. Nykyolosuhteissa Brittiläiset ovat täysin kykenemättömiä ruokkimaan kansalaisiaan ilman massiivista tuontitaloutta. Toisen maailmansodan sinnikkään maatalouden aikaan Britannia oli kykenemätön tuottamaan edes puolta tarvitsemastaan ruokamäärästä! Väestö on sen jälkeen lisääntynyt ja maatalous pienentynyt.

“*Brittiläinen yleisö on edelleen apaattinen!* ... Uusi sukupolvi haluaa yhä vähemmän työtä ja lisääntyviä etuja. Jokainen hallitus on edistänyt aikanaan tällaisia asenteita kannustavaa hyvinvointiyhteiskuntaa. ... Kun huudot voimistuvat palkkojen, työttömyystukien, sairauspäivärahojen, eläkkeiden, raha-avustusten, tukien, kansallisten avustusten sekä muiden maksujen lisäämiseksi—koko talous alkaa horjua, se ei pysy enää pinnalla!”

Britannia on kompastellut kovina aikoina käytöstään parantamatta, ja joutuu kokemaan lisääntyviä ongelmia.

Sen hyvinvointiyhteiskunta on laajentunut laajentumistaan—ja alkanut hidastaa valtion taloutta. Korruptio ja moraalittomuus ovat paljon pahempia.

HERÄÄKÖ BRITANNIA?

Jumala korottaa ja hävittää kansat, kuten Job 12:23 ja Jesajan kirja 40:15 kertovat. Jumala korotti Britannian asemaansa ja Jumala hävittää sen tänään.

Raamattu selittää—mm. 3. Mooseksen kirjan luvussa 26 ja 5. Mooseksen kirjan luvussa 28—miksi Jumala lähettää kirouksia Britannialle. Britannia kuitenkin puurttaa ja koettaa ratkaista ongelmansa oman viisautensa varassa. Se tukeutuu Jumalan sijasta “liittolaisiinsa”, mm. Eurooppaan—Raamattu kutsuu niitä Britannian “rakastajiksi”. “Sillä Assuriin he ovat menneet—villiaasi, joka kulkee yksinensä. Efraim ostelee lahjoilla rakasteluja” (Hoosean kirja 8:9). (Todiste, että Assyria viittaa Saksaan, löytyy kirjasta *Saksa ja pyhä Rooman valtakunta*).

Jumalan tarkoituksella ei ollut koskaan, että Britannia liittyisi Eurooppaan. Sen harkitsemattomat yritykset ovat tuoneet

ilmi sen kuolettavan heikkouden ja uskonpuutteen kansallisen suuruuden Lähteeseen—mikä merkitsee kansan tuhoa!

Plain Truth julkaisi 1966 seuraavan tärkeän lausuman: “Suuri kysymys: ‘Mitä tarvitaan Britannian herättämiseksi?’ Tarvitaanko paha taloudellinen *depressio* tai ehkä *kansallinen sotatappio* Saksan dominoivan Euroopan yhdysvaltojen käsissä?” (lokakuu 1966).

Kyseisen artikkelin kohta viittasi profetian mukaiseen Britannian lopulliseen kukistumiseen!

Raamatun profetia tekee selväksi ihmisille, joilla on sen sanoman ymmärtämiseksi tarvittava avain, että Britannia oppii läksynsä ainoastaan täydellisen tappion kautta, kun sen kansalaiset alistetaan yhdistyneen Euroopan alaisiksi orjiksi!

“Minä tunnen Efraimin, eikä Israel ole minulta kätöksässä... heidän tekonsa eivät salli heidän kääntyä Jumalansa puoleen... Efraim on tullut kyyhkyn kaltaiseksi, joka on tyhmä ja taitamaton: he huutavat avuksi Egyptiä, he menevät Assyriin [lausetta lukiessasi Britannia täyttää profetian]. Juuri kun ovat menossa, minä levitän verkoni heidän päällensä ja pudotan heidät alas kuin taivaan linnut; minä kuritan heitä, niin kuin on julistettu heidän seurakunnallensa... Minun Jumalani on hylkäävä heidät, sillä he eivät ole häntä totelleet. He joutuvat pakolaisiksi pakanain sekaan” (Hoosean kirja 5:3-4; 7:11-12; 9:17).

H. Armstrongin esittämä kysymys on tänään entistä painavampi: Mitä tarvitaan Britannian kansalaisten herättämiseksi?

LÄHTEEKÖ BRITANNIA?

Tänään ei ole epäilystäkään siitä, etteikö H. Armstrongin varoituksen “pahaenteinen potentiaali” toteutuisi. Britannia huomaa heikkenevänsä ja olevansa poliittisesti, ekonomisesti ja oikeudellisesti lisääntyvässä määrin EU:n alainen.

H. Armstrong kertoi—*jo vuosikymmeniä sitten*—että näin tulisi käymään. H. Armstrong päätti vuoden 1973 artikkelinsa: “Britannian Euroopan yhteisöön liittyminen on *traaginen tapaus*”.

Tapauksen tragedia on tänään entistä selvempi.

H. Armstrongin profetiat täyttyvät hämmästyttävää vauhtia. Tämän kirjan vuoden 2010 painoksessa kirjoitimme: “Osa Briteistä mukautuu EU:n säännöksiin ja määräyksiin, mutta eivät kaikki—EU:n ja Britannian välinen kitka kasvaa kasvamistaan. Lisäksi maailmanlaajuisesti huonontuva taloudellinen tilanne—Britanniassa ja muualla Euroopalla on eriävät käsitykset sen vakauttamiseksi—kiirehtii Lontoon ja Brysselin välistä väistämätöntä avioeroa.” Brittiläisten suhtautuminen sen voimaa rajoittaviin ja sitä alistaviin EU:n säännöksiin on ajan kuluessa muuttunut varsin negatiiviseksi. Tammikuussa 2013 julkaistun *Opinium/Observer* -tutkimuksen mukaan brittileisistä “53 prosenttia kannatti UK:n lähtemistä.. ja 19 prosenttia oli sitä vastaan.”

Lontoon ja Brysselin avioerotimet alkoivat 9. joulukuuta 2011, jolloin Britannian pääministeri David

Cameron järkytti maailmaa käyttämällä veto-oikeuttaan uutta ranskalais-saksalaista Euroopan velkakriisisuunnitelmaa vastaan, joka vaatisi EU-valtioita lisää valtaa. Cameron puolusti puheessaan Euroopan johtajille kuningaskunnan etuja: “Koska tarjottu ei ole Britannian edun mukaista, en hyväksynyt sitä.”

David Cameronin päätös raivostutti Euroopan johtajat. *Financial Times* -lehti raportoi johtavan EU-virkamiehen puuskuttaneen toimittajille: “Tämä tulee maksamaan Britannian kalliisti. He ovat kaikkia vastaan.” Näkyvä saksalainen parlamentaarikko Alexander Graf Lambsdorff sanoi, että oli ollut “virhe hyväksyä Iso-Britannia Euroopan unioniin.”

Analyytikot raportoivat ympäri maailmaa, että D. Cameronin päätös johtaisi väistämättömästi Iso-Britannian laskuun toisen luokan vallaksi EU:ssa, ja lopulta sen eroamiseen. *Daily Express* -lehti kirjoitti 10. joulukuuta, 2011, että “Britannia otti valtavan askeleen kohti EU:sta eroamista”.

Britannian veto-toimenpide ei pysäyttänyt Saksan ja muun EU:n perussopimuksen muutoksen etenemistä. Spiegel Online kirjoitti, että päätös edetä Lontoon protesteista huolimatta oli Euroopan johtajien lävistävä viesti Britannialle: “Eurooppa-hankkeen ei anneta romahtaa Britannian itsepäisen velkakriisin suhtautumisen takia” (9. joulukuuta 2011). Viesti kuului toisin sanoen: *Euroopan yhdentyminen tapahtuu, jollei kanssasi, jopa ilman sinua!*

David Cameron otti 23. tammikuuta 2013 toisen suuren askeleen kohti avioeroa EU:sta, jolloin

hän ilmoitti suunnitellusta, yksinkertaisesta puolesta tai vastaan -kansanäänestyksestä. Tämä tapahtui aikana, jolloin tyytymättömyys EU:ta kohtaan oli nousussa koko maassa. D. Cameron lupasi äänestyksen EU-jäsenyydestä, jos hänen puolueensa voittaisi vuoden 2015 vaaleissa.

H. Armstrong teki lukuisissa artikkeleissa päivänselvästi, että Britannian teerenpeli Euroopan kanssa tulisi päättymään. Hän kirjoitti vuonna 1956: “Näyttämö on valmiina! Puuttuu ainoastaan voimakas JOHTAJA—tuleva FÜHRER! Saksalaiset nousevat toisen maailmansodan tuhon jälkeen hämmästyttävällä tavalla. Saksa on Euroopan talouden ja asevoimien sydän. Saksa tulee luultavimmin johtamaan sekä dominoimaan tulevaa Euroopan yhdysvaltoja, MUTTA BRITANNIA EI TULE OLEMAAN SIITÄ OSALLINEN!”

Herbert Armstrong varoitti vuosikymmenien ajan asiasta, että Britannia ei tulisi olemaan osa tulevaa, viimeistä Saksan johtamaa pyhän Rooman valtakuntaa. Kun Brittiläinen pääministeri Edward Heath jyräsi vuonna 1973 petollisesti maansa Euroopan yhteisön jäseneksi, H. Armstrong varoitti jo silloin, että tämä kokeilu tulisi epäonnistumaan ja että brittiläiset tulisivat muistamaan kyseisen päivän—kuten monet tällä hetkellä—traagisena historiallisena päivänä”.

Emme voi kieltää tosiasioita. Hän oli oikeassa.

EPÄILYTTÄVÄ SYMBOLI

Amerikan helikopterista on tullut Amerikan viimeaikoina kärsimien tappioiden, mm. joukkojen Vietnamiin pudottamisen, Saigonin evakuoinnin sekä Iranin tai Mogadishun rysäyksien vertauskuva.

OSA KAKSI

ANGLO-AMERIikka

Amerikka on voittanut viimeisen sotansa

Jos ennuste kuulostaa tänään rohkealta, kuvittele, kuinka rohkea se oli vuonna 1950?

“Herbert Armstrong kuvasi pitkän toimintakautensa aikana useasti syksyllä 1916 todistamaansa Yhdysvaltojen 28. presidentti Woodrow Wilsonin kampanjatapahtumaa uudelleenvalitsemisen puolesta, jolloin hän seisoi vajaa kahden metrin päässä aikaisemmasta presidentti Theodore Rooseveltistä.

Wilsonin kannattajat hokivat kampanjan iskulausetta: “Hän piti meidät poissa sodasta!”

Oli totta, että Wilson oli pitkittänyt kuukausia Amerikan osallistumista ensimmäiseen maailmansotaan. Hänen ensisijainen puolustustekonsa oli ollut sarja käsinkirjoitettuja viestejä Saksan keisarille, joissa hän pyysi Saksan johtajaa lakkaamaan upottamasta amerikkalaislaivoja ja ampumasta amerikkalaisia.

Jossain vaiheessa tilaisuutta H. Armstrong kuuli Rooseveltin sanovan halveksuvasti: “Jos minä olisin ollut presidenttinä, olisin lähettänyt Saksan keisarille yhden ainoan viestin – ja keisari olisi tiennyt, että tarkoitin, mitä sanoin.”

H. Armstrong toisti tarinaa useasti. Se kuvasi täydellisesti hänen toisen maailmansodan jälkeen, vuosikymmeniä toistamaansa viestiä siitä, että liian moni Yhdysvaltojen johtaja heikko kuin Wilson, vain harva oli

ylpeä kuin Theodore Roosevelt Amerikan vallasta toisen maailmansodan jälkeen.

H. Armstrongin viesti kertoi, että Yhdysvallat oli menettänyt toisen maailmansodan jälkeen *tahdon* valtansa käyttämiseksi. Hän oli vakuuttunut asian todenperäisyydestä Jumalan Raamatusta paljastaman ymmärryksen

perusteella, kohta toisen maailmansodan jälkeen, hän ennusti rohkeasti, että Amerikan Yhdysvallat oli voittanut viimeisen sotansa.

KOVIA UUTISIA

Rohkeat *Plain Truth* -artikkelit raportoivat Amerikan dominanssin loppumisesta aikana, jona Amerikan supervaltia oli varsin kyvykäs – ja halukas – taistelemaan.

KOREA JA KUUBA

Voitokkaan toisen maailman sodan jälkeen alkoi Yhdysvaltojen tappiollisten sotien sarja, joista Korean sota oli ensimmäinen. Vihamielisyyksien puhjetessa vuonna 1950 presidentti Harry Truman antoi

käskyn toisen maailmansodan sankari Douglas MacArthurin johtamille amerikkalaisille joukoille. MacArthurille

annettiin heti alussa vapaat kädet ylittää 38. leveyspiiri ja valloittaa Pohjois-Korea. Kun Kiinan kommunistisen puolueen joukot liittyivät vihollisjoukkoihin, Yhdysvallat alkoi horjua. MacArthur pyysi Washingtonilta lupaa hyökätä täysin joukoin Kiinaan ja lausui erälle kongressin

jäsenelle, että “voitolle ei ole korviketta”. Hänen pyyntönsä kaikuivat kuitenkin kuuroille korville. Presidentti Truman erotti MacArthurin vuonna 1951 toimestaan ja sodan jumittuessa molemmat osapuolet kärsivät lukemattomista tappioista.

Korean sodan myötä päättyi Amerikan viimeisen suuren kenraalin ura. Sodan myötä alkoi myös uudenlainen taistelustrategiakausi, ns. *rajoitettu* sodankäynti.

Bay of Pigs -tapahtumat ovat hyvänä esimerkkinä Amerikan uudesta strategiasta. Presidentti John F. Kennedy oli katastrofisen asejoukkojen poliittisen toiminnan alkuunpanija. Vuonna 1961 yli 1400 Yhdysvaltain keskustiedustelupalvelun CIA:n kouluttamaa Kuuban maapakolaista vietiin Kuuban rannikolle tarkoituksena vastarintaliikkeen alikuunsaattaminen, mutta Castron joukot murskasivat helposti vastarintaliikkeen ilman Yhdysvaltojen laivaston ja lentokoneiston tukea. Lähes kaikki Yhdysvaltojen vastarintajoukot saivat surmansa taisteluissa tai kuolivat Castron vankiloissa vuosia myöhemmin.

H. Armstrong kirjoitti Bay of Pigs -fiaskon jälkeen tammikuun 1963 *Plain Truth* -lehdessä, että Yhdysvaltojen olisi pitänyt ajaa Castro ja kommunismi ulos Kuubasta. Yhdysvallat ei kuitenkaan toiminut näin ja H. Armstrong kysyi: “Tuleeko Yhdysvallat tulevaisuudessa tajuamaan, että jättäessään Castron ja jumalattoman kommunismin Amerikan kynnykselle, Kuuba tulee jatkossakin olemaan kaikenlaisien huolten ja vaikeuksien lähde?”

Seuraavat vuosikymmenet osoittivat, että näin todella kävi.

H. Armstrong ei lukenut Bay of Pigs -fiaskoa Yhdysvaltojen sotavoimien eikä edes presidentti Kennedyn syyksi vaan AMERIKAN KANSAN syyksi! Hän kirjoitti lokakuun 1961 *Plain Truth* -lehdessä, että “ellei Yhdysvallat tee kokonaisuudessaan parannusta ja palaa dollariin painettuun, nyt tyhjältä kuulostavaan sanomaan ‘Jumalassa on turvamme’, AMERIikka ON VOITTANUT VIIMEISEN SOTANSA!”

“Lausuin hävitessämme Korean sodan! ... Ja lausun saman uudelleen nyt Yhdysvaltojen hallituksen aiheuttaman Kuuban fiaskon jälkeen—maamme presidentti antoi lähtökäskyn—ja Jumala, Amerikan hylkäämä Jumala, salli maan kokea mitä häpeällisimmän tappion! Mikä on Kuuban fiaskon sanoma?”

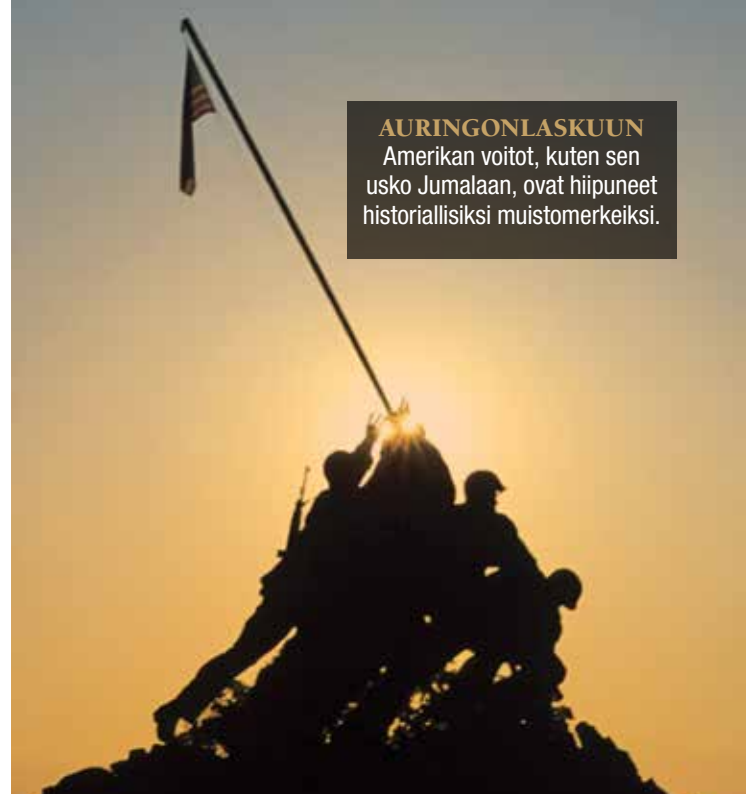
“Fiaskon sanoma on, Mr. ja Mrs. Yhdysvallat, että kirjoitus on piirretty teidän seinällenne!”

Nämä olivat urheita sanoja, varsin syvällisiä sanoja! Sanojen täyttä voimaa ei kuitenkaan tunnettu vasta kuin Yhdysvaltojen seuraavassa suuressa konfliktissa.

VIETNAMIN SPEKTAAKKELI

Plain Truth -lehti ilmoitti lukijoilleen jo marraskuussa 1961, että Yhdysvallat joutuisi “lähes varmasti” suuren luokan sotaan Vietnamin. Yhdysvallat alkoi lähettää joukkojaan 1964.

Useat uutislähteet tajusivat, että sota Vietnamin alkamassa, kuitenkin vain H. Armstrong oli absoluuttisen

AURINGONLASKUUN
Amerikan voitot, kuten sen usko Jumalaan, ovat hiipuneet historiallisiksi muistomerkeiksi.

varma, miten sota päättyisi. Huhtikuussa 1965, vain kuukausia vihamielisyyksien puhkeamisesta, *Plain Truth* -otsikko raikui: “Miksi Yhdysvallat ei pysty voittamaan Vietnamin sotaa!”

Artikkeli kertoi: “Yhdysvallat on päättänyt olla voittamatta sotaa Vietnamin! ... Edesmennyt kenraali Douglas MacArthur lausui aikoinaan, että ellei valtio astu sotaan voitto tähtäimessään, se on tuomittu häviöön jo ennen taistelun alkamista. Hän oli oikeassa!”

“Älä erehdy—Yhdysvallat sekä muut Etelä-Vietnamin sotaa kannattaneet valtio kyllä *halusivat* voittoa, mutta olivat liian peloissaan toimiakseen asian hyväksi.”

H. Armstrong kirjoitti puolitoista vuotta myöhemmin: “Yhdysvallat ei ole voitokas siitä huolimatta että sodankäynti on lisääntynyt valtavasti vuodesta 1966. Ihmiset eivät näe näkyviä tuloksia. Ihmiset vertaavat Yhdysvaltoja kooltaan ja voimaltaan pikkuiseen Pohjois-Vietnamiin—maahan, joka on tuskin liittovaltiomme Floridan kokoinen. He eivät ymmärrä, miksei Yhdysvallat—joka omistaa kaikkein voimallisimman sotavoiman maailmassa—kykene ruoskimaan pikkuista Pohjois-Vietnamiä kuriin” (*Plain Truth*, tammikuu 1967).

Sota kesti vielä kahdeksan vuotta, ja se päättyi häpeällisesti amerikkalaisten virkamiesten evakuoimiseen Yhdysvaltojen suurlähetystön katolta Saigonissa, Etelä-Vietnamin. Kyseessä oli Amerikan historian pisin sota ja kaikkein häpeällisin tappio. Historioitsija Paul Johnson kutsui sitä “Amerikan vallan luhistumiseksi”.

Kyseisten vuosien aikana *Plain Truth* käsitteli usein myös toista Vietnamin sodan tappiota—Amerikan kunnian menetystä maailmalla. H. Armstrong kirjoitti: “Minkään valtion asevoimat eivät voi toimia sotilaallisesti hyväksymällä tappiota vihollisen käsissä verukkeella, että ne halusivat säästää miehiä, jotka tarjosivat elämänsä

suojellakseen kunniaamme ja vapauttamme. ... Kuinka monta henkeä tulevissa taisteluissa tullaan menettämään juuri sen takia, että kun vihollinen näkee heikkoutemme, se rohkaistuu ja odottaa voittavansa helposti taistelua pelkäävän Yhdysvallat?” (tammikuu 1969).

Aivan oikein, Vietnamin sota todella heikensi Amerikan mainetta supervaltana. *Plain Truth* kirjasi tämän tosiasiain helmikuussa 1978 sekä seuraavan hämmästyttävän ennustuksen: “Menneitä ovat päivät, jolloin Yhdysvaltojen sotamahti toimi tavalla, jota amerikkalaiset pitivät korrektina ja oikeana ... Amerikan vaikutus ja arvovalta ovat nopeassa laskussa. Ylpeytemme ja mahtimme on murskattu. Kuljemme nopeaa tahtia kohti aikaa, jolloin Yhdysvallat on niin heikko, että se pelkää jopa omaa varjoaan. Profeetta Hesekiel ennusti: puhalletaan torviin, varustetaan kaikki, mutta ei ole lähtijää sotaan (Hesekielin kirja 7:14)”.

Tätä paikkansapitävämpää ennustetta tulevasta ei ole olemassa.

SODAN VASTAINEN AIKAKAUSI

Jos Korean sota oli merkinä *rajoitetun sodankäynnin* strategiasta, Amerikan häpeällinen tappio Vietnamissa merkitsi sodanvastaisen strategian alkua. Tämän vaaran välttämisen päämäärä kävi kaikkein parhaimmin esille Iranin panttivankikriisissä.

Marraskuussa 1979 joukko Iranin vallankumouksellisia tunkeutui Amerikan Teheranin suurlähetystöön ja otti 52 amerikkalaisvirkailijaa vangiksi. Presidentti Jimmy Carter vaati toistuvasti Teherania vapauttamaan pankki vangit, mutta ajatollah Khomeini sanoi, että presidentin pyynnöt osuivat kuuroille korville. “Carterilla ei ole sisua käydä sotatoimiin”, kuului Khomeinin pilkka. Ainoa Carterin “voiman” osoitus nähtiin huhtikuun 1980 epäonnistuneessa pelastusyrityksessä, jossa kahdeksan yhdysvaltalaisotilaan ruumiit jäivät palamaan Iranin aavikolle. Televisiokamerat saattoivat kuvat kaikkien tietoisuuteen. Tämä oli sarjan toinen häpeällinen tappio. Maailman suurin supervalta oli Iranin kynsissä vielä kahdeksan kuukautta epäonnistuneen pelastusyrityksen jälkeen. Herää kysymys, miten Theodore Roosevelt olisi toiminut ollessaan samassa tilanteessa.

1980-luvulla konservatiivisempi johto nousi valtaan, ja voisi kuvitella, että Amerikka olisi voittanut takaisin ainakin osan aikaisemmin menettämästään ylpeydestä ja voimasta. Presidentti Ronald Reagan lähetti joukkonsa Grenadaan vuonna 1983 lakkauttaakseen kommunismin Länsi-Intiasta. Hän pommitti vastauksena terroristi- hyökkäykseen vuonna 1986 eversti Muammar Gaddafin sotapäällikön Libyassa. Emme voi lukea näitä pikkukii- toja kuitenkaan päättäviin Yhdysvaltojen sotavoittoihin. (Grenadan väkiluku on loppujen lopulta vain jonkin verran Pohjois-Dakotan Fargoa pienempi.) Selkkaus toi esille entistä selvemmin, että aseellista selkkausta kaihtava Amerikka oli valmis osallistumaan *vain* pieniin, suhteellisen riskittömiin konflikteihin.

Entä Libanon. Islamilaisterroristi jyräsi lokakuussa 1983 räjähteitä täynnä olevan kuorma-autonsa laivasto- kasarmiin Beirutissa ja tappoi 241 amerikkalaista. Neljä kuukautta myöhemmin presidentti Reagan veti kaikki yhdysvaltalaisjoukot pois, mikä ei missään mielessä hävittänyt Libanonin kristillistä voimatekijää.

Pian tämän fiaskon–uuden, häpeällisen Yhdys- valtojen joukkojen vetäytymisen jälkeen–*Plain Truth* muistutti pikaisesti lukijoitaan vuosikymmenien aikana julkaisemistaan kirjoituksista. Marras-joulukuun 1983 julkaisussa oli artikkeli: “Miksi Amerikka on voittanut viimeisen sotansa”. Se siteerasi H. Armstrongin kirjaa *Yhdysvallat ja Britannia profetioissa*: “Vaikka Yhdysval- lat omaa edelleen kaikkein suurimman voiman, se ei uskalla–se pelkää–käyttää voimaansa Jumalan sanojen mukaisesti”.

PERSIANLAHDEN SODAN “VOITTO”

Persianlahden sota oli konflikti, joka olisi helposti kyen- nyt osoittamaan H. Armstrongin ennustukset vääriksi. Jopa H. Armstrongin oma seurakunta vetäytyi hänen kuoltuaan “Amerikka on voittanut viimeisen sotansa” -ennustuksesta tämän sodan perusteella. “Olimme vää- rässä”, kirjoitti H. Armstrongin seuraaja Joseph Tkach 25. maaliskuuta 1991 kirjeessä kanssatyöntekijöille.

Vasta alkunsa saanut *Trumpet* -lehti ei ollut kuitenkaan samaa mieltä *Plain Truth* -lehden vesitetyn sanoman kanssa. Me pitäydyimme sinnikkäästi H. Armstrongin ennustuk- seen. “Amerikka on voittanut viimeisen sotansa”, julis- timme toukokuussa 1991 *Trumpet* -kansilehdessämme kohta Persianlahden sodan päätyttyä.

Bush ensimmäisen johto kuulutti sotavoiton lyhyen maastohyökkäyksen jälkeen. *Trumpet* -lehden päätoimit- taja Gerald Flurry kiisti kuitenkin annetun väittämän voimallisesti. Oli totta, että maailma ei ollut todistanut ennen vuotta 1991 yhtä valtavaa, teknologisesti edistyk- sellistä tulivoimaa. Voimannäytöstä huolimatta Persian- lahden sota ei ollut sota, joka “koetteli Yhdysvaltojen tahtoa”, Flurry kirjoitti.

“On totta, että voitimme kamppailun Kuwaitissa. Emme kuitenkaan voittaneet sotaa. Tehtävää ei saatettu päätökseen”, kirjoitti G. Flurry, “Saddam Hussein on edelleen vallassa–jossain määrin jopa entistä voimak- kaampana–ja hän muutti Irakin murhapelloksi. Eikö [tämä] ole merkinä siitä, ettemme voittaneet sotaa? Meiltä puuttui tahto sodan voittamiseksi, kuten 3 Mooseksen kirjassa 26:19 sanotaan?” Käytännöllisesti katsoen Yhdysvallat vain vieritti massiivisen ongelman tulevaisuuteen. “Tästä muodostuu kaikkein luultavim- min vitsaus, se tulee *kalvamaan* presidentti Bushin sekä Amerikan mieltä koko lopun elämämme!”, hän kirjoitti. Irakin nykyinen syvenevä kaaos osoittaa, että ennustus oli varsin oikea.

G. Flurry kirjoitti varsin kriittisesti, kuinka Bushin johto rohkaisi kurdeja sekä shiioja nousemaan Saddam Husseinia vastaan, ja hylkäsi heidät jälkeenpäin. Hussein

jatkoi ihmisten murhauttamista ja sai aikaan humanitaarisen katastrofin. G. Flurry kutsui tätä “Yhdysvaltojen historian suurimmaksi petokseksi”. “Presidentti Bushin ‘uusi maailmanjärjestys’ on aiheuttanut yhden kansamme historian suurimmista häväistyksistä!”, hän kirjoitti. “Amerikan johtajien mukaan Yhdysvalloilla ei ole YK:n valtuutusta sekaantua Irakin asioihin pakolaisten puolesta”. Tämä lausunto jo yksin osoittaa, että meiltä puuttuu tahto käyttää voimiamme oikeamielisen asian puolesta. Jos irakilaiden pakolaisten tapaus ei ole oikeamielinen asia, mikä muu sitten on!”

Kaksikymmentä vuotta sitten G. Flurryn kirjaama lausuma tiivistää voimallisesti Amerikan ulkopoliitikassa viimeisinä vuosikymmeninä ilmenneen huolestumisen. Ei ainoastaan Irakissa vaan myös Afganistanissa, Ukrainassa ja kauempana: “Amerikka pelkää edelleen jumiutuvansa Vietnamin kaltaiseen Irakin sisällissotaan. Vaikka saatoimme Irakin lähes puolustuskyvyttömäksi! Jumala on murtanut ylpeytemme uhman–tahtomme voittaa! ... Amerikan täytyy ymmärtää, että se on Jumalan kirouksen alainen ja tehdä parannus synneistään”.

Se että Amerikan toiminta vuoden 1991 Persianlahden sodassa petti kurdit ja shiitit ja jätti Saddam Husseinin valtaan osoittaa, että sota jähmettyi Yhdysvalloille pattitilanteeksi.

Kuluvat vuodet paljastivat *entistä selvemmin*, kuinka syvän murtunut Amerikan ylpeys on voimastaan. Muis-tatko vuoden 1993 Yhdysvaltojen “kansanrakennus” yri-tyksen Somaliassa? Vain 29 amerikkalaisuhria lakkautti tehtävän. Vuoden 1996 Khobar Towersin -pommi-iskussa Dharanissa, saudi Arabiassa johti 353 dollaria maksavaan saudierämaahan vetäytymiseen.

Kun terroristit räjäyttivät Dar es Salaamin ja Nairobin Yhdysvaltojen suurlähetystöt vuonna 1998, presidentti Bill Clinton vastasi ranteennäpättyksellä; risteilyohjuksella epäiltyihin terroristitiloihin.

Yhdysvallat vetäytyi konfliktista jopa Haitissa, joka on yksi maailman köyhimmistä valtioista. Pieni lauma haitilaisia kykeni pidättämään Yhdysvaltojen merihyök-käysaluksen Port au Princessä vuonna 1993. Yhdys-vallat vetäytyi tästäkin tehtävästä, koska se pelkäsi kuolonuhreja.

SOTA TERRORIA VASTAAN

Yhdysvallat koki 11. syyskuuta 2001 kuolettavimman Amerikan alueelle kohdistuvan hyökkäyksen sitten Pearl Harborin. Islamilainen terroristi-isku tappoi lähes 3,000 ihmistä ja sysäsi Yhdysvallat täyteen sodankäyntiin.

Sota oli tuomittu alusta alkaen häviöön. Katsotaan ensiksi, minkä nimen Amerikkaa sodalle antoi. Poliitti-seen korrektiuteen kietoutuneet Amerikan johtajat eivät halunneet esittää islaminuskoa epäsuotuisassa valossa ja nimittivät sen “sodaksi terroria vastaan”. Tällainen on hämmentävää. *Terrori ei ole vihollinen, se on taktiikka. Islamilaisen ääritoiminnan sekä sen pääsponsorimaiden vihollisiksi selvästi identifioimatta jättäminen on sama*

11.SYYSKUUTA 2001

Paralysoivat valokuvat New Yorkista osoittavat terroristien hirmuvallan

2001
Irakin het
ja Britanni

kuin kutsuisi toista maailmansotaa “sodaksi salamasotaa vastaan”, jottei sitä yhdistäisi suoraan Saksan valtioön.

Oli harhaanjohtavaa kuvata “terrorismin uhkaa” epämääräisenä, hämäräperäisenä, vaikeasti kuvattavana ja kaikkialla läsnä olevana. Terrorismin uhka on lähtöisin muutamasta valtiosta, pääasiallisesti Saudi Arabiasta ja pääasiallisesti *Iranista*. Samalla lailla kuin Neuvostoliiton äkkinäinen luhistuminen vähensi kommunismin uhkaa, *valtiollisen islamilaisen terrorismin kannatuksen lopettami-nen* lopettaisi lähes kokonaan *terrorismin*.

Vaikeus on, että Iranilla on liittolaisia, joista huomatta-vimmat ovat Venäjä ja Kiina. Afganistan oli vailla ystäviä, voimaton–sen takia Yhdysvallat valitsi sen (tai tarkemmin Talibanin) ensimmäiseksi kohteekseen “sotaa terroria vastaan”. Taliban oli maailmanlaajuisen terrorismin tuottajiin, kuten Iraniin, verrattuna varsin pieni tekijä. Tällainen on vaara, kun jättää vihollisen määrittämättä.

Amerikan myöhempi hyökkäys Irakiin (tai tarkemmin Saddam Husseinia kohtaan) oli edellistäkin pulmalli-sempi, koska se poisti suurimman, ainoan Irania kont-rolloivan tekijän ja käytännöllisesti takasi Islamilaiseksi tasavallan muodostumisen.

Koska Amerikka ei määrittänyt, kuka sen vihollinen oli ei vuoden 2001 jälkeen, Yhdysvallat ei ole *käytännöllisesti katsoen toiminut MILLÄÄN TAVALLA Iranin vastaisesti eikä vähentänyt terrorismin tukemista. Itse asiassa* “sota terroria vastaan” on lujittanut Irania. Iran on varustanut aseilla, opastanut ja tukenut rahallisesti sekä henkilökohtaisesti Hamasin ja Hizbollahin hyökkäyksissä, joidenka seurauk-sena Israel ja Libanon ovat muuttuneet taistelulentiksi.

Iranin testaa ydintietosisältöä kantamaan kykeneviä aseita ja kehottaa säännöllisesti Israelia “poistettavaksi

2003: STA NYKYAIKAAN

teikkö tuo jatkuvasti esille Amerikan
nian heikkenevän voiman ja tahdon.

Vaikka Yhdysvallat olisi onnistunut saavuttamaan ratkaisevan voiton Afganistanissa ja Irakissa, sotavoitto terroria vastaan olisi edelleen varsin kaukana. Niin kauan kuin Irakin islamilainen tasavalta, islamilaisen terrorismin sponsori, on toiminnassa, sotaa terroria vastaan ei ole voitettu.

Yhdysvallat ei ole kuitenkaan voittanut Afganistanin ja Irakin sotia, kaukana siitä. Taliban tekee paluuta Afganistanissa ja Yhdysvalta harkitsee rauhanneuvottelujen käymistä hallinnon kanssa, jonka se yritti aikaisemmin syrjäyttää. Edellistä vakavampaa on se, että Taliban on ottanut valtaansa suuret kaistaleet Pakistania, vaarantanut koko maan ja sen ydinarsenaalin. Amerikkalaisjoukot löysivät 2. toukokuuta 2011 Pakistanissa Osama bin Ladenin, al-Qaidan johtajan ja Yhdysvaltojen halutuimman miehen, ja teloittivat hänet. Bin Ladenin kuolema voi saada monen riemuitsemaan, mutta ei tee maailmaa turvallisemmaksi. Bin Laden oli al-Qaidan, ei maailmanlaajuisen terrorismin johtaja.

Yhdysvaltojen presidentti Barack Obama ilmoitti 27. toukokuuta 2014, että Yhdysvaltojen taistelutoiminta Afganistanissa lakkaisi virallisesti joulukuussa 2014. Hän ilmoitti, että pieni jälkijoukko jäisi maahan väliaikaisesti harjoitustarkoituksessa, mutta että Yhdysvaltojen koko asejoukot poistettaisiin Afganistanista vuoden 2016 loppuun mennessä.

Yhdysvaltojen häviö Irakissa oli sitäkin ilmeisempi. Washington pyrki dialogiin Iranin kanssa, se pyysi Iranilta apua shiiojen hillitsemiseksi kyetäkseen kontrolloimaan Irakissa vallinneen vaaratilanteen. Se on harkinnut myös Iranin kanssa yhteistyötä sunniterroristijoukkoa, isis:tä vastaan, joka kontrolloi suuria kaistaleita Irakissa ja Syyriassa. Yhdysvaltojen ”supervalta” anoi apua maailman suurimmalta terrorin sponsorilta siivotakseen toimensa loppuun Irakissa!

kartalta”. Yhdysvallat yrittää tästä huolimatta järkeillä ja neuvotella Iranin kanssa. Israelin pääministerin toimiston johtava virkamies totesi: ”Sillä aikaa kun maailma neuvottelee, missä ja milloin seuraava neuvottelu Iranin kanssa järjestetään, Iran etenee pikaista vauhtia kohti ydinpommin saavuttamista.”

Amerikka ei voita sotaa terroria vastaan, se luovuttaa Irakin Iranille!

”Iran on Lähi-idän kaikkein voimakkain [muslimi] maa”, G. Flurry kirjoitti vuonna 1994 artikkelissaan nimeltä: ”Onko Irak joutumassa Iranin käsiin?”. ”Pysytkö kuvittelemaan, millaisen voiman he omistavat, jos he saavat kontrolliinsa Irakin, maailman toiseksi laajimman öljyntuottajamaan?”

Amerikka ei ole voittanut sotaa terroria vastaan, se on nostanut esiin terroristeja sponsoroivan supervallan!

EUROOPPA

Edellistä häpeällisempi on ollut Amerikan ulkopolitiikka Euroopassa. Sen lukemattomat heikkoudet on dokumentoitu hyvin sekä *Trumpet* että *Plain Truth* -julkaisuissa.

H. Armstrong kirjoitti vain neljä vuotta toisen maailmansodan päättymisestä seuraavasti: ”Sillä aikaa kun herkkäuskoinen, sinisilmäinen Setä Sam, joka ei kykene havaitsemaan useampaa kuin yhden vihollisen kerralla, on ollut huolissaan Venäjästä, varsinainen kiusanaiheuttaja on edennyt nopeasti ja tehnyt pahojaan Euroopassa—kaikilta piilossa!” (*Plain Truth*, marraskuu 1949). H. Armstrong vertasi kesäkuun 1952 *Plain Truth* -lehdessä Amerikan epäonnistunutta Euroopan ulkopolitiikkaa Frankensteinin hirviön luomiseen, hirviön, joka kääntyi lopulta luojaansa vastaan.

Gerald Flurry käytti samaa vertausta syys-lokakuun 1995 *Trumpet* -lehdessä kuvatessaan Yhdysvaltojen voimakasta vastustusta Slovenian ja Kroatian, vuonna 1991 erkaantuvien Jugoslavian tasavaltojen, tunnustamista vastaan. Saksan painostuksesta Yhdysvallat myöntyi kuitenkin hiljaisesti asiaan. Amerikan näiden kahden valtion tunnustaminen oli kipinä, joka sytytti 1990-luvulla sodan toisensa jälkeen Balkanilla.

Kroatia tuki natseja toisen maailmansodan aikana. Kroatialaista johtajaa Franjo Tudjman, jota Saksa lähti tukemaan vuonna 1991, oli itse hyvin dokumentoitu natsimyyntäilijä. Sodan puhjettua Kroatia halusi poistaa serbialaiset alueeltaan. Carl Bildt, entinen Euroopan yhteisön sovittelija Balkanilla, kutsui toimintaa ”tähän mennessä tehokkaimmaksi etniseksi puhdistukseksi Balkanilla”.

Amerikka antoi täyden tukensa selvästi väärälle osapuolelle—*Trumpetin* lisäksi vain muutama kommentaattori raportoi asiasta.

Trumpet on toittanut tätä varoitusta nyt jo usean vuoden ajan. Kosovon sodan aikana paljastimme vielä toisen esimerkkitapauksen Yhdysvaltojen tahdonvoiman murtumisesta: ”Koska siltä puuttui selvästi tahdonvoima käyttää sotavoimiansa tehokkaasti [oikealla puolella] sodan voittamiseksi kuluneiden vuosien sotaselkkauksissa, miksi tarttua toimin lainkaan...?” (*Trumpet*, toukokuu 1999). Yhdysvaltojen johtama pommituskampanja vahingoittaa pitkällä tähtäyksellä enemmän Yhdysvaltoja itseään kuin Serbiaa. Amerikan suuntaus tukea väärää osapuolta johtaa Raamatun profetioiden mukaisesti katastrofaaliseen lopputulokseen.

Kun Ukrainan kriisi puhkesi vuonna 2014, Amerikan murentunut sotatahto oli koko maailman nähtävissä. Ukrainalla oli 1990-luvun alussa yksi maailman

edistynein ydinvoima-arsenaali maailmassa; se oli kolmanneksi suurin noin 5000 aseeseen turvin. Tilanne muuttui vuonna 1994, jolloin Yhdysvallat Britanniaa, Irlanti ja Venäjä allekirjoittivat Ukrainan kanssa sopimuksen, jonka mukaan Kiev luopuisi ydinaseista ja nämä maat lupasivat puolustaa Ukrainan alueellista koskemattomuutta.

Budapestin muistion artikkelissa sanotaan: “Amerikan Yhdysvallat, Venäjän federaatio ja Ison-Britannian Yhdistynyt kuningaskunta ja Pohjois-Irlanti vahvistavat sitoumuksensa

Ukrainalle... kunnioittaa Ukrainan itsenäisyyttä ja suvereniteettia sekä sen nykyisiä rajoja.”

Noihin “nykyisiin rajoihin” sisältyy Krimin niemimaa sekä Donetsk ja Luhansk itäisessä Ukrainassa. Kun Venäjä liitti keväällä 2014 Krimin ja toimi aktiivisesti horjuttaakseen kahta muuta aluetta, se rikkoi suorasti solmittua sopimusta. Yhdysvallat, joka ei käyttänyt valtaansa Venäjää vastaan, ei toiminut sekään lupauksensa hengessä. Ydinaseeton Ukraina on nyt puolustuskyytyön.

Oliko H. Armstrong oli oikeassa, kun hän julisti toisen maailmansodan jälkeen, että “Amerikka on voittanut viimeisen sotansa”? Koreaa, Kuubaa, Vietnamia, Irania, Libanon, Somali, Kosovoa, Irakia, Afganistania ja Ukrainaa—tarkastellessamme vastaus on selvä. Kaikki nämä episodit voidaan selvästi laskea Amerikan poliittisiin sotatappioihin.

SIUNAUKSET JA KIROUKSET

H. Armstrong tiesi, miksi hän saattoi ennustaa toisen maailmansodan jälkeen korrektisti, että Amerikka menettäisi tahonsa voimansa käyttämiseksi eikä enää koskaan voittaisi toista sotaa. Hän tiesi, että Jumalan uhkaus 3 Mooseksen kirjassa 26:19 “murtaa teidän ylpeän uhmanne” viittasi ensisijaisesti Britanniaan sekä Yhdysvaltoihin tänä nykyaikana.

On ironista, että Jumala, joka lupasi murtaa ylpeytemme, oli *antanut* meille alun perin suunnattoman voimamme. Jumala siunasi Amerikkaa ennennäkemättömällä materiaalilla vauraudella lupauksensa mukaan Abrahamille, koska tämä totteli Jumalan lakeja. Tämän takia kansalaisemme saivat vastaanottaa runsaita siunauksia aina toiseen maailmansotaan saakka. (Perinpohjaisen selityksen löydät H. Armstrongin kirjasta *Yhdysvallat ja Britannia profetioissa*. Tilaa se ilmaiseksi.)

Jumala kääntää tänään antamansa siunaukset kuitenkin vitsauksiksi moninaisten syntiemme takia, koska emme tottele hänen lakiaan. Jumala tarjosi meille kaikkea mahdollista hyvää, mutta miten käyimme meille annettuja siunauksia? Annetaan H. Armstrongin selittää: “Meistä on tullut muinaisen Rooman tavoin rikkaita ja laiskoja... Olemme kaikkein rikkain valtio, muutuimme pian laiskoiksi, pehmeiksi, tavoittelimme ylläisyyttä, nautintoja, jännitystä, joutilaisuutta ja hankimme itsellemme työtä säästäviä laitteita ja kojeita” (*Plain Truth*, helmikuu 1956). Kuvaus on tänä päivänä huomattavasti osuvampi kuin vuonna 1956!

Olemme unohtaneet Jumalan materiaalisten rikkauksiemme keskellä. Yhteiskuntamme muuttuu jatkuvasti aktiivisen tarkoituksellisesti yhä vihamielisemmäksi

Jumalaa kohtaan—se haluaa eliminoida systemaattisesti Jumalan julkisesta elämästä—ja vakauttaa jumalattomuuden valtion uskonnoksi! Silloinkin kun Jumala satutaan mainitsemaan muodollisesti, häntä ei kuitenkaan koskaan tunnusteta lainantajaksi eikä moraalisesti auktoriteetiksi. Modernin yhteiskunnan ihmiset katsovat olevansa pelkästään itselleen vastuullisia.

Juuri tästä syystä Jumala lähettää vitsaukset Britannian ja Yhdysvaltojen kansoja kohtaan. Amerikan toisen maailmansodan jälkeisten kärsimä sotilaspoliittisten tappioiden sarja todistaa vitsaukset tosiksi! Amerikka on voittanut viimeisen sotansa. Toteama oli totta vuonna 1950—nyt entistä enemmän.

Suunnattomat rikkautemme, mutta murtunut tahto on vaarallinen yhdistelmä. H. Armstrong kirjoitti kesäkuun 1954 *Plain Truth* -lehdessä, kuinka AGRESSORIVALTIOIT HIMOAVAT

“MEISTÄ ON TULLUT MUINAISEN ROOMAN TAVOIN RIKKAITA JA LAISKOJA.”

PLAIN TRUTH, HELMIKU 1956

RIKKAUKSIAMME. Kun ne näkevät heikkoutemme ja vastahakoisuutemme käyttää voimaamme—heti kun niistä tulee tarpeeksi voimakkaita, ne ottavat rikkautemme itselleen.

Näin *tulee* tapahtumaan—pikaisemmin kuin uskot. Herbert Armstrong näki, mitä tulevaisuudessa odotti.

H. Armstrong päätti lokakuun 1954 *Plain Truth* -lehden artikkelinsa *näillä sanoilla*: “Kuinka kukaan amerikkalainen, kuinka kukaan englantia puhuva Jumalan parhaiden materiaalisten siunausten perijä—nähdessään ylivoimaisen valtavat profetian täyttymykset—nähdessään kaikkivaltiaan Jumalan syvää kunnioitusta herättävän voiman, mahdin ja uskollisuuden—saattaa pitää siunauksia ominaan huomioimatta Jumalan varoituksen sanaa siitä—että syntimme kasvavat kasvamistaan tänään—ja jättää polvistumatta Kaikkivaltiaan eteen parannusentekoon, ei rukoile sydämensä pohjasta kaikkien israelilaisten kansojen puolesta eikä osallistu kaikella mahdollisella tavalla varoittamaan kansalaisiamme heitä kohtaavaa vaarasta—ajatus tällaisesta tuntuu vaikealta ymmärtää.

“Jumala varoittaa meitä lisääntyvistä synneistämme profetian kautta. Olemme kohdanneet tilinteon hetken! Vieraan miekka on jo kimpussamme. Elämme pelottavaa, ihmeellistä atomiaikaa. Kolmas maailmansota alkaa, kun atomipommit pudotetaan mm. Lontooseen, Birminghamiin, Manchesteriin, Liverpooliin, New Yorkiin, Washingtoniin, Philadelphiaan, Detroitiin, Chicagoon, Pittsburghiin—varoituksetta!

“Jumala auttakoon, että kansamme heräävät, ennen kuin on liian myöhäistä!”

Käy selväksi, etteivät murtuneen tahdon omaavat kansamme herää yhä suuremman uhan kohdatessa. Yksityiset ihmiset, sinä, voit herätä.

Atlantin välinen kuilu

Yhdysvaltojen ja Euroopan välinen ystävyys ei ole sitä miltä se näyttää.

Kuka olisi kuvitellut toisen maailmansodan teuras-tuksen jälkeen, että Amerikasta ja Saksasta tulisi liittolaisia? Washington ja Bonn loivat läheisen kumppanuuden perustan kohta savun haihduttua. Yhdysvallat teki Marshall-sopimuksen Länsi-Euroopan, etenkin Saksan, jälleenrakentamiseksi. Lisäksi perustettiin Euroopan ja Pohjois-Amerikan sotavoima-allianssiin sitova Pohjois-Atlantin liitto.

Raamatun profetiat osoittavat, että liitto oli alusta pitäen tuomittu epäonnistumaan. Voimme todeta tänään tämän Atlantin ylittävän suhteen purkaantumisen.

Herbert W. Armstrong tajusi asioiden todellisen asian-laidan Raamatusta. Hänen alaisuudessaan *Plain Truth* käsitti, että transatlanttinen liitto purkautuisi lopulta. "Ekonominen elpyminen peittää ne syvät eroavuudet, jotka tulevat vääjäämättä hajottamaan Atlantin välisen liiton". *Plain Truth* kirjoitti syyskuussa 1983.

Artikkelia seuraavina vuosikymmeninä profetia on kiirehtinyt suuresti kohti täyttymystä.

"VOIMMEKO OSTAA RAKKAUTTA RAHALLA?"

Alkuvuonna 1952, kun Amerikka alkoi sallia Saksan uudelleenvarustautumisen, H. Armstrongin *Good News*-lehti selitti, miksi toimi oli harhaanjohtava:

"Kysymys... on saanut jopa huolellisesti asiaa tarkkailevat henkilöt vapisemaan! USKALTAAKO AMERIKKA VARUSTAA SAKSAN?"

"Voimme yhdistää Euroopan ja *ohjata* tätä kolossaa-lista sotakonetta, jonka voimme kuvitella olemassa olevaksi vuonna 1955? ... JOHTAVAT EUROOPAN KENRAALIMME VAROITTA-VAT JÄRKKYMÄTTÖMÄSTI, ETTÄ SAKSA ON HARKITTU VAARATEKIJÄ. Mitä Amerikan avulla aseistettu Saksa tulee ajattelemaan

uudesta voimastaan?... MIKSI DIPLOMAATIT USKOVAAT SAKSALAIS-TEN SYDÄMIEN OLEVAN TÄNÄÄN ERILAISIA KUIN EILEN? Jokainen EPÄDEMOKRAATTINEN, uudelleen varustettu valtio on tähän mennessä kääntynyt meitä vastaan. Olemme vihattuja 'kapitalisti', 'imperialisti' ja 'omistaja' valtioita.

"SAKSAN KANSALAISTEN SYDÄMET... EIVÄT OLE OMAKSUNEET MEIDÄN ELÄMÄNTAPAAMME. Jos he olisivat todella oppi-neet tappionsa jälkeen rakastamaan meitä, *eivätkö he yrit-täisi enemmän neuvotella Euroopan dominanssista* ja eivätkö he uhkaksi *vetää pois* tukensa Venäjän vastaiselta demo-kratialta? Esittäytyykö *rakkaus* tällä tavalla? Voimmeko ostaa *rakkautta* rahalla?" (*Good News*, huhtikuu 1952)

Tämä kirjoitettiin yli kuusi vuosikymmentä sitten! Saksa taisteli Euroopan dominanssista jo vuonna 1952–Amerikka ei ymmärtänyt, mitä se merkitsi tai halusi ehkä olla ymmärtämättä. Saksan päämääränä on ollut alusta alkaen Euroopan dominanssi.

Huomaa, että kyseisessä artikkelissa osoitettiin, että varsinainen ongelma oli Amerikan pyrkimys *ostaa Saksan "rakkaus"*. Tämä vuosikymmenten edetessä entistä voi-makkaammaksi kasvanut tendenssi oli profetian mukaan alusta alkaen tuomittu epäonnistumaan.

Plain Truth kirjoitti helmikuussa 1956 seuraavasti: "Amerikka on omaksuneen ajatusmallin, että amerikkalai-nen käteisraha voi ostaa ystäviä ja liittolaisia maailmalla. Yritämme ylläpitää ystävävaltioita niille avokätisesti rahaa ja aseita tarjoamalla. *Tämä ei onnistu!*"

Lausuman todenperäisyys on tänään kiistämätön. Washington on yrittänyt ostaa biljoonilla dollareilla liit-tolaisia, mm. Pakistanin ja Egyptin ja Afganistanin–maita, jotka marssivat rahasta huolimatta kohti radikalismia.

Amerikkalaista rahaa on pumpattu moniin tarkoituseriini Etelä-Amerikassa, Aasiassa sekä muualla maailmassa. Avokätisyys ei ole kuitenkaan tuonut tukijoita Amerikan menettelytavoille eikä ansainnut sille tippaakaan kunnioitusta. Raha ei hallitse. Amerikan käteinen on nyt huvennut. Nyt se tarvitsee epätoivoisesti ulkomaista rahaa murenevan taloutensa tueksi. Sen humanitäariset tavoitteet ovat ansa.

Raamatun profetia osoittaa erityisen vaaran, kun Amerikka lähtee hakemaan liittolaista Saksasta. (Voit lukea näistä profetioista kirjasistamme Naahum: Lopun ajan profetia Saksalle sekä Hesekiel: lopun ajan profetta. Voit kirjallisuuttamme maksutta.)

VOIMME OLLA VARMOJA SIITÄ, ETTÄ LÄNSI-EUROOPAN JOHTAJAT NEUVOTTELEVAT KIIREISESTI JA SALAISESTI, MITEN JA MITEN PIAN NE KYKENEVÄT YHDISTYMÄÄN JA MUODOSTAMAAN YHTENÄISEN EUROOPPALAISEN SOTILASVOIMAN PUOLUSTAAKSEEN ITSEÄÄN!

PLAIN TRUTH, HELMIKU 1980

Raamattu ilmoittaa, että Amerikka koettaa ensiksi vahvistaa tätä huonon kohtalon suhdetta dollareilla, aivan kuten yllä oleva Plain Truth -artikkeli kertoi. 1990-luvun lopussa ja vuoden 2000 alkupuolella tämä impulssi sai Amerikan—(Naton suojeluksessa)—toimimaan halukkaana Saksan lakeijana pahoissa Balkanin sodissa. Yhdysvaltojen halu miellyttää sodissa Saksaa rikkoi Jugoslavian tasavallan palasiksi, ja teki entisen Jugoslavian osista käytännöllisesti nousevan EU:n imperiumin siirtomaakuntia.

Ennustusta tuki 1. joulukuun 2009 lausunto, jossa Amerikan Saksan suurlähettiläs ilmoitti julkisesti Saksan olevan “Washingtonin kaikkein tärkein liittolainen”. Hän sanoi: “Tarvitsemme vahvoja partnereita—mistään muualta ei löydy parempia, vannoutuneempia yhteistyökumppaneita kuin Euroopasta. Ja Saksa on Euroopan Unionin keskipiste”.

Varapresidentti Joe Biden myötäili 2. helmikuuta 2013 samoja tunteita Münchenin turvallisuuspoliittisen konferenssin pääpuheenvuorossaan Euroopan johtajille: “Yksinkertaisesti sanottuna, presidentti Obama ja minä uskomme edelleen, että Eurooppa on kulmakivemme matkalla muuhun maailmaan, ja maailmanlaajuisen toimintamme katalysaattori. Asia on näin yksinkertainen.

“Vahva, kykeneväinen Eurooppa on Amerikan intressissä, ja voin lisätä, yliolkaisesti, maailman intressissä”, Biden sanoi. “Eurooppa on edelleen Amerikan ensisijainen, korvaamaton kumppani”, hän jatkoi.

Amerikka ei enää odota Britannialta ja sen kansainyhteisöltä tukea. Yhdysvaltain johtajat yrittävät sen sijaan rakentaa Eurooppaa. Jopa presidentti Barack Obama kehottaa eurooppalaisia ottamaan tehtäväkseen “maailmanlaajuisia

johtajuuden rasitteen”. Amerikka luottaa läpikotaisin Eurooppaan ja pitää suhdetta molempia osapuolia hyödyttävänä. Euroopalla on kuitenkin oma käsityksensä asiasta.

“TASAPAINOISEMPI SUHDE”

Kun Euroopan ulkopuolisten suhteiden valtuutettu lausui presidentti Obaman virkaanastujaisten aikaan, että hän odotti “tasapainoisempaa suhdetta” Euroopan ja Amerikan välillä, hän tarkoitti, että tasapainon tulisi kallistua enemmän Euroopan ja vähemmän Amerikan puolelle.

H. Armstrongin ennakkoinnin mukaisesti EU:n anti-patia Amerikkaa kohtaan kävi selvemmin esille vuoden

2008 maailmanlaajuisen ekonomisen laskun myötä. Eurooppa syyttää kriisistä angloamerikkalaista talousmallia. EU on ottanut erittäin ankaria askeleita tukahduttaakseen New Yorkin ja Lontoon taloudellisen johtajuuden, ja siirtääkseen maailman finanssikeskuksen Brysseliin/Berliiniin. EU:sta on tullut maailman johtava finanssisäännöstellijä, joka on asettanut kovia

rankaisukäytäntöjä Amerikan jättiyhtiöille, joihin kuuluvat mm. Intel, Google ja Microsoft, ja on pakottanut nämä yhtiöt toimimaan Euroopan sääntöjen mukaisesti. Ekonomisen romahduksen suorana seurauksena kaikki G-20 valtiot ovat hyväksyneet sallia EU:n kontrolloiman Financial Stability Boardin eli rahoitusmarkkinoiden vakautta seuraavan elimen säännöstellä jäsenmaiden taloutta.

EU ja Yhdysvallat ilmoittivat vuoden 2013 alussa aloittavansa neuvottelut transatlanttisen—usein “taloudelliseksi Natoksi” kutsutun kauppasopimuksen rakentamiseksi. Työläiden neuvottelujen onnistuminen sitoisi Amerikan ja Euroopan taloudet yhteen. Euroopan komission puheenjohtaja José Manuel Barroso ilmoitti 13. helmikuun 2013 lehdistötilaisuudessa: “Tämä neuvottelu asettaa standardin—ei pelkästään tuleville kahdenvälisille kaupan ja investointien, mukaan lukien sääntelykysymyksille, mutta myös MAAILMANKAUPAN SÄÄNTÖJEN KEHITYKSELLE.”

Ensi silmäyksellä kyseessä saattaisi näyttää olevan molempia osapuolia hyödyttävä kehitys, mutta sopimus saattaa osoittautua kohtalokkaaksi Amerikan taloudelliselle riippumattomuudelle. Ehdotusten mukaan “EU-komission pääsihteeristö ja Yhdysvaltojen hallinto- ja talousarvioyksikön toimiston neuvoston” yhteiset korkean tason edustajat valmistelisivat uudet transatlanttista kauppaa säätelevät lait, mikä siirtäisi käytännössä osan Yhdysvaltain itsemääräämis-oikeutta transatlanttiselle talousneuvostolle. Tämä voisi olla huikea kehitysaste. Amerikan ja EU:n vahvistamasta standardista tulisi käytännössä maailmanlaajuinen standardi. Muiden maiden olisi noudatettava sen asettamia normeja halutessaan käydä kauppaa Yhdysvaltojen ja EU: kanssa. Jos

Eurooppa saa ylliotteen neuvotteluissa—ja Eurooppa on *ekspertti* neuvotteluissa—EU:sta tulee globaali suunnannäyttävä.

Amerikka on jo asettanut itsensä Euroopan ekonominen hallinnon alaiseksi. Se uskoo valtavassa määrin Euroopan hyvään tahtoon ja reiluun toimintaan.

Mihin tämä kaikki johtaa? H. Armstrongin profeetalisten ennustusten ohjaama *Plain Truth* -lehti paljastaa hämmästyttävän vastauksen!

Yhdysvallat on lainannut tähän mennessä valtaansa tällaisiin tarkoitukseen ilman suurempia vastalauseita. Saksan sotilaalliset tavoitteet ovat yhä selvemmin sidoksissa Naton uuteen "strategiseen konseptiin".

Yhdysvaltojen ja Saksan suhteet vaikuttavat usein leppoisilta, mutta H. Armstrongin kertoi, että nk. "eturistiriidat" ja "suoranainen vihamielisyys" aiheuttavat lisääntyvässä määrin epävakautta.

Epävakaisuus on lisääntynyt etenkin vuodesta 2013, jolloin ilmeni, että Yhdysvaltain kansallinen turvallisuusvirasto (NSA) on vakoillut laajasti Saksassa; salakuunnellut puhelimitse liittokansleri Angela Merkeliä ja kerännyt saksalaisilta kuorman digitaali- ja tiedustelu- ja kerännyt saksalaisilta kuorman digitaali- ja tiedustelu-

Epävakaisuus on lisääntynyt etenkin vuodesta 2013, jolloin ilmeni, että Yhdysvaltain kansallinen turvallisuusvirasto (NSA) on vakoillut laajasti Saksassa; salakuunnellut puhelimitse liittokansleri Angela Merkeliä ja kerännyt saksalaisilta kuorman digitaali- ja tiedustelu- ja kerännyt saksalaisilta kuorman digitaali- ja tiedustelu-

Epävakaisuus on lisääntynyt etenkin vuodesta 2013, jolloin ilmeni, että Yhdysvaltain kansallinen turvallisuusvirasto (NSA) on vakoillut laajasti Saksassa; salakuunnellut puhelimitse liittokansleri Angela Merkeliä ja kerännyt saksalaisilta kuorman digitaali- ja tiedustelu- ja kerännyt saksalaisilta kuorman digitaali- ja tiedustelu-

EPÄVÄAKAA SUUNTAUS

Maaliskuun 1974 *Plain Truth* -lehti kirjoitti: "Euroopan antagonismi Yhdysvaltoja ja sen menettelyperiaatteita kohden on tullut nyt esiin. Seuraavat muutamat vuodet tuottavat yhä lisää Yhdysvaltojen ja Euroopan välisiä väärinymmärryksiä, intressiristiriitoja sekä ajoittain suoranaista vihamielisyyttä. Euroopan—mukaan lukien [silloisen] Länsi-Saksan—täytyy tulevaisuudessa rakentaa oma yhdistynyt armeijansa ja ydinaseensa. Sekä uskonnollisilla että poliittisilla voimilla tulee olemaan keskeinen asema tulevaisuudessa".

Nämä "väärinymmärrykset, intressiristiriidat ja ... suoranaiset vihamielisyydet" saattavat aika ajoin hämärtää, koska Amerikan on profetoitu pyrkivän epätoivoisesti Euroopan "rakastajaksi", kuitenkin se on vääjäämätön pohjimmainen realiteetti. Toteamme, kuinka tämän tapahtuu nyt parhaillaan!

Balkanin sotien mukana alkanut trendi—Eurooppa käyttää Amerikan valtaa Naton kautta omien intressiensä ajamiseksi—jatkuu edelleen. Euroopan juonittelujen myötä Nato on muuttunut *radikaalisesti* alkuperäisestä roolistaan vapaiden demokratioiden, kuten Yhdysvaltojen, Britannian, Kanadan sekä Länsi-Euroopan demokratioiden suojelijana ja puolustajana. Nyt se näyttää toimivan yhä enenevässä määrin EU:n kanssa EU:n imperiumin perustana olevien roomalais/teutonisten päämäärien edistämiseksi.

YDINVOIMAVALTIO?

Pohdi myös seuraavaa huolenaihetta: Yhdysvalloilla on Euroopan valtioissa Naton turvissa satoja B61-ydinpommeja. "Yhdysvallat on toimittanut noin 480 B61-lämpöydinpommia viidelle ns. "ei-ydinasevaltiolle", mm. Belgialle, Saksalle, Italialle, Hollannille ja Turkille", *Global Research* -keskus kirjoitti helmikuussa 2010.

Kun Eurooppa nielaisee Naton elävältä, meidän ei pidä hämmästyä, jos hotkaisee myös sen ydinpommit! Jokaisen Nato-valtion ilmavoimien miehistö on koulutettu aseistamaan ja käyttämään laitteistoa. Lisääntyvä Naton ja EU:n puolustustavoitteiden yhdentäminen on lisännyt nopeaa Yhdysvaltain joukkojen vähentämistä Euroopassa. Tämä mahdollistaa ydinvoima-aseistettujen kansainvälisten joukkojen kehittämisen Eurooppaan.

Mitä H. Armstrong kertoi asiasta? Hän puhui suorasanaisesti Amerikan Eurooppaan varastoimista joukkotuhoaseista.

"Voit olla varma, että Länsi-Euroopan johtajien neuvotteluissa käsitellään pikaisen salaisesti, millä keinoin ja kuinka pikaisesti he kykenevät yhdistymään ja muodostamaan yhteisen Euroopan armeijan pystyäkseen suojelemaan itseään!", H. Armstrong kirjoitti huhtikuun 1980 *Plain Truth* -lehdessä. "Tällöin heidän ei tarvitse myöntyä enää Venäjän edessä! Keitä he tulevat syyttämään nöyryytyksestä ja kenen takia on välttämätöntä muodostaa yhdistynyt Eurooppa, joka omaa yhteisen hallituksen, yhteisen valuutan ja yhteiset asejoukot, joka on yhtä suuri tai jopa Neuvostoliittoa tai Yhdysvaltoja suurempi? He tulevat syyttämään Yhdysvaltoja! Kun he ovat tarpeeksi vahvoja vaatimaan oikeuksiaan... he hyökkäävät ensin Britannian kimppuun, koska se tuki Yhdysvaltoja, ja sitten HE PALAUTTAVAT TAKAISIN PALJON YHDYSVALTOJEN EUROOPPAAN VARASTOIMIA VETYPOMMEJA!"

Tämä on järkyttävästi amerikkalais-eurooppalaisen suhteen lopullinen kohtalo!

Moderni Eurooppa kasvaa pikaista vauhtia Yhdysvalloista riippumattommaksi, ja se vakauttaa asemansa maailmanvaltana, aivan kuten *Plain Truth* profetoi. Yhdysvaltojen ja EU:n välisen kuilun kasvaminen siirtää voimien tasapainoa Euroopan—erityisesti Saksan—suuntaan. Amerikan johtajien luulisi olevan syvästi huolissaan jos he kykenisivät ymmärtämään tapahtumien suunnan! He sulkevat silmänsä H. Armstrongin varoituksilta omalla vastuullaan.

PANAMA

HONG KONG

SUEZIN KANAVA

HYVÄNTOIVONNIEMI

FALKLANDINSA.

Vahdinvaihto

Yhdysvaltojen ja Britannian kontrolli maailman meriporteista lipsuu

Ennen toista maailmansotaa Britannia ja Yhdysvalat kontrolloivat kaikkia maailman merkittäviä meriportteja: Panama, Hong Kong, Suez, Hyväntoivonniemi, Malta, Papua-Uusi-Guinea, Timor, Länsi-Intia, Gibraltar, Falklandinsaaret, Kypros, Guineanlahti, Malediivit, Sri Lanka, Singapore, Adeninlahti ym. Nämä “portit”, kuten niitä kutsutaan Raamatussa, olivat tärkeitä tekijöitä brittiläisten ja amerikkalaisten taloudelliselle menestykselle, ja osoittautuivat toisen maailmansodan aikana välttämättömyksi. Sodan jälkeen Yhdysvallat ja Britannia luovuttivat kuitenkin vastaan panematta portinvartija-asemansa.

Herbert W. Armstrong mainitsi lokakuun 1954 *Plain Truth* -lehdessä osan strategisesti tärkeimpiä väyliä: Panaman kanava, Suez, Singapore sekä Gibraltar. Vuoden 1800 jälkeen Yhdysvallat ja Britannia saivat nämä sekä monta muuta väylää hallintaansa Jumalan Abrahamin perillisille antaman ehdottoman esikoislupauksen takia. Yksi nykypäivän Israelille (joka on ensisijassa Yhdysvallat ja Britannia) luvattu suuri siunaus oli heidän vihollistensa “porttien” kontrolloiminen (1. Mooseksen kirja 22:17; 24:60). Se, että nämä strategiset maantieteelliset käytävät tulivat kansalaistemme omistukseen, todistaa jo sinänsä raamatullisen identiteettimme. “Meidän täytyy olla moderni Israel”, H. Armstrong kirjoitti.

Lisätodiste on, että kansamme menettivät nämä samaiset kulkuväylät—koska Jumalan sanoi, että näin tulisi täsmälleen tapahtumaan. H. Armstrong kirjoitti vuonna 1980: “Kun ‘ylpeä uhmamme’ pirstotaan, kun brittiläiset menettävät ulkomaiset meriporttinsa toinen toisensa jälkeen sekä omaisuutensa ympäri maailmaa, kun Amerikka luovuttaa allekirjoituksellaan sille kuuluvan Panaman kanavan—tähdellisen meriporttinsa kontrollin... tämä keskeinen profetia on jo yksin jättiläismäisenä todisteena modernin Israelin kansojen ‘jäännöksen’ sijainnista tänä päivänä!” (*Yhdysvallat ja Britannia profetioissa*).

Koska H. Armstrong ymmärsi, että Raamatussa profetoitiin Amerikan ja Brittien kansojen noususta ja luhistumisesta viimeisinä päivinä, *Plain Truth* kykeni ennustamaan elintärkeiden meriporttien menetyksen huomattavasti ennen niiden luovuttamista.

‘VALTAVÄYLÄ INTIAAN’

“Britit luovuttavat Suezin takaisin Egyptille”, lokakuun 1954 *Plain Truth* -lehti esitti. Kahden vuoden aikana Egyptin presidentti Gamal Abdel Nasser otti tietoisesti riskin ja siepatessaan Brittien kontrolloiman kanavan 26. heinäkuuta 1956. H. Armstrong kirjoitti 5. elokuuta, kaksi viikkoa myöhemmin, syyskuun 1956 *Plain Truth* -lehdessä ilmestyneessä artikkelissaan, että Suezin kriisi merkitsi Iso-Britannialle “elämää ja kuolemaa”. Hän selitti, että brittiläinen imperiumi oli saavuttanut suuruutensa suurelta osalta sen valtavan merilailakäynnin avulla. “Jos Nasser pystyy ottamaan Suezin ja säilyttämään sen, Britannian elämänlanka katkeaa.” Hänen mukaansa tapahtuma merkitsisi brittiläisen imperiumin loppua.

H. Armstrong kirjoitti: “Kanavan kokonaan Egyptin omaisuudeksi tuleminen, kaikkien kanavan toimintojen ja ohjauksen täysivaltaisesti Nasserin kontrollin alaiseksi muuttuminen luovuttaisi tämän nousukkaan diktaattorin käsiin aseensa, jonka avulla hän kykenisi katkaisemaan Brittiläisen kansanyhteisön elämänlangan... Suezin kanava oli merkittävä tekijä [Britannian ja Amerikan] kasvuun, se mahdollisti muuhun maailmaan vertaamattoman talousmahdiksi kasvun ja kansalliseen suuruuteen”.

Lähes kolme kuukautta artikkelin kirjoittamisen jälkeen, 31. lokakuuta, brittiläiset ja ranskalaiset sotajoukot tunkeutuivat Egyptiin vallatakseen Suezin meriportin takaisin. Yritys oli kuitenkin innoton ja Egypti vastasi upottamalla 40 alustaan. Marraskuussa Yhdistyneet kansakunnat yrittivät sitten järjestää Yhdysvaltojen johtamana “tulitauon”—joka ei johtanut muuhun kuin Brittien häviöön. Brittiläiset joukot vetäytyivät ennen kuin vuosi oli ummessa.

Palataan nyt H. Armstrongin 5. elokuuta 1956, kuukausia ennen konfliktin ratkaisua kirjoittamaan artikkeliin. Hän kirjoitti: “Suezin kiistan luultava päätös—jota ei löydy mistään erityisestä Raamatun profetiasta—tulee sisältämään aikanamme Britannian Suezin lopullisen menetyksen”.

H. Armstrong oli oikeassa. Britannia ei saanut Suezia enää koskaan hallintaansa. Tämä strateginen vesiväylä on edelleen Egyptin kontrollissa ja käytössä. Hän oli lisäksi oikeassa sanoessaan, että yhteenotto oli Britannian

imperiumille “elämän ja kuoleman” asia. Lontoon Britannian siirtomaatoimisto sulki ovensa kymmenen vuotta Suezin kriisin jälkeen 31. heinäkuuta 1966

Brittiläinen imperiumi oli virallisesti kuollut.

'LEIJONAKAUPUNGIN' MENETTÄMINEN

Helmikuussa 1956 *Plain Truth* julisti, että Britannian “kohtalo oli menettää... Singapore”. Seitsemän vuotta myöhemmin vuonna 1963 Singapore loitontui Britanniasta liittymällä Malaijan federaatioon. Kaksi vuotta tämän jälkeen se vetäytyi ja julisti yksipuolisesti itsenäiseksi. *Plain Truth* kertoi lukijoilleen, että kyseessä oli toinen, toistuvan sarjan brittien tappio.

Britannia sai itselleen tämän pienen Indian valtameren Lähi-itään yhdistävän saarikanavan vuoden 1824 sopimuksessa. Singapore kukoisti siirtomaavallan aikana. Se hyödytti brittejä sekä tuhansia kiinalaisia ja malesialaisia maahanmuuttajia, jotka tulvivat sinne korkeampien palkkojen toivossa. Saarienklaavi ei ollut elintärkeä ainoastaan toisen maailmansodan aikana vaan mahdollisti Brittien rauhanturvauksen myös sodan jälkeen Malakian niemimaalla. Vuoteen 1960 mennessä Brittiläiset olivat kyenneet toistuvasti murskaamaan kommunistien saaren valloittamisyritykset.

Muutaman vuoden kuluttua he kuitenkin antautuivat Singaporelle vastalauseita. *Plain Truth* kirjoitti maaliskuussa 1969: “On traagista, ettei moni katso enää tärkeäksi valtaviin maa-alueiden turvallisuuden ylläpitämistä maailmalla” ja “Brittiläiset luovuttavat vapaaehtoisesti yhden maailman strategisimmista ‘porteista’”.

'ISO OJA'

Ennen Panaman kanavan kaivamista vain muutama ihmisyritys oli yrittänyt muuntaa maapallon *perustopografiaa*. Ihmiset olivat luoneet lukuisia insinööritaidon ihmeitä-mantereet ylittäviä rautateitä, marmuttimaisia patoja ja siltoja ja henkeäsalpaavia kuninkaallisia asuinrakennuksia–mutta kukaan ei ollut koskaan aikaisemmin yrittänyt erottaa mannerta toisesta.

Useat valtat–mm. Espanja, Skotlanti, Saksa ja Ranska–olivat vuosisatoja tietoisia Keski-Amerikan halki kulkevan kanavan hyödyllisyydestä, mutta kukaan ei kyennyt toteuttamaan hanketta. Presidentti Theodore Rooseveltin alainen Amerikka toteutti tämän satoja miljoonia dollareita ja yli 5000 ihmishenkeä vaatineen rakennustyön. Vuonna 1914 valmistunut 82 kilometrin mittainen insinööritaidon ihme–yksi “seitsemästä modernin maailman ihmeestä” – puolitti Tyynimeri-Atlantti -purjehdusajan. Kanava oli suuri siunaus Yhdysvalloille, maailmantaloudelle ja myös Amerikan moraalille.

H. Armstrong tiesi, ettei Amerikka pystyisi kontrolloimaan kanavaa iän kaiken. Maaliskuun 1964 *Plain Truth* varoitti seuraavasti: “Ennen kuin kaikki tämä on päätynyt, Amerikka tulee menettämään Panaman kanavan, ellei se tee parannusta”. Jälleen marraskuussa 1965 se kirjoitti: “Hetimit [kanavan] rakentamisesta alkaen Yhdysvallat on madellut, väistellyt, pannut päänsä pensaaseen, myöntynyt, vetäytynyt ja luovuttanut!”

Kaksi vuotta ennen kuin Jimmy Carter allekirjoitti kiistanalaisen Panaman kanava -sopimuksen luvaten Yhdysvaltojen vetäytyvän ennen vuosisadan loppua, *Plain Truth* tiesi kirjoittaa: “Tarjottu ... menossa ... myyty?... Tarkatkaa sanojani: kanaali tullaan menettämään–jos ei aivan heti, kuitenkin lopulta”. (5. huhtikuuta 1975).

Plain Truth tiesi, että Jumala mursi Amerikan ylpeän uhman ja se kysyi: “Kykeneekö Jumala pitämään sanastaan kiinni? Onko hän tarpeeksi voimallinen vaikuttaakseen kansojen kohtaloon, kykeneekö hän murtamaan voimamme? Toteuttaako Jumala lupauksensa, rankaiseeko hän kansojamme? Vastaus on jyrisevästi kyllä!”

Lehti kertoi ennalta käsin aivan oikein, että Yhdysvallat tulisi menettämään sen: “Kohtalonamme on Panaman menetys–joko ennemmin tai myöhemmin. Menetys ei tule olemaan kunniakas, ei uskollisesta vastustuksen kautta taistelussa urheasti häviäminen–vaan täydellinen häviöstys.”

Plain Truth tiesi myös kertoa aivan oikein, kuka tulisi täyttämään voimatyhjiön kanaalivyöhykkeessä: “Ja–kaikkein ironisinta–että näimme omin silmin kommunistimaailman insinöörien, luotsien sekä teknikkojen miehittävän amerikkalaisten taakseen jättämät kanavatytöt!” (heinäkuu 1977).

On hämmästyttävää, että kaikki nämä ennustukset ovat nyt käyneet toteen. Yhdysvallat vetäytyi taistelutta–varsin häpeällistä–vaikka se itse oli suorittanut marmuttimaisen tehtävän, johon kukaan muu ei ollut kyennyt. “Olemme luovuttaneet maatalon ilman yhtäkään laukausta”, senaikainen senaatin enemmistöjohtaja Trent Lott toittoti.

Kommunistitaustan omaavat ihmiset astuivat moniin amerikkalaisten taakseen jättämiin työtehtäviin. Hong Kongissa päämajansa omaava satamafirma, joka oli tiivistä Pekingiin yhteydessä, otti hallintaansa kanavan sisäänkäynti- ja uloskäyntiportit–antaen Kiinalle määräysvallan, kuka kulkisi kanavan kautta.

Tammikuun 2000 julkaisussamme muistutimme lukijoitamme aikojen kulussa toistamamme, miksi Yhdysvallat menetti useimmat strategiset meriporttinsa: “Jumala on ‘murtanut’ ylpeytemme uhman. Tämän vuoksi kansalaisemme eivät välitä Panaman tapahtumista. Meissä on pahasti jotakin vialla! Pelkäämme käyttää Jumalan meille antamaa valtaa. ... Kuinka kauan Jumalan täytyy kirotta meitä, ennen kuin havahdumme? Meidän jokaisen pitää kyetä vastaamaan tähän suureen kysymykseen”.

'ISO OJA'

Kypros, itäisen Välimeren saarista suurin, on toiminut vuosituhansia Euroopan ja Lähi-idän välisenä siltana.

Historian aikana tätä strategista kiinteistöä ovat hallinneet: heettiläiset, assyrialaiset, egyptiläiset, persialaiset, kreikkalaiset, roomalaiset, Bysantin valtakunta, ristiretkeläiset, venetsialaiset ja ottomaanit. Britannia valtasi saaren 1800-luvun lopulla ottomaanien hallituksen suostumuksella.

Kyproksen asema brittiläisen valtakunnan suojelualueena päättyi vuonna 1914 ottomaanien julistaessa sodan "Triple Entente" -valtaryhmittymää vastaan, johon Britannia oli osallinen. Kypros liitettiin Britanniaan, ja myöhemmin siitä tuli virallinen kruununsuostoma. Tämä "uppoamaton lentotukialus" oli elintärkeä keskuspaikka, josta käsin britit kykenivät suojaamaan Suezin kanavaa ja valvomaan Välimerta.

H. Armstrong tiesi, ettei tila kestäisi. "Britannian... kohtalona näyttää olevan menettää Kypros", helmikuun 1956 *Plain Truth* julkaisi.

Britit kohtasivat suuria poliittisia ongelmia yrittäessään pitää sopua Kyproksen kreikkalaisten ja Kyproksen

"ENNEN KUIN KAIKKI TÄMÄ ON PÄÄTTYNYT, AMERIikka TULEE MENETTÄMÄÄN PANAMAN KANAVAN, ELLEI SE TEE PARANNUSTA."

PLAIN TRUTH, MAALISKUU 1964

turkkilaisten välillä, ja estää molempien itsenäisyyspyrkimykset. Huhtikuussa 1957, kun Britannian heikkous oli paljastanut Suezin romahdettua, britit antoivat periksi ja päättivät, että "Kypros-tukikohdan" hyväksyttävä vaihtoehto oli omistaa "tukikohtia Kyproksessa". Keskiyöllä 16. elokuuta 1960 Iso-Britannia luovutti koko saaren määräysvallan, aivan kuten H. Armstrong oli ennakoanut.

Kyproksen itsenäisyys ei kestänyt kuitenkaan kauaa.

Vuosien kuluessa Euroopan feenikslintu lähti jälleen kerran nousuun tuhkaista, ja sen monen aiemman ruumiillistuman lailla Eurooppa kiinnitti katseensa Kyprokseen. Joulukuun 2002 Kööpenhaminan huippukokouksessa Bryssel kehotti Kyprosta liittymään Euroopan unioniin. Jäsenyys oli virallistettiin alle kahdessa vuodessa.

Maaliskuussa 2013 käteisen puutteesta kärsivä Kypros hyväksyi EU:n massiivisen pelastussuunnitelman. Spiegel Online kommentoi, että siirto merkitsi sitä, että Kypros "tulee käytännössä menettämään itsemääräämisoikeutensa". *Trumpet* kirjoitti: "Tämä Kyproksen haltuunotto merkitsee yhden aikamme suurimman sotilasoperaation alkua. Kypros tarjoaa tiedusteluturvastoaseman, laivastotukikohdan, laukaisualustan ja lentotukialusaseman

Euroopan joukoille Lähi-Itään" (touko-kesäkuu 2013).

Britannian tiedustelupalvelun laitteisto ja tutka-asemat sijaitsevat tällä hetkellä vielä Kyproksella, mutta Euroopan valtaama saari on käytännössä Berliinin valvonnassa. Kyproksen siirtyminen Britannialta Euroopalle osoittaa kahden H. Armstrongin suuren, pitkäaikaisen ennustuksen toteutumisen: Britannian laskun ja Saksan nousun.

GIBALTARIN VUORI

Lokakuun 1954 *Plain Truth* -lehdessä H. Armstrongin mainitsemista neljästä merkittävästä meriportista vain Gibraltarinvuorta ei ole luovutettu muille. Britannia otteen hetyimisestä löytyy kuitenkin paljon todistusaineistoa.

"Jos poliittisesti tai muuten olisi sopivaa, Britannia olisi kaikkein luultavimmin jo luovuttanut Gibraltarin", *Plain Truth* ilmoitti syyskuussa 1974. Elokuussa 1982 *Plain Truth* ennusti: "Brittiläinen hallitus aikoo neuvottelujen kautta luopua pitkällä tähtäyksellä Gibraltarista".

Ensimmäiset säröt Britannian varustuksessa kävivät ilmi kesäkuussa 1985, jolloin Lontoo ja Madrid neuvottelivat sopimuksesta Gibraltarin suvereenisuudesta. Keskustelujen aikana Espanjan ulkoministeriön lausui: "Sopimus avaa meille todellisen prosessin Kalliomme siirtomaavaltuudesta vapauttamiseksi".

Minkä maan kanssa Gibraltarin asukkaat haluavat yhdistyä? Alue on isänmaallisempi kuin Britteinnsaaret.

Unionilippu lepattaa alueen kaikilla kulmilla. Fish and chips -kauppoja ja pubeja löytyy kaikkialla. Joka kerta kun sen asukkaiden-nykyään noin 30000-mielipidettä on tiedusteltu, lähes sata prosenttia äänestää Isolle-Britannian alaisena pysymisen puolesta.

Espanjan vaatimukset kasvavat äänekämmiksi, mutta brittien tahto tahtuu.

Vuonna 2002 Britannian pääministeri Tony

Blair päätti luovuttaa Espanjalle Gibraltarin, jota hän piti harmittavana "esteenä" Britannian ja Euroopan unionin suhteelle. Salainen sopimus epäonnistui, mutta tieto rohkaisi espanjalaisia johtajia, jotka päättivät ajaa pelkkiä Britannian ja Espanjan välisiä keskusteluja Gibraltarin suvereniteetista, mutta poissulkea Gibraltarin viranomaiset, mikä sallisi Madridin hyödyntää Britannian kasvavaa heikkoutta.

Heinäkuussa 2013 Espanja korotti äänensä entistä korkeammalle Gibraltarin takia. Sen ulkoministeriö julkaisi, että niemiin "leikit oli leikitty". Madrid paljasti ehdotuksensa sulkea Espanjan ilmatila Gibraltarin meno- ja paluulennoilta ja vaatia tuntuja rajamaksuja. Meteli oli suurimmaksi osaksi Espanjan poliitikkojen yritys kääntää huomio Madridin horjuvasta taloudesta ja skandaaleista, mutta tapaus osoittaa, että Espanja ei ole unohtanut Gibraltarista.

Peter Hain, Tony Blairin Eurooppa-ministeri, vastasi Espanjan aiheuttamaan kuohuun lausumalla, että Gibraltarin suvereniteetin Espanjan kanssa jakaminen ei olisi "missään mielessä negatiivinen asia". Tällaiset lausunnot osoittavat brittien horjuvan halun pitää Gibraltarista kiinni

Elokuussa 2013 Gibraltarin *Panorama*-ohjelma esitti toisen tavan, jolla Britannia saattaisi menettää alueensa. "Jos UK äänestää Euroopasta vetäytymisen puolesta, tämä voi syöstä Gibraltarin sosiaaliseen, poliittiseen ja taloudelliseen kaaokseen", se sanoi. "Gibraltarilaiset ovat Euroopan kansalaisia. Jos Yhdistynyt kuningaskunta poistuu EU:sta, gibraltarilaiset jäävät Euroopan kansalaisiksi, koska ihmisiltä ei voida riistää kansalaisuutta. Tämän takia itsenäinen, dekolonisoitu, Britanniaan ja

Britannian kuningaskuntaan nykyisellä tavalla yhteydessä oleva Gibraltar olisi edelleen Euroopan kansalaisista koostuva valtio, vaikka Britannia vetäytyisi EU:sta... Me olisimme edelleen Euroopan kansalaisia kuten katalonialaiset ja jopa skottilaiset, jos ne päättäisivät itsenäistyä EU-jäsenvaltioistaan. On vaikea arvuutella, kuinka asiassa kävisi.” Emme tunne kaikkia asian yksityispiirteitä, mutta Gibraltar jäisi selvästi Britannian hallinnon ulkopuolelle.

On epätodennäköistä, että Britannia tulee säilyttämään Gibraltarin, tapahtuuko se sitten Espanjan painostuksesta tai Britannian EU:sta poistumisen myötä.

MITA MERKITTÄVIÄ HÄVIÖITÄ

Helmikuussa 1956 *Plain Truth* julisti, että Britannian “kohtalo oli menettää... otteensa Etelä-Afrikasta”. Etelä-Afrikka oli Brittiläisen imperiumin Afrikan eteläkärjen vesiväylää kontrolloiva ylpeä omaisuus. Etelä-Afrikan vuonna 1961 kansainyhteisöstä poistaminen lakkautti virallisesti Britannian vaikutuksen Hyväntoivonniemellä. Maan vuonna 1994 antautuminen kommunistien vaikutuksen alaiselle Afrikan kansalliskongressille lakkautti tämän elintärkeän navan viimeisen brittivaikutuksen.

Hong Kong siirtyi vuonna 1997 brittiläisiltä Kiinalle kampaillutta. Kiina ei perinyt Hong Kongin mukana, jonka lempinimi on “Idän helmi”, ainoastaan yhtä maailman rikkaimmista kauppakeskuksista vaan sai haltuunsa myös brittiläisten sinne rakentaman 380 miljoonan dollarin arvoisen laivastotukikohdan. “Koskaan aikaisemmin näin paljoa muiden omaa ei ole saatu näin halvalla”, oli Britannian puolustusministeriön jäsenen lausuma asiasta. *Trumpet* kirjoitti: “Brittien Hong Kongin hallinnon menetyksen myötä toteamme imperiumin–Jumalan antaman imperiumin–lakkautuksen viimeisen näytöksen ja profetian mukaisten vitsausten täyttymisen nopeutuvan koskien pois pilattua ja kiittämätöntä kansaa, brittiläisiä kansalaisia” (kesäkuu 1997).

Maltan saari on sekin yksi Britannian luovuttamista strategisista etuvartioasemista. Malta oli toisen maailmansodan aikana tähdellinen Brittien menestykselle Välimerellä. Britannia myönsi maltalaisille poliittisen itsenäisyyden vuonna 1964. Vuonna 1979 kun viimeiset brittiläisjoukot vetäytyivät saarelta, Maltan pääministeri julisti sen “vapauttamisen päiväksi”. *Plain Truth* kirjoitti Maltan ja sen Välimeren naapurinsaaren, Kyproksen kommentissaan seuraavasti: “Brittien merivoima... on käytännöllisesti poissa muinoin ‘brittiläiseksi järveksi’ kutsutulta Välimereltä” (syyskuu 1979).

Viimeisen 50 vuoden aikana yhtäkään meriporttivoittoa ei ole saatu ilman nolausta. Argentiina otti Britannian Falklandinsaaret huhtikuussa 1982 väliaikaisesti haltuunsa. Tämä meriportti sijaitsee 400 km Argentiinan etelärannikolta ja saattaa Magalhãesinsalmen Britannian kontrollin alaiseksi. Brittien vastaus kansannousuun musersi argentiinalaiset, mutta ei tapahtunut helposti. Argentiina ampui 34 Brittiläistä lentoalusta alas ja upotti sen seitsemän laivaa–255 brittisotilasta ja kolme Falklandinsaaren asukasta sai surmansa. Argentiinan Britannian haastaminen

oli raitistava merkki siitä, kuinka paljon Britannian maine oli kärsinyt aikaisempien meriporttien luovutuksen takia.

Argentiina yritti viime aikoina uudemman kerran pakottaa Britannian luovuttamaan kontrollin Falklandinsaarista. Vuonna 2006 Argentiinan presidentti Nestor Kirchner varoitti Britanniaa, että Argentiinan pyrkimys saaren itsenäisyyden saavuttamiseksi on “muuttunut drastisesti”, hän antoi parlamentaarikkomissiolleen käskyn alkaa toimia vaatimuksen puolesta. Falklandinsaarten epäonnistuneen valloittamisyrityksen 26. vuosipäivänä vuoden 2008 puheessaan Argentiinan presidentti Cristina Kirchner julisti, että maan kanne saariryhmään oli “jatkuva”. Varapresidentti Julio Cobos julisti suoraan Buenos Airesksen aikomukset: “Meidän on saatava takaisin tämä meille kuuluva maa-alue, se on meidän omaisuuttamme”. Seuraavana vuonna Argentiina asetti Falklandinsaarten kalastus- ja muiden elinkeinohaarojen vastaiset toimet. Argentiinan mukaan taloudelliset sotatoimet jatkuisivat, kunnes Britannia suostuisi neuvottelemaan Argentiinan suvereenisuudesta. Gibraltarin lisäksi myös Falklandinsaarten päivät Brittien johdossa ovat luetut.

Voisimme mainita myös Sri Lankan, Bab el Mandebin, Guineanlahden ja monia muita, mutta asian ydin on, että 20. vuosisadan viimeisen puoliskon aikana Yhdysvallat ja Britannia luovuttivat lähes jokaisen kriittisen meriportin maailmalla. Herbert Armstrong pystyi profetoimaan näiden strategisten porttien menetyksestä, koska hän käytti Raamattua oppaanaan maailmantapahtumien ymmärtämiseksi.

Tästä syystä halutessamme nähdä, mihin tapahtumat johtavat, käännyimme H. Armstrongin puoleen. *Aurinko on jo laskenut Brittiläisen imperiumin yllä*, hän kirjoitti *Plain Truth* -lehdessä lähes puoli vuosisataa sitten. Yhdysvallat kohosi voimaansa jonkin verran Britanniaa myöhemmin, ja sen aurinko laskee kohta Britannian jälkeen. Molemmat valtiot ovat menettäneet kauan sitten ylpeytensä voimastaan. Jumala sanoi, että näin kävisi lisääntyvän synnin ja Jumalan lain vastaisen kapinan vuoksi. Näistä syistä H. Armstrong päätti syyskuun 1966 *Plain Truth* -lehden kirjoituksensa sanoin: “keskiyö lähestyy nopeaa tahtia”.

GIBALTAR

Kommunistien Amerikkaan soluttautuminen oli profetoitu

Toinen merkittävä ennuste saa uuden merkityksen päivänämme

Kun Hitlerin joukot myllersivät toisen maailmansodan Euroopassa, maailman suurin kapitalistinen kansakunta Amerikka teki “oudon liittoutuman” suurimman siirtomaavallan, Britannian, sekä suurimman kommunistivaltion, Neuvostoliiton, kanssa. Amerikan valtasi erikoinen ilmiö; Neuvostoliittoa ihannoiva tunnevyöry.

Monet vaikutusvaltaiset miehet, aikakauslehdet ja sanomalehdet alkoivat suosia, imarrella Joseph Stalinia. Presidentti Franklin Roosevelt vapautti jopa Yhdysvaltain kommunistisen puolueen johtaja Earl Browderin vankeilasta edistääkseen amerikkalaisten kommunistien ja suuren yleisön välistä “kansallista yhtenäisyyttä”.

Tänä vaikeana sekaannuksen aikana Herbert W. Armstrongin voimallinen ääni varoitti kansakuntaa *molemmista*, sekä fasismin että kommunismin uhasta Yhdysvaltojen kansan elämäntavalle.

Hän varoitti, että pyhän Rooman valtakunnan fasistinen elpyminen merkitsisi hyökkäystä Amerikkaan, ja varoitti myös, että Jumalan hylkäävä Amerikan sallisi kommunismin heikentää maata ja *altistaisi* sen hyökkäykselle!

“Kommunismi on maailmanlaajuinen POLIITTINEN *monissa* maissa organisoitunut LIIKEHDINTÄ”, H. Armstrong kirjoitti huhti-toukokuun 1944 *Plain Truth* -lehdessä. “Kuka tahansa totuutta kaipaava voi lukea kommunistisesta kirjallisuudesta, että kommunismi on *toimessa oleva* suunnitelma kapitalismin ja kapitalististen hallitusten väkivaltaiseksi kaatamiseksi. Kapitalismi *tarkoittaa* demokratiaa, koska demokratiat *kontrolloivat* yli kahta kolmasosaa maailman pääomasta.”

H. Armstrong julisti toisen maailmansodan aikana ja sen jälkeen dogmaattisesti raamatullista totuutta, ettei Venäjä hyökkäisi SOTILAALLISESTI Amerikkaan ennen Jeesuksen Kristuksen toista tulemistä.

Hän paljasti, että Venäjä kävisi sen sijaan propagandan, soluttautumisen, kumouksellisuuden ja demoralisaation *psykologista* sodankäyntiä. Venäläiset kommunistit hyökkäisivät ennemmin “mieltämme, moraaliamme ja henkisiä arvojamme kuin kehomme ja maallista omaisuuttamme vastaan.”

“Emme ymmärrä taistelussa Venäjää vastaan, että emme taistelee aseellista sotaa yksittäistä kansakuntaa vastaan vaan jättiläismäistä maailmanlaajuista, siviiliasuista poliittiseksi puolueeksi naamioitunutta armeijaa vastaan, joka pyrkii valloittamaan maailman *uudella* sodankäynnillä”, H. Armstrong kirjoitti vuonna 1956. “Kyseessä on sodankäynti, jota emme käsitä tai josta emme osaa selviytyä. Meitä heikennettään jokaisen pirullisen keinon kautta *sisältä käsin*, pyritään imemään vahvuutemme, turmelemaan

moraalimme, sabotoimaan koulutusjärjestelmämme, rai-vaamaan sosiaalisen rakenteemme, tuhoamaan hengellinen ja uskonnollinen elämämme, heikentämään teollinen ja ekonominen valtaamme, demoralisoimaan asevoimamme, ja lopulta kaiken soluttautumisen jälkeen kaatamaan hallituksemme väkisin väkivaltaisesti! Kaikki taitavasti harmittomaksi poliittiseksi puolueeksi naamioituna! KOMMUNISMI on maailmanlaajuista psykologista SODANKÄYNTIÄ!”

H. Armstrong viittasi Raamatun kirjoituksiin ja varoitti ajasta, jolloin lopunajan Israel (erityisesti Britannia ja Amerikka) “sekoittuisi” ideologisesti “vieraiden kanssa.” Hän viittasi erityisesti Hoosean kirjan jakeisiin 7:8–13 (Moffatt käännös), jossa varoitettiin, että Britannia ja Amerikka tulisivat “etsimään liittoutumia ulkomaisten kansakuntien kanssa, ja hylkäämään Jumalan” ja kuinka nämä ulkomaiset liittoutumat “söisivät” Amerikan vahvuuden “tiedostamatta” (ibid).

Historia ja ajankohtaiset tapahtumat ovat sittemmin osoittaneet, että Amerikan teerenpeli Venäjän tyyli- sen kommunismin kanssa vääristi sen moraalin, heikensi sen taloudellista valtaa ja söi sen voiman. Kyseessä on traaginen tarina, josta Amerikkaa varoitettiin!

KUMOUKSEN ENSIVAIHE

Kolmekymmentäkuusi vuotta sen jälkeen kun H. Armstrong alkoi vuonna 1934 varoittaa amerikkalaista radioyleisöä kommunismista, KGB:n agentti Yuri Bezmenov loikkasi Neuvostoliitosta Kanadaan. Loikkauksensa jälkeen Bezmenov alkoi varoittaa amerikkalaisia kuuluvasti siitä, että he olivat SODASSA kommunismin kanssa. H. Armstrong sanoi, että kyseessä ei ollut aseiden ja tankkien vaan ideologisen kumouksen sota.

Bezmenovin mukaan ulkomaisten kansakuntien kumoaminen oli Neuvostoliiton KGB:lle niin tärkeä asia, että se käytti tarkoituksellisesti siihen suurimman osan varoistaan. “Vain noin 15 prosenttia ajasta, rahasta ja työvoimasta käytetään varsinaiseen vakoiluun”, hän selitti G. Edward Griffin haastattelussa. “Jäljelle jäävä 85 prosenttia on hidas prosessi, jota kutsumme joko ideologiseksi kumouksellisuudeksi tai ‘aktiivisiksi toimenpiteiksi.’”

Bezmenovin mukaan ideologinen kumous on pitkäaikainen, seuraavasta neljästä vaiheesta koostuva prosessi: 1) demoralisaatio, 2) epävakautus, 3) kriisi ja 4) normalisointi.

Ensimmäinen, demoralisaatio, on uudelleen koulutusohjelma, jonka tarkoituksena on “muuttaa jokaisen amerikkalaisen käsitys todellisuudesta niin perusteellisesti, että runsaasta tietomäärästä huolimatta kukaan

ei tee järkeviä johtopäätöksiä puolustaakseen itsensä, perheensä, yhteisönsä ja maansa etua”.

”Valtion demoralisoiminen kestää noin 15–20 vuotta”, Bezmenov kirjoitti kirjassaan, *Love Letter to America*. ”Miksi näin monta (tai vähän)? Yksinkertaisesti siksi, että tämä on vähimmäisaika ’kouluttaa’ YKSI OPISKELIJASUKU-POLVI kohdemaassa (esimerkiksi Amerikassa) ja altistaa se kumoukselliselle ideologialle.”

Tällaiset Neuvostoliiton uudelleen koulutusmenetelmät juutuivat 1960- ja 70-luvuilla Amerikassa syvälle.

Bezmenov varoitti, että KGB:n agentit ja heidän sosialistiset ”kanssamatkustajansa” turmelisivat abstraktin taiteen, perverssin musiikin, pornografisin kuvin, homoseksuaalien oikeuksien, rasistista politiikan, pasifistisen ulkopolitiikan ja sosialistisen taloustieteen kautta Amerikan.

Myös H. Armstrong varoitti Amerikkaan soluttautumisesta. ”Kerroin radion kautta, ja kirjoitin jo vuonna 1934, että kommunistinen horjumaton strategia, sen ensihyökkäys maailmanherruuden saavuttamiseksi tapahtuisi propagandan kautta”, hän kirjoitti vuoden 1980 *Worldwide News* -painoksessa. ”He alkoivat kylvää kommunistisen ateistisen koulutuksen siemeniä ympäri Yhdysvaltoja—erityisesti collegeprofessorien ja opiskelijoiden keskuuteen.”

”He tunkeutuivat amerikkalaisiin yliopistokampuksiin täydellä voimalla”, hän jatkoi, ”ja Yhdysvaltain yliopistot aukaisivat heille luottavaisesti ovensa.”

Suuren yleiskuvan omaava H. Armstrong varoitti, että demoralisaatiotaktiikka oli peräisin korkeammalta taholta kuin Karl Marx tai KGB. ”Kommunismi on paholaisen työtä. Paholainen pyrkii riistämään käyttämiensä ihmisten kautta meiltä suurimman kansallisen ja taloudellisen Jumalan koskaan ihmisille antaman siunauksen”, hän kirjoitti vuonna 1949. Vaikka Neuvostoliitto kaatui ennen sen kumouspönötelujen etenemistä ”epävakauden” ja ”kriisin” vaiheisiin, saatanan-innoittaman psykologiset demoralisaatiotaktiikan vaikutukset elävät voimallisesti Amerikassa yhä tänään.

NYKYISEN KASVATUKSEN KORRUPTIO

Neuvostoliiton romahdettua sen arkiston asiakirjat paljastivat, että oli *Kremlin* oli lahjoittanut Yhdysvaltain kommunistipuolueelle 2–3 miljoonaa dollaria vuodessa kumoustoiminnan edistämiseksi.

Suurin osa Kremlin, Yhdysvaltain kommunistipuolueen ja ”kanssamatkustajien” toimet eivät keskittyneet perinteiseen vakoiluun vaan amerikkalaiskoulutukseen soluttautumiseen. Yuri Bezmenovin mukaan Neuvostoliiton tärkeimmät demoralisaatiomenetelmät olivat: opiskelijavaihto Moskovin kanssa; korkeakoulujen kampuksien marxilainen kirjallisuus; kansainväliset seminaarit, joihin Neuvostoliitto osallistui; radikaalisen vasemmiston yliopistoihin soluttautuminen (usein tietämätön olevansa KGB:n kumouksellisten ohjaama); ja kommunistihenkilökunnan kautta neuvostopropagandan levittäminen perustettujen sanomalehtien ja organisoitujen ”opintoryhmien” välityksellä.

”Yhdysvaltain kommunistinen puolue saavutti ennen toista maailmansotaa suuria edistysaskeleita”, H.

Armstrong kirjoitti huhtikuun 1980 *Plain Truth* -lehdessä. ”Se alkoi soluttautua korkeakouluihin ja yliopistoihin. Jos se ei kyennyt ’käännyttämään’ professoreja, se aloitti opiskelijoista, jotka valmistuisivat myöhemmin opettajiksi. Näin se onnistui rekrytoimaan OPETTAJIA, jotka opettivat sen oppeja kaikkialla Yhdysvalloissa.”

Senaatin tutkintajaoston alakomitean entisen henkilöstöjohtajan mukaan vuosina 1935–1953 kommunistisen puolueen ”listalla oli vähintään 3500 professoria—moni jäsenmaksuja maksavia jäsenen, moni kanssamatkustaja, osa täyspäiväisiä vakoiluagentteja, osa vaihtelevia puolueen kannattajia ja jotkut tietämättömiä kumouksellisuuden jujuttamia.” (JB Matthews, ”Communism and the Colleges”, *American Mercury*, toukokuu 1953).

Kommunismin perimmäinen tavoite on ”utopia”, ihanteellinen yhteiskunta, jonka jokainen yksilö on täysin riippuvainen yhteiskunnasta (kuten kommunistinen puolue). Tämän vuoksi marxilais-leniniläinen koulutuskäsite painottaa ”massaluonnetta” ja ”kollektivismia” yli ”yksilön kykyjen”. Kollektivistisen yhteiskunnan luomiseen tarvitaan enemmän kuin pelkästään sukupolvi ihmisiä, jotka eivät halua tukea itseään: Siihen tarvitaan sukupolvi ihmisiä, jotka EIVÄT KYKENE tukemaan itseään!

Amerikka matkaa tähän suuntaan. Bezmenov sanoi: ”KGB-kumouksellisten rohkaisema amerikkalainen romanttinen käsitys valtion johtamasta koulutuksesta on jo tuottanut sukupolven, joka osaa tavata, ei löydä kartalta Nicaraguaa, eikä kykene AJATTELEMAAN luovasti eikä itsenäisesti. Epäilen, ettei nykypäivän amerikkalaisissa julkisissa kouluissa koulutettu Albert Einstein olisi päätnyt suhteellisuusteoriaansa vaan olisi todennäköisesti ”keksinyt” marijuanan ja yhdyntän eri asentoja.”

TALouden ROMUTTAMINEN

”Kommunismi on tietenkin monia asioita,” H. Armstrong kirjoitti helmikuun 1962 *Plain Truth* -lehdessä. ”Se on oppi. Se on vallankumouksellinen ohjelma. Se on säälimätön luokkasota. Se on radikaali filosofia historiasta. Se on radikaali filosofia yhteiskunnasta. Se on sosiaalinen järjestelmä. Se on taloudellinen järjestelmä. Se on poliittinen strategia. Se on maailmanlaajuinen salaliitto.”

Kommunismin ”taloudellinen järjestelmä” asettaa alemmat luokat taloudellisesti menestyviä vastaan, vaatii varallisuuden siirtämistä omistavalta luokalta palkkatyöläisluokalle. Karl Marx ja Friedrich Engels kirjoittivat *Kommunistisen puolueen manifestin*, joka vaatii omaisuuden uudelleen jakamista; yksityisen maanomistuksen lakauttamista, raskaasti progressiivista tuloveroa ja kaikkien tehtaiden ja rahoituslaitosten kansallistamista.

Marxilaisen taloustieteen mantra kuuluu: ”Jokaiselta kykyjensä mukaan, jokaiselle tarpeensa mukaan.” Toisin sanoen ”kyvykkäämpien” rikkaudet jaetaan enemmän ”tarvitseville”. Tämä filosofia on ristiriidassa Jeesuksen Kristuksen leiviskäopetuksen kanssa (Luuk 19:12–27), missä kukin Kristuksen palvelija palkitaan sen mukaan, kuinka paljon hän saa tuottoa hänelle annettusta pääomasta. Marxilaisuus

ei toimi pääasiallisesti siksi, koska kun ihmiset eivät saa täyttä hyötyä ponnistuksistaan, heitä ei kannusteta työntekoon. Neuvostoliitto kaatui, koska Venäjä omaksui innoissaan marxilais-leninismien taloustieteen. Venäläinen taloustieteilijä Grigori Javlinski, Neuvostoliiton presidentti Gorbatschovin neuvonantaja totesi kerran: “Neuvostoliiton järjestelmä ei toimi, koska työntekijät eivät tee työtä.”

Jarkyttävä määrä amerikkalaisia ekonomisteja päätti pitää kiinni tästä marxilaisen perinteen sosialistisesta liikkeestä Neuvostoliiton taloudellisesta katastrofista ja Herbert Armstrongin lukuisia varoituksista huolimatta. Yhdysvaltojen nykyinen poliittinen ilmapiiri ylistää lukuisia kommunistisia ihanteita. Vakuuttavat todisteet yhdistävät nykyisen Amerikan presidentin kommunistisen historian suurimpiin nimiin. Herbert Armstrong varoitti, että kommunistiset taloustieteet imaisivat Amerikan voiman ja heikentäisivät sen taloudellista valtaa. “Saatana ei ole näkyvä, hännän, sarvet ja hangon omaava punainen paholainen”, hän kirjoitti lokakuun 1951 *Plain Truth* -lehdessä. “Todellinen saatana on näkymätön. Maailma ei näe häntä eikä tunnista hänen tekojaan... Se ei ymmärrä kommunismin pirullista petosta–saatanan taloudellista harhaoppia, jota syötetään esisijaisesti erheellisen talouspropagandan kautta...”

MARXILAINEN JUONI PERHEEN LAKKAUTTAMISEKSI

Herbert Armstrong varoitti, että kommunistinen kumous käyttäisi “jokaista mahdollista pirullista keinoa” “moraalimme” rappeuttamiseksi, “sosiaalisen rakenteemme” vääristämiseksi ja “hengellisen ja uskonnollisen elämän” tuhoamiseksi.

Ehkä keinoista kaikkein “pirullisin” oli marxilainen juoni perheen tuhoamiseksi. *Kommunistisen puolueen manifesti* kutsuu perhettä “yksityiseen voittoon” perustavaksi kapitalistiseksi instituutioksi. Sen mukaan avioliitto on salattu “tekopyhä” yksityisen prostituution malli. Kirjoittajat toivoivat ja ennustivat, että sekä “porvarillinen perhe” että “porvarillinen avioliitto” katoaisivat yksityisen pääoman katoamisen myötä.

Neuvostoliittolaisryhmät työskentelivät koko 1960-luvun ja osan 70-lukua joka puolella Amerikkaa perinteisen avioliiton tuhoamiseksi. Federal Bureau of Investigation -toimiston ilmiantaja Larry Grathwohl soluttautui vallankumoukselliseen Weather Underground -kommunistiryhmään. Ystävystyttyään kuukausien ajan Bill Ayersin, Bernadine Dohrnnin ja ryhmän miehistön kanssa, Grathwohl kirjoitti raporttinsa nimeltä Amerikan kumoaminen: FBI-ilmiinantaja ja Weathermen (Bringing Down America: An FBI Informer With the Weathermen). Raportti paljastaa, että Weather Underground -verkon päämäärä oli määrätietoisesti lakkauttaa yksiviivoinen avioliitto, jota se piti tukahduttavana jäännöksenä miehen ja valkoisten ylivallassa.

Kirjassaan nimeltä, *The Naked Communist*, Alastan kommunisti, kirjailija Willard Cleon Skousen tunnisti 45 kommunistien tavoitetta Amerikan ideologian kumoamiseksi. Nämä tavoitteet luettiin kongressissa 10. tammikuuta

1963. Niistä mainittakoon: perheinstituution arvon horjuttaminen; vapaiden suhteiden ja helpon avioeron rohkaiseminen; tarpeen kasvattaa lapsia vanhempien negatiivisen vaikutuksen ulkopuolella korostaminen; pornografian edistäminen; ja homoseksuaalisuuden “normaalina, luonnollisena, terveenä” esittäminen. Nämä kaikki kuuluivat etukäteissuunnitelmaan avioliiton ja perheen tuhoamiseksi.

Marxilaisen filosofian ja Neuvostoliiton kumoustahtiikan vaikutuksen alaiset Amerikan kasvattajat ovat toittaneet vuosikymmenten ajan seksuaalista vapautumista, militanttia feminismiä ja homoseksuaalien oikeuksia. Kaikki tämä vapauden varjolla, mutta totuus on, että liikkeet ovat pelkkä Troijan hevonen synkässä juonessa avioliiton lakkauttamiseksi ja ydinperheen tuhoamiseksi!

Karl Marxin sanoin: “Kommunismi poistaa ikuiset totuudet, se poistaa uskonnon ja moraalisuuden sen sijaan että rakentaisi ne uudelle pohjalle; se toimii ristiriidassa kaiken aiemman historiallisen kokemuksen kanssa.”

H. Armstrongin sanoin: “Kommunismi on rappioituneen, kuolevan politiikan, uskonnon ja yhteiskunnan HAASKALINTU” (*kirje kanssatyöntekijöille*, 24. marraskuuta 1967).

Herbert Armstrong esitti vuoden 1979 *World Tomorrow*-televisiolähetyksessään: “Saatanalla on valtakunta, hän on maailman jumala ja näkymättömän maailman hallitsija, koko maailma on hänen vaikutuksensa alainen, Jumalan luvalla... Saatana ei voi kuitenkaan tehdä mitään, mitä Jumala ei salli, mutta kaikkea korkeammalla oleva Jumala sallii tietyt asiat, jotta oppisimme kokemuksen kautta.”

“Jeesus sanoi: ‘Jos valtakunta riitautuu itsensä kanssa, ei se valtakunta voi pysyä pystyssä’ – mikä on hyvä muistia. Jos Yhdysvallat jakautuu liiksi vapauden ja kommunismin ajatusten välillä, se ei pysy pystyssä.” Nyt, yli kolmen vuosikymmentä myöhemmin, on ilmeistä, että Yhdysvallat on jakautunut suuresti “vapauden ja kommunismin ajatusten välillä.”

Koska amerikkalaiset hylkäsivät Jumalan ja sallivat saatanan innoittaman kommunistien filosofian hiipiä kansan keskuuteen, Jumala sallii kokemuksen opettaa Amerikalle rikotun lain luonnollisen seuraamuksen!

Keskustelu tasa-arvosta kuulostaa jalolta, mutta Herbert Armstrong varoitti, että kommunistinen “tasa-arvo” oli pelkästään keino matkalla toivottuun lopputulokseen. Hän kirjoitti vuonna 1949: “Neuvostoliiton edistämä kommunismi käynnistyi maailmanlaajuisena luokkataisteluna, kun alempi luokka yllytettiin taloudellisesti menestyksekkäämpää vastaan, herättämällä luokkien väliset ennakkoluulot, herättämällä rotuvihamielisyydet. Teeskennessään toimivansa rauhan puolesta he lietsoivat riitaa ja nauttivat haaskalinnun lailla synnyttäessään köyhyyttä, tyytymättömyyttä, lannistumista, hämmennystä ja kaaosta.”

Hän varoitti, “Kommunismi on paholaisen työtä, demonien ihmisten kautta tekemää työtä Jumalan suurimpien kansallisten ja taloudellisten kenellekään koskaan antamien siunausten meiltä riistämiseksi.”

Kun tarkastelet tänään Amerikkaa, sinun on myönnettävä, että hän oli jälleen kerran oikeassa!

Rauhan El-turvaaminen

YK:n rauhanturvaamisen epäonnistumisesta profetoitiin sen alkuhetkistä. Tässä etukäteisuutiset ”rauhanturvaus” voimasta, joka tulee astumaan sen asemaan.

Herbert Armstrong, jota monet nimittivät ”epäviralliseksi maailmanrauhan suurlähttilääksi”, osallistui vuoden 1945 huhtikuun loppupuolella Yhdistyneitten kansakuntien avajaisiin San Franciscossa. ”Näen kolmannen maailmansodan pilvien jo kerääntyvän tämän konferenssin ylle,” hän kirjoitti tilaisuudesta käsin. ”En havaitse täällä RAUHAN vaan seuraavan sodan siemenen kylvön! ... Yhdistyneiden kansakuntien konferenssi aiheuttaa pelkkiä yhteenottoja sekä kinastelua, se oli tuomittu totaalisesti epäonnistumaan jo sen alkuhetkestä. Maailman johtajat nimittävät sitä MAAILMAN VIIMEISEKSI TOIVOKSI–ainoana vaihtoehtona KOKO IHMISKUNNAN TUHOUTUMISELLE!”

Noin 25 vuotta myöhemmin H.

NÄEN TÄSSÄ KONFERENSSISSA KOLMANNEN MAAILMANSODAN PILVIEN KERÄÄNTYVÄN, EN NÄE TÄÄLLÄ RAUHAN ITÄVÄN VAAN SEURAAVAN SODAN SIEMENET!

PLAIN TRUTH, HUHTIKUU 1945

Armstrong jatkoi: ”Toisen maailmansodan piti olla ’sota joka PÄÄTTÄÄ kaikki sodat’. Yhdistyneet kansakunnat oli maailman aikaansaama ’rauhanyritys’ tulevien sotien estämiseksi. Mitä se on saanut aikaan 25 vuoden aikana? Olemme nähneet yli 50 sotaa. YK on ollut osallinen neljän sodan lyhentämisessä–**MUTTA–ei löydy min-käänlaista näyttöä sille, että Yhdistyneet kansakunnat olisi kyennyt ENNALTAEHKÄISEMÄÄN yhtäkään sotaa!**” (Plain Truth elo-syyskuu 1970).

H. Armstrong vahvisti tammi-kuun 1977 Plain Truth -lehdessä

alkuperäisen ennakkointinsa: ”Yhdistyneet kansakunnat ei kykene tuomaan meille rauhaa. Olemme varsin herkäuskoisia, kykenemme tunnistamaan aggressorivaltiot vasta sen JÄLKEEN kun ne ovat jo suistaneet maailman uuteen sotaan–toimintamme itse asiassa edesauttaa heidän pahanluonteisia pyrkimyksiään maailman hallitsemiseksi”

H. Armstrong tiesi, että Yhdistyneet kansakunnat ei voisi–*ei kykenisi*–tuomaan rauhaa tähän maailmaan. Kuinka hän tiesi sen? Opiskelemalla syvällisesti Jumalan pyhää Raamattua, joka paljastaa ihmisluonnon. ”Ja rauhan tietä he eivät tunne” (Kirje roomalaisille 3:17). Hän näki Raamatusta sitä rukoillen tutkien, ettei maailmanrauha saavu milloinkaan ihmiskunnan *toimesta*; rauha on mahdollinen vain

JEE SUKSEN KRISTUKSEN *toimesta*, kun hän saapuu ja saattaa maailmanhallituksensa kautta täydellisen rauhan ja harmonian (Johanneksen ilmestys 20:4-6; Jesajan kirja 2:2-4; 9:6-7; 11:1-9).

Oliko H. Armstrong oikeassa? Oliko hän–meidän aikakauttamme koskevia *erityisiä* profetioita varten lähetetty Jumalan sanansaattaja–piti vätkö nämä ennakkoinnit paikkansa?

TUHOPOLTTAJA PALOKUNNASSA

Ajan kuluessa YK:n toiminta on vajonnut farssin tasolle Sir Anthony

Parsons, Brittien YK:n suurlähttiläs vuodesta 1979 vuoteen 1982 nimitti YK:ta ”katastrofimaiseksi epäonnistumiseksi”. Jeane Kirkpatrick, 1980-luvun alkupuolen Amerikan YK:n suurlähttiläs, sanoi, että se oli ”yksinomaan paikka, jossa valtiot saattoivat päästää ulos retorista höyryä”.

YK:n alkuhetkestä vuodesta 1945 vuoteen 2013, on käyty 280 sotaa–ja yli 3 000 aseellista konfliktia–lähes yhtä monta ihmistä on menettänyt henkensä kuin toisen maailmansodan aikana! YK on osallistunut tänä aikavälinä 71 rauhanturvaustehtävään. Yksistään vuonna 2012 sillä oli 16 delegaatiota, maailmanlaajuisten konfliktien lukumäärän ollessa 38–tuottaen yli 8 miljoonaa pakolaista! Onko YK kykenevä ”turvaamaan rauhaa”? Ovatko H. Armstrongin julistamat Jumalan profetiat toteutuneet?

193 valtiosta koostuva järjestö on herättänyt lisääntyvässä määrin kyynisyyttä, suureksi osaksi sen korruption takia–mutta lisäksi koska useimmissa tapauksissa sen päätöslauselmien rikkoville valtioille ei aiheutu seuraamuksia.

YK näyttää toistuvasti tarjoavan tärkeimpiä virka-asemia *mahdillisimman järjettömille kandidaateille*. Huhtikuussa 2007 se nimitti Iranin YK:n aseistariisuntatoimikunnan varapuheenjohtajaksi. Kyseessä on sama uppiniskainen valtio, joka jatkuvasti kehuskelee, kuinka menestyksellisesti se kykenee huijaamaan länsimaisia voimatekijöitä koskien sen ydinaseiden *riisuntaohjelmaa*. Se on myös suurin terrorismia tukeva valtio maailmassa.

Myös vuonna 2007 Syyria nimitettiin kansainvälisen atomienergiajärjestön yleiskonferenssin varapuheenjohtajaksi, ja Zimbabwe

HYVÄT AIKOMUKSET

Alkuaikojen YK:n kokous, San Francisco huhtikuu 1945

kestävän kehityksen toimikunnan puheenjohtajaksi. Tämä tapahtui vain muutama kuukausi ennen Zimbabwen hämmästyttävän hyperinflaatiokriisin huippua, jolloin se painatti 100 biljoonan dollarin setelin–14 nollaa–silti sen arvo hävisi muutamassa kuukaudessa.

Vuonna 2013 Libyasta tehtiin aseidenriisunta ja kansainvälinen turvallisuus komitean puheenjohtaja, Iranin toimiessa sen esittelijänä. “Iranin salliminen ottaa osaa YK:n komiteaan, joka käsittelee ydinaseriisuntaa ja aseiden levittämistä on kuin nimittäisi 100 000 kansalaisensa kuolemasta vastuussa

olevan Syyrian diktaattori Assadin väestölaskentaviraston johtajaksi”, oli Israelin YK-suurlähettilään Ron Prosorin kommentti häpeällisestä nimityksestä.

Vuosi 2013 näki myös Kiinan, Venäjän ja Saudi-Arabian nimityksen YK:n ihmisoikeusneuvostoon.

Valinta herätti kritiikkimyrskyn kansojen “KAUHISTUTTAVAT ihmisoikeusrikkomustilastot” esiin tuoneiden analytikkojen keskuudessa. “Aivan kuin olisi valinnut tuhopolttajien palolaitoksen päälliköksi”, yksi Venäjän vaalien kritikoista valitti.

Huhtikuussa 2014 nähtiin erityisen naurettava valinta, kun Iran sai

paikan naisten oikeuskomissiossa. Tämä tarkoittaa, että valtio, joka rutiininomaisesti ruoskii naisia nilkkojen paljastamisesta ja kivittää raiskatuksi tulemisesta, kykenee nyt vaikuttamaan maailmanlaajuisesti naisten oikeuksiin.

Luetteloa YK:n naurettavista nimityksistä ja vaaleista voisi jatkaa loputtomiin.

Epäonnistumiset, ennakkoluulot ja skandaalit

YK:n kyvyttömyys tuli esille jälleen marraskuun 2013 Iranin kanssa solmitussa Geneven sopimuksessa, jossa YK-vallat suostuivat poistamaan Irania kohtaan asetetut pakotteet,

kun Iran lupasi peruuttaa keskeisen osan ydinohjelmastaan. Muutama viikko myöhemmin Iranin presidentti Hassan Ruhani kehui Twitterissä: "Geneve-sopimuksessa suurvallat antautuivat Iranin kansakunnan tahtoon." Röyhkeä julkilausuma piti paikkansa. Se osoitti muiden Teheranin röyhkeiden lausumien lailla, ettei Iranilla ei ole ollut pienintäkään aikomusta noudattaa YK:n solmimaa Geneve-sopimusta.

YK:sta on muodostunut hyväksyttävä israelilaisen ja amerikkalais-vastaisen retoriikan foorumi. Ihmis-oikeusaktivistit, kuten Elie Wiesel, Bayard Rustin and Anne Bayefsky ovat osoittaneet, että järjestö on toiminut pitkään antisemitismin linnakkeena. Yhtenä esimerkkinä mainittakoon vuoden 1975 YK:n yleiskokouksen päätöslauselma 3379, jossa sionismi kirjattiin rasismiksi. Toinen nähtiin 2009, jolloin Iranin presidentti Mahmud Ahmadinejad vaahotosi yleiskokouksen puheenvuorossaan pitkästi Israelia ja Yhdysvaltoja vastaan. YK on näyttämö, jonka avulla pyritään vähentämään Israelin ja Amerikan vaikutusvaltaa maailmassa.

YK:n toiminta sisältää myös skandaaleja. Sen korruptio kävi selvästi selville, kun öljyä ruuasta-ohjelmassa *miljardit dollarit* siirsivät käsiä organisaation ylimmillä tasoilla korruption kautta. Irakin diktaattori Saddam Hussein sulloi ohjelman varjolla taskuunsa 10–40 miljardia dollaria. Jotkut ovat kutsuneet tapausta historian suurimmaksi huijaukseksi.

Oli myös Kongon seksiskandaali, joka nousi ensimmäisen kerran alkuvuonna 2004 ihmisten tietoisuuteen, ja jatkui yli vuoden ajan vielä sen jälkeen kun YK:n virkailijat olivat tulleet tietoisiksi siitä, että järjestön rauhanturvaajat olivat raiskanneet 12-vuotiaita lapsia sekä syyllistyneet myös muihin seksirikoksiin. Julki tuli yli 150 syytöstä raiskauksista, lasten hyväksikäytöstä, parituksesta sekä muista seksirikoksista—näistä 70 tapahtui Bunian kaupungissa.

Vuonna 2007 kuulimme uutisen, jonka mukaan Kim Jong-Il omi

miljoonat Pohjois-Korean YK:n kehitysjärjestö hankkeisiin tarkoitetut dollarit.

Monet YK:n rauhanturvahankkeet ovat osoittautuneet täysin hyödyttömiksi. Useissa tapauksissa ne eivät ole vain epäonnistuneet estämään joukkomurhia ja sortoa vaan ovat *tehneet asioista entistä pahempia*. Esimerkiksi YK:n joukot toimivat vuonna 2000 yhteistyössä Hizbollahin kanssa, kun se otti kolme israelilaista sotilasta pankkivangiksi Libanon-Israelin rajalla.

hyökkääjät rauhan suojassa

Vuosikymmeniä toisen maailmansodan jälkeen sen kahden hyökkääjämaan, Saksan ja Japanin, joukkoja ei haluttu maailman valtioiden maalueille. YK:n rauhanturvausjoukot auttoivat maita kuitenkin murtamaan tämän tabuksi muodostuneen asian.

Saksan joukot osallistuivat toisen maailmansodan jälkeen ensimmäisen kerran ulkomaiseen toimintaan vuonna 1993 YK:n valtuutuksella Somaliassa. Japanin ensimmäinen sodan jälkeinen ulkomainen toiminta tapahtui vuonna 1992 Kambodžassa—YK:n lipun alla. Kun YK oli auttanut Japania ja Saksaa murtamaan tabun, maat kykenivät lähettämään joukkojaan helpommin eri puolille maailmaa. Siitä lähtien molempien maiden asejoukot ovat toimineet *YK:n ulkopuolisissa tehtävissä*.

YK:n on tarjonnut suotuisan suojan etenkin Saksan armeijalle. Suuresti rauhanturvatehtävien kautta Saksasta on noussut yksi teknologisesti edistyksellisin, parhaiten varustettu nykyarmeija maailmassa. Sen asejoukkoja löytyy nyt eri puolilla Afrikkaa, Lähi-idässä ja Keski-Aasiassa YK:n ja Naton tehtävissä. Saksan laivasto purjehti vuonna 2006 ensimmäisen kerran virallisesti Lähi-idän vesille sitten toisen maailmansodan Saksan joukkojen ottaessa Libanonissa YK:n rauhanturvausjoukkojen merikomponentin käskyvallan. Näin mahdollistui sen laivojen asettumisen Israelin rannikon läheisyyteen.

Vuoden 1992 ensimmäisen operaation jälkeen Japanin

itsepuolustusvoimat on lähettänyt joukkojaan Mosambikiin, Irakiin, Indonesiaan, Nepaliin, Israeliin, Somaliaan, Haitiin ja Djiboutiin. Sitten toukokuussa 2013—osittain Tokion menestyksekkään toiminnan takia—Japanin hallitseva puolue hyväksyi luonnoksen maan täysimittaisesta asevarustelusta.

YK sallii rauhan edistämisen varjolla aikaisempien brutaalisti aggressiivisten valtioiden asejoukkojen lähettämisen kaikkialle maailmaan. Ajan kuluessa saamme todeta, kuinka traagiseksi sen virhe osoittautuu.

YK:n piti olla ihmiskunnan viimeinen toivo rauhan aikaansaamiseksi. Nyt on käynyt selväksi, aivan kuin H. Armstrong kirjoitti vuoden 1966 kirjasessaan *Huomisen ihana maailma—millainen se tulee olemaan*: "Ihmisen viimeinen toivo on menettänyt!" Voimme nyt todeta, ettei YK ole ennaltaehkäissyt kolmannen maailmansodan syntyä vaan on saattanut saksalaisjoukot Israelin ovelle. Tässä kirjasessa mainittiin jo aikaisemmin, että juuri Saksan Lähi-itään tunkeutuminen aiheuttaa kolmannen maailmansodan. YK ei estä, se edesauttaa katastrofien syntymisessä.

Kuten Roomalaiskirjeen jae 3:17 sanoo, ihmiskunta EI TODELLA TUNNE rauhan tietä. Onko kaikki toivo menetetty? Ei lainkaan! "Nyt Jumalan pitää astua kuvioihin—muuten tuhoudumme!", H. Armstrong kirjoitti. Tämä on ihmiskunnan todellinen rauhan toivo.

YK:n epäonnistuneet yritykset maailmanrauhan saavuttamiseksi tullaan pian *korvaamaan* Jeesuksen Kristuksen—*rauhan* Prinssin (Jesajan kirja 9:6)—suurenmoisen onnistuneilla toimilla. Kristus palaa hallitsemaan ja yhdistää kaikki maapallon valtiot tuomallaan yltäkylläisyydellä!

Tässä on ihmisen ainoa rauhan toivo. Näin on Raamatun profetioiden mukaan. H. Armstrong toisti toivon viestin useasti monien kuullen. *Trumpet* -lehti profetoi tänään, jotta entistä useammat ihmiset saattavat kuulla saman sanoman. *Tämä* profetia toteutuu armahtavan pian!

OSA KOLME

LÄHI-ITÄ

Aiempi ja tuleva sotakenttä

Muista rohkeat maailman ennalta arvaamattominta levottomuuspesäkettä koskevat ennustukset.

Kuinka kukaan kykenee ennustamaan ennalta arvaamattoman Lähi-idän tapahtumia? Alue on kokenut kaoottisia muutoksia vuosikymmenien–tuhansien vuosien ajan. Valtakunnat ja rajapyykit ovat vaihtuneet, hallituksia on syösty ja kokonaisia kansanjoukkoja on siirrelty. Eikö ole uhkarohkeaa lähteä ennustamaan alueella seuraavaksi tapahtuvaa?

Plain Truth ja sen jälkeen *Trumpet* -lehti toimivat yli 70 kuluvan vuoden ajan juuri näin–hämmästyttävän täsmällisesti. Näiden lehtien reporterit raportoivat, analysoivat ja varoittavat vuosikymmeniä epävakaan Lähi-idän–tulevista–tapahtumista.

Mihin perustuen? Raamattua oppaanaan käyttäen.

Raamattu kertoo päivänselvästi tietyistä Lähi-idän profeettallisista tosiasioista. Herbert W. Armstrong pyrki tuomaan ne painokkaasti esille—osa niistä on *jo käynyt toteen*. Hän sekä muu toimittajakunta perusti muut käsityksensä ja ennusteensa profeettallisten *periaatteiden pohjalle*. Monet ennustuksista olivat tarkkaan paikkansapitäviä. Ajan myötä yhä useampia yksityiskohtia nousee entistä selvemmin esille. Viimeisen kahden vuosikymmenen *Trumpet* -lehden raportit ovat saattaneet tietoisuutemme Lähi-idän profetioiden toteutumisen entistä yksityiskohtaisemmin. (Löydät monia aikaisemmin annettuja Lähi-itää koskevia profetioita erityisestä helmikuun 2010 *Trumpet* -julkaisusta. Voit tilata sen ilmaiseksi.)

Käymme tässä läpi osan lehden merkittävistä lausumista sekä kuinka ne toteutuivat nykytapahtumien kautta.

JUUTALAISET OTTAVAT JERUSALEMIN

Sakarjan kirjan 12:2 profetiassa sanotaan: “Katso, minä teen Jerusalemin juovuttavaksi maljaksi kaikille kansoille yltympäri, ja myös *Juudan kohdalle se on tuleva Jerusalemiä piiritettäessä*.” *JPS Tanakh Bible* -käännöksessä lauseen loppu kuuluu: “Ja myös *Juudan kohdalle osuu osa Jerusalemin piirityksessä*”.

Plain Truth teki toukokuussa 1963 seuraavan, mielenkiintoisen lausunnon: “Vanha Jerusalemi on tänään lähes kokonaan Jordanian kuningaskunnan käsissä. Tämä

profetia paljastaa, että *Juuda–juutalaiset–kamppailevat Jerusalemissa*”. Myös Sakarjan kirjan jakeessa 14:2 annetaan ymmärtää, että puolet Jerusalemissa tullaan valloittamaan ei–juutalaisten toimesta juuri ennen Kristuksen paluuta; tämä tarkoittaa, että juutalaisten tulee saada *koko* kaupunki kontrollinsa tätä ennen. Näihin sekä muihin Raamatun kirjoituksiin perustuen H. Armstrong ja *Plain Truth* -toimitus opettivat 1960-luvun alussa, että juutalaisten piti saada koko Jerusalemin vanha kaupunki itselleen.

Paluumatkallaan Ammanista ja Jerusalemissa H. Armstrong esitti 1. toukokuuta 1967 puheen Ambassador Collegien campuksella Englannissa. Hän sanoi tallennetussa puheessaan seuraavasti: “Voimme odottaa, että israelilaisten, kansalaisten, jotka kutsuvat itseään ‘Israelin’ valtioksi, vyöryvän asejoukkoineen jakautuneen Jerusalemin Jordanian puoleiseen osaan...”

“Kun israelilaiset omivat Jordanin puoleisen osan Jerusalemiä, Yhdistyneet kansakunnat, yksittäisten mahtien, kuten Yhdysvaltojen, Neuvostoliiton, Britannian ja Ranskan kera, pysäyttäneet kerralla juutalaisten etenemisen arabimaihin... JUUTALAISTEN ANNETAAN KUITENKIN EPÄILEMÄTTÄ PITÄÄ JERUSALEMIN VANHA KAUPUNGINOSA OMANAAN” (oma painotuksemme).

Vain viisi viikkoa lausunnosta Lähi-idässä puhkesi sota, aivan kuin H. Armstrong oli profetoitunut. Israel hyökkäsi kuuden päivän ajan työntäen rajapyykkejään kaikkiin ilmansuuntiin—ja valloitti myös Jerusalemin. Se sai ympäröivistä arabi valtioista huiman voiton ja lopulta aselevon.

Tämä ei johtanut kuitenkaan pysyvään rauhaan.

Plain Truth raportoi heinäkuussa 1967: “Täällä Jerusalemissa, vain muutama päivä aselevon jälkeen, kukaan ei tunnu olevan huolissaan uuden sodan syttymisestä. Israelilaiset riemuitsevat ylpeinä, varman tuntuina”. Huomaa seuraava lausuma: “Ilma on täyttynyt jännityksestä—juutalaiset odottavat *pikaista* SUURIA TAPAHTUMAA. HE SAAVAT KOKEE SUURIA... MUTTA SE EI TAPAHDU MAAILMAN ODOTTAMALLA TAVALLA!”

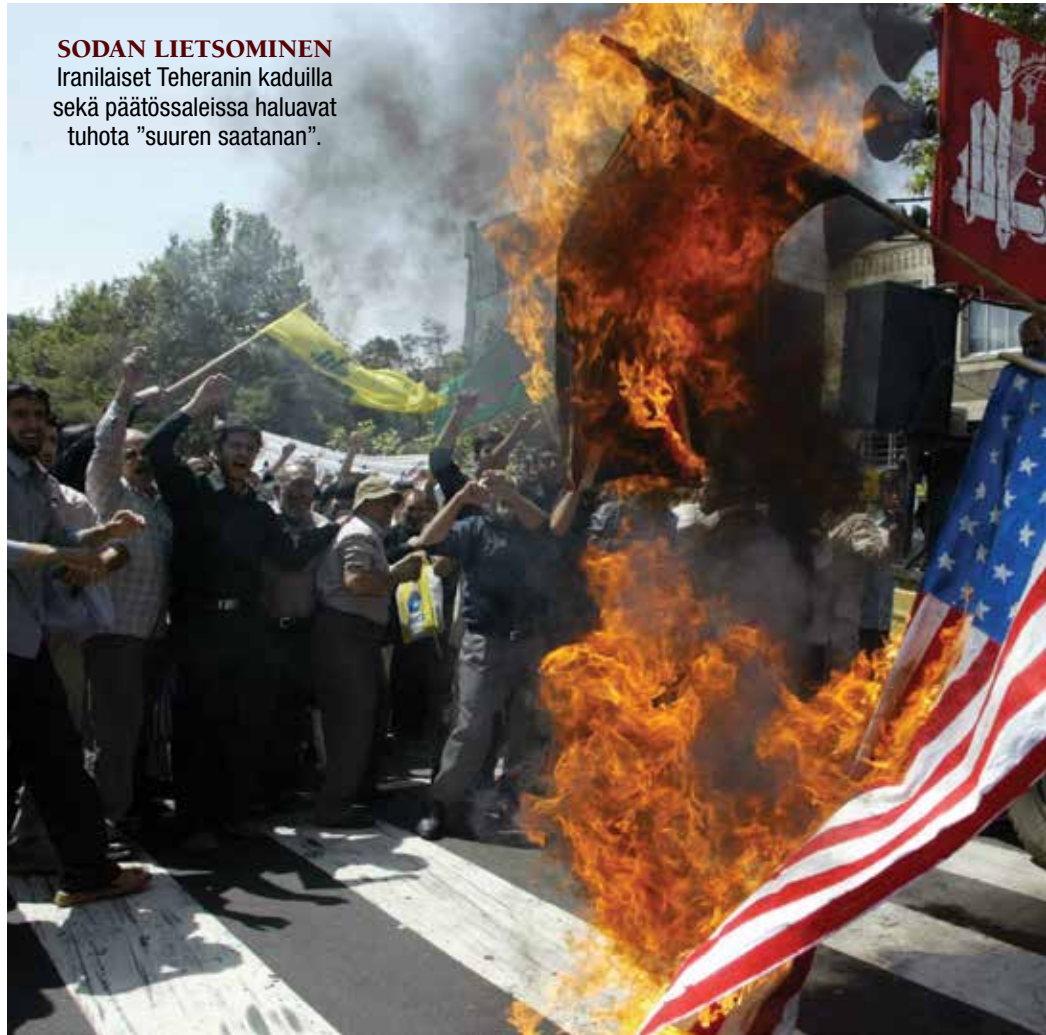
Juutalaiset ennakoivat tasaisempaa tulevaisuutta voiton jälkeen, mutta H. Armstrong ja *Plain Truth* kertoivat päinvastoin.

RAUHANPROSESSI

Plain Truth esitti jo heti vuoden 1967 sodan jälkeen rohkeita, yksityiskohtaisia ennusteita: “Ensiksi, Israel tulee erittäin todennäköisesti luovuttamaan osan alueistaan takaisin. Saavuttaakseen haluamiaan etuja Israel tulee käymään kauppaa niistä valloittamistaan alueista, joita se ei erityisesti halua” (ibid.). Tämän jälkeen lehdessä spekuloidtiin alueista, jotka Israel tulisi luultavasti palauttamaan: Siinain niemimaa, Gazan kaista ja Golanin kukkuloita lukuun ottamatta muut Syyrialta valloitetut alueet. *Plain Truth* -toimittajien mielestä itse kukkulat sekä Länsiranta jäisivät virallisesti Israelin käsiin.

Artikkelissa erityisesti ennustettu “kaupankäynti” rauhasta alkoi 11 vuotta myöhemmin, vuoden 1978 Camp David -rauhansopimuksen myötä. Aivan kuten H. Armstrong ennusti, Israel luovutti Egyptille Siinain maksuna

SODAN LIETSOMINEN
Iranilaiset Teheranin kaduilla sekä päätössaleissa haluavat tuhota ”suuren saatanan”.

”ISRAEL TULEE ERITTÄIN TODENNÄKÖISESTI LUOVUTTAMAAN OSAN ALUEISTAAN TAKAISIN. SAAVUTTAAKSEEN HALUAMIAAN ETUJA ISRAEL TULEE KÄYMÄN KAUPPAA NIISTÄ VALLOITTAMISTAAN ALUEISTA, JOITA SE EI ERITYISESTI HALUA.”

PLAIN TRUTH, HEINÄKUU 1967

rauhan lupauksesta. Paljon myöhemmin, vuonna 2005, aikaisemman neljän maailmanvallan ehdottaman “Roadmap for peace” -suunnitelman mukaisesti Israelin armeija kaikki israelilaisjuutalaiset vetäytyivät Gazasta. Nämä tapahtumat todistavat H. Armstrongin rohkeat ennustukset hämmästyttävän paikkansapitäviksi!

Sodat, jotka puhkesivat useita kertoja sen jälkeen kun Israel julistettiin valtioksi—sodat joissa Israel puolustautui

voittamalla sen turvallisuudelle kriittisiä maakaistaleita—ovat vaihtuneet tuskalliseksi, pitkittyneeksi “rauhan” prosessiksi ja ajoittaisiksi terroristien väkivaltaisuuksi, joidenka seurauksena Israel tekee askel askeleelta alueellisia myönnytyksiä. On hyvin mahdollista, että tämä “kaupankäynti” ei ole vielä ohi.

Itse asiassa prosessi valmisti tietä *Plain Truth* -lehden vuonna 1967 ennakoimille “suurille tapahtumille”!

Gerald Flurry kirjoitti huhtikuun 1966 *Trumpet* -lehdessä Israelin maata-rauhasta -mallin mukanaan tuomista järkyttävistä vaaroista. “Juuda arkailee, eikä toimi päämääränsä mukaisesti edes itse kontrolloimillaan arabialueilla. Se pelkää “rauhan” prosessin keskeytymistä. USEIMMAT EIVÄT EDES TIEDÄ, ETTÄ RAUHAN PROSESSI ON KUOLEMAN TUOTTAVA HARHA! Se on kuolemaan johtava haava... Se on kuin kuolettava syöpä!”

G. Flurry kirjoitti samassa artikkelissaan: “Juuda on tullut juuri rauhanprosessin kautta haavoittuvaiseksi vihollisen silmissä, eikä voi hyökätä vastaan... Kohta koko maailma saa todeta sen, minkä arabit ovat nähneet koko ajan—että RAUHANPROSESSI ON HAAVA, JOSTA JUUDA EI TULE KOSKAAN PARANTUMAAN!” (Tässä viitataan Hoosean kirjan 5:13 “haavaan”, jonka suomalainen käännös on paise.)

G. Flurry profetoi, että rauhanprosessi raukeisi ja että puolet Jerusalemistä valloitettaisiin väkivaltaisesti Sakarjan kirjan jakeen 14:2 mukaisesti. Hän kirjoitti marraskuun 1996 *Trumpetissa* seuraavasti: “Kun puolet Jerusalemistä joutuu vangiksi, [Israel] tajuaa sen Lähi-idän rauhanprosessin seuraukseksi, että heidän haavansa, *rauhanprosessi, sai heidät ensisijaisesti luovuttamaan puolet Jerusalemistä.*”

“Jumala kertoo Juudalle, ettei Saksa voi ‘tervehdyttää eikä parantaa sinun haavaasi’. Miksi Jumala sanoo näin? Juuda joutui vaikeuksiin, koska se etsi apua ihmisiltä. Nyt se yrittää päästä pulasta jälleen ihmisiltä apua pyytämällä. [JUUTALAISET] EIVÄT TULE KOSKAAN LÖYTÄMÄÄN TERVEHTYMISTÄ EIVÄTKÄ PARANTUMISTA, ENNEN KUIN HE LÄHTEVÄT ETSIMÄÄN APUA JUMALALTA!” Lukijamme muistanevat nämä lausumat. Tarkatkaa, rauhanprosessi on kuin alkusoitto johtaen Israelin tuleviin vaikeuksiin!

Raamattu kertoo meille myös, että sopimusten purkauksessa “IHMISET”, JOILTA ISRAEL HAKEE APUA, ON SAKSAN JOHTAMA EUROOPPA.

ISLAMIN NOUSU

Plain Truth varoitti huhtikuussa 1958 arabimaiden yhdistymisen olevan tärkeä Lähi-idän tekijä ja kehotti

meitä tarkkaamaan tilanteen etenemistä. On tunnettua, etteivät arabit toimi yhteistyössä toistensa kanssa. Artikkelin osoitti kuitenkin, että nousussa oleva ISLAMINUSKON edistämä arabien kansallisuusliike olisi tarpeeksi vahva saattaakseen arabit yhteen. Se ennusti, ettei arabien yhdistyminen olisi koskaan voimakas. “Toteamme muslimiuskonnon etenevän nopeaa tahtia... ja jakautuneen kristinuskon puolestaan menettävän jalansijaansa siellä...”

“[Egyptin presidentti Gamal Abdel Nasser] kutsuu kaikki arabit kanssaan ‘yhteiseen taistoon’ lännen ‘imperialismia’ vastaan... Nasser työskentelee muslimimaailman ykseyden puolesta. Hän tietää saavuttavansa sen kautta absoluuttisen ylivoiman Länsi-Euroopan taloudesta. Nasser ei kykene kuitenkaan yhdistämään arabimaailmaa koskaan... Egypti tulee liittoutumaan tiettyjen maiden kanssa, mutta... ei tule yhdistämään koko arabimaailmaa.”

Lokakuun 1963 *Plain Truth* raportoi sekin Nasserin toimenpiteistä arabiykseyden puolesta: “Tapahtumat tulevat vaikuttamaan Britannian ja Amerikan kansalaisiin varsin voimakkaasti. Meidät tullaan *potkaisemaan pois* Lähi-idästä... Nasser lietsoo enenevässä määrin *vihaa*

Amerikkaa ja Britanniaa kohtaan. ... Meidän kansojemme ja arabikansojen välinen vääryntymäryksen kuilu kasvaa jatkuvasti syvemmäksi.”

“Väärinymmärrys–ja arabien viha Israelia kohtaan–ovat kuin kiila, joidenka avulla luodaan voimallinen arabivaltioiden unioni, joka tulee toimimaan yhteistyössä, ei Yhdysvaltojen eikä Venäjän kanssa, vaan uuden, voimakkaan *Saksan* kanssa osana pian muodostuvaa yhdistynyttä Eurooppaa. Tämä takaa vaikeuksia Yhdysvalloille ja Britannialle!”

Arabien viha Israelia, Britanniaa ja Amerikkaa kohtaan ei ole vähentynyt artikkelin sanojen kirjoittamisen hetkestä hiukkaakaan. Siitä huolimatta, että Yhdysvallat on yrittänyt voimakkaasti ystäväystyä arabimaiden kanssa–alkusoihtona itsenäisen Palestiinan valtion tunnustamisen–sen vaikutusvalta vähenee alueella kaikella tavalla. EUROOPPA, ja “Euroopan uskonnon” päättä pyydetään lisääntyvässä määrin ulkopuoliseksi välittäjäksi vaikeuksiin Lähi-idässä, kuten *Plain Truth* kertoi.

Sekä Israel että arabivaltiot pyytävät Eurooppaa vaikuttamaan lisääntyvästi asioiden kulkuun. Eurooppa, etenkin Saksa, ei ollut vaikuttanut toisen maailmansodan saksalaisen kenraali Erwin Rommelin Lähi-idän aavikkokampanjan jälkeen yhtä voimallisena tekijänä Lähi-idässä.

Euroopan ja Israeliin suhteista huolimatta sen todelliset kumppanit ovat arabeja. Eurooppa on ojentanut auttavan kätensä arabivalloille Euroopan naapurussopimuksen sekä Välimeren unionin kautta. Eurooppa on neuvotellut yli 20 vuoden ajan vapaakauppasopimuksia Gulf valtioitten kanssa. EU on jo Gulf Cooperation Councilin, joka koostuu kuuden Gulf-maan jäsenestä, ylin kauppapartneri. Etenkin Saksa, on keskittynyt hankkimaan sotilaallisia sopimuksia Lähi-idässä. Esimerkiksi vuonna 2011 se suostui myymään 200 Leopard-panssari-vaunua Saudi-Arabialle. Vuonna 2012 sen asevientit Persianlahden maiden alueella kasvoi edellisvuodesta lähes 60 prosenttia nousseen 1.88 miljardiin dollariin. Euroopan valtiot kansalaisineen ovat säännöllisesti kansainvälisissä asioissa arabien puolella Israelia vastaan.

Euroopan Lähi-idän suhteet ulottuvat kauppasuhteita syvemmälle. Vuoden 1963 *Plain Truth* -artikkeli raportoi arabikansojen sekä myös katolisen Euroopan vallanpyrkimyksistä Israelin tuhoamiseksi. Yhteinen intressi saa osan arabikansoista liittoutumaan EU:n kanssa.

Teemaa käsiteltiin myös helmikuun 1966 *Plain Truth* -uutiskatsauksessa: “Syvällisestä kilpamielisyydestä huolimatta *arabit* yrittävät yhdistää viimein asepotentiaalin. ... Aikaisemmissa faskoissa arabeilta on puuttunut ykseys, johtaja kiivaasti taistelevia juutalaisia vastaan. Heidän tarkoituksenaan on välttää tappio uuden käskijän johdolla. Raamattusi profetia kertoi asiasta kauan sitten”.

Keskilämmen arabimaat jatkavat tänään yhdistymispyrkimyksiään. He vaikuttavat useasti äksyileviltä sisaruksilta, joidenka riitoja kukaan muu ei kykene ymmärtämään. Arabien retoriikka saattaa olla nykyisten eri “rauhanprosessien” kaupankäynneissä erilainen, mutta heillä on yksi yhdistävä tekijä, heidän uskonnollinen vihansa juutalaisten

RAIVOISA USKO

Ajatollah Ali Khamenei, ylin johtaja, opastaa Iranin uskonnollista ääriooppia sekä valtiollista terroristien sponsorointia.

alueella oloa kohtaan, sekä jatkuva, vuosikymmeniä kestävä pyrkimys “heitteä Israel mereen”. Raamatun profetia osoittaa, että he lopulta arabit järjestäytyvät kahteen pääryhmään: toinen ryhmä asettuu Iranin kannalle ja toinen ryhmä ryhtyy pikaisesti Euroopan liittolaiseksi.

Nämä kaksi ryhmittymää ovat jo havaittavissa. Irak siirtyy jatkuvasti lähemmäksi persialaista naapuriaan. Presidentti Hosni Mubarakin poistamisen kautta Egyptin suhteet Irania kohtaan voivat lämmetä ja entiset vihollisuudet sulaa. Samaan aikaan sisällissodan tuhoama Syyria on valmis siirtymään pois Iranin vaikutusalueelta ja kuuluttaa Euroopan lisääntyvää vaikutusta Lähi-idässä.

Raamattu kutsuu lopun ajan Lähi-idän mahtia “Etelän kuninkaaksi” (Danielin kirja 11:40)–se tulee todennäköisesti olemaan kansainvälinen yhden valtion dominoivaksi nouseva kansainliittoutuma. Tarkkaa IRANIN–joka ei ole arabivaltio vaan Persia, mutta jossa silti palaa radikaalin Islamin pätsi–vallan kasvua. *Trumpet* uskoo nykyisten trendien valossa voimakkaasti, että radikaalista Islamista muodostuu Etelän kuningas ja että Iran tulee johtamaan useita siihen kuuluvia voimallisia valtioita.

ETELÄN KUNINKAAN KUNINGASPULTTI

Aavistuksen Iranin ylemmyydestä arabimaiden keskuudessa saimme jo vuonna 1972 *Plain Truth* -lehden tammi-kuun numeron kautta. Artikkelin nimeltä “Iran tänään: määrätietoinen valtio”, kertoi seuraavasti: “Löytyy selviä viitteitä, että Iran on ottanut päämääräkseen tulla kaikkein

tärkeimmäksi ja vaikutusvaltaisimmaksi valtioksi maa-alueella, joka ulottuu Lähi-idästä aina Intian länsirajalle”.

Kyseisenä aikana *Britannia tuki* Iranin päämäärää ja se toimitti Iranille aseita sekä muita varusteita tehdäkseen siitä vakauttavan voiman alueella, jotta Britannia saattaisi vetäytyä ja loitontua alueelta. Sitten Iranin johto vaihtui—ja samoin kuin toisen maailmansodan jälkeisen Saksan kanssa—Länsi totesi olevansa kasvotusten itse aiheuttamansa hirviön kanssa.

Iran huolestuttaa Länttä nykypäivän Lähi-idän valtioista kaikkein eniten. Iran johtaa ja sponsoroi alueen terroristiaktiiviteetteja toimien näin rauhanaloitteita vastaan. Lisäksi se kerää ja rakentaa aseita. Mitä lähempänä Iran on ydinpommin rakentamisessa sitä syvemmälle Yhdysvallat hautaa päänsä hiekkaan. Iran koettaa hämätä kansainvälisiä tarkkailijoita ja on onnistunut vuosien kansainvälisestä painostuksesta huolimatta parantamaan uraanin rikastuskapasiteettiaan. Iran väittää toimintansa olevan puhtaasti rauhaa siviilitoimintaa. Joulukuussa 2009 salainen iranilainen dokumentti paljasti, että Teheran oli työskennellyt vähintään alkuvuodesta 2007 “neutroni initiaattorin”—atomipommin laukaisimen—parissa.

Iranin retoriikka on ollut kaikkea muuta kuin rauhaa. Vuonna 2005 ultrakonservatiivi Mahmoud Ahmadinejad astui valtaan. Tällä Iranin presidentillä on useita varsin vaarallisia ideoita. Tämä mies, joka toivoo juutalaisvaltion hävittämistä ja haalii ydinarsenaalia, kannattaa myös vankasti *mahdaviatia*, joka tarkoittaa “uskoa ja toimintaa Mahdin, shiia-uskonlahkonsa messiaanisesta johtajan, uudelleen tulemisen valmistamiseksi” —(*Encyclopedia of Islam*). Uskon mukaisesti hän edistää Mahdin paluuta haastamalla Amerikan sekä Lännen ja voimistamalla Islamin valtaa maailmassa. Hänen poliittiset päätöksensä perustuvat täysin tämän päämäärään saavuttamiseksi.

POHJOISEN KUNINGAS

Tuleeko tämä Iranin johtama koalitio onnistumaan? Ennustiko *Plain Truth* asiasta? Kyllä—se teki VARMOJA Danielin kirjaan 11:40–41 profetiaan perustuvia ennustuksia.

Näissä jakeissa kerrotaan, että Etelän kuningas tulee iskemään, englantilaisen käännöksen mukaan sysäämään valtatekijää nimeltä “Pohjan kuningas”. Tätä seuraa tämän pohjoisen valtatekijän murskaava vastahyökkäys, joka kumoo monta Lähi-idän valtiota jalkoihinsa, mukaan lukien “Ihanan maan”—Israelin ja Jerusalemin. Tämä profetia osoittaa, että Pohjan kuninkaan valta on massiivinen, paljon suurempi kuin islamilaisen mahdin.

Kuka on Pohjan kuningas?

Palataan vuoteen 1955, jolloin kommunismi levitti lonkareitaan Lähi-idässä. H. Armstrong kirjoitti asiasta: “Danielin kirjan 11 luku osoittaa ... että Jerusalemin tullaan lopulta valtaamaan VOIMALLISEN FASISMIN ELPYMISEN MYÖTÄ EUROOPASSA—EI kommunistien hyökkäyksellä Palestiinaan!” (*Plain Truth* marras-joulukuu 1955): Taas kerran, kun maailma kohdisti katseensa kommunismin leviämisen uhkaan, H. Armstrong puolestaan tiesi, että katse tuli kohdistaa

aivan muualle. Hän jatkoi: “Fasismi elpyy ja saa kirkon ja valtion yhdistymään—Euroopan Yhdysvalloiksi—joka yrittää asettaa palatsinsa ja pääkaupunkinsa sinne...”

Plain Truth varoitti Euroopasta—erityisesti *Euroopan toimista Lähi-idässä*, jossa se paljastuisi ensimmäisen kerran brutaaliksi imperialistiseksi voimaksi! SAKSAN JOHTAMASTA EUROOPASTA TULEE POHJAN KUNINGAS.

Vuoden 1955 jälkeen tämä vielä tulevaisuudessa häämöttävä konflikti nousi pikkuhiljaa esille ÖLJYN myötä. *Trumpet* tukee edelleen seuraavaa helmikuun 1966 *Plain*

”JERUSALEM TULLAAN LOPULTA VALTAAMAAN VOIMALLISEN FASISMIN ELPYMISEN MYÖTÄ EUROOPASSA – EI KOMMUNISTIHYÖKKÄYKSELLÄ PALESTIINAAN!”

PLAIN TRUTH, LOKA/MARRASKUU 1955

Truth -lehden väittämä: “Ennen kuin jatkuvasti kasvava Lähi-idän kriisi on ohi, kaikki maapallon suurimmat kansat joutuvat siitä osallisiksi [tässä puhutaan Harmageddonin taistelusta, Sakarjan kirja 14:1-2; Ilmestyskirja 16:16]. Miksi kaikki maat kokoontuvat tähän paikkaan? Yhdestä tietystä syystä: ÖLJYN vuoksi. Länsi-Euroopan talous on absoluuttisesti öljyreserveistä riippuvainen, myös Japanin. Öljyvarojen keskeytyminen—kuten täysimääräisen arabi-israelilaisen sodan kautta—voisi saattaa kansat liikkeelle”.

Vuoden 2014 lopussa 40 prosenttia EU:n raakaöljystä tuotiin OPEC-maista, jotka ovat pääasiallisesti Lähi-idän maita. Nämä maat saattaisivat koettaa “sysätä” Eurooppaa katkaisemalla sille elintärkeän öljylähteen. Tällainen töytäisi Euroopan varmasti vastaamaan pikaisesti. Heinäkuussa 1971 *Plain Truth* käsitteli tätä mahdollisuutta raportoimalla, että öljyrikkaan alueen epävakaisuus “kutsuisi Eurooppaa entistä suurempaan rooliin Lähi-idässä, myös rauhanomaisesti arabi-israelilaista selkkausta selvittämään ... Eurooppa, erityisesti sen yhteismarkkina-alue, tulee varmasti osallistumaan entistä näkyvämmiin alueella”.

Tänä päivänä Euroopan vaikutus alueen asioihin kattaa toiminnat rauhanprosessista joukkojen lähettämiseen. Saksan merivoimille annettiin loppuvuonna 2006 Yhdistyneiden kansakuntien meriosion rauhanturvausoperaation käskyvalta Libanonissa. Turvallisuusneuvosto käski sen turvata Libanonin ranta-alueita. Muut Euroopan valtiot ottavat osaa monikansallisiin tehtäviin pyrkien toimimaan iskunvaimentajana Israelin ja eteläisen Libanonin välillä. Saksan sotilaat toimivat Naton tehtävissä Irakissa sekä Afganistanissa. Saksa on esiintynyt tärkeänä takaajana myös neuvotellessaan Israelin puolesta Hizbollahin ja Hamasin pankkivangiksi ottamien sotilaiden vapauttamiseksi. Tammikuussa 2004 Saksa toimitti yli 400 arabi-vangin luovuttamisen israelilaisen liikemiehen ja kolmen

sotilaan ruumiiden vapauttamiseksi. Saksa auttoi myös sovitteluissa, jotka varmistivat israelilaissotilaan Gilad Shalitin vapauttamisen lokakuussa 2011 yli 1000 palestiinalaisterroristin vastineeksi. Saksa ja Israel ovat järjestäneet lukuisia hallintoneuvotteluja ja sopivat jatkavansa niitä. Israel pitää Saksaa yhtenä sen läheisimmistä ja tärkeimmistä liittolaisista. Eurooppa–erityisesti Saksa–esiintyy halukkaasti Lähi-idän “rauhanturvaajana” ja on ominut monilla tavoilla Yhdysvaltojen roolin läntisenä sovittelijana.

Israelilainen professori Naomi Chazan lausui Israel-Palestiinan konfliktista: “Yhdysvallat on epäilemättä muinoin esittänyt ja esittää edelleen johtavaa roolia päätöksentekoprosessin tahtia ja konfliktien resoluutiota säätelevänä tekijänä. Se ei ole kuitenkaan ainoa tekijä. *Eurooppa, joka on monien vuosien ajan ollut tyytyväinen antamaan Washingtonin toimia etualalla, on nyt korottanut lisääntyvässä määrin äänensä niin poliittisesti (kuin talouden ja turvallisuuspolitiikan)tekijänä*” (*Jerusalem Post*, 24. joulukuuta 2009).

H. Armstrong profetoi juuri näin.

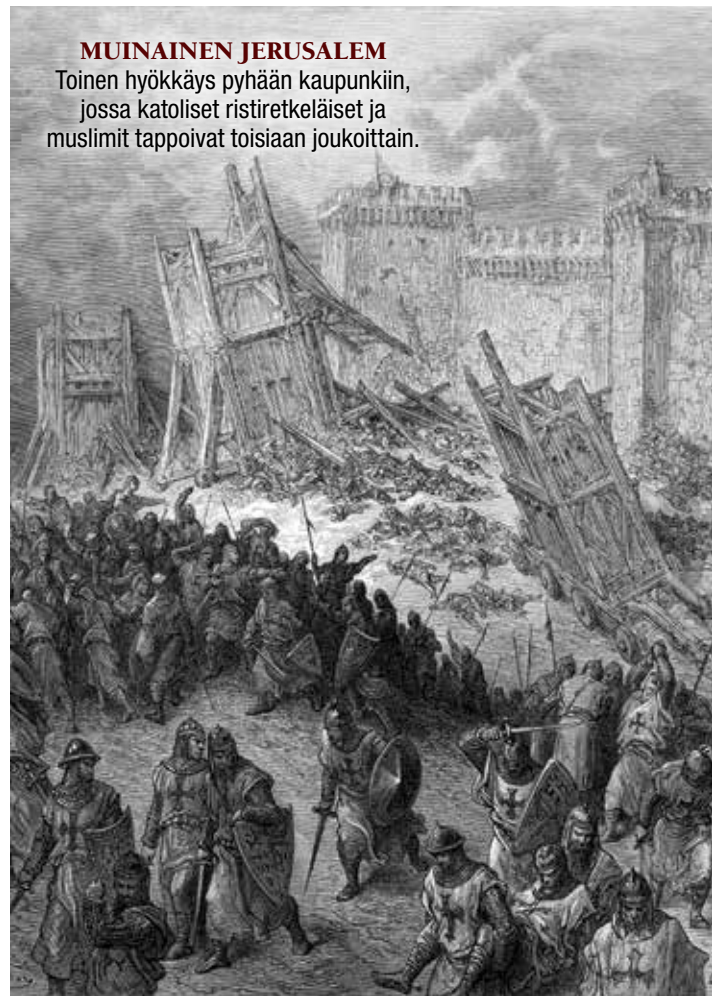
Yksi EU:n ensimmäisistä toimista Lissabonin sopimuksen astuttua voimaan 1. joulukuuta 2009 oli tuottaa lausunto, jonka mukaan Jerusalem tulisi jakaa kahtia. Euroopan johtajat sanoivat, että Jerusalem tulisi jakaa Israelin ja uuden Palestiinan valtion kesken, jonka pääkaupungiksi tulisi Itä-Jerusalem. Samassa kuussa terroristiryhmä Hamas väitti pitäneensä salaisia neuvotteluja korkea-arvoisten EU-virkamiesten kanssa. Näin EU rikkoi vuoden 2006 lupauksensa, ettei se lähtisi neuvottelemaan Hamasin kanssa.

Siitä huolimatta että Eurooppa kallistuu arabien suuntaan, myös Israel näyttää luottavan varsin halukkaasti sen apuun alueen rauhan turvaajana. Presidentti Barack Obaman virkakaudella Yhdysvallat hylkää Israelin ja saa juutalaisvaltion tukeutumaan entistä enemmän Eurooppaan. Raamatun profetia kertoo, että Israel kutsuu Lähi-idän rauhaneuvotteluissa lopulta Eurooppaa avukseen, kun kaikki keinot ovat epäonnistuneet. Tämä on kaikkein pahin sen koskaan aikaisemmin tekemä päätös. Voit lukea aiheesta lisää ilmaisikirjastamme *Jerusalem profetioissa*.

JERUSALEM: KATOLINEN PÄÄKAUPUNKI

Eurooppa on kiinnostunut öljyn lisäksi tiiviisti myös toisesta tärkeästä syystä Lähi-idän, varsinkin juutalaisvaltion asioista. Oletit aivan oikein, Herbert Armstrong ja *Plain Truth* käsittelevät jo myös tätä asiaa.

H. Armstrong selitti profetioiden, varsinkin “hävityksen kauhistusta” käsittelevien avulla (lue molemmat Matteuksen evankeliumi 24:15 ja Luukkaan evankeliumi 21:20), että Etelän ja Pohjan kuninkaiden väliselle lopulliselle selkkaukselle löytyi toinen todennäköinen syy. Toukokuun 1963 *Plain Truth* raportoi asiasta seuraavasti: “Roomalaiskatolinen kirkko astui tässä välissä kuvaan. Kysymys Lähi-idän rauhasta nousi esille toisen Vatikaanineuvoston ensimmäisten istuntojen aikana. Alustava ehdotus oli *paavin hallintovalan alaisen Jerusalemin valtakunnan* uudelleen perustaminen”.

MUINAINEN JERUSALEM

Toinen hyökkäys pyhään kaupunkiin, jossa katoliset ristiretkeläiset ja muslimit tappoivat toisiaan joukoittain.

“Ristiretkeläiset perustivat keskiajalla Jerusalemin katolisen valtakunnan Palestiinaan. Sen tarkoituksena oli Palestiinan takaisinvaltaaminen “väärauskaisilta” muhammedilaisilta. Ehdotuksen mukaan–se perustettaisiin nyt Lähi-idän rauhan takaamiseksi”.

H. Armstrong uskoi, että Eurooppa osoittaisi katolisen kirkon vaikutuksesta aina suurempaa kiinnostusta JERUSALEMIA kohtaan. G. Flurry käsitteli myös aiheita. Hän kirjoitti marraskuun 1996 *Trumpetissa*: “Saksa ei kykene auttamaan juutalaisia, mutta saksalaiset puuttuvat silti Jerusalemin asioihin. Katolinen kirkko yhdistää ja ohjaa Euroopan unionia, Pohjan kuningasta–Saksan ollessa sen todellinen voimatekijä. Katolinen kirkko on sekin kiinnostunut Jerusalemissa”.

“Kristinuskon, juutalaisuus sekä muslimiuskonto ovat intensiivisesti kiinnostuneita Jerusalemissa. Kaupunki on arabeille toiseksi pyhin paikka... Juutalaisille se on kaikkein pyhin kaupunki ja kristityt pitävät sitä joko kaikkein tai toiseksi pyhimpänä kaupunkinaan. Loppujen lopulta se on katastrofin kaikille kolmelle uskonnolle...”

“Moni nykypäivän johtaja on ehdottanut, että Jerusalemissa tehtäisiin kansainvälinen kaupunki. ... Kutsuvatko juutalaiset kohta rauhanturvajoukot paikalle? ... Koskeeko [Danielin kirjan 11:40 ‘sysäys’] Jerusalemiä? Se

NYKYINEN JERUSALEM
Itkumuuri ja Kalliomoskeija keskellä
kaupunkia, jonka historia sekä
tulevaisuus ovat veren tahraamia.

koskee varmaan ainakin öljyä. SELKKAUS TULEE VARMASTI KOSKEMAAN JERUSALEMIA.”

Jerusalem on kalvavan Israel-Palestiina -konfliktin takia jatkuvasti uutisotsikoissa.

Kesäkuussa 2014, heti kun paavi Franciscus oli palannut Pyhän maan vierailulta, Israelin presidentti Shimon Peres ja palestiinalaishallinnon presidentti Mahmud Abbas tapasivat paavin kodissa Vatikanissa. Mikä oli tapaamisen aihe? Miten saada aikaan “rauha Jerusalemissa”? Vatikaani isännöi ensimmäistä kertaa kahden johtajan, konfliktiosa-puolen rukous tapaamisen. Lähi-idän rauhanprosessiin osaa ottaminen oli uskonnolliselta johtajalta merkittävä poliittinen siirto. *Washington Post* kirjoitti: “Paavi sanoi, että hänen vierailunsa [Israeliin] olisi ehdottomasti uskonnollinen”, mutta se ei pitänyt paikkansa” (toukokuu 26).

Todellisuudessa puolueettomalta vaikuttava Vatikaani ei ole politiikassa kummajainen. Vaikka monet ihmiset pitävät sitä puhtaasti uskonnollisena elimenä, se on itse asiassa itsenäisen suvereniteetin omaava *valtio*, jolla on diplomaattinen immuniteetti, suurlähettiläitä, keskuspankki, pääomaa ja keskitetty hallitus. Se omaa myös vahvan poliittisen intressin Jerusalemiä kohtaan.

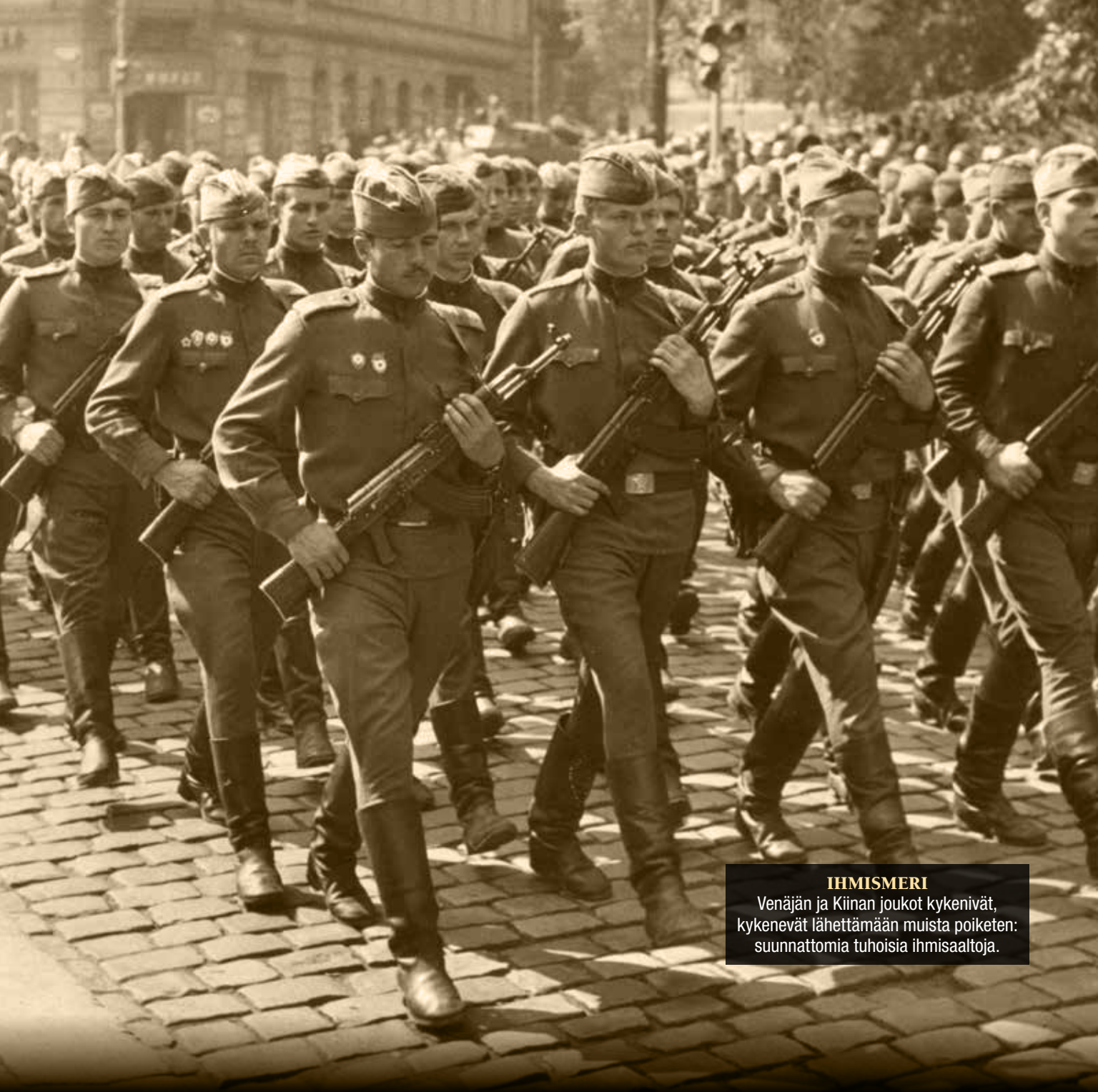
Voimme odottaa roomalaiskatolisen kirkon jatkavan osallistumista Lähi-idän asioihin. Historia osoittaa

kuitenkin, että tällä kertaa juutalaisilla on runsaasti syitä epäillä paavin etenemistä Ensiksi, jokainen paavin edistämä rauhanprosessin osa on ollut katastrofi juutalaisvaltiolle. Jokainen Israelin neuvottelu ja sopimus palestiinalaisten kanssa on merkinnyt maa-alueen menettämistä, ja johtanut väkivallan lisääntymiseen ja terrorismiin.

H. Armstrong sekä G. Flurry ovat molemmat ennustaneet ja kehottaneet TARKKAILEMAAN EUROOPPAA JA TOTEAMAAN, KUINKA KATOLINEN KIRKKO KIINNOSTUU TILANTEESTA.

Tulevaisuuden Lähi-idän tapahtumat ovat ennustettavissa. Ihmiset, jotka eivät ymmärrä tapahtumia *etukäteen, saavat ällistyä ja kauhistua tilanteen räjähtäessä* tulopallon lailla ja levitessä koko maailmaan! YKSIKÄÄN MAAPALLON ASUKAS EI VOI VÄLTÄÄ KYTEVÄÄ TILANNETTA ENÄÄ KOVIN KAUNAN.

Näet Raamatun tuhansia vuosia profetoimat tapahtumat parhaillaan niiden sikiövaiheessa, ennen niiden dramaattista toteutumista! *Plain Truth* ja *Trumpet* ovat viestittäneet seitsemänkymmenen vuoden ajan, kuinka absoluuttisen ajankohtaisia nämä profetiat ovat. Ovatko jo toteutuneet profetiat vakuuttaneet sinuun tarpeeksi? *Suhtaudutko tuleviin tapahtumiin vakavasti?* Kuinka paljon lisää haluat nähdä, ennen kuin USKOT–ja TOIMIT–Jumalan selvän profeettallisen näyn pohjalta?

IHMISMERI

Venäjän ja Kiinan joukot kykenivät, kykenevät lähettämään muista poiketen: suunnattomia tuhoisia ihmisaaltoja.

OSA NELJÄ AASIA

Idän kuninkaat

Lisää *Plain Truth* ennustuksia marssii nyt kohti täyttymystä: Venäjä liittyy kohta Itä-Aasian valtoihin ja muodostaa ennennäkemättömän suuren supervallan.

Kun tarkastelemme Aasian valtioita aikana, jona Herbert W. Armstrong lausui niistä geopolittisia ennustuksia–1930-luvulta 1980-luvulle– merkittävien ennustusten arvo on kieltämätön.

Tarkastellaan ensiksi Venäjää. Moskovan johtama Neuvostoliitto vaikutti olevan ensisijainen uhka läntiselle maailmalle. Se laajensi vuosittain valta-alueitaan Belgian kokoisella maa-alalla! Kun ihmiset kituivat rautaesiripun takana kommunistityrannian alla, neuvostoliittolaiset ja amerikkalaiset kehittivät suuren luokan avaruusohjelmia ja valmistivat ydinohjuksia ja sivilisaatioiden tuhomiksi. Maailman ihmiset seurasivat yli neljäkymmenen vuoden ajan kylmän sodan umpikujaa; asevarustelukilpa mahdollisti ydintalven ja ”globaalituhon” käsitteet.

Katsotaan seuraavaksi Kiinaa. Puheenjohtaja Maon alaiset heikot, takapajuiset kiinalaiset kiinnittivät katseensa kotimaan mullistuksiin, eivätkä olleet varteenotettava uhka maailmanvalloille.

Venäjän ja Kiinan vuorovaikutus oli suurimmaksi osaksi kiistoja, sotia ja imperialistia valloituksia täynnä, mutta myös osittaisina yhteistyön kausina maat kilpailivat siitä, kumpi saavuttaisi ”yhden, aidon kommunismin”.

”ITÄ-EUROOPAN KOMMUNISTISORTO KUKISTUU... OLEMME OSOITTANEET JO VUOSIEN AJAN ENNENAICAISESTI, MITEN VENÄJÄN KOVAONNISEN IMPERIUMIN TULEE KÄYMÄÄN ITÄ-EUOOPASSA.”

PLAIN TRUTH, MARRASKUU 1956

Moskovan ja Pekingin väliset jännitteet huipentuivat vuonna 1964, ja suhde katkaistiin kokonaan. Kiinalainen johtajat vaativat ”Neuvostoliiton revisionismin” kumoamista.

Tämän kaltaisen idän yleistilan aikana useimmat analyytikot sanoivat, että länsimaiden pitäisi pelätä ensisijaisesti Neuvostoliittoa, ettei Kiina ollut varsinainen uhkatekijä. Moskovan ja Pekingin välinen katkera vihamielisyys jatkui vuosikymmenien, jopa vuosisatojen ajan.

H. Armstrongin ennusteet eivät perustuneet näkyvään maailmantilanteeseen vaan varmaan

Raamatun profetian sanaan, ja olivat ristiriidassa vallitsevien analyytikoiden näkemyksien kanssa!

'ÄLÄ PELKÄÄ NEUVOSTOLIITTOA'

Vain yksi ainoa ääni kuulutti aikakauden uutiskakofonian keskellä: "Venäjä ei hyökkää Amerikan kimppuun!"

Herbert W. Armstrong julisti vuosia ennen Neuvostoliiton hajoamista kerta toisensa jälkeen—ettei Neuvostoliitto ei ollut se valta, jota Yhdysvaltojen tuli pelätä. Hänen ennustuksensa mukainen seuraamisen arvoinen valta oli 10 valtiosta koostuva "Euroopan yhdysvallat", joka nousisi johtavan asemaan maailmalla. Hän sanoi, että Venäjä tulisi kyllä uhkaamaan maailmaa—muttei useimpien länsimaalaisten kuvittelemalla tavalla.

Kovin moni ei kuunnellut H. Armstrongin ennustuksia. Monet pilkkasivat seuraavanlaisia, joulukuun 1956 *Plain Truth* -lehden kaltaisia lausumia: "Kerroimme, ettei Venäjä voittaisi meitä—Venäjä ei tule hallitsemaan Eurooppaa... vaan sitä hallitsemaan tulee 10 Euroopan fasistimaata, maailman kolmas MAHTI, joka nousee valloittamaan luoteisen Euroopan sekä Amerikan demokratiat!"

Muista, että edellinen lausuma painettiin kylmän sodan huippuhetkillä!

Jopa vuoden 1961 Berliinin kriisin ja vuoden 1962 Kuuban ohjuskriisin aikoina—kun useat amerikkalaiset kirjaimellisesti menettivät yönensä Venäjän uhatessa—*Plain Truth* julisti kategorisesti, ettei Yhdysvaltojen tule pelätä Neuvostoliittoa. "Venäläiset perääntyvät mieluummin kuin alkavat sodan Amerikan kanssa, antavat periksi asiassa kuin asiassa", lokakuun 1962 lehden mukaan.

Tätä vähäpätöiseksi mielipiteeksi väittäminen on yhtä lattea vähättely kuin lausuma "Kiinassa asuu paljon ihmisiä".

H. Armstrong julisti jatkuvasti, että Neuvostoliitto ei ryhtyisi sotaan Amerikan kanssa kuolemaansa saakka 16. tammikuuta vuonna 1986. Moni ei kuitenkaan uskonut häntä. Neuvostoliitto hajosi, rautaesirippu ruostui ja mureni vain muutama vuosi hänen

MOSKOVAN PEKINGIN JA MUIDEN YHTEISTYÖ

H. Armstrongin julisti rohkeasti–Kiinan kehityksen puutteellisuudesta ja Moskovan ja Pekingin väkisestä vihamielisyydestä huolimatta–että Pekingistä tulisi voimatekijä, joka tukisi Venäjää. Hänen ennustuksensa mukaan myös muut Aasian valtiot, mahdollisesti Japani ja Intia, liittyisivät tukemaan valtioliittoa.

H. Armstrong ennusti, että Neuvostoliiton romahdettua jättiläismäinen Aasian supervalta, Venäjä ja Kiina sen ruorissa, nousisi vaikuttamaan dramaattisesti historian kulkuun. Tämä voimablokki–kolmasosan maan väkiluvusta sisältävä ihmiskonglomeraatti–ryhtyisi ekonomiseen ja sotilaalliseen yhteistyöhön, ja muodostaisi lopulta jättiläismäisen Aasian supervallan, suuremman kuin mitä maailma on koskaan nähnyt. Hän kertoi myös, että sillä tulisi esittämään elintärkeää roolia myrskyisissä ihmiskunnan 6,000 vuotisen itsehallintokauden päättävissä tapahtumissa!

H. Armstrong näki näiden kahden supermahdin nousun jo ennen toisen maailmansodan puhkeamista. Hän julisti kesä/heinäkuun 1934 *Plain Truth* -lehdessä seuraavasti: “Raamatussa profetoidaan, että viimeisinä päivinä nousee kaksi suurta sotavoimaa–joista yksi on entisellä Rooman valtakunnan alueella oleva 10 valtion liittoutuma, uudelleen heräävä Rooman valtakunta

kuolemansa jälkeen. Yhtäkkiä ns. “paha valtakunta” päästi otteensa Itä-Euroopasta ja Amerikan kokema kommunismin uhka heikkeni. Kylmä sota oli ohi, ja yhdistynyt Saksa ilmestyi–aivan H. Armstrongin ilmoitusten mukaisesti!

ja joista toinen puolestaan on ... Venäjä liittolaisineen ... mahdollisesti Kiina tai Japani.”

Joulukuun 1959 *Plain Truth* ennakoi, että venäjä ja Kiina asettaisivat erimielisyytensä sivuun ja muodostaisivat valtioliiton: “Venäjän ohjelmassa ei ole ensi aluksi

Euroopan valloittaminen eikä Yhdysvaltojen kimppuun hyökkääminen. Johtajiemme tiedossa pitäisi olla kommunistipäämäärä, joka kutsuu kaappaamaan ensiksi Aasian. Lenin kirjoitti, että tie Pariisiin, Lontooseen ja New Yorkiin kulkee [Pekingin] sekä Delhin kautta... Osa kommunistien suunnitelmasta [on] asettaa Intia ja Pakistan Venäjän ja Kiinan väliseen ruuvipuristimeen... kommunistinen Kiina tiukkaa, että sillä on laillinen oikeus Tiibetiin sekä [myös] useisiin Intian ja Kaakkois-Aasian osiin... Niiden satoja vuosisatoja vanha jatkuva unelma koskee koko maailman valloittamista! ... *Kiina kuitenkin tietää, että se voi saavuttaa unelmansa nykyisessä teollistuneessa yhteiskunnassa ainoastaan Venäjän liittolaisena...* Kiina on nyt valmis ahmimaan lopun Aasian Venäjän salaisella sotilaallisella tuella...”

Plain Truth-lehden joulukuun 1962 julkaisu kertoi, mihin Raamatun kirjoituksiin H. Armstrongin profetiat Aasiasta perustuivat: “Uutisankkurit käyttävät tulevasta katastrofimaaisesta aselaskauksesta–kamppailusta

MITKÄ AASIAN VALTIOT HANKKIVAT YDINASEITA JA MISSÄ JÄRJESTYKSESSÄ?

Intia ja Pakistan liittyivät maailman ydinaseistettujen maiden kerhoon vuosina 1974 ja 1998. Analytiikot ovat lähes yksimielisiä, että Intian ydinaseet olivat reaktio Kiinan ydinaseille, ja että Pakistanin olivat puolestaan reaktio Intian ydinaseille.

H. Armstrong ennusti heinäkuussa 1966 tarkan tapahtumaketjun *ennen Intian ja Pakistanin ydinaseohjelmia*. Hän kirjoitti: “Intia tietää, että kommunistisen Kiinan valtaiset joukot ovat ryhtymässä sen rajalle. Intia tietää, että kommunistisella Kiinalla on atomipommi ja mahdollisesti myös vetypommi. Tämä tarkoittaa kiireellistä kansallisen turvallisuuden tukemista. *Intia tarvitsee pommin!* Tietysti puhtaasti kommunistista Kiinaa vastaan puolustautumista varten. Mutta entä Pakistan... hindujen ja muslimien väkivaltaisen vihan seurauksena syntynyt kansakunta. *Jos Intia rakentaa pommeja, pakistanilaiset kääntyvät epätoivossaan suurvaltojen puoleen–jotka joutuvat hankkimaan ydinaseita!*” (painotus lisätty).

H. Armstrong kuoli ennen kuin hän näki tämän ja monen muiden ennustuksensa toteutumisen. Aika näytti, että hän oli oikeassa!

maailmanvaltiudesta–aika ajoin Ilmestyskirjan jakeesta 16:16 löytyvää raamatullista ilmausta *Harmageddon*. He eivät mainitse kuitenkaan Ilmestyskirjan jakeen 16:12 silmäänpistävää profeetallista kuvausta ‘Harmageddonista’. Jae kertoo, että ‘että tie valmistuisi auringon noususta tuleville kuninkaille’ (englanniksi idän kuninkaille!)”

Keitä ovat nämä “Idän kuninkaat”? On kriittistä pystyä identifioimaan heidät, jotta voimme tietää, miten nykyvaltiot sopivat Raamatun profetioihin. Raamatusti–pääasiassa 1 Mooseksen kirja, Jeremian kirja, Hesekieli kirja sekä Ilmestyskirja–nimittävät nämä johtavat valtiot: *Meshek, Tuubal, Goog ja Maagog*.

H. Armstrong osoitti, että “profetioitten tutkijat ovat yhtä mieltä siitä, että ‘Goog’ ‘Maagogin’ maassa tarkoittaa Baltiasta Tyynellemerelle ulottuvia laajoja pohjoisia Euraasian maa-alueita. “Meshek” on Moskova, “Tuubal” on Tobolsk. Raamatun marginaalista löytyy maininta ‘Roshin prinssi’, joka on Venäjä” (*Plain Truth*, huhtikuu 1981).

Keski-Aasiaan työntymisen lisäksi Kiina yrittää tulevaisuudessa vetää osan saarinaapureistaan syliinsä. Läntisten johtajien tapana on ollut yrittää lepyttää Kiinaa rauhanneuvottelujen avulla–useimmiten täysin turhaan. Poliittisesti ei-korrekti 1960-luvun *Plain Truth* ei säästänyt sanoja asiasta kirjoittaessaan.

“Aasialaisihmisten mielenlaatu eroaa täysin länsimalaisesta mielenlaadusta. Se ei järkeile samaan tapaan. Koetamme uskotella itsellemme, että dollarimme, kaupavaltuuskuntamme, sotaneuvonantajamme ja asetavara-lähetyksemme, sairaalalaivamme, lähetystömme sekä ruokaerämme pidättävät kommunismin hyökyaallon etenemistä itäisiin maihin–mutta *me epäonnistumme!* Yksinkertaiset kansat *arvostavat voimaa, eivät puhetta*. He tuntevat lähempää sukulaisuutta Aasian pallonpuoliskon ihmisiin kuin kaukaisiin ‘jenkkeihin’, joidenka kieli, uskonto ja tavat eroavat totaalisesti heidän omistaan” (marraskuu 1961).

ITÄ-EUROOPPA IRTAUTUU

Yksi H. Armstrongin mainitsemista merkittävistä tapahtumista, joka mahdollistaisi tämän Aasian blokin muodostumisen, oli Itä-Euroopan irtautuminen Neuvostoliiton otteesta–*tämä tapahtui vuodesta 1989*.

AASIAN KUNINKAAT

Venäjän voimamies
Vladimir Putin ja Kiinan
presidentti Xi Jinping.

H. Armstrongin *Good News* -lehti kirjoitti jo huhtikuussa 1952, kun Länsi-Saksa lähti nostamaan itseään pystyyn toisen maailmansodan tuhkakki pommittamisen jäljiltä, seuraavasti: “Venäjä saattaa luovuttaa Itä-Saksan takaisin saksalaisille, lisäksi se pakotetaan luovuttamaan Unkari, Tšekkoslovakia sekä osat Itävaltaa, jotta 10 valtion unioni tulee valmiiksi”.

Huomaa, mitä H. Armstrong kirjoitti kirjasessaan, joka julkaistiin ensimmäistä kertaa vuonna 1955–yli 45 vuotta ennen itäisen Euroopan eroamista Neuvostoliitosta: “Osa rautaesiripun takaisista Balkanin kansoista irtautuu. Venäjä on jo menettänyt nähtävästi Titon Jugoslavian. Venäjä tulee todennäköisesti menettämään useamman Itä-Euroopan satelliittimaistaan”.

Moni ei uskonut aikanaan edellistä lausumaa, eikä myös seuraavan vuoden *Plain Truth* -lehden raporttia todeksi: “Itä-Euroopan kommunistisorto kukistuu. ... Olemme osoittaneet jo vuosien ajan ennenaikaisesti, miten Venäjän kovaonnisen imperiumin tulee käymään Itä-Euroopassa. Nämä profetiat ovat löytyneet Raamatus-tasi 1900 vuoden ajan, mutta maailma ja sen kirkot eivät ole halunneet uskoa niitä” (joulukuu 1956).

H. Armstrong kirjoitti tammikuussa 1957 seuraavasti:

“Osa näistä kansoista tulee irtautumaan psykologisesti oikealla momentilla Moskovasta.

Maissa roomalaiskatolisille on alettu sallimaan vapauksia”.

Tämä “oikea psykologinen momentti” ei saapunut yhtä varhain kuin mitä H. Armstrong odotti, mutta saapui lopulta voimallisesti Berliinin muurin murtuessa vuonna 1989!

Venäläiset uskoivat koko kylmän sodan ajan, että länsi-erityisesti Saksa–keinottelisi kaikin mahdollisin keinoin Itä-Euroopan satelliittimaat Venäjän vaikutuspiirin ulkopuolelle. Voimme nyt todeta, että monet Itä-Euroopan valtiot onnistuivat pakenemaan Venäjän otteesta! Näihin maihin kuuluvat mm. Tšekin tasavalta, entinen Itä-Saksa, Estonia, Unkari, Latvia, Liettua, Puola, Romania sekä entiseen Jugoslaviaan kuuluvat valtiot. Näistä jokainen kuuluu jo Euroopan unioniin tai on sen alaisuudessa.

H. Armstrongin kylmän sodan ajan aikaiset käsitykset olivat oikeita!

Miksi näiden itäisten Euroopan valtioiden menetys on merkittävä asia? Menetys heikentää huomattavasti Venäjän länsirajan puolustuskykyä. Venäjä, joka on kärsinyt kolme kertaa kahden vuosisadan aikana Euroopan

tunkeutumisen alueelleen Puolan kautta tietää, että se tarvitsee voimakkaan puskurin Saksaa vastaan. Länsipuskurin puuttuessa Vladimir Putinin Venäjä on pyrkinyt rakentamaan raivokkaasti Venäjän voimaa. Helmikuun 2014 Ukrainan Krimin liittäminen kuului kampanjaan. Putin pyrkii luomaan puskurin Ukrainan tasangolle ja voimistaa vaikutusvaltaansa Kaspianmeren alueella. Venäjä on käyttänyt Euroopan riippuvaisuutta Venäjän öljystä voimakkaasti hyväkseen. Sen toiveiden täyttymys olisi entisten Neuvostoliiton kansainliiton valtioiden (Armenia, Azerbaidžan, Georgia, Kazakstan, Kyrgyzstan, Moldova, Tadžikistan, Turkmenistan, Ukraina ja Uzbekistan) takaisin Kremlin katraaseen liittyminen. Putin on jo saavuttanut osassa valtioissa, kuten Georgiassa, Ukrainassa ja Moldovassa, tosiasiallisen avainalueiden kontrolliaseman. Osassa, mm. Valko-Venäjällä, Kazakstanissa ja Kirgisiassa hän on käytännössä, vaikka ei paperilla varsinainen valtiias.

Tämä ei kuitenkaan ole tarpeeksi Venäjän turvallisuudelle. Venäjä vastaa EU:n ja Naton laajentumispyrkimykseen astumalla kohti Intiaa, Japania ja kaikkein eniten Kiinaa.

AASIAN NYKYISET MAHDIT

Vuonna 1989, kolme vuotta H. Armstrongin kuolemasta, Neuvostoliiton presidentti Mihail Gorbatšov teki uraa uurtavan matkan Kiinaan, mikä voimisti maiden siteitä ja antoi uuden sysäyksen vuosisatoja kestäneiden maiden kiistanalaisten tulitaukolinjojen sopimiseksi. Moskova ja Peking allekirjoittivat kahdessa vuodessa virallisen rajasopimuksen. Lisäksi Kiina osti vuosina 1991–1997 6 miljardin dollarin arvosta aseita Venäjältä.

Huhtikuussa 1997 Kiina, Venäjä, Tadžikistan, Kazakstan ja Kirgisia allekirjoittivat turva-asiakirjan koskien 7560 km pituista entisen Neuvostoliiton ja Kiinan välistä rajaa. Saman vuoden marraskuussa Kiinan ja Venäjän presidentit päättivät vuoden 1991 sopimuksen soveltamiseroavuuksista. Sopimus näytti vahvistavan, että kaksi entistä pitkäaikaista kilpakumppania astuivat uuden yhteistyön aikakaudelle.

Elokuussa 2003 venäläisten ja kiinalaisten sotilaallinen yhteistyö harppasi suuren askeleen, kun maat ottivat osaa yhteisiin terrorisminvastaisiin sotaharjoituksiin Shanghain yhteistyöjärjestön (SCO) puitteissa. Sen jälkeen maat ovat järjestäneet useita yhteisiä sotilaallisia, merivoimien ja terrorisminvastaisia harjoituksia, joihin on osallistunut usein myös muilta joukkoja SCO-jäsenmaista, mm. Kazakstanista, Kirgisiasta ja Tadžikistanista. Monien mielestä harjoitukset ovat osoitus syntyvästä sotilasliittoumasta, joka voi lopulta nousta Naton kilpakumppaniksi.

Ensimmäinen nousevan Aasian suurvallan sotilasisku tapahtui elokuussa 2008, kun Venäjä hyökkäsi entisen neuvostotasavallan Georgian kimppuun. Hyökkäys oli Putinin ensimmäinen sotilaallinen askel elvyttää Venäjän kontrolliasema Keski-Aasiassa.

Putin jatkoi Neuvostoliiton elpymistä ja perustamalla 1. tammikuuta 2010 Kazakstanin ja Valko-Venäjän kanssa

Euraasian talousyhteisön. Moskova on sittemmin pyrkinyt tuomaan myös muut entisen Neuvostoliiton kansat – mm. Ukrainan, Kirgisian ja Tadžikistanin – mukaan yhteisöön. Putin ilmoitti, että hänen tavoitteenaan on laajentaa yhteisö *kaikki entisestä Neuvostoliitosta eronneet valtiot* (kolmea Baltian EU:n jäsenvaltiota lukuun ottamatta).

Kiinan ja Venäjän väliset suhteet ovat kehittyneet yhteisten etujen perusteelta. Samana päivänä kun tuliyhteisö virallistettiin, Venäjä sai valmiiksi öljyputken ja satama-alueen, minkä kautta Moskovasta voi tulla Saudi-Arabiaa suurempi öljynviejä. Keski-Siperiasta Tyynenmeren rannikolle kulkeva putki on portti Venäjän laajoilta öljykentiltä Aasian energianälkäisille talouksille. Venäjän energiainfrastruktuuri on keskittynyt yli vuosisadan ajan pääasiallisesti vientiin Eurooppaan. Nyt kun Kiinan, Korean, Intian ja Japanin valuutat virtaavat Venäjälle, Kreml saattaa tilanteen vaatiessa sulkea Eurooppaa vievät energiaputket.

Putinin mukaan tulliliiton ja putki- ja muiden aloitteiden tarkoituksena oli rakentaa Euroopan ja Aasian ja Tyynenmeren alueiden välinen silta. Tämä ”silta” on hyvä esimerkki Venäjän ulkopolitiikan painopisteen siirtymisestä lännestä itään.

Muutos kävi häkellyttävän selväksi, kun Putin oli hyökännyt Krimiin, ja kun se liitti sen alkuvuonna 2014 alueeseensa. Laittoman maavaltauksen jälkimainingeissa länsivallat haukkuivat Venäjää ja julistivat, että koko maailma piti sen toimia barbaarisena. Mm. Yhdysvaltain presidentti Barack Obama lausui, että maailman kansakunnat olivat ”pitkälti yksimielisiä” siitä, että Putin oli tunkeutunut luvatta Ukrainan alueelle. Hän oli kuitenkin väärässä! Raamatun profetia täyttyi hämmästyttävästi ja todisti H. Armstrongin vuosia aikaisemmin tekemät ennustukset oikeaksi, kun Aasian valtatekijät ilmoittivat selväksi *tukevansa Putinia*. ”Venäjän tukeminen on Kiinan etujen mukaista”, kirjoitti *Global Times*, Kiinan kommunistisen puolueen tiedottaja 5. maaliskuuta 2014. ”Meidän ei pidä tuottaa pettymystä Venäjälle hädän hetkellä.” Korkea virkamies Intiasta antoi seuraavana päivänä vastaavan lausunnon.

H. Armstrong ei olisi koskaan kuvitellut, että kaikki maat ajattelisivat lännen lailla. Lokakuun 1973 Plain Truth kirjoitti: ”Kommunistit eivät ole yhtäkkiä muuttuneet ideologisesti. He eivät ole alkaneet uskoa, ettei heidän järjestelmänsä toimi. Kommunistit eivät ole myöskään luopuneet toivosta johtaa maailma sosialismiin. *He tunnustavat kuitenkin, että tavoitteet voidaan saavuttaa rauhanomaisen rinnakkaiselon kautta.*”

Venäjä on ainutlaatuinen kykenevä ja halukas tarjoamaan turvaton energialähteen Kiinan ja Intian nopeasti kasvavalle teollisuudelle ja taloudelle. Venäjä kykenee toimittamaan tarvittavat öljy-, maakaasu- ja uraanivarat sekä ydinteknologian maapallon kahden väkimmäisen maan miljardeille asukkaille.

Huhtikuussa 2014 Intia ilmoitti suunnitelmasta rakentaa Venäjän kanssa maailman kalleimman, 30 miljardia

dollaria maksavan öljyputken Kiinan levottoman Sinkiang-provinssin halki. Muutaman viikon päästä Venäjä ja Kiina päättivät onnistuneesti 10 vuotta kestäneet neuvottelut 400 miljardin dollarin putki- ja kaasusopimuksesta—mikä oli historian suurin tunnettu liiketoimi.

Sekä Venäjä että Kiina haluavat käyttää hyödykseen Yhdysvaltain heikentyvää tilasta. Kumpikin saa hyödyn tiivistä yhteistyöstä ja ymmärtää, että niiden olemassaolo on riippuvainen hyvistä molemminpuolisista suhteista. Mailla on yhteinen taloudellinen, poliittinen ja sotilaallinen filosofia—ja länsi yhteisenä vihollisena.

Kiinan toimi vuosikymmenien ajan Venäjän vastapainona Aasiassa, mikä hyödytti Yhdysvaltoja geopolitiittisesti. Yhtälö muuttuu, kun Venäjä ja Kiina marssivat kohti sotilasliittoa!

Uutiset Venäjän ja Kiinan sotilaallisesta ja taloudellisesta yhteistyöstä ovat yleistyneet viime vuosina; vain suurimmat tapahtumat herättävät enää huomiota länsimaailmassa. Muistetaan, että H. Armstrong ennusti kehityksestä jo kauan sitten, ilman minkäänlaisia todisteita!

TULEVAISUUS

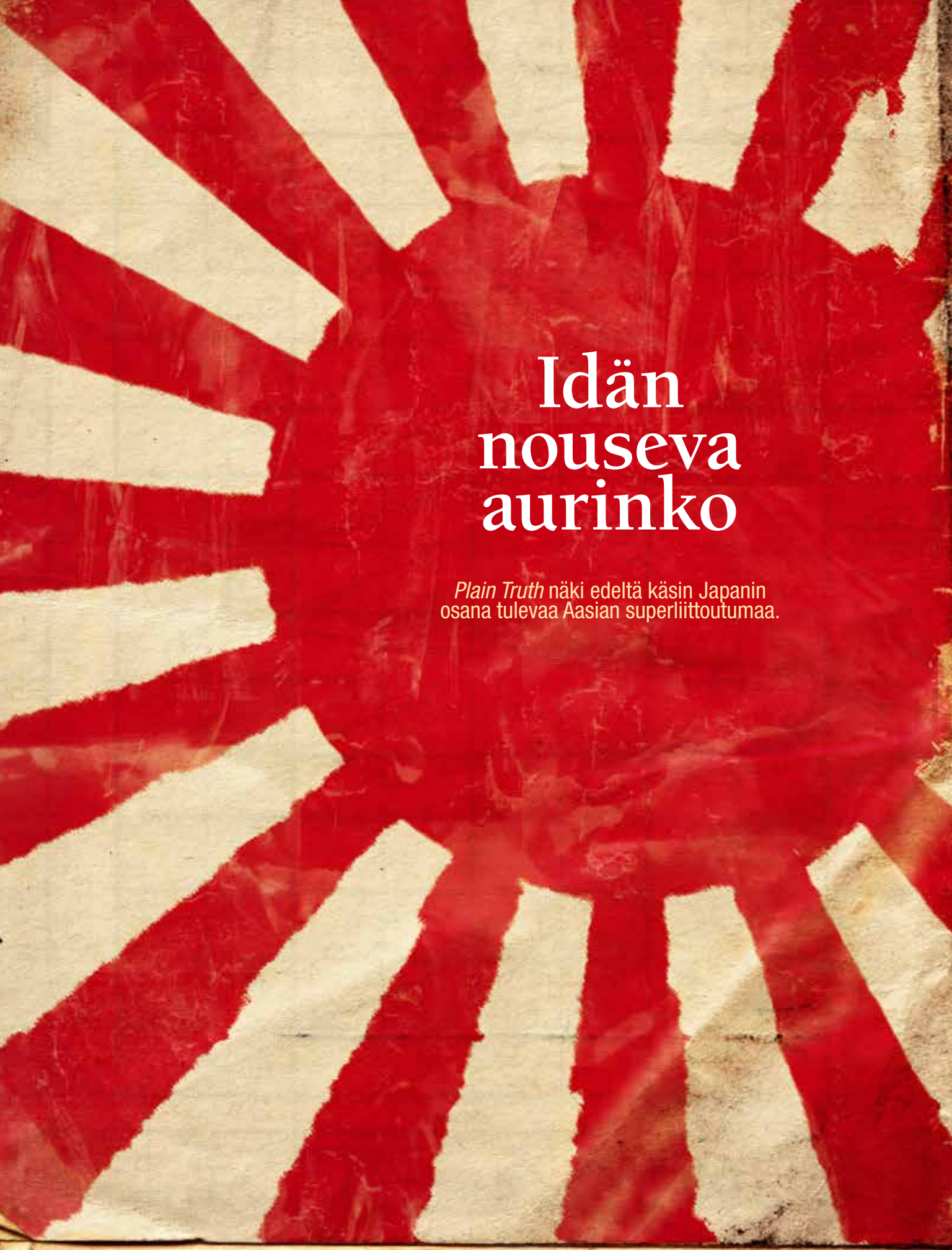
Jumalalla on profetiansa muodostuvan Aasian liittoutuman lopputuloksesta. Näihin profetioihin perustuen Herbert Armstrong ja *Plain Truth* sekä *Trumpet* -lehden toimitus ovat varoittaneet monien vuosien ajan paikkansapitävästi Aasian tulevista tapahtumista. H. Armstrong kuoli vuonna 1986, mutta *Trumpet* ilmoittaa edelleen, että

kolmas maailmansota, ydinsota on edessä! Raamatun profetia tukee voimakkaasti H. Armstrongin oletusta siitä, että ”Idän kuninkaat” solmivat tulevana vuosina entistä syvemmät suhteet—ja esittävät suurta osaa tulevassa, lopullisessa Harmageddonin taistelussa!

Vaikka Amerikka ja Britannia on tuomittu häviöön, vakuutamme yhä edelleen, ettei niiden tarvitse pelätä tuhoa Venäjän eikä Venäjä-Aasia -konglomeraatin käsissä, vaan Saksaa ja heräävää ”pyhää” Rooman valtakuntaa! Osa ihmisistä pilkkaa yhä edelleen—he sanovat tänään, että kylmä sota on mennyt eikä meidän tarvitse pelätä lähitulevaisuuden ”kuumaa” sotaa. Jumalan profetia sanoo, että maailmamme tulee *järkkymään*!

Viestimme ei koostu kuitenkaan pelkästä ”tuomiosta ja tuhosta”. Järkyttävää aikakautta seuraa heti paikalla *hyvä uutinen!* Kaikkein suurin uutinen! Yksikään tärkeä uutislehti ei julista tästä hyvästä uutisesta. Ne eivät usko siihen!

Hyvä uutinen koskee Jumalan valtakunnan evankeliumia. (*Evankeliumi* tarkoittaa ”hyvä uutinen”.) Maailmanlaajuinen työmme, joka tuottaa *Trumpet* -lehteä, kertoo aktiivisesti aikakautemme lopussa odottavasta kriisistä—kriisistä, josta myös kaikkien aikojen suurin uutisankuri, Jeesus Kristus, varoitti Matteuksen evankeliumin 24 luvussa. Julistamme tulevasta kriisistä, jota seuraa uusi, parempi aikakausi, jolloin ihmiset nauttivat kaikkialla rauhasta ja yltäkyläisyydestä Jumalan hallitessa.

Idän nouseva aurinko

Plain Truth näki edeltä käsin Japanin
osana tulevaa Aasian superliittoutumaa.

Venäjän karhu ja kiinalainen lohikäärme ovat pitkään tarkastelleet Amerikan kotkan globaalisen dominanssin heikentymistä. Nyt ne haluavat rakentaa globaalin itäisen valtaryhmittymän Yhdysvaltojen sijalle. Herbert W. Armstrong uskoi, että tämä itäinen valtaryhmittymä voisi muodostua todelliseksi globaaliseksi vaikuttajaksi vain, jos se koostuisi Venäjän ja Kiinan lisäksi myös muista valtioista.

Stratfor-intelligenssitoimiston asiantuntijat ovat samaa mieltä asiasta: “Kiinan ja Venäjän kiinteä liittoutuma voi muuttaa Euraasian tasapainon, muttei vaikuta globaaliin tasapainoon...” (16. huhtikuuta 2001). Jos lisää näihin kahteen vaikuttavaan tekijään Japanin huipputeknologian, sen 128 miljoonaa ihmistä sekä sen laivastomahdin, käsissämme on yhtäkkiä maailmantasapainon heilauttamaan kykenevä voimatekijä.

Japani soti ennen ja toisen maailmansodan aikana ennenäkemättömän julmasti Kiinaa vastaan Tokio ei astunut esittämään Kiinalle sopivaa anteeksipyyntöä, ja kiinteä maiden välinen yhteistyö vaikutti erittäin epätodennäköiseltä. *Plain Truth* ennusti kuitenkin jopa jännitteen aikana, että nämä kaksi Aasialais-valtaa alkaisi toimia yhdessä. Helmikuun 1963 *Plain Truth* julisti: “Japanin ja kommunistisen Kiinan yhdistyminen tapahtuu väistämättömästi! Suureksi kysymykseksi jää, kuinka kauan Kiinan kommunismin ‘punaisuus’ säilyy, ennen kuin se liittyy japanilaiseen kapitalismiin”.

”NYKYISELLÄ JAPANILLA EI OLE MINKÄÄNLAISTA SOTAKONEISTOA. ... MEIDÄN EI TULE KUITENKAAN UNOHTAA TOSIASIAA, ETTÄ JAPANISTA ON TULLUT EKONOMISESTI NIIN VOIMAKAS, ETTÄ SE KYKENEÉ HALUTESSAAN RAKENTAMAAN SUUREN SOTAVOIMAN VARSIN NOPEASTI.”

PLAIN TRUTH, MAALISKUU 1971

Plain Truth kirjoitti huhtikuussa 1968: “Kansallisista, uskonnollisista ja poliittisista eroavuuksista huolimatta Aasia tulee hioutumaan yhdeksi yhteiseksi valtaryhmittymäksi. Se tulee lähettämään sotavoimansa Jeesuksen Kristuksen paluun aikaan lopulta Lähi-itään. Tämä profetia löytyy Ilmestyskirjan 16 luvun jakeista 12 ja 16. *Japani tulee esittämään elintärkeää osaa taistelussa*”. *Plain Truth* on ennustanut jo vuosikymmenien ajan, että Japanin olisi tärkeä osa tulevaa itäryhmittymää, jota Raamattu kutsuu “idän kuninkaiksi”!

Toisen maailmansodan loppupuolisella Yhdysvallat pyrki estämään japanilaista aggressiota seuraavilla

sopimuksilla: Amerikka kirjoitti Japanin sodan jälkeisen perustuslain, jonka “rauhanpykälä” eli 9. artikla rajoitti japanilaiset asevoimat pelkkään itsepuolustukseen *maantieteellisesti* välittömässä lähipiirissä. Tätä seurasi Yhdysvaltain ja Japanin puolustussopimus, jonka mukaan Yhdysvallat lupasi puolustaa siitä riippuvaa Japania asettamalla joukkonsa alueen potentiaaliin konfliktiasemiin.

Sopimus aiheutti, että Japanin ei tarvinnut rakentaa ensin uudelleen sotavoimiaan vaan se pystyi käyttämään kaikki resurssinsa rakentuaakseen *ekonomiseksi supervallaksi*.

Huomaa, mitä H. Armstrong kirjoitti maaliskuun 1971 *Plain Truth* -lehdessä: “Nykyisellä Japanilla ei ole minkäänlaista sotakoneistoa. Osa Yhdysvaltojen sotavoimista on yhä edelleen alueella. Meidän ei tule kuitenkaan unohtaa tosiasiaa, että Japanista on tullut EKONOMISESTI NIIN VOIMAKAS, että se kykenee halutessaan rakentamaan suuren sotavoiman varsin nopeasti”.

Se toimiin tällä hetkellä juuri näin.

TOKIO SOTAJALALLA

Tänä päivänä Japani voi ylpeillä maailman kymmenen kärjessä kuuluvasta sota-arsenaalistaan. Sillä on neljä kertaa enemmän suuria sota-aluksia kuin Britannian kuninkaallisella laivastolla; Japanin merivoimat on toiseksi suurin maailmassa. Teollisesta, taloudellisesta ja sen laivaston voimasta huolimatta Japania on viime aikoihin asti pidetty kuitenkin vaarattomana voimatekijänä. Ihmisten mielissä ovat vain sen imperialistiset pyrkimykset lakkauttaneet ydinräjähdykset.

11. syyskuun 2001 tapahtumat aukaisivat oven kasvavalle Japanin militarismille. Terroristihyökkäyksistä Yhdysvaltoja kohtaan oli kulunut vain kuukausi, kun silloinen Japanin pääministeri Junichiro Koizumi omaksui parlamentissa anti-terrorismi -lainsäädännön, joka mahdollisti Japanin sotajoukkojen

logistisen tuen toimitukset Amerikan sodalle terrorismia vastaan.

Kuinka Japani kykeni yhtymään taisteluun näin helposti? Katsaus pintaa syvemmälle osoittaa, ettei Japani todellisuudessa ollut se vaaraton valta, jollaiseksi se tekeytyi vuoden 1945 häviön jälkeen.

Japani vältti vuosikymmenien ajan Amerikan sille asettaman perustuslain 9. pykälän toimeenpanon, jossa sanotaan yksiselitteisesti, että “japanilaisten ihmisten tulee iankaikkisesti luopua sodasta valtion suvereenisena oikeutena ja luopua käyttämästä voimiaan uhkana kansainvälisissä selkkauksissa... SEN EI TULE KOSKAAN ENÄÄ YLLÄPITÄÄ maa-, meri- eikä ilmavoimia, eikä omata

muutakaan sotapotentiaalia”. Japanin sotavoimien uudelleen rakentaminen alkoi itse asiassa jo 1950-luvulla, jolloin sen kansallinen poliisireservi perustettiin Korean sotaan lähetettyjen yhdysvaltalaisen joukkojen sijalle. Japanin hallitus muutti nämä poliisijoukot vuonna 1954 Amerikan täydellä tuella Japanin itsepuolustusjoukoiksi.

Toisen maailmansodan muistojen haalistuessa puolustusjoukot alkoivat laajentaa pikkuhiljaa toimintaansa. Vuonna 1992 Japani hyväksyi YK:n rauhanturva- ja yhteistyölain, joka salli itsepuolustusjoukkojen osallistumisen tiettyihin YK:n ei-militaristisiin tehtäviin. Japanilaisia sotilaita saatettiin nyt lähettää Japanin rajojen ulkopuolisiin tehtäviin. Vuoden 2001 syyskuun 11. päivän terroritekoja seuraavat tapahtumat saivat aikaan *New York Timesin* kutsuman ”kaikkein merkittävimmän muutoksen Japanin sotavoimissa sitten toisen maailmansodan.” (23. heinäkuuta 2007).

Japanin marssi kohti militarisointia nopeutui vuosina 2004–2010, jolloin se lähetti siviilijoukkoja kenttätehtäviin Irakiin, Indonesiaan, Nepaliin, Israeliin, Djiboutiin, Somaliaan ja Haitiin. Samalla aikavälillä Japani loitontui useiden siirtojen kautta olemasta puhtaasti ”itsepalvelu” joukko. Se alkoi suunnata katseensa sotilastarkoituksissa *avaruuteen*. Japanin puolustuskomissio nimitettiin täysimääräiseksi ministeriöksi, mikä antoi sille entistä kuuluvamman äänen valtioneuvostossa. Japanin F-2 koneet kykenivät lentämään yhtämittaisesti 2700 km matkan tankkaamatta, ja kykenivät pudottamaan 260 kg painavia aitoja pommeja osana sotaharjoituksiaan.

Japani koki 11. maaliskuuta 2011 voimakkuudeltaan 9.0 suuruusluokan Seidanin maanjäristyksen, jota seurannut tsunami aiheutti vakavan ydinkriisin. Japanin yli 100 000 sotilasta käsittävät puolustusjoukot koordinoivat ja toteuttivat pelastusoperaation–ennalta näkemätön sotilasmäärä sodan jälkeisellä aikakaudella. ”Ei ole liioiteltua sanoa, että maanjäristys sai aikaan merkittävimmän japanilaisen sotilasoperaation sitten toisen maailmansodan”, *World Politics Review* -raportti analysoi kyseisenä aikana. Merkittävä tekijä oli, että pelastustoiminta paransi merkittävästi japanilaisen yleisön käsitystä maan asevoimista. Japanin puolustusjoukot nauttii nyt suurinta yleisön tukea vuosikymmeniin.

Kun jo näin monta tabua on tullut rikotuksi, ei vaadita paljoa Japanin pasifistisen perustuslain muuttamiseksi. Juuri tätä Japanin nykyinen hallitus suunnittelee.

”Teen parhaani tulevaisuutta varten ja perustuslain muuttamiseksi. Tämä on historiallinen tehtäväni”, Japanin pääministeri Shinzō Abe lausui elokuussa 2013. Kaksi kuukautta myöhemmin Japani ilmoitti ”tarkastelevansa sen turvallisuuden oikeusperustaa, mm. oikeutta itsepuolustukseen, puolustusbudjetin laajentamista, kansallisen puolustusohjelman suuntaviivoja sekä kykyä puolustaa itseään määräämisoikeuttaan alueen ulkopuolella.”

Abe esitti alkuvuodesta 2014: ”Japania ei voi lukita 40 tai 50 vuotta sitten luodun laatikon sisälle.”

Hänen viittaamansa laatikko on Japanin sotilaallisia toimia rajoittava tekijä. Pohjois-Korean ydinaseistuksen

ja Kiinan lisääntyvän sotaisuuden myötä ja Yhdysvaltojen vetäytyessä kansainväliseltä näyttämöltä, Abe ja yhä useammat Japanin johtajat ja kansalaiset haluavat avata laatikon.

Japanilaisilla on ollut jo pitkään kyky toimia, Tokion täytyy vain *päättää* avata kansi ja nousta täysimittaiseksi sotilaalliseksi voimaksi.

Stratfor-intelligenssitoimiston perustaja George Friedman esitti: ”Japanin nousu suureksi tulevaisuuden sotavoimaksi riippuu enemmän sen tahdosta kuin sen kyvystä. *Japanin ei tarvitse muuta kuin tehdä päätös*, ja se omistaa muutamassa vuodessa laadukkaat asevoimat”.

Abe on ilmeisesti analyysin kanssa samaa mieltä, koska hän julisti alkuvuodesta 2014: ”Jonkun on *päätettävä*”, minkälaisen puolustuksen Japani tarvitsee sen turvallisuuden takaamiseksi. Saman vuoden 1. heinäkuuta puhe muuttui toiminnaiksi, kun Japani teki ”tulkinna” sen pasifistisen perustuslain keskeisestä osasta: kiellosta maan kansallisesta puolustamisesta. Edellisten seitsemän vuoden ajan Tokio oli tulkinnut tiukasti, että kielto rajoitti Japanin joukkojen toimimista maansa puolustamiseksi, se ei koskaan tulkinut sitä liittolaisten puolustamiseen eikä Japanin ulkopuoliseen konfliktiin.

1. heinäkuuta 2014 tehty päätös merkitsee, että Japani voi nyt käyttää suuria huippuluokan asejoukkojaan tavalla, mikä ei olisi tullut kysymykseen muutama vuosi aikaisemmin: Jos Yhdysvaltain alus on tulella, Japani voi auttaa sitä; jos Pohjois-Korean ohjus kohdistuu australialaislaivaan, Japani voi ampua ohjuksen alas; jos YK toimii ”harmaalla alueella”, japanilaiset joukot voivat osallistua sen toimintaan.

Pykälän uudelleen määrittely avaa tien perusteellisemmalle Japanin perustuslain muutokselle, minkä tuloksena, ensimmäistä kertaa toisen maailmansodan jälkeen, Japanilla saattaa olla pian virallisesti *ensi-isku* -keino tulevia uhkia varten.

TULEEKO JAPANISTA YDINVOIMA?

Japanin ydinvoiman hankinta on myös pelkästään tahdon asia. Heinäkuun 1966 *Plain Truth* kirjoitti: ”Kiinalla on pommi, eikö Japani uskaltaisi rakentaa omaansa? Japani on itämaiden jättiläinen, jonka ekonominen rikkaus on kohonnut huimaavan korkealle. Kuten aikaisimmissa julkaisuissamme kirjoitimme, maailma saa VIELÄ kuulla Japanin hälyttävästä trendistä! ... Japani saattaa liittyä koska tahansa tähän ’ydinkerhoon’!”

Plain Truth ja muut H. Armstrongin alaiset julkaisut kirjoittivat vuosien kuluessa useita samankaltaisia lausumia. Huhtikuun 1968 artikkeli luki: ”Washingtonin virkailijat myöntävät odottavansa Japanin kehittävän suuren sotakaluston Yhdysvaltojen Aasian voimapolitiikan tueksi. Eräs Tokion raportoija lausui, että Yhdysvalloilla ei ole muuta vaihtoehtoa kuin työntää Japania tulemasta LÄMPÖYDINVALLAKSI”.

On totta, että jos Japani–joka omaa jo varsin korkeasti kehittyneen siviiliydinteollisuuden–päättäisi toimia

oletetulla tavalla, siitä voisi tulla itsenäinen ydinvalta vuoden sisällä. Yhä kuuluvammat Japanin sisäiset äänet kehottavat tähän. Huhtikuussa 2011 Tokion pormestari Shintarō Ishihara ilmoitti: “Japanin pitäisi absoluuttisesti omata ydinase”, vedoten Kiinan ja Pohjois-Korean uhkaan. Abe ilmaisi olevansa samaa mieltä ydinaseasiasta.

JOS AIKA KOHTAISI—JA SE KOHTAA—ETTEIVÄT JAPANILAISET SAISI ENÄÄ AMERIKAN APUA, TODISTAISIMME HUOMATTAVAN MUUTOKSEN ASEENTEES SA YHDYSVALTOIHIN. YSTÄVYYS HIIPUISI PIKAISESTI.

PLAIN TRUTH, MAALISKUU 1971

Yhdysvaltojen voiman heikentyessä Japani käyttää hyväkseen alueellista jännitystä vahvistaakseen asemaansa alueella. Kun ottaa huomioon Japanin teknologisen edistyksen, sen voisi pikaisesti kuulua “ydinkerhoon”, kuten *Plain Truth* ennusti.

Japanista on muodostumassa nopeaa tahtia pelkoa herättävä voimatekijä. Huhtikuun 1968 *Plain Truth* varoitti: “Suositusta mielipiteestä huolimatta Japani ei ole sitoutunut pysyvästi länttä myötäilevään asemaan. Amerikka on toiminut hölmösti olettaessaan, että ... Saksa ja Japani pystytään käännättämään yhden sukupolven aikana demokratian hyveeseen. ... Japanilaiset ja saksalaisetkin ovat tällä hetkellä suostuvaisia sietämään ns. demokraattista hallitusmuotoa—kunnes joku vakava, sisäinen kriisitilanne kehittyy ... Japani sietää nykyistä hallitusmuotoaan niin kauan kuin se on sille taloudellisesti edullinen. Jos tulevaisuudessa kävisi—ja näin tulee käymään—että japanilaisia ei ruokittaisi enää Amerikan avustuksella, saatamme todeta sen suhteen muuttuvan huomattavasti Yhdysvaltoja kohtaan. Japanin ystävyys tulee nopeasti haihtumaan”.

JAPANIN PAIKKA LIITTOUTUMASSA

Analytytikot puhuvat ajoittain *Harmageddonista*, joka löytyy Raamatun Ilmestyskirjan jakeesta 16:16, mutta ani harva puhuu muutama jae aikaisemmin löytyvästä *Idän kuninkaista*. Lopunajan itäisen supervallan muotoutumisen yksityiskohdat eivät ole käyneet vielä täysin ilmi, profetia esittää epäilemättömän varmasti, että se toteutuu. H. Armstrongin mukaan Japani on tavalla tai toisella osa tätä valtatekijää.

Japani yritti laajentaa ennen ja toisen maailmansodan aikana imperiumiaan sotamahdinsa keinoin. Koska se oli Asian ainoa teollisuusvaltio, se pystyi kulkemaan omaa tietään ja dominoimaan aluetta. Noin seitsemänkymmentä vuotta dekolonisaatiota, kehitystä ja kasvua Kaukoidässä, ja Japania kohtaa nyt varsin toisenlainen, entistä voimakkaampi Kiina, Venäjä ja teollistunut kollektiivinen Aasian pallonpuolisko. Tänäpäin Japanin täytyisi saavuttaa päämääränsä

toisenlaisin keinoin kuin 1940-luvulla. Japani kykenee saavuttamaan itäisen pallonpuoliskon dominanssin nyt ainoastaan liittoutumien ja sopimusten kautta.

Pekingin ja Tokion liitto kuulostaa tällä hetkellä epätodennäköiseltä, kun huomioi maiden välillä vallitsevan epäluulon ja vihamielisyyden. Kun Yhdysvaltojen vaikutusvalta kuihtuu, Kiina, Japani, Venäjä ja muut aasialais-naapurit tulevat omaksumaan uuden aseman.

Suuri askel kohti Itä-Aasian liittoutumaa saavutettiin vuonna 2010, jolloin Kiinan sekä Association of South East Asian Nations (ASEAN)—johon kuuluvat Brunei, Kambodža, Indonesia, Laos, Malesia, Myanmar, Filippiinit, Singapore, Thaimaa

ja Vietnam—välinen vapaakauppa-alue heräsi eloon. Tämä lähes 2 miljardia kuluttajaa käsittävässä Aasian ryhmittymässä, jonka maiden yhteenlaskettu taloustuotto on 6 miljardia dollaria. Yhteistyöjärjestö on maailman asukasluvultaan suurin vapaakauppa-alue. Japani on läheisessä dialogissa ASEAN -blokin partnereiden kanssa. Lisäksi se on jäsenenä ASEAN +3-ryhmässä, johon kuuluvat myös Kiina, Japani ja Etelä-Korea.

Alueellinen kriisi voisi saattaa Japanin liikekannalle. Se kykenee takaamaan turvan naapureilleen laivastomahdillaan, joka on myös voimallinen apuväline taloudellisissa yhteistyöneuvotteluissa muun Aasian kanssa.

Kriisin puhjetessa Tokio saattaisi suostutella Etelä-Korean, Taiwanin tai Intian kaltaiset kansakunnat liittoutumaan Kiina-Venäjä -akselin vastapainoksi. Myös Venäjä ja Japani saattavat yhdistyä tilapäisesti Kiinan vastapainoksi. (Abe teki historiallisen käänteen kohti Venäjää, ja pyrkii lämmittämään vuosikymmeniä kestänyttä Tokion ja Moskovan välisten suhteiden kylmyyttä.)

Raamatun profetia viittaa vahvasti siihen, että vaikka Japani muodostaisi jonkinlaisen vastaliittoutuman, se kääntyy ennen pitkää Kiinan suuntaan. Niin vastahakoisesti kuin Japani haluaa antaa Kiinan johtaa, moni tietää Tokiossa, että Pan-Aasia on ainoa keino, jolla Japani saavuttaa maailmanlaajuista vaikutusvaltaa suhteessa taloutensa ja teollisuutensa painoarvoon. Myös Peking tietää, ettei se kykene vaikuttamaan maailman voimien tasapainoon ilman Japanin teknistä osaamista ja merivoimien apua.

Kiina ja Japani tulevat lopulta yhdistämään voimansa, niiden lopullisena päämääränä on pakottaa Yhdysvallat pois läntiseltä Tyyneltä valtamereltä. Sitten, EU:n strategian mukaisesti, Aasian poliittinen ja ekonominen yhteistyö muuttuu sotaliitoksi. Venäjä, Kiina ja Japani tulevat lähenemään H. Armstrongin sanojen mukaisesti. Unionin yhdistymiseksi tarvitaan pelkkä yhtäkkinen katastrofitilanne. i tarvitaan pelkkä yhtäkkinen katastrofitilanne.

MITÄ SEURA AVAKSI?

Plain Truth -lehden tärkeimmät profetiat koskivat ihanaa huomisen maailmaa.

Tämä kirjasemme kertoo selvästi, että Herbert W. Armstrong kykeni näkemään ja julkisesti julistamaan monia profetioita, koska hän oli halukas hyväksymään ja asettumaan Raamatun auktoriteetin alaiseksi. Olemme tuoneet esille vain muutaman, tärkeimmän, tulevaa olemassaolomme vaikuttavan tapahtuman.

Yksi H. Armstrongin aikaisemmista profetioista–mahdollisesti kaikkein ensimmäinen ja varmasti *kaikkein tärkein*–tuli mainituksi varsin lyhyesti. Tämä tapahtuma saattaa kaikki ilmoitetut profetiat RAUHAISSAAN päätökseen. Hän opetti pian tulevaa Jumalan hallitusta koskevasta profetiasta jo 1930-luvulla: profetiasta koskien huomisen maailmaa.

H. Armstrong päätti luoda radiolähetyksen nimeltä “ihana uutinen huomisen maailmasta” ensimmäisen kerran vuonna 1933. Hän kirjoitti myöhemmin: “Suunnitellessani loppuvuonna 1933 *World Tomorrow* -ohjelmaa, mielessäni oli vain palvella Jumalaa uskollisesti hänen johtamallaan tavalla” (*Herbert W. Armstrongin omaelämäkerta* osa 1).

Hän kirjoitti vuonna 1966 tästä profetiasta seuraavasti: “SINUN EI TARVITSE USKOA SITÄ! Se käy joka tapauksessa toteen. Se on varma–maailman ainoa toivo. Tämä huomista koskeva etukäteisuutinen on yhtä varma kuin huomisen auringonnousu. Se ei käy toteen ihmiskunnan toimesta–se tullaan tuomaan meille. Ihmiskunta pakotetaan olemaan onnellinen–nauttimaan maailmanrauhasta–toteamaan yleismaailmallisen yltäkylläisyyden ja ilon täyttävän maan” (*Huomisen ihana maailma–millainen se on*).

Sananlaskun mukaan “jälkiviisaus on paras viisaus”. On helppoa ymmärtää totuus tosiasioiden hankkimisen JÄLKEEN. Jälkinäky hyödyttää vain vähän. Meidän pitää pystyä tuntemaan tuleva ENNEN sen toteutumista. Tämä kirjanen osoittaa, että voit saada “20/20 tai 1.0” näkökyvyn TULEVAISUUTEEN.

Olemme tehneet katsauksen Herbert W. Armstrongin tuomaan profeettalliseen tietoon. Olemme myös osoittaneet, kuinka profetiat toteutuivat aikojen kuluessa, jotta sinä–lukija–kykenet suunnittelemaan oman tulevaisuutesi.

“Winston Churchill julisti Yhdysvaltojen kongressille: ‘Ihmisellä täytyy olla sokea sielu, jos hän ei pysty näkemään, että täällä alhaalla toteutuu suuri tarkoitus, suunnitelma, jonka uskollisia palvelijoita meidän sallitaan olevan’”. H. Armstrong kirjoitti: ”Tosiasia on, vaikka se on lähes kokonaan tuntematon: Ihmiskunta asetettiin maapallolle tiettyä TARKOITUSTA VARTEN! Ihmiskunnan Luoja lähetti ihmisluomuksen mukana Ohjekirjan, josta käy ilmi ihmisen päämäärä ja joka ohjaa ihmisen täyttämään sen

onnellisella, nautittavalla tavalla” (*Yhdysvallat ja Britannia profetioissa*).

Kenraali Douglas MacArthur puhui aivan oikein lausueessaan: “Ihmiset ovat etsineet aikojen alusta rauhaa... Sotaliittoutumat, voimien tasapaino, kansainliitot, nämä kaikki ovat epäonnistuneet ja ainoaksi edessämme olevaksi tieksi jää sodan tie. Sodan tuhovoima sulkee täystuhon pois vaihtoehtona. Olemme menettäneet viimeisen tilaisuutemme. Ellemme kykene kehittämään jotain uutta, suurta, oikeudenmukaista yhteiskuntajärjestelmää, Harmageddon on ovella. Ongelman ydin on teologinen. Se sisältää hengellisen uudistumisen, ihmisluonteen kehittymisen ja sen tulee pystyä synkronoitumaan viimeisen 2000 vuoden vertaamattoman tieteen, taiteen, kirjallisuuden sekä kaiken materiaalsen ja sivistyksellisen edistyksen kanssa. Vain hengen kautta voimme pelastaa lihan”.

Kysymys on näystä. Hollantilainen filosofi Erasmus lausui: “Sokeiden valtakunnassa yksisilmäinen mies on kuningas”. Hän puhui *näystä*–miehestä, joka asuu maassa, jonka muut asukkaat kieltäytyvät näkemästä. Tänään vain varsin harvat kykenevät näkemään maailman yli äyräiden “kiehumaisillaan olevana patana”! (Jeremian kirja 1:13). Kuitenkin jokaisen, jopa “yksisilmäisen”, pitäisi kyetä ymmärtämään asianlaita.

H. Armstrongin varoitus koski kohta kokemaamme: “Nykyisen koulutetun tietämättömyyden hulluudessa on muodikasta ja älyllisesti kutkuttavaa jättää huomioimatta kaiken perustava syy; tosiasia, että täällä alhaalla toteutuu tarkoitus, suurensuuri suunnitelma; että näkymätön Ylin voima puuttuu pian voimallisesti asioihin, kääntää historian kulun–ennen kuin ihmiskunta räjäyttää itsensä hengiltä” (ibid.).

Kyllä, H. Armstrong sanoi edellä, ettei IHMISKUNTA ONNISTU TUHOAMAAN ITSEÄÄN, kaikkein suurimman tulevaisuuttamme koskevan profetian mukaan! Jumala tarttuu asioiden kulkuun ja pelastaa ihmiskunnan. TÄMÄ ON HYVÄ UUTINEN! Herbert W. Armstrong näki sen jo kauan ennen vuotta 1945.

Jumalan tulevista tapahtumista *varoittavaa viestiä* sekä hyvää uutista ihanasta huomisen maailmasta–H. Armstrongin aloittamaa työtä–jatketaan tänään edelleen, sitä TOITOTETAAN tämän työn kautta todistuksena YMPÄRI MAAILMAA!

Voit välttää seuraavien vuosien kauheat tapahtumat ottamalla todistuksesta vaarin.

Valitsetko–sokeuden vai näyn? Toivottavasti omaksumme näyn tulevaisuuteen–hyväksymme Raamatun ilmoituksen ja ohjauksen sekä saamme korjata päätöksemme tuomat siunaukset.

© 2010, 2014 Philadelphia Church of God. All rights reserved.

© 2017 Jumalan Filadelfian seurakunta, Suomenkielinen käännös, Kaikki oikeudet pidätetään
Yksityisiä kuvia on käytetty niiden omistajien suostumuksella.

Tätä kirjasta ei myydä. Se on yleiseen käyttöön tarkoitettu vapaa julkaisu. Painomaa Yhdysvallat.
Raamatunjakeissa käytetään 1933/38 Kirkkoraamattua. Englantilainen alkuperäisteksti käyttää
King James – raamattua.

KUVAAJAN OIKEUDET

Valokuvat on listattu sivuittain järjestyksessä vasemmalta oikealle.

OSA YKSI Getty Images

5 Axel Schmidt/AFP/Getty Images

7 AP/Wideworld

9 iStockphoto

12 Tiziana Fabi/AFP/Getty

14 L'osservatore Romano/AFP/Getty Images

16 Getty Images

18 Getty Images

19 Jupiter Images

20 Getty Images

22 *Pasuuna* kartta

24 Anderson Riedel/flickr

26 *Pasuuna* kartta

30 Getty Images

OSA KAKSI Getty Images

34 Jupiter Images

36 Getty Images, U.S. Army

39 iStockphoto, Dreamstime

42 iStockphoto, PhotosToGo, U.S. Navy, PhotosToGo, Jupiter Images, Defense Images, Royal Navy Media Archive

45 Digital Stock

50 AP/WideWorld

OSA KOLME Getty Images

54 Atta Kenare/AFP/Getty Images

55 *Pasuuna* kartta

56 Atta Kenare/AFP/Getty Images

58 iStockphoto

59 iStockphoto

OSA NELJÄ Getty Images

63 *Pasuuna* kartta

65 Sasha Mordovets/Getty

68 iStockphoto

KAIKKIEN ALUEIDEN OSOITETIEDOT

YHDYSVALLAT

Philadelphia Church of God, P.O. Box 3700,
Edmond, OK 73083

KANADA

Philadelphia Church of God, P.O. Box 400,
Campbellville, ON L0P 1B0

KARIBIAN SAARET

Philadelphia Church of God, P.O. Box 2237,
Chaguanas, Trinidad, W.I.

ISO-BRITANNIA, EUROOPPA JA LÄHI-ITÄ

Philadelphia Church of God, P.O. Box 16945,
Henley-in-Arden, B95 8BH, United Kingdom

AFRIKKA

Philadelphia Church of God, Postnet Box 219,
Private Bag X10010, Edenvale, 1610, South Africa

AUSTRALIA, TYYNENMEREN SAARET, INTIA JA SRI LANKA

Philadelphia Church of God, P.O. Box 293,
Archerfield, QLD 4108, Australia

UUSI-SEELANTI

Philadelphia Church of God, P.O. Box 6088,
Glenview, Hamilton 3246

FILIPPIINIT

Philadelphia Church of God, P.O. Box 52143,
Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

ETELÄ- AMERIKA

Philadelphia Church of God, Attn: Spanish Department,
P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083 United States

YHTEYSTIEDOT

Verkkosivu: www.pasuuna.com

Sähköposti: kirjeet@pasuuna.com